

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 11 (பகுதி 1)
Volume - 11 (Issue 1)

ஜூலை / July 2022

JOURNAL OF TAMIL PERAIVU

Published by
Department of Indian Studies
Faculty of Arts and Social Sciences
University of Malaya

Indexed by MyJurnal
Malaysian Citation Centre

ISSN 2289- 8379
eISSN 2636-946X

Journal of Tamil Peraivu Editorial office

Office of the Editor – in – Chief

No. 132, Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, 50603 Kuala Lumpur, Malaysia

Tel: +60379675670

Email: rajanmun@um.edu.my / rajantheran@gmail.com

Website: <https://ejournal.um.edu.my/index.php/tamilperaivu/index>

Publisher

Department of Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya,
50603 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel: +60379675510

Sponsored by

Almaa Herbal Nature Pvt ltd
No.1/8, Pinjala Subramanian street,
T. Nagar, Chennai – 600 017
Tamilnadu, India
mglv@rediffmail.com / www.Almaaherbal.com

The publisher of Tamil Peraivu Aivithal (Journal of Tamil Peraivu), will not be responsible for the statement made by the authors in any articles published in the journal. Under no circumstances will the publisher of this publication be liable for the loss or damage cost by your reliance on the advice, opinion or information obtained either explicitly or implied through the contents of this publication.

© Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya. All rights reserved. No part of this journal may be reproduced in any forms or by any means without publisher's prior permission.

Editorial Board

2020-2023

Editor-in-Chief

Professor Dr. M. Rajantheran, Malaysia

Indian civilization, Tamil culture and literature, early cultural relations between India and Southeast Asia & culture and life of the Malaysian Indians

Chief Executive Editor

Dr. Sillalee S. Kandasamy

Media, Tamil literature and culture, Malaysian Indians & sociology

Journal's Web Design and Technical Support

Dr. Kanmani Munusamy

Software Engineering, ontology, Data Mediation - Information Technology, Centre of Information Technology, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

&

Ms. Vijaya Laxmi Maruthaveeran

Librarian, Indian Studies Library University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Associate-Editing & Ideating

Bharathi Mutty

English Education. Lecturer-Universiti Tunku Abdul Rahman, Kampar, Perak, Malaysia.

Aghalya Darmalingam

PhD research Scholar, Department of Indian Studies, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Editorial Board Members

Arasu Chelliah, Professor Dr.- Tamil Language, Classical literature, modern literature, University of Maryland, Baltimore,, Maryland, America.

Balasundararam Elayathamby, Professor Dr., Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture Head-Tamil Department, Annamalai Canada.

Era. Kamarasu, Professor Dr – Tamil Language, Classical literature, modern literature & culture, Department of Tamil Literature. Tamil University, Tanjavur, Tamil Nadu, India.

G. Singaravelu, Professor Dr- Primary Education, Teacher Education, English Education, Head, Department of Education, Syndicate member of the university, Bharathiar University, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

Ira. Kurinji Vendan, Professor Dr- Tamil literature, Culture & Diaspora. Post graduate section, Arinyar Anna College, University of Pondicherry.

Jeevendiran Chemen, Associate Professor Dr- Ethic identity of Mauritian Tamils, Tamil language and Linguistic & Sociology. Mahatma Gandhi Institute, University of Mauritius.

Kizhambur S. Sankara Subramanian, Tamil journalism, Tamil Literature and Culture & Tamil Civilization, India.

K. Chidamparam, Assistant Professor Dr. - Linguistics, English, Human rights, International Institute of Tamil Studies, CPT Campus, Taramani, Chennai, Tamil Nadu.

K.Shubashini, Dr. – Lead IT architect, DXC Technology and President of Tamil Heritage Foundation International (International Organisation for Preserving Tamil Heritage).

Krishnan Maniam, Associate Professor, Dr, Modern Literature, Malaysian Tamil Literature, Comparative Literature. Head Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

Kumarashwaran Vadevelu, Senior Lecturer, Dr, Social work: mental health, gender studies, group work. kumarashwaran.v@um.edu.my

Mohanadass Ramasamy, Senior Lecturer Dr- Language and linguistics, Department of Indian Studies. University of Malaya, Malaysia.

N. Shankaranarayanan Dr, Guest Faculty., Tamil language, literature, Department of Tamil, Gandhigram Rural University.

P. Sivakumar, Professor Dr – Educational Technology, Environmental Education & Biology Education, Dean, Faculty of Education, Alagappa University, Tamil Nadu, India.

Paramasivam Muthusamy, Associate Professor Dr- Tamil language and literature, socio- linguistics, pedagogy and Tamil culture. Department of Foreign Languages. Faculty of Modern Languages and Communication, University Putra Malaysia.

Ponsamy Tiroumalechetty, (Retired) Associate Professor Dr – Socio- linguistics, Socio Culture of Tamils. Head, School of Indian Studies, Mahatma Gandhi Institute, Mauritius.

Priya Krishnan, Assistant Professor, Dr. Areological, Tamil literature, History. Ethiraj College For Women, Chennai, Tamil Nadu, India.

Rakkappan Velmurugan, Senior Lecturer Dr- Linguistics, Pedagogy, Tamil language, Literature & Grammar. Asian Languages and Cultures Academic group, National Institute of Education, Nanyang Technological University, Singapore.

Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel, Associate Professor Dr – Malaysian Tamil Literature, Modern Tamil Literature, Tamil Language and Pedagogy. Tamil unit Coordinator, Sultan Idris Educational University.

Seethalakshmi, Associate Professor Dr- Tamil lexicography, teaching Tail as a second language, Tamil Pedagogy, Sociolinguistics & Literature through Mass Media. Department of Asian Languages & Cultures (ALC), Nanyang Technological University, Singapore.

V. Maheswaran, Professor Dr- Epigraphy, Tamil culture, folklore, literature. Department of Tamil, University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka.

Vasu Aranganathan, Dr- History of Tamil language, literature, religion, inscriptions & Teaching and learning of Tamil language. South Asia Studies, University of Pennsylvania, USA.

PREFACE

The journal of Tamil Peraivu is a prestigious journal of the Indian Studies Department, University Malaya. This is a biannual journal that features research articles by multinational scholars from Malaysia, India and Sri Lanka. This Tamil Peraivu Vol.11 issue 1 contains a total of fifteen articles. Tamil Paraivu's journal is a prestigious Journal of the Indian Studies Department, University Malaya. This biannual journal features research articles by multinational scholars from Malaysia, India and Sri Lanka. This 'Tamil Peraivu' Vol 11 issue contains a total of fifteen articles.

Firstly, academicians Dr Sillalee, Professor Rajenthiran and Mr VasanthaKumar Nadarajah collaboratively wrote this volume's first essay entitled 'The Pleasure of Being Idle'. This research article illustrates the exceptional instances of the Tamil word 'summa' as its core analysis. The scholars have elucidated the deeper meaning of the word while further elaborating the usage of this term from the perspective of spiritual philosophy and literary context.

Secondly, Miss Malar Jothi Balu, Dr Ravindran Maraya and Dr Mohana Dass Ramasamy have essayed the following article entitled 'The Role of Indian Non-Governmental Organisations in the Development of Malaysian Tamil Schools'. The article aimed to explore the functions and contributions of non-governmental organizations to government-funded Tamil schools in Malaysia.

The next article is produced by Professor Irundharaj, focusing on 'Medicinal Properties of Tamilisai'. The scholar communicates the pivotal role of music as a medicinal medium and the role of nature in fostering and stimulating human well-being without diseases. The scholar has demonstrated classification, collective and explanatory research procedures to understand the topic better.

Moving on, Premalatha Karupiah provided a comprehensive discussion on the "Male Gazes and Heroines' Dubbed Voices in Tamil Movies". The essay focuses on expressing the indispensable role of dubbing artists in conveying the same emotion as the visual performance while diving deeper into comprehending the discrimination faced by the female dubbing artist compared to male dubbing artists.

Apart from these, Sivakumar Saniappan, Dr Manimaran Subramaniam and Prof Madya Norhayati Ab. Rahman has expressed Feminism in their approach to analysing the short story by Na.Mageswary titled "Manaitthakka Maanpudaiyaal Aagi". The analysis is focused on feminist sensibilities and gendered subjectivities revealed through the composition of the female character in the short story by the famous female author in Malaysia.

Dr Sayanoliban Muhunthan from Srilanka presented 'Myths related to Cosmogony Revealed in Vedas'. The essay conveys a distinctive intellectual view on cosmological conceptions of the universe from the philosophical points of view and includes the dynamic diversity, range of contradictions, and commonalities of the thought process derived from the Vedic literature.

'A research view on Devadasi' is written by Prakashdas K.Ramada and Dr R. Seeta Lechumi. The article speaks about the origin of the 'Dedasi' tradition and its inception in ancient Indian culture. The scholars discussed the conditions of the practice which was imbued with great respect and honor at the beginning and later stigmatized as an evil practice associated with disgrace through the components of culture, art, society, lifestyle, and belief.

The eighth article, written by Dr. Kanmani explores the triumvirate of Chera, Chola and Pandya kings and their corresponding relation with other kings and societies through her article '*Mooventhar* and Other Social Sects of Tamilnadu in the Politics During the Period of Anthologies'. Notable shreds of

evidence from ‘Puranaru and “PattitruPATthu literature were referred to in establishing the alliances between kings and various societies, making it worth-ready historical research.

Added to the compilation is ‘The Trope Between Arabic and Tamil Languages: A Contrastive Study’ article authored by M.R.M Mahsoom, M.S.M Hafees and A.N Fasila Begum. The work prudently focused on the grammatical order and literary tradition between the Arabic language and the Dravidian language, Tamil.

On the other hand, specific focus is given to the genre of the poem in this collection of essays. ‘Thiunthinaarillai’ is a contemporary poem by poet Muthhupandi. Dr Ravindran and his team have been tasked with executing a critical analysis on it to comprehend the sociological spectrum reflected in the message. The seven attributes elaborated through the critical approach are the state of immaturity, desultory, the stigma of not caring about society, lack of rationalism, lack of faithfulness in learning Tamil, dissension, and castism.

The tenth essay is by Murujaya Sathess from Sri Lanka who presented a comparative study on Avaiyar’s ‘Aathisudi’ and Vallurvar’s ‘Thirukural’ through his research entitled ‘Justice Concepts Prescribed by Awwaiyaar and Valluvar: A Comparative Review on Thirukkural and Attisudi’. The researcher has studied the postulations of virtues related to justice in both the literary works by the scholars.

Moving on, Kayalvizhi Elanngovan has completed her essay on ‘Philanthropy during War Found in Old Tamil Literatures’. The author has unearthed the endeavour of war ethics and philosophy, deployed war protocols and techniques, and exigence of conflict.

Dr Makalakshmi, from India, has essayed an article on the intricacy of kolam and the significant historical and cultural development of this abstract art.

‘Keerthanai - Literary and Musical Structure’ or ‘Kertanai’ - Literary and Musical structure is written by Dr (Mrs) Suhanya Aravinton. It’s been positioned as the fourteenth essay in the compilation. The article detailed the evolution of the Keertanai, the composition, and its significance in society.

The last article is penned by C.M Elantamil and Dr Cau Meng Huat from Malaysia. The work entitled ‘Language Research and Corpus’, shed light on the function of the language department in recording and managing data relevant to theoretical and practical aspects of language research which deals with the origin of words, their derivatives, and grammar in accordance with the current progress.

Tamil Peraivu Journal is committed to publishing high quality theory, research and debate on all aspects of the Indian Studies. Besides, it is upheld by exhilarating large numbers of excellent scholars and budding research students over time. The editorial board would like to extend heartiest gratitude to those who contributed by submitting articles and our respectful juries. Thank you to our generous sponsor Mr. MGL.Velayutham the CEO and Founder of Alma herbal Nature who beared the cost of this print publication.

Professor Dr.M.Rajantharan

Chief Editor

28.07.2022

முகவுரை

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழின் பதினொன்றாவது தொகுப்பின் ஒன்றாவது பகுதியாகிய இவ்விதழை மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறை வெளியீடு செய்கிறது. அறையாண்டிதழாக வெளியீடு காணும் இவ்விதழில் மலேசியா, இந்தியா, இலங்கை, போன்ற பன்னாட்டு அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தத் தொகுப்பில் மொத்தம் பதினைந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மலேசிய நாட்டைச் சேர்ந்த முனைவர் க.சில்லாழி, பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன் / Professor Dr. M. Rajantheran, வசந்த குமார் நடராஜா / Vasanda Kumar Nadarajah ஆகியோரின் படைப்பாக அமையும், “சும்மா இருப்பதே சுகம்” இந்த இதழின் முதல் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை “சும்மா” எனும் சொல்லை ஆய்வு செய்வதாக அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரை இந்த வார்த்தையில் பொதிந்துள்ள மிழ ஆழமான பொருளை நுட்பமாக ஆராய்ந்துள்ளது. மேலும் இச்சொல்லின் ஆன்மீகத் தத்துவங்களையும் இலக்கியங்களின் துணை கொண்டு விவரித்துள்ளது.

அடுத்து, “மலேசிய தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சியில் இந்திய அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளின் பங்கு: ஓர் ஆய்வு” எனும் தலைப்பிலான மலேசியாவைச் சேர்ந்த மலர் ஜோதி பாலு. இரவிந்திரன் மாரையாஸீ மற்றும் ஞிக்ஷீ.மோகன தாஸ் இராமசாமி குழுவினரின் கட்டுரையானது மலேசியாவில் உள்ள தமிழ்ப் பள்ளிகள் அரசாங்கத்தின் பராமரிப்பில் இருந்தாலும் அதன் மேம்பாட்டிற்கு அரசு சாரா நிறுவனங்களின் உதவிகள் எவ்வாறு கிடைக்கின்றன என்பது குறித்து ஆராய்கிறது.

அடுத்து வருவது இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் முனைவர் அ.இருதயராஜ் அவர்களின், “தமிழிசையின் மருத்துவ குணம்” எனும் கட்டுரை. இக்கட்டுரையானது இசையில் மருத்துவத்தைப் பற்றி ஆராய்கிறது. மனிதர்கள் எவ்வாறு இயற்கையோடு இயந்த வாழ்ந்தால் நோக்கிருமிகளிலிருந்து விலகி நலமுடன் வாழலாம் என்பதை, பகுப்புமுறை ஆய்வு, தொகுப்புமுறை ஆய்வு, விளக்கமுறை திறனாய்வளாகிய ஆய்வு முறைகளைக் கொண்டு இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

தொடரும் பிரேமலதா கருப்பையா அவர்களின் கட்டுரையானது திரைத்துறையில் கதாநாயகிகளின் பின்னணிக் குரல் பயன்பாட்டை ஆராய்கிறது. ஒரு திரைக்கதையில் பெண்ணுக்கு அளிக்கப்படும் பின்னணிக் குரல் எத்துணை முக்கியத்துவம் உடையது என்பதனை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. அதே வேளையில் ஆண்களுக்கு அளிக்கப்படும் இம்முக்கியத்துவம் ஏன் பெண்களுக்கான பின்னணிக் குரலில் அளிக்கப்படுவதில்லை என்பதனைக் இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

“ந.மகேஸ்வரியின் ‘மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி’ சிறுகதையில் பெண்ணியப் பார்வை” எனும் சிவகுமாரி சானியப்பன், முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம் மற்றும் முனைவர் நோர்ஹாயத்தி அப்துல் ரஹ்மான் ஆகியோரின் கட்டுரை, பெண்ணியக் கோட்பட்டைக் கொண்டு இந்த எழுதப்பட்டுள்ளது. மலேசியாவில் பிரபலமான பெண் எழுத்தாளர் தனது சிறுகதைகளில் எவ்வாறு பெண் கதபாத்திரத்தைக் கையாண்டுள்ளார் என்பதனை விவரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

தொடரும் கட்டுரையில், இலங்கைச் சார்ந்த முனைவர் சயனொளிபவன் முகுந்தன் “வேதங்களில் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய தொன்மங்கள்” எனும் தலைப்பில் கட்டுரையைப் படைத்துள்ளனர். இக்கட்டுரை உலகின் ஆதிநாகரிகங்களில் பிரபஞ்சத்தின் உருவாக்கம் குறித்து நிலவுகின்ற தொன்மங்களின் கருத்தியல்களுக்கும் வேதகாலத்

தொன்மங்களுக்குமிடையில் சில பொதுத்தன்மைகளும் உண்டு என்பதைக் கட்டுரையின் கருப்பொருளாகப் பேசுகிறது.

அடுத்து “தேவதாசிகள் ஓர் ஆய்வுப்பார்வை” எனும் தலைப்பில் பிரகாஷ்தாஸ். கு. இராமதாஸ், முனைவர் இரா. சீதாலட்சுமி ஆகியோர் கட்டுரை படைத்துள்ளனர். இவ்வாய்வு கட்டுரையானது தமிழகத்தில் பழங்காலத்து வழக்கிலிருந்த தேவதாசிகள் பற்றிய செய்திகளைப் பேசுகிறது. தொடக்கத்தில் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றப்பட்ட தேவதாசிகள் நாளடைவில் எவ்வாறு சமுதாய அவலங்களில் சிக்குண்டு மதிப்பிழந்தனர் என்பதையும் அவர்களது வாழ்வியல், சமூகநிலை, கலை, பண்பாடு, ஆகியன குறித்த விவரிக்கின்றது.

இத்தொகுப்பில் எட்டாவது கட்டுரையாக இடம்பெறுவது, முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் என்பாரின் “தொகையிலக்கியக் கால அரசியலில் மூவேந்தரும் பிற தமிழ்ச்சமூகத்தாரும்” எனும் கட்டுரையாகும். இக்கட்டுரை பண்டைத்தமிழக அரசியலில் மூவேந்தரோடு தொடர்பில் இருந்த பிற வேந்தரையும் பிற சமூகத்தினரையும் தஆராய்கிறது. வரலாற்றியல் ஆய்வாக அமையும் இக்கட்டுரையில் புறநானூறும் பதிற்றுப்பத்தும் முதல் நிலைத் தராவப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து வருவது ஏ.ஆர்.எம் மஹஸூம், எம்.எஸ்.எம் ஹபீஸ் மற்றும் ஏ.என் பாஸிலா பேகம் ஆகியோரின் “அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் ஆகுபெயர்: ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு” எனும் கட்டுரை. இந்த கட்டுரையானது திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மற்றும் செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அரபு ஆகிய மொழிகளில் காணப்படும் ஆகுபெயர் இலக்கண விதிகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்றது.

தொடர்ந்து முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா குழுவினர், கவிஞர் முத்துப்பாண்டியனின் ‘திருந்தினாரில்லை’ புதுக்கவிதையில் காட்டப்படும் சமூகவியல் கருத்துகளை ஆராய்ந்துள்ளனர். கற்றவர்களிடையே பக்குவமற்ற நிலைப்பாடு, முயற்சியின்மை, சமூக அக்கரையில்லாமை, தமிழைப் போற்றா நிலை, பகுத்தறிவு இல்லாமை, ஒற்றுமையின்மை, சாதிய ஏற்றத்தாழ்வு ஆகிய ஏழு சமூகவியல் கருத்துகளை ஆய்வின் வாயிலாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து இலங்கையைச் சேர்ந்த முருகையா சதீஸ் எனும் ஆய்வாளரின் “ஔவையாரும், வள்ளுவரும் வலியுறுத்தும் நீதிக்கருத்துக்கள்: திருக்குறள் மற்றும் ஆத்திசூடியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஒப்பாய்வு” எனும் கட்டுரையானது இந்த ஆய்விதழில் பத்தாவது கட்டுரையாக இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரையில் ஆய்வாளர் நீதிசார் போதனைக் கருத்துக்கள் ஔவையாரின் ஆத்திசூடியிலும், வள்ளுவரின் திருக்குறளிலும் எவ்விதம் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதனை ஒப்பாய்வு செய்துள்ளார்.

அதனை அடுத்து “பண்டைய இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட போர் மரபுகளில் காட்டப்படும் அறச்சிந்தனை” எனும் தலைப்பிலான கயல்விழி இளங்கோவன் என்பாரின் கட்டுரையானது பண்டையப் போர் முறையில் தமிழர்கள் கடைபிடித்த அறச்சிந்தனை, போர் மரபுகள், போர் நெறிமுறைகள், போரில் நிகழக்கூடிய சம்பவங்கள் என எடுத்துக் கூறுவதாய் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

அடுத்ததான இந்தியாவைச் சேர்ந்த முனைவர் ஆ.மகாலட்சுமி என்பாரின் கட்டுரையோ கோடுகள் ஓவியமான வரலாற்றையும், பிற்காலத்தில் அவை கோலங்களாக வளர்ந்த செய்தியையும் விவரிக்கின்றது.

“கீர்த்தனை இயல், இசை அமைதி” எனும் முனைவர் (திருமதி) சுகன்யா அரவிந்தன் என்பாரின் கட்டுரை இத்தொகுப்பில் பதினான்காவது கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆய்வு, கீர்த்தனைகள் அதன் தோற்றகாலம் முதலடைந்த வளர்ச்சியைப் பேசுகிறது. மேலும் கீர்த்தனைகள் சமூகத்தில் அடையப்பெற்றுள்ள முக்கியத்துவத்தை விளக்குவதோடு அதற்கான காரணம், வடிவம், வளர்ச்சி என்பன பற்றிப் பேசுவதாக இவ்வாய்வுக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

இந்த ஆய்விதழின் இறுதிக் கட்டுரையாக மலேசியாவைச் சேர்ந்த சி.ம.இளந்தமிழ் மற்றும் முனைவர் சாவ் மெங் ஹுவாட் எனும் ஆய்வாளர்களின் “மொழியியல் ஆய்வுகளும் தரவகமும்” எனும் கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரை ஒரு மொழியின் சொற்களஞ்சியம், இலக்கணம் ஆகியவற்றின் இன்றைய கால கட்ட வளர்ச்சியைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளத் தரவக மொழியியல் துறை எவ்வாறு பங்காற்றுகிறது என்பதனை ஆராய்கிறது.

தமிழ்ப் பேராய்வு’, பல அறிஞர்களின் சிறந்த ஆய்வுகளைப் பதிவு செய்வதன் மூலம் தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. பதிப்பாசிரியர் குழு இவ்வேளையில் இந்தப் பதினொன்றாவது தமிழ்ப் பேராய்வின் ஒன்றாவது பகுதியின் வெளியீட்டிற்கு துணை புரிந்த கட்டுரையாளர்கள், மதிப்பீட்டாளர்கள் ஆகியோருக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்வடைகின்றது. இத்தொகுப்பின் பதிப்புச் செலவை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்ட அல்மா ஹெர்பல் நேச்சர் நிறுவனத்தில் தோற்றுனரும் தலைமை நிர்வாகியுமாகிய திருமிகு விநிலி. வேலாயுதம் அவர்களின் தாராள மனதை இவ்விடம் நன்றியுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம்.

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

28.07.2022

தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ் / Journal of Tamil Peraivu
Vol 11 (Issue 1), July 2022

	பொருளடக்கம் / Contents	பக்கம் /Page
1	சும்மா இருப்பதே சுகம் The Pleasure of Being Idle முனைவர் க.சில்லாழி / Dr K.Sillalee பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன் / Professor Dr. M. Rajantheran வசந்த குமார் நடராஜா / Vasanda Kumar Nadarajah	13
2	மலேசிய தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சியில் இந்திய அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளின் பங்கு : ஓர் ஆய்வு The Role of Indian Non-Governmental Organisations in the Development of Malaysian Tamil Schools மலர் ஜோதி பாலு / Malar Jothi Balu முனைவர் இரவிந்திரன் மாரையா / Dr.Ravindaran Maraya முனைவர் மோகன தாஸ் இராமசாமி / Dr.Mohana Dass A/L Ramasamy	22
3	தமிழிசையின் மருத்துவ குணம் Medicinal properties of Tamilisai அ.இருதயராஜ் / Dr. A. Irudhayaraj	30
4	தமிழ் படத்தில் ஆண் பார்வையும் கதாநாயகிகளின் பின்னணிக் குரலும் Male Gazes and Heroines' Dubbed Voices in Tamil Movies முனைவர் பிரேமலதா கருப்பையா / Dr. Premalatha Karupiah	35
5	ந. மகேஸ்வரியின் 'மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி' சிறுகதையில் பெண்ணியப் பார்வை Feminism in Na. Mageswary's Short Story entitled <i>Manaitthakka Maanpudaiyaal Aagi</i> சிவகுமாரி சானியப்பன் / Sivakumari Saniappan முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம் / Dr. Manimaran Subramaniam இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் நோர்ஹாயத்தி அப்துல் ரஹ்மான் / Prof.Madya Norhayati Ab. Rahman	43
6	வேதங்களில் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய தொன்மங்கள் Myths related to Cosmogony Revealed in Vedas சயனொளிபவன் முகுந்தன் / Dr.Sayanolibavan Muhunthan	54
7	தேவதாசிகள் - ஓர் ஆய்வுப்பார்வை A Research View on Devadasis பிரகாஷ்தாஸ். கு. இராமதாஸ் / Prakashdas K. Ramadas முனைவர் இரா. சீதாலட்சுமி / Dr. R. Seeta Lechumi	63

- 8 தொகையிலக்கியக் கால அரசியலில் மூவேந்தரும் பிற தமிழ்ச்சமூகத்தாரும் 71
Moventhar and Other Social Sects of Tamilnadu in the Politics During the Period of Anthologies
 ச.கண்மணி கணேசன் / Dr.S.Kanmani Ganesan
- 9 அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் ஆகுபெயர்: ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு 80
The Trope Between Arabic and Tamil Languages: A Contrastive Study
 ஏ.ஆர்.எம் மஹ்ஸூம் / M.R.M Mahsoom
 எம்.எஸ்.எம் ஹபீஸ் / M.S.M Hafees
 ஏ.என் பாஸிலா பேகம் / A.N Fasila Begam
- 10 கவிஞர் முத்துப்பாண்டியனின் 'திருந்தினாரில்லை' 94
புதுக்கவிதையில் காட்டப்படும் சமூகவியல் கருத்துகள்: ஓர் ஆய்வு
Sociological Ideas Displayed in the Poem 'Thirunthinarillai' by Poet Muthupandian: A Study
 முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya
 முனைவர் க.சில்லாழி / Dr K.Sillalee
 அஸ்வினி கண்ணப்பன் / Ashwini Kannappan
- 11 ஓளவையாரும், வள்ளுவரும் வலியுறுத்தும் நீதிக்கருத்துக்கள் : திருக்குறள் 102
மற்றும் ஆத்திசூடியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஒப்பாய்வு
Justice Concepts Prescribed by Awwaiyaar and Valluvar: A Comparative Review on Thirukkural and Attisudi
 முருகையா சதீஸ் / Murukaiya Sathees
- 12 பண்டைய இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட போர் மரபுகளில் காட்டப்படும் 111
அறச்சிந்தனை
Philanthropy during War Found in Old Tamil Literatures
 கயல்விழி இளங்கோவன் / kayalvili Ilangovan
- 13 கோடுகளே கோலங்கள்!! 118
Lines are the Arts
 முனைவர் ஆ.மகாலட்சுமி / Dr. Mahalakshmi
- 14 கீர்த்தனை இயல், இசை அமைதி 123
Keerthanai - Literary and Musical Structure
 முனைவர் (திருமதி) சுகன்யா அரவிந்தன் /
 Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon
- 15 மொழியியல் ஆய்வுகளும் தரவகமும் 130
Language Research and Corpus
 சி.ம.இளந்தமிழ் / C.M.Elanttamil
 முனைவர் சாவ் மெங் ஹுவாட் / Dr Chau Meng Huat

சும்மா இருப்பதே சுகம்

The Pleasure of Being Idle

முனைவர் க.சில்லாழி / Dr K.Silllalee¹

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன் / Professor Dr. M. Rajantheran²

வசந்த குமார் நடராஜா / Vasanda Kumar Nadarajah³

Abstract

The Tamil language has attained fame for being rich in grammar and vocabulary. The centuries spent on culturally honing the Tamil language have resulted in many multi-meaning words; simultaneously, a context can be depicted using various synonymous Tamil words. Apart from this, Tamil words have been frequently used to disseminate messages figuratively whenever incorporating direct statements is not convenient. In Tamil figurative language, the words convey meanings beyond their literal ones.

One such word would be the Tamil word “*chumma*” (being idle), which is prevalently used among Tamil speakers. It can evoke provoking thoughts despite being an ordinary word uttered in many circumstances, sometimes without the real meaning being realised by the speakers. The commonality of the word, however, has secured a firm place in Tamil speakers’ hearts. *Siddha* philosophy has revered the word “*chumma*” as the principle code to be adhered to; the *Siddhas* prescribe idleness when an individual wants to gain an in-depth comprehension of himself and to excavate the talents buried within him. Hence, this essay aims to expound on the meaning of the word “*chumma*” and its unique versatility in Tamil.

Date of submission: 2022-05-11
Date of acceptance: 2022-06-20
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author’s Name:
Dr. M. Rajantheran
Email: rajantheran@um.edu.my

Key Words: Being Idle, Siddha, Hidden word, Philosophy, Mind.

முன்னுரை

“ யா ம றி ந்த மொழி க ளி லே ல தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்” என்பது பாரதியின் தெய்வ வாக்கு (லலிதா பாரதி, 2000). இது வெறும் புனைந்துரைத்த கவிதை அல்ல. மாறாகப் பல மொழிகளிலும் துறைபோகிய பாரதி

தனது ஆய்வில் / அனுபவத்தில் கண்டறிந்த உண்மை. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டது. முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என மூன்று சங்கங்களைக் கொண்டு தமிழ் நிறுவப்பட்டது. தமிழ் மொழி தெய்வத் தன்மை பொருந்தியது (வரதராசன், 2008).

¹The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. silllalee@um.edu.my

²The author is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rajantheran@um.edu.my

³The author is a Master Research student in Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. s2007989@siswa.um.edu.my

அதனால்தான் திருமந்திரத்தில்,

“பின்னை நின்று என்னே பிறவி பெறுவது?
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்;
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே.
(திருமந்திரம்: 81)

என்கிறார் திருமூல நாயனார். மனிதர்கள் வேறு வழி இல்லை எனினும் பின்னால் தயங்கி நின்று ஏன் பிறவியைப் பெறுகின்றனர்? அதற்குக் காரணமாவது, அவர்கள் முந்தைய பிறவிகளில் நன்கு முயன்று தவத்தைச் செய்யாததே ஆகும். அந்த வகையில் மனிதப் பிறவியானது தவத்தை மேற்கொள்வதற்கே என்பது ஐய்யன் திருமூலர் வாக்கு. அப்படி இருக்க முற்பிறவிகளில் முயன்று தவமியற்றிச் சித்தி பெற்ற தமக்கு ஏன் மானுடப் பிறவி கிடைத்தது என்பதற்கும் அவரே விளக்கமளிக்கிறார். திருமூலர் தமது பிறவியாவது தவத்தால் விளந்ததுவே என்கிறார். தாம், நல்ல தவம் செய்திருந்தமையால் தன்னைப் பற்றித் தமிழில் நூல் செய்யும் வண்ணம் எனக்கு ஞானத்தை அளித்துச் சிவபெருமான் பிறவியைத் தந்தருளினான் என்கிறார். இவ்விடத்தில் திருமூலரின் ஞானத்தோடு அதனை அங்கிகரிக்கத் தமிழ் முன்மையாக அமைவுருவதைக் காண்கிறோம். அதே வேளையில் பரம்பொருளே தன்னைத் தமிழால் பாடப் பணித்திருக்கும் செயலானது தமிழின் மேன்மையைப் பறைசாற்றுகிறது.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பிறவி நிகழ்ந்ததும் இக்காரணம் தொட்டே (சேக்கிழார், 2008). அது போலவே வைணவத்தில் ஆழ்வார்கள் தோற்றமும் பரந்தாமனைத் தமிழ் செய்வதன் பொருட்டே நிகழ்ந்தவை. இவை அனைத்தும் தமிழின் தெய்வத் தன்மைக்கச் சான்று பகரும் ஆதாரங்களாகும்.

தமிழ் மொழி இலக்கணத்தில் மட்டுமல்லாமல் சொற்களஞ்சியங்களிலும் வளமான மொழியாக விளங்குகிறது. நீண்டு நெடிய பாரம்பரியத்தை உடைய தமிழ் மொழியில் உள்ள சொற்கள் ஒன்றுக்கும்

மேற்பட்ட பொருளைத் தருவனவாக அமைந்துள்ளன. அதே வேளையில் ஒன்றைக் குறிப்பிடும் போது அதன் தன்மைக்கு ஏற்ப அதற்குப் பொருத்தமான வெவ்வேறு சொற்களையும் தமிழில் பயன்படுத்தலாம். இதை எல்லாம் கடந்து பரிபாஷை அல்லது மறை மொழியாகவும் தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மறை மொழி என்பது ஒரு பொருளுக்கான அர்த்தத்தை நேரடியாகக் கூறாமல், மறைமுகமாகக் கூறுதல் என்பதாகும். இந்த இடத்தில் பயன்பாட்டில் இருக்கும் சொல்லானது அதன் நேரடி அர்த்தத்தையும் கடந்து வேறு சில அர்த்தங்களை மறை பொருளாகக் வழங்கும்.

இவ்வாறு தமிழில் மிகவும் தனிச்சிறப்புடைய சொற்களில் ஒன்றுதான் “சும்மா” எனும் வார்த்தை. இந்தச் சொல் மக்கள் மத்தில் மிகப் பிரசித்தி பெற்றது. பல சூழல்களில் மக்கள் இந்தச் சொல்லின் ஆழ்ந்த பொருளைத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கூடப் பயன்படுத்துவதுண்டு. ஆனால் இந்தச் சொல்லானது பேச்சு வழக்கில் மக்கள் மனதோடு இயைந்த வார்த்தை. மிக ஜனரஞ்சகமான சொல்லாகச் “சும்மா” எனும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும் இதன் உட்பொருள் மிகவும் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியது. சித்தர்களின் தத்துவத்தில் இச்சொல்லானது ஒரு தாரக மந்திரமாகவே அறியப்படுகிறது. மேலும் மனிதன் தன்னைத் தான் அறியவும், தன்னுள் உறைந்துள்ள பேராற்றலைக் கண்டறியவும் சும்மா இருப்பதே சிறந்த வழி என்பது சித்தர்கள் கண்ட பேருண்மை. இந்தச் சொல்லின் பொருண்மையை ஆராய்ந்து அதன் தனிச்சிறப்புகளை முன்வைப்பதே இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு நோக்கம்

- 1) “சும்மா” எனும் சொல்லின் பொருளை ஆராய்ந்து முன்வைத்தல்.
- 2) “ஆன்மீகத்தில் “சும்மா” எனும் சொல்லின் பயன்பாட்டைக் கண்டறிதல்
- 3) “சும்மா” எனும் சொல்லில்

பொதிந்துள்ள மறைபொருளை பகுத்தாய்தல்.

ஆய்வின் சிக்கல்

பொதுவில் தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் பல சொற்கள் அதன் உட்பொருளை உய்த்துணராமல் மிக ஜனரஞ்சகமாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பல சூழல்களில் ஒரு சொல்லாடலின் உண்மைப் பொருளை இழக்கச் செய்து காலத்தின் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப சில புதிய அர்த்தங்களைக் கற்பிப்பதாக அமைந்து விடுகிறது. இது பொதுவாக மக்களின் அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் நிகழ்வதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் கல்வி மற்றும் எழுத்து மொழியில் அதன் பொருள் பாதுகாக்கப்படுவதை மறுக்க இயலாது. ஆயினும் பேச்சு வழக்கு மொழிகளில் உள்ள அர்த்தங்களே ஒரு சொல்லுக்கான பொதுவான புரிதலாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு சொல்லின் உண்மைப் பொருளையும் அதனுள் பொதிந்துள்ள மறைபொருளையும் கண்டறிவது காலத்தின் கட்டாயமாகிறது.

“சும்மா” எனும் சொல்லின் பயன்பாடும் புரிதலும் கூட மக்களிடையே பேச்சு வழக்கில் உள்ள அர்த்தத்திலேயே இன்றைய

பயன்பாட்டில் உள்ளது. ஆனால் இச்சொல் மிக ஆழ்ந்த பொருளையும், அதைத் தாண்டி மறைபொருளையும் உடையது என்பதை மக்கள் அறியாமல் மிகச் சாதாரண விளக்கப் பயன்பாட்டில் உள்ளதுவே இந்த ஆய்வின் சிக்கலாக உள்ளது.

“சும்மா” – சொல் பொருள் விளக்கம்.

இன்றைய காலத்தில் “சும்மா” எனும் சொல்லைத் தமிழில் பயன்படுத்தாதவர்களே இல்லை என்று உறுதியாகக் கூறலாம். அதிலும் பேச்சு மொழியில் இதன் பயன்பாடு மிகச் சரளமாகத் தோன்றும். எக்காரணமும் இல்லாமலே இந்தச் சொல்லின் பயன்பாடு பேச்சினூடே அமைவதைக் கவனித்திருப்போம். பொதுவில் ‘சும்மா’ என்றால் ஒன்றும் இல்லை என இச்சொல்லுக்கு அர்த்தம் கூறிட முடியும். ஆனால் இச்சொல்லானது அதன் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் பல்வேறு மாறுபட்ட அர்த்தங்களைக் கொடுக்க வல்லது.

அட்டவணை 1: பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் “சும்மா” எனும் சொல்லின் பொருள்கள்.

எண்	சும்மா	
	பொருள்	உதாரணம்
1.	அமைதியாக இருத்தல்	சிறிது நேரம் சும்மா இரு.
2.	ஓய்வாக இருத்தல்; / இளைப்பாறுதல்	கொஞ்ச நேரம் சும்மா இருந்து விட்டும் போகலாமே.
3.	அருமை / பெருமை	அந்தச் செயலைப் பற்றிச் சும்மா சொல்லக் கூடாது.
4.	இலவசம்	இதைச் சும்மா கொடுத்து விட முடியாது.
5.	பொய்	சும்மா கதை அளக்காதே
6.	உபயோகமற்று இருத்தல்	சும்மாதான் இருக்கிறது, நீ வேண்டுமானால் பயன்படுத்திக் கொள்.
7.	எப்போதும் / அடிக்கடி	இவன் இப்படித்தான், சும்மா சும்மா அதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருப்பான்.

8.	நோக்கமில்லாமை	சும்மாதான் சொன்னேன், அதைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டாம்.
9.	காலி	இந்தக் கூடை சும்மாதான் இருக்கிறது. இதில் பழத்தை வைத்துக் கொள்.
10.	வெறுங்கை	சும்மா போனால் நன்றாக இருக்காது; எதையாவது வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டும்.
11.	சோம்பேறித்தனம்	வேலைக்குப் போகாமல் வீட்டில் சும்மாவே இருப்பது நல்லது அல்ல,
12.	அர்த்தமின்றிப் பேசுவது	அவன் அப்படித்தான், சும்மா உளருவான்.
13.	விளையாட்டிற்குச் சொல்வது	எல்லாமே சும்மாதான் சொன்னேன்.
14.	பொறுமை இழத்தல்	நான் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்க மாட்டேன்.
15.	தான்னிச்சையாகவே	இந்த மரம் சும்மாவே வளர்ந்து விட்டது.

மூலம் : <https://www.tamilspark.com/tamilnadu/meaning-of-summa-in-tamil-language>

இவ்வாறு தமிழில் செயல்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு 'சும்மா' எனும் சொல்லுக்குப் பல்வேறு விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதற்கு வேறு சில பொருள்கள் உள்ளன.

சென்னைப்பல்கலைக்கழக கழகத் தமிழ்ப்பேரகர முதலி 'சுகமாக' என்ற வடச்சொல்லின் இடைகுறையாகவே 'சும்மா' என்ற தமிழ்ச்சொல் உருவானதாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதன் அடிப்படையில் 'சும்மா' எனும் சொல்லுக்கச் சுகம், ஆனந்தம், பேரின்ப நிலை போன்ற அர்த்தங்கள் வழங்கப்படுகின்றன (தமிழ்ப் பேரகராதி). ஆயினும் இந்த விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத அறிஞர்கள் சொல் பொருள் ஆய்வின் மூலம் வேறு சில விளக்கங்களையும் முன் வைக்கின்றனர்.

அந்த வகையில் 'சும்' என்ற அடிச்சொல்லில் உருவானதே 'சும்மா' என்ற சொல் எனும் வேர்ச்சொல் ஆராய்ச்சியில் இதற்கு வேறு பொருள் வழங்கப்படுகிறது. பழந்தமிழில் 'சும்மை' என்ற சொல் ஓசை என்ற பொருளை உணர்த்துவதாக

உள்ளது. இந்த சும்மைக்கும் 'சும்' என்பதே அடிச்சொல்லாகும். ஆகவே சும் என்ற ஒலிக்குறிப்புச் சொற்பகுதியோடு 'ஆ' என்ற எதிர்மறை விகுதி சேர்ந்து மகரம் இரட்டித்து 'சும்மா' என்ற சொல் வடிவம் பெற்றிருக்கலாம். அவ்வகையில் இதற்கான பொருளாவது ஓசையற்று, ஒலிகளற்று அல்லது நிசப்தமாக எனப் பொருள் கொள்ளலாம்.

இந்தச் 'சும்மா' என்பதற்கான சொல் பொருள் விளக்கமானது புறநிலையில் மிகச் சாதரனமானதாக எண்ணப்பட்டாலும், உண்மை நிலையில் ஆழ்ந்த பொருளுடையது. அதிலும் ஆன்மிக உலகில் இது ஒரு தாரக மந்திரமாகவே உணரப்படுகிறது. இது சித்தர்களின் இலக்கியத்தில் ஆன்ம விசாரணைக்கான வாசகமாகவே மிகப் பழகூங்காலம் தொட்டு வழக்கில் இருந்து வருகிறது. ஆயினும் இதனைத் தாரக மந்திரமாகவே மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்றவர் அருணகிரிநாதர்.

அருணகிரிநாதரை உய்வித்த 'சும்மா'

முருகக்கடவுளின் வழிபாட்டில் திருப்புகழ் இன்றியமையாதது. அது போலவே முருகப்பெருமானுக்கு எண்ணிறந்த அடியார்கள் இருந்த போதும், அருணகிரிநாதர்

அவர்களுள் தனிச் சிறப்பு பெற்றவராக விளங்குகின்றார். இவர் படைத்த திருப்புகழ், கந்தரனுபூதி, கந்தரலங்காரம், வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம் ஆகிய பக்தி இலக்கியங்கள் முருக வழிபாட்டில் மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற படைப்புகளாக மட்டும் அல்லாமால் தமிழ் இலக்கியத்திலும் மிகச் சிறந்த படைப்பிலக்கியங்களாக மிளர்கின்றன.

இத்தகைய ஞானியாகிய அருணகிரிநாதர் தமது இளமைக் காலத்தில் தன்னிலை உணராது சில நெறி தவறிய பழக்கங்களுக்கு ஆட்பட்டதால் அக்கர்ம விணையின் காரணத்தால் அவரின் புறவுடல் தொழுநோயினால் பீடிக்கப்பட்டது. பொன்போன்ற அவரது இளமைத் தேகம் அழகொழிந்து, பார்ப்போரை முகம் சுழிக்கச் செய்தது. அவரின் இளமை வனப்பில் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டு அவரோடு கூடியிந்த விலைமாதார் அனைவரும் அவரை விட்டொழிந்தனர்.

உடலாலும் மனதாலும் மிகப்பெரிய துன்பத்திற்கு ஆளான அருணகிரியார் துயரின் உச்சத்தில் தன் இன்னுயிரைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என முடிவெடுத்தார். அதனைச் செயலாக்க திருவருணைக் கோபுரத்தில் ஏறி அங்கிருந்து குதிக்கவும் செய்தார். ஆனால் கருணையே வடிவான கந்தப்பெருமான் அவ்விடம் தோன்றித் தன் அடியவரான அருணகிரியாரைத் தன் திருக்கரங்களால் தாங்கிப் பிடித்து அவரைக் காப்பாற்றினார்.

அதோடு நில்லாமல் அருணகிரிநாதருக்குச் “சும்மா இரு, சொல் அற”, எனும் தாரக மந்திரத்தை உபதேசம் செய்து அவரைத் தவத்தில் ஆழ்த்தினார். அத்தவமே அவரை அருளாலராக உயர்த்தித் தமிழால் முருகப் பெருமானுக்கு திருப்புகழ் மாலை சூட்டச் செய்தது. இதற்கு அடிப்படையே ‘சும்மா’, எனும் தாரக மந்திரமே. இத்தாரக மந்திரம் பற்றிக் கூறும் போது அருணகிரிநாதர்:

‘செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன், பிறவான், இறவான்
சும்மா இரு, சொல் அற .. என்றலுமே
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே’.

(கந்தர் அநுபூதி: 12)

என்கிறார். இதன் பொருளாவது

“சிவந்த மானின் (சிறந்த திருமாலின்) குமாரியாகிய வள்ளி பிராட்டியை அவளுடைய சுற்றத்தார்கள் அறியாமலேயே கவர்ந்து சென்ற கள்வன், மிகப் பெரியவன், வாடாத மணமும், குன்றாத இளமையும், அழியாத அழகும், தெய்வீகத் தன்மையும் பொருந்தி, ஆதியும் அந்தமும் அற்ற முருகன் என்னிடம், “உரை ஒழித்து சும்மா இரு” என உபதேசித்த மாத்திரத்தில் என்ன ஆச்சரியம். (அ + மா ... அந்த மாப் பொருள்) அந்த பெரிய பொருளை நான் அறியவில்லையே என்பது ஆகும்.

இப்பாடலின் வழி அருணகிரியார் ‘சும்மா இரு, சொல் அற’ எனும் ஒற்றை வரியின் மூலம் மிகப்பெரிய ஞானத்தை அடைந்த போது அதன் ஆழ்நிலைப் பொருளைத் தம்மால் இன்னும் முழுமையாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று உரைப்பதாக அறியப்படுகிறது. எனில் இதன் மறைபொருளைக் காண்பது மிக அரிதான செயல் என்று இவ்விடம் கூறுவது மிகப் பொருந்தும்.

மேலும்.

‘சொல்லுகைக்கில்லை என்று எல்லாம்
இழந்து

சும்மாவிருக்கும் எல்லையுள் செல்ல
என்னை விட்டவா’

(கந்தரனுபூதி 10)

எனும் பாடலின் மூலம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ‘தற்போதமும்’ நீங்கி தனக்கெனச் செயலின்றி அருளே தாரகமாய் அவ்வருளேயாய் நிற்கும் துரிதநிலையே அருணகிரிநாதர் பேசும் ‘சும்மா இருக்கும்’ உயர்நிலை ஆகும் என்று இவ்விடத்தில் உரைக்கின்றார். இதனையே

“தத்துவங்க ளெல்லாம் ஆத்தாடி

தலைகெட்டு வெந்ததடி” (ஞானக் கோவை
ஆழகணித் சித்தர் பாடல்: 36)

என்று அழகணிச் சித்தரும்,

“தத்துவக் குப்பைகள் ஏதுசித்தி

சாத்திர மான சடங்குகள் ஏது” (கஞ்சமலைச் சித்தர் பாடல், 6)

என்று கஞ்சமலைச் சித்தரும் பாடுகின்றனர். மற்றுமுள்ள சித்தர்களும் இதே ஒத்த கருத்தையே கொண்டிருந்தனர் என்பதுவும் உண்மையே. இவ்விடத்தில் தத்துவம் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானது என்று பொருள் கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் வாழ்க்கையின் உண்மை இலக்காகிய, மனிதப் பிறப்பெடுத்தன் உண்மை நோக்கமாகிய இறைவனை அடைதல் என்பதற்கு தத்துவங்கள் உதவாது. ஏனெனில் இறைவன் தத்துவங்களைக் கடந்தவன். தத்துவங்களால் அறியப்படாதவன். அவன் பூஜ்யத்துக்குள்ளே ஒரு இராஜ்ஜியத்தை ஆள்வவன். அதற்குச் சுமா இருத்தலே சாலச் சிறந்த வழி என்பதுவே இவ்விடத்தின் உணர்வேண்டிய உண்மைப் பொருள்.

கந்தரனுபூதியில் ‘சும்மா இரு’ என்று கூறியது போலவே அருணகிரியார் வேறு இடங்களிலும் அதனையே மீண்டும் மீண்டும் உரை செய்வதைப் பார்க்கலாம். கந்தரலங்காரத்தில்,

‘சொல்லுகைக்கு இல்லை என்று எல்லாம் இழந்து சும்மா இருக்கும்

எல்லைக்குள் செல்ல என்னை விட்டவா!
இகல் வேலன் நல்ல

கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற கொல்லியைக்
கல்வரை கொவ்வைச் செவ்வாய்

வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோள்
அண்ணல் வல்லபமே!’

(கந்தரலங்காரம்)

என்றும் பாடுகிறார். இசவ்விடத்தில் சும்மா இருத்தல் என்பதனைத் தனக்கான மஹாவாக்கியமாக அருணகிரியார் முன் வைக்கின்றார். அதே வேளையில் “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” எனும் திருமுலரின் திருகாக்கிற்கு இணங்க தான் பெற்ற மாகா உபதேசத்தை உலகோருக்கும் பகிர்ந்து அனைவரும் இன்புற்று வாழ அன்பு செய்தவர் அருணகிரியார். இக்கதைய உயர் குணம் எல்லாம் சும்மா இருப்பதில் சுகம் கண்டார் மட்டுமே செய்யக் கூடிய செயற்கறிய

செயல்.

சித்தர் தத்துவத்தில் ‘சும்மா இரு’

சித்தர் பெருமக்கள் ‘சும்மா இரு’ எனும் சூத்திரத்தின் வழிகோளாகவே தியானம், தவம், யோகம் என்பன போன்ற பயிற்சிகளையெல்லாம் மேற்கொண்டனர். எனில் சும்மா இருத்தல் என்பது வெறும் அமைதி காத்தல் மட்டுமல்ல, அதனையும் கடந்து மனதைச் செயலற்று வைத்திருத்தல்சானால் அதற்கும் இறைவனின் அருள் வேண்டும் என்பதுவே சித்தர்களின் சித்தாந்தனம். இதனையே

“அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கிச்” (சிவபுராணம்)

என்கிறார் மாணிக்கவாசகப் பெருமான். பட்டினத்தார்,

“சும்மா இருக்க வைத்தான் சூத்திரத்தை நானறியேன்;

அம்மா பொருளிதென அடைய விழுங்கினனடி”

(பெரியஞானக் கோவை: பட்டினத்தார் பாடல்கள்)

என்று கூறுகிறார். அவரது சீடராகிய பத்திரகிரியாரோ,

“ஆங்காரம் உள்ளடக்கி ஐம்புலனை சுட்டறுத்து

“தூங்காமல் தூங்கி சுகம் பெறுவது எக்காலம்”

(பெரியஞானக் கோவை: பத்திரகிரியார் பாடல்கள்)

என்பார் பத்திரகிரியார். எனில் சும்மா இருத்தல் எனும் நிலையை அடைந்த போதிலும் அதன் தனித்துவத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதோ அல்லது அதனை வார்த்தைகளால் விளக்குவதோ அத்துணைச் சுவப்பான ஒன்றல்ல. ஏனெனில் மன ஒடுங்கும் போது சிந்தை தெளியும். சிந்தை தெளிந்திடில் தன்னைத் தான் அறியும் தன்மையை ஓர் ஆன்மா பெறும். அதுவே உய்திக்கான வழியும் கூட (Aranga Ramalingam, 2004).

“வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்து
(விநாயகர் அகவல்)

என்பது ஓளவையின் வாக்கு. வள்ளல்
பெருமானோ,

“இன்று வருமோ நாளைக்கே வருமோ
மற்று என்று வருமோ அறியேனே என்
கோவே

துன்று மல வெம்மாயை யற்று

வெளிக்குள் வெளி கடந்து சும்மா இருக்கும்
சுகம்” (திருவருட்பா)

சும்மா இருத்தல் என்று வரும் என்று
ஏங்கி ஞானப் புலம்பலாகவே இதனை முன்
வைத்துள்ளார். ஆகவே சித்தர் பெருமக்களும்
தவத்தைச் சித்தியாக்குவது சும்மா இருத்தலே
என்கின்றனர்.

சும்மா இருக்கும் “சிவனாரும் திருமாலும்”

சைவ சித்தாந்தத்தில் சிவ தத்துவம்
சிவபெருமானை தூய அறிவாலான
பரம்பொருளின் முழுமையான நனவிலி
நிலை. இதுவே பரசிவ வடிவம் ஆகும்.
இது சிவப்பரம் பொருள் சும்மா இருத்தல்
தத்துவமாகக் கூறுகிறது (சைவ சித்தாந்தம்: 36
தத்துவங்கள்). இதற்குத் தென்முகக் கடவுளாம்
தட்சிணாமூர்த்தித் திருக்கோலமே சான்று.

சிவமகாபுராணத்தில் ஒரு சிந்தனை. பிரம்ம
தேவரின் புத்திரர்களாகிய சனகர், சனந்தனர்,
சனாதனர், சனாதுமாரர் என்ற நால்வரும்
சிவனிடமிருந்து உண்மைப் பொருளை
உணர்ந்து கொள்ளப் பெருமானைச்
சரணடைகின்றனர். அவ்வேளையில்
சிவப்பரம்பொருள் தட்சிணாமூர்த்தித்
திருக்கோலத்தில் தவத்தில் இருப்பதைக்
காண்கின்றனர். அவரின் தவத்தைக்
கலைக்க மனமிலாத முனிவர்கள் பெருமான்
கண்மலரும் வரையில் தாமும் அருகில்
அமர்ந்து எச்சிந்தனையும் அற்று (சும்மா
இருத்தல்), தவமியற்றுகின்றனர். அத்தவத்தின்
விளைப்பயனாகாப் பெருமானைத் தேடி
வந்ததற்கான உண்மைப் பொருளை
அறிதலைத் தவத்தால் அறிகின்றனர்.
சிவபெருமான் மௌன உபதேசம் செய்து

அவர்களை அஞ்ஞான இருளில் இருந்து
மெஞ்ஞான நிலைக்குக் கொண்டு செல்கிறார்
(சிவமகாபுராணம்).

உலகைக் காக்கும் பரம்பொருளான
திருமாலும் திருப்பாற்கடில் பள்ளி கொண்டு
யோக நித்திரையிலேயே விளங்குகின்றார்.
இதனைத் உறங்குதல் எனப் பொருள்
கொள்ளுதல் கூடாது. இது அரிதியில்.
இந்த அரிதியில் சும்மா இருக்கும் நிலை.
இதுவே பேராற்றலின் பிறப்பிடம். அந்தப்
பேராற்றலின் வெளிப்பாடுகளே ஐயன்
எடுத்த தசாவதாரங்கள்.

எனில், சைவம், வைணவம் என
எதுவானாலும் அங்குச் சும்மா இருத்தலே
தத்துவமாகப் போதிக்கப்படுகிறது. ஆனால்
இது அத்துணைச் சாத்தியமா?

சும்மா இருத்தல் சுலபமன்று

சும்மா இருத்தல் எனும் போது கேட்பதற்கு
அது சாதாரணமான ஒன்றாகக் கருதப்
படலாம். ஆனால் அது சுலபமும் அல்ல,
எளிதில் சித்திப்பதும் அல்ல என்பதுவே
சித்தர்கள் கருத்து.

“கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாம்,

கரடி வெம்புலி வாயையும்

கட்டலாம், ஒரு சிங்க முதுகின்
மேற்கொள்ளலாம்,

கட்செவி எடுத்தாடலாம்,

வெந்தழலின் இரதம்
வைத்தைந்துலோகத்தையும்

வேதித்து விற்றுண்ணலாம்,

வேறொருவர் காணாமல்
உலகத்துலாவலாம்,

விண்ணவரையேவல் கொளலாம்,

சந்ததமும் இளமையோடு இருக்கலாம்,
மற்றொரு

சரீரத்திடமும் புகுதலாம்,

சலமேல் நடக்கலாம், கனல்மேல்
இருக்கலாம்,

தன்னிகரில் சித்தி பெறலாம்,

சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கிற

திறமது சத்தாகியென்

சித்தமிசை குடி கொண்ட அறிவான
தெய்வமே

தேசோமயானந்தமே!”

(தாயுமானவர் பாடல்கள்,
தேஜோமயானந்தம்: 1)

என்கிறார் தாயுமான சுவாமிகள். தாயுமான சுவாமிகள் கூறும் அத்துணையுமே அபூர்வமானவை, மனிதனால் அத்துணைச் சுலபத்தில் செய்ய முடியாதவை. ஆனால் அவை சாத்தியம் என்று கூறும் தாயுமான சுவாமிகள் மனதைச் சும்மா இருக்கும் நிலைக்குக் கொண்டு செல்வது அரிதானதாகவே உரைக்கின்றார்.

சும்மா இருத்தலே சிறந்த மனவளம்

சும்மா இருப்பது சிறந்த மனவளப் பயிற்சியாகும். தியானம், தவம், யோகம் ஆகிய அனைத்தும் இறுதியில் சும்மா இருத்தல் எனும் மையப் புள்ளியில்தான் வந்து நிற்கின்றன. ஆனாலும் கூட மனம்சிறிது நேரம் கூட சும்மா இருப்பதில்லை. பலர் சும்மா இருப்பதற்கான பல பயிற்சிகளை அதன் உள் நோக்கம் அறியாமலே செய்வதுதான் விந்தை. அதில் ஒன்றுதான் மெளன விரதம்.

இன்று மெளன விரதம் இருப்பதற்கான பொருளைப் பலரும் அறிந்திருப்பதில். நாள் முழுமையும் பேசாமல் இருந்து விட்டால் மெளன விரதம் என்று எண்ணிக் கொள்கின்றனர். மனம் மெளனமாக அசையாமல் இருப்பதுவே உண்மையான மெளன விரதத்தில் நோக்கம். ஆனால் செய்கை மொழியில் பேசிக் கொள்வது, தொலைக்காட்சி, விவேகக் கைபேசி போன்றவற்றில் நாள் முழுமையும் மூழ்கி இருப்பது போன்ற செயல்கள் எப்படி மனதைச் சும்மா இருக்கச் செய்யும். இன்னும் சிலர் சட்டைப் பையில் “நான் மெளன விரதம்” என்று அனைவருக்கும் அறிவித்துக் கொள்வது போலச் செயல்படுவதும் மெளன விரதத்தைப் பங்கம் செய்யும் செயலே ஆகும்.

பேச்சைக் குறைத்து மூச்சைக் கவனிக்க வேண்டும் என்பர் சித்தர்கள். அதற்காகவே மெளன விரதம் கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

சிறிது சிறிதாக மேற்கொள்ளப்படும் இப்பயிற்சியானது இறுதியில் சும்மா இருக்கும் பேரின்ப நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். சதாசிவப் பிரம்மேந்திரர் முதலாய சித்தர் பெருமக்கள் இதனை நமக்கு மெளன விரதத்தின் மூலம் உணர்த்தினர். மனம் அமைதி கொள்ளும் போது ஆற்றல் விரையப்படுவது குறைகிறது.

இதுவே தவம், இதுவே தியானம், இதுவே மனவளப் பயிற்சி, இதுவே சித்தர்களின் தலையாய தத்துவம். இதுவே சும்மா இருத்தல். கண்ணன், கீதையில் ‘கடமையைச் செய். பலனை எதிர்பாராதே’ என்று அறிவுறுத்துவதும் சும்மா இருக்கும் பொருளிலேயே ஆகும்.

முடிவுரை

சும்மா இருத்தலே சுகம் என்பது ஆன்மீக உலகில் மிகப்பெரிய தத்துவம். உலகியலில் இதனைக் காண்போர் செயலற்று இருப்பதை சோம்பித் திரிதல், உபயோகமற்றது எனக் கருதலாம். ஏனெனில் உலகம் பொருளாசை வயப்பட்டது. ஆனால் அது நிரந்தரமல்ல என்பதும் பிறந்த பிறப்பின் பயன் ஆவது யாதென உணரும் பொழுதும் சும்மா இருக்கும் வார்த்தையின் சூட்சுமம் அறிய வரும். அந்தச் சூட்சுமமானது, சும்மா இருத்தலால் ஒரு மனிதன் அடையப் பெறும் மிகப் பெரிய பலனை உணர்த்தும். சும்மா இருத்தல் என்பது எளிது என்று அதனைச் சாத்தியமாக்கி விடலாம் என்று எண்ணுவதும் பொருந்தாது. ஏனெனில் அது சித்திப்பது மிகக் கடினம். ஆனால் அந்நிலையை அடையப் பெற்றவரோ பேரானந்தத்தின் எல்லைக்கே சென்று விடுகின்றனர்.

தமிழில் சும்மா இருத்தல் என்பதற்கு அதன் பயன்பாட்டின் அடிப்படையில் எத்தனையோ விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டாலும் அதன் உண்மைப் பொருளாவது மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றையும் செயலற்று இருக்கச் செய்து எண்ணங்களற்ற ஞான நிலையில் இருப்பதுவே. இதுவே சமாத்ரி என அட்டாங்க யோகம் உரைக்கின்றது. சும்மா இருத்தல் சுலபமல்லா. ஆனால் அதை விடப் பேரின்ப நிலையும் வேறு இல்லை.

References

- Aranga Ramalingam. 2004. *The way of Siddhar*. Chennai: Sivaguru Patipagam.
- Arunagirinathar. *Kanthar Aalangaram*.
- Arunagirinathar. *Kanthar Anubuthi*.
- Auvaiyar. *Vinayagar Agaval*.
- Kamalakkanan, Pa. (2019). *Thayumanavar Padalgal: Meynyanath Thiraddu*. Vanathi Pathipagam.
- Lalitha Bharathi. (2000). *Mahakavi Subramaniya Bharathiyar Padalgal*. University of Chennai.
- Manikkavaasagar. (1999). *Manikkavaasagar Aruliya Thiruvagasam Sivapuramam*. Kartik Publications.
- Murugavel, Na, Ra. (1984). *Saiva Sithantam*. Sekkilar Pathipagam.
- Seekkizhar. (2008). *Periyapuramam Enap perum Thiruthondar Puranam*. Thirumagal Nilayam. *Sivamahapuramam*.
- Summa Endral Enna? Summa Endra Varthaiku Ivvalavu Arthangala? Suvarisiya Tagaval. <https://www.tamilspark.com/tamilnadu/meaning-of-summa-in-tamil-language>
- Tamil Peragarathi*. Chennai University.
- Thevanathan, A, Ramanathan, Aru. (2004). *Nganana Kovai Ena Valangapadum Sithar Padalkal*. Prema Publications.
- Thiruvarud Pirakaasa Vallalaar. (1997). *Thiruvarudpaa: Uraiyudan*. Varththamanan Pathippakam.
- Varatharasanar, Mu. (2008). *Tamil Ilakkiya Varalaru*. Sakitya Academic.
- Vasudevar, R. (2007). *Thirumanthiram*. Kizhakku Pathippagam.

மலேசிய தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சியில் இந்திய அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளின் பங்கு : ஓர் ஆய்வு

The Role of Indian Non-Governmental Organisations in the Development of Malaysian Tamil Schools

மலர் ஜோதி பாலு / Malar Jothi Balu¹

முனைவர் இரவிந்திரன் மாரையா / Dr.Ravindaran Maraya²

முனைவர்மோகன தாஸ் இராமசாமி / Dr.Mohana Dass Ramasamy³

Abstract

The education system plays a vital role in building a brighter future for our nation's students. Thus, the Malaysian Government has been concerting many significant and well-recognised steps to provide a better Tamil education, which suits Malaysia's diverse cultural and ethnic landscape. The Malaysian education system, which branches to the public and private sectors, revolves around the Malaysian National Curriculum. The primary schools using Tamil and Chinese languages as the medium of instruction are labelled as vernacular schools. Apart from providing education in the Tamil language, these government-funded Malaysian Tamil vernacular schools play an essential role in imparting Indian cultural and religious values to the younger generation. This knowledge transfer is significant in maintaining a distinct identity while fostering national unity in multi-ethnic Malaysia. Currently, there are 527 Tamil primary schools in Malaysia and based on the 2021 record, a total of 80,434 Indian students have enrolled in these schools. Although the Government aids these Tamil schools, a voluntary hand from a non-governmental organisation (NGO) is still required to collaborate and contribute to improving the quality of education. In Malaysia, various NGOs support Tamil school students' well-being.

Date of submission: 2022-01-11
Date of acceptance: 2022-03-18
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr.Ravindaran Maraya Email:
ravindaranm@um.edu.my

Key Words: Malaysian Education, Malaysia Tamil Schools, Tamil School Students, Non-Governmental Organizations.

முன்னுரை

கல்விச் சேவை என்பது உலகில் மிகச்சிறந்த சேவையாகும். “ ஆயிரம் கோயில்கள் கட்டுவதைவிட ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது

சிறப்பு “ என்பது பாரதியாரின் கூற்றாகும். மகாத்மா காந்தி, “ சரியான கல்வி என்பது என்ன என்று மக்கள் அறியாது இருப்பதுதான் உண்மையான இடர்பாடு” என்கிறார்.

¹The author is a Master Research student in Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. sujenjoe@gmail.com

²The corresponding author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. ravindaranm@um.edu.my

³The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, University Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rmohana_dass@um.edu.my

மலேசியாவின் முதல் தமிழ்க்கல்வி 1816ஆம் ஆண்டு தொடங்கியது. 2022ஆம் ஆண்டுடன் 206 ஆண்டுகள் வரலாற்றைப் பதிவு செய்கிறது மலேசியத் தமிழ்க்கல்வி. 1957 ஆம் ஆண்டு மலாயா விடுதலை அடைந்தது. மலாயாவில் 1950களில் 888 தமிழ்ப்பள்ளிகள் இருந்தன. 2022ஆம் ஆண்டின் புள்ளி விவரங்களின் படி 527 தமிழ் பள்ளிகள் இன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. அன்று தொடங்கி இன்று வரையிலும் மலேசியத் தமிழ்க்கல்வி பற்பல மாறுதல்களையும் பற்பல மேம்பாடுகளையும் கண்டு வந்துள்ளதை அனைவரும் அறிவோம். கல்விச் செல்வமே சிறந்த செல்வமாக விளங்குகிறது என்பதில் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. தற்காலத்தில் உலகில் மனித மூலதனத்தையும் சமூக வளர்ச்சியையும் உருவாக்குவதற்கு பள்ளிகளும் சமூகமும் ஒன்றோடொன்று இணைந்துச் செயலாற்ற வேண்டியது முக்கியம். (KPM, 2018)

ஆம், ஒரு சிறந்தப் பள்ளியினை உருவாக்குவது என்பது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. நல்ல நிர்வாகம், சிறந்த ஆசிரியர்கள், தரமான கல்வி, எளிதல் புரிந்துகொண்டு சாதிக்கும் மாணவர்கள் என பல்வேறு கோணங்களை மட்டும் உள்ளடக்கியதல்ல பள்ளி. மாறாக, சமூகமும் பள்ளி நிர்வாகத்துடன் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். ஒருவரின் வளர்ச்சியின் வெற்றிக்கு சமூகப் பங்கேற்பு ஒரு முக்கியமான நிபந்தனையாகும். கல்வித்திட்டம் மற்றும் இணைப்பாடத்திட்டம் மற்றும் மின்னி பள்ளியின் பிற வளர்ச்சியானது, பள்ளிக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான கூட்டுப் பொறுப்பாகும். எனவே, அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில், கல்வி அமைச்சு 1984ஆம் ஆண்டில் “பள்ளிகள் சமூக நிறுவனம்” (Sekolah Sebagai Institusi Masyarakat) என்ற கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. 21ஆம் நூற்றாண்டில் அதிவேக தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை தொடர்ந்து, பள்ளிகளில் பலமடங்கு மாறுதல்கள் செய்யப்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. எனவே தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சியில் சமூகத்தின் பங்கு மிகவும் அவசியமானதாகவும் இன்றியமையாததாகவும் ஆனது. ஆகவே,

பள்ளிகள் மற்றும் சமூகத்தினர் இடையிலான கொள்கை மீண்டும் மலேசிய அரசாங்கத்தால் வலுப்படுத்தப்பட்டது. அதுவே தொடர்ந்து “பள்ளிகள் பொதுமக்களின் உரிமை” (Sekolah Milik Masyarakat) என்ற கொள்கையாக வலுப்படுத்தப்பட்டு அமலுக்கு வந்தது எனலாம். இனம், மதம் வேறுபாடின்றி நாட்டிலுள்ள அனைத்து பிள்ளைகளுக்குச் சமமான அளவில் கல்விச் சம்பந்தப்பட்ட உதவிகள் கிடைக்க வேண்டுமென்பதே, இக்கொள்கையை வலுப்படுத்தியதற்கான முக்கியக் காரணமாக விளங்கியது. இந்தப் பள்ளிகளுக்கான உதவிகளானது சரியான முறையில் கிடைக்கப்பெற்று, செலவிடப்பட வேண்டும் என்பதே அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது (KPM, 2018).

கல்வியில் சமத்துவம் என்பது உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் உள்ள அரசாங்கத்திற்கான கல்வியின் பால் கொண்ட முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகும். இது சமூகபொருளாதார வேறுபாடுகள், கலாச்சாரம், குடும்பம் மற்றும் சமூக பின்னணி காரணிகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைவருக்கும் நியாயமான மற்றும் சமமான கல்வி வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளைக் குறிக்கிறது. குழந்தைகள் எனப்படுபவர்கள் வருங்கால நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான மனித வளமாகும். அவர்களை வடிவமைக்கும் திறன் கொண்ட அடிப்படைக் கல்வியை அரசாங்கமும், சமூகமும் ஒன்றிணைந்து வழங்கவேண்டுமே ஒழிய இதுவானது வெரும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பல்ல. எனவே, கல்வி எனப்படுவது ஒரு நாட்டின் அரசாங்கத்தால் மட்டுமே சுமக்கப்படும் ஒரு முக்கியமான பொறுப்பாக இல்லாமல், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், தனியார் துறை, மதம் சார்ந்த இயக்கங்கள் மற்றும் சமூகத்தில் உள்ள பல்வேறு முக்கிய பிரிவுகள் உட்பட அனைத்து மக்களின் கூட்டு முயற்சியாகும் (KPM, 2006).

ஆய்வின் முன்னோடி

உலகில் பள்ளிகளையும் அதன் கல்வித்திட்டத்தையும் குறித்து பல நூல்களும் பல ஆய்வுகளும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. இந்நூல்களும் ஆய்வுகளும்

பள்ளிகளையும் அதன் கல்வித்திட்டத்தையும் குறித்த கருத்துகளைப் புரிந்து கொள்ளவும், இந்த ஆய்வை மேலும் வலுப்படுத்தவும் துணை புரிந்ததென்றால் அது மிகையாகாது எனலாம்.

அவ்வகையில், மலேசிய கல்வி அமைச்சின் அறிக்கையில் 'பள்ளிகள் சமுதாயத்தின் சொத்து' (Sekolah Milik Masyarakat) என்ற கொள்கையினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வழிகாட்டுதலின்படி, சமூகம் என்பது தனிநபர்கள், சமூகக் குழுக்கள், பங்குதாரர்கள், அரசு நிறுவனங்கள், தனியார் கட்சிகள் மற்றும் பதிவுச் செய்யப்பட்ட அரசு சாரா நிறுவனங்கள் ஒன்றினைந்து அரசாங்கத்திற்குப் பக்கபலமாக நின்று பள்ளிகளை உயர்த்தும் பங்கினைச் செய்ய வேண்டும் என்கிறது (ரிறிவி 2018).

தொடர்ந்து, லத்தீபா அப்துல் லத்தீஃப் மற்றும் சித்தி நோர் அஜானி முகமது தோஹார் லைலி மூடா என்பவர்கள் 2018ஆம் ஆண்டில் மலேசிய அரசுப் பள்ளிகளின் வளர்ச்சியில், அரசு நாட்டவர்களின் பங்கினைப் பற்றி ஆய்வினை நடத்தியுள்ளனர். மலாய் இனத்தவர்களுக்கு அரசு மொழியானது மிகவும் முக்கியம் என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு, அரசு நாட்டைச் சார்ந்த உதவிகள் தேவை என்கிறனர். இதன்வழி, இந்நாட்டில் அரசுப் பள்ளிகளுக்குப் பூர்த்திச் செய்யப்பட்ட தேவைகளை அறிய முடிகிறது. (Latifah Abdul Latiff. Siti Nor Azhani Mohd Tohar. Farah Laili Muda@Ismail, Anita Ismail, 2018).

அதனைத் தொடர்ந்து, மலேசிய சீன ஆய்வியல் துறையைச் சார்ந்த ஹோ கே சே என்பவர் தத்தம் தாய் மொழியினைக் காக்கும் இரண்டும் நிறுவனங்களைப் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். அவரின் கூற்றுப்படி, அப்பெரும் நிறுவனங்களால் அவர்களது தாய்மொழிகள் செவ்வனே காக்கப்படுகிறது என்பதை அறியமுடிகிறது (Ho Kee Chye, 2018).

அடுத்து, அரசு சாரா நிறுவனங்களின் வரலாற்றினை மிகவும் துள்ளியமாக எழுதியுள்ளார்கள் மக்மூர் தூமின் மற்றும்

ரோபி நூர்லாடி அவர்கள். அவர்களின் ஆய்வின்படி, அரசு சாரா நிறுவனங்களின் வரலாற்றினை சுதந்திரத்திற்கு முன் மற்றும் சுதந்திரத்திற்குப் பின் என்று பிரிக்கலாம் என்கின்றனர் (Makmur Tumin dan Robi Nurladi, 2017).

மேலும், சித்தி ஐஷா மற்றும் முசிரின் மோசின் பள்ளியில் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் சேவைகளைப் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர் (Siti Aisyah Mat Saad & Musirin Mosin 2021).

இறுதியாக, மோர்னின் ஹனிம் சலே. முகமது சம்சுதீன். சுஃபியன் மன்சர் அவர்கள் 2019 ஆம் ஆண்டு மலாயாவில் கல்வியில் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் ஈடுபாட்டினை மிகவும் துள்ளியமாக விவரித்துள்ளார். அவரின் கூற்றுப்படி, அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தங்களது சமூகத்திற்காக உழைத்தனர் என்கிறார் (Morni Hanim Salleh, and Mohd Samsudin, and Suffian Mansor, 2019).

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

நாம் அனைவரும் அறிந்ததுபோல், தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படும் நன்கொடைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான பயனுள்ள வழிகளைப் பற்றி மேலும் அறிந்து கொள்வது அவசியம். கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்குத் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் பங்களிப்பு பற்றிய விரிவான மற்றும் தெளிவான விளக்கத்தை இந்த ஆய்வு வழங்கும். இந்த ஆய்வின் முடிவுகள், மேலும் இத்துறையில் ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வதில் ஆர்வமுள்ள எந்தவொரு தரப்பினருக்கும் ஒரு குறிப்பாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்குச் சிறிய அல்லது பெரிய முகமைகள் தேவைப்பட்டாலும், இந்திய அரசு சாரா நிறுவனங்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட பங்களிப்புகளும் நன்கொடைகளும் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்கு சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த ஆய்வு தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சி தொடர்பாக ஒரு சமூகவியல் ஆய்வாக ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

சமீப காலமாக உருமாற்றம் காணும் நம் நாட்டின் கல்வித் திட்டத்திற்காக மாணவர்களுக்குப் பலவகையான அடிப்படைத் தேவைகளைத் தவிர்த்து, இன்னும் பிற வசதிகளும் கொண்ட பள்ளிக்கூடங்கள் தேவைப்படுகிறது என்பதில் சிறிதும் மாற்றுக் கருத்து இல்லை எனலாம். இவ்வாய்வானது, மொத்தம் மூன்று நோக்கங்களை அடைய நடத்தப்படுகிறது. அதுவானது, பள்ளி வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கும் இந்திய அரசு சாரா நிறுவனங்களை அடையாளம் காணும் முயற்சியாகும். மேலும், தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படும் பங்களிப்புகளின் வகைகளைப் பற்றி விவாதித்து, இன்னும் முக்கியமாக எவ்வாறான உதவிகள் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு அதிகம் தேவைப்படுகின்றன என்பதை அறிய வதற்காகவும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இறுதியாக, நாட்டிலுள்ள தமிழ்ப்பள்ளிகள் இந்திய அரசு சாரா நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்றப் பங்களிப்புகள் அல்லது உதவிகள் மூலம் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியை பகுப்பாய்வு செய்வதற்காகவும் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வுமுறை

ஆராய்ச்சி முடிவுகளைச் சேகரிப்பதில் ஆராய்ச்சி முறையானது முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. இந்த ஆய்வில், ஆராய்ச்சியாளர் நூலக ஆய்வினைப் பயன்படுத்தி, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களைப் பற்றிய தகவல்கள் சேகரித்துள்ளார். மேலும், சம்பந்தப்பட்ட இந்திய அரசு சாரா மற்றும் அரசு நிறுவனங்களுடன் நேர்காணலின் வழி, அவர்களது சேவையையும் அதன் நோக்கத்தையும் முழுமையாக அறியமுடிகிறது. இறுதியாக, இந்த ஆய்வை மேற்கொள்ள பண்புசார் விவரிப்பு முறை (Qualitative) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில், பகுப்பாய்வு முறையில் அறிவுசார் நூல்கள், ஆய்விதழ்கள், கல்வி இதழ்கள் போன்றவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட அனைத்துத் தரவுகளும் ஆய்வுச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அரசு சாரா அமைப்புகள் என்றால் என்ன?

அனைத்துலக அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளின் வரலாறு 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து தொடங்குகின்றது எனலாம். எனினும் அரசு சார்பற்ற அமைப்பு எனும் பெயர் 1945 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் தோற்றத்துக்குப் பின்னரே பெரிய அளவில் பயன்பாட்டுக்கு வந்தது. அரசு சார்பற்ற அமைப்பு அல்லது அரசு சாரா தொண்டு நிறுவனம் (Non-governmental organization) என்பது தனியாரால் அல்லது அரசு பங்களிப்பு இல்லாத அல்லது சார்பற்று, சட்டப்படி உருவாக்கப்படுகின்ற அமைப்புகளாகும். அரசின் தலையீட்டின்றி, மக்கள் நலனுக்காக குழுவாக ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் அமைப்புகளை தன்னால்வர தொண்டு நிறுவனங்கள் என குறிப்பிட்டது. லாப நோக்கமற்றதாக, மனித உரிமைகளைக் காக்கும்வகையில், குற்றசெயல்களில் ஈடுபடாத வகையில் இவற்றின் செயல்பாடுகள் இருக்க வேண்டும் என்று வகுத்தளித்துள்ளது ஐக்கிய நாடுகள் சபை (ரமேஷ், 2018). மலேசியாவில் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் வரலாற்றானது, சுதந்திரத்திற்கு முன் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு பின் என பிரிக்கலாம். இவ்விரண்டு காலக்கட்டத்திலும் பல வேறுபாடுகள் இருந்தது (மகமூர் துபின் மற்றும் ரோபி நூர்விடி, 2017). அரசினால் முழுமையாக அல்லது பகுதியாக பகுந்தயளிக்கப்படும் அமைப்புகள் தங்கள் அரசு சார்பின்மையைக் காத்துக் கொள்வதற்காக அரசுக்குத் தமது அமைப்பில் எவ்வித உறுப்புரிமையும் அளிப்பதில்லை. பல்வேறு நாடுகளில் தேசிய அளவிலும், உலக அளவிலும் பல அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் இயங்குவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு நாட்டில் உள்ள சட்டப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியது அவசியம். இவை வழக்கமாக இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்களாகவே செயல்படுகின்றன. பல்வேறு நாடுகளில் தேசிய அளவிலும், உலக அளவிலும் பல அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் இயங்கி வருகின்றன. உலக அளவில் 40,000,000 அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளும் இயங்குவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்திய அரசு சாரா அமைப்புகள்

நமது மலேசிய நாட்டில் பல அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தோன்றியுள்ளன. அதில் பல நிறுவனங்கள் முறையான பதிவைக் கொண்டவை ஆகும். ஓம்ஸ் அறவாரியத்தின் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குக் கிடைத்தப்பெற்ற தொண்டுகள் எண்ணில் அடங்கா. இந்நிறுவனத்தினால் தமிழ்ப்பள்ளிகளும் மாணவர்களும் பற்பல வெற்றிகளைக் குவித்துள்ளனர். மலேசிய தமிழ் அறவாரியம் (Tamil Foundation Malaysia) என்பது மலேசியாவிலுள்ள தமிழ்ப்பள்ளிகள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கச் செய்ய வேண்டும் எனும் கொள்கையில் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் அரசு சார்பற்ற அமைப்பாகும். இதனை மலேசியத் தமிழ் அறவாரியம் என்றும் அழைக்கின்றார்கள். இந்த அறவாரியமானது, கட்சி சாராததாகும். மேலும், தைவான் புத்த அறவாரியம் (TZU-CHI)யானது இனம், மதம் பாராது தமிழ்ப் பள்ளியில் பயிலும் ஏழையான மாணவர்களுது தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்கின்றன. இதுவானது இலாப நோக்கமில்லாது தமிழ்ப் பள்ளிகளின் தரத்தை உயர்த்தி, அந்தப் பள்ளிகளுக்குச் சரியான நிபுணத்துவ அடிப்படையில் வழி அமைத்துக் கொடுப்பதே தமிழ் அறவாரியத்தின் தலையாயக் கொள்கையாகும். மலேசிய இந்து சங்கமும் பல வகையில் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குப் பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. மேலும், இவைகளைத் தவிர இன்னும் பல அரசு சாரா இயக்கங்கள் தங்களது பெயர்களை வெளிக்காட்டாமல் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குப் பலவகையான உதவிகளைச் செய்கின்றனர்.

தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குச் செய்யப்படும்

உதவிகள்

அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு முழுமையாகச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் செயல்படுவதை நாம் அறிகிறோம். தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் நல்ல வழியில் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்பதே அவர்களது முக்கியமான நோக்கமாக உள்ளது. அனைத்து தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கும் போதுமானதான வகையில் வளமான

விரிவான உதவிகளை அந்தந்த பள்ளிகளின் நிர்வாகங்கள், பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் மற்றும் பள்ளி வாரியங்களுடன் இணைந்து அந்தந்த பள்ளிகளுக்கான உதவிகளை வழங்குகிறது. இதுவரையில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் நமது தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்குப் போதுமான பள்ளிகளின் கட்டமைப்பு, கற்றல் வளங்கள் மற்றும் அதற்கான வசதிகள் போன்றவற்றை அளித்துள்ளனர்.

1.கற்றல் கற்பித்தல்

பல அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனங்கள் கல்விக் கே முதன்மை வழங்கி அதிக உதவிகள் வழங்குகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 21ஆம் நூற்றாண்டு கல்வி முறையில் அதிகளவில் தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே, பல அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்கு திறன் பலகை (Smart Board) வழங்கியுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (திரு.மேனன் கிளன்மேரி தமிழ்ப்பள்ளி) இதன்வழி, பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்கள் பயனடைந்துள்ளனர். தமிழ்ப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் நமது மாணவர்களுக்குப் பலதரப்பட்ட முறையில் கல்வியைப் போதிக்கின்றனர். நமது மாணவர்களும் தனியார் பள்ளி மாணவர்கள் போல, கல்வியைப் பெறுவதற்கு இது மிகவும் உதவுகிறது. மேலும், மாணவர்கள் தங்களது சிறு வயதிலேயே இதுபோன்ற தொழில்நுட்ப சாதனங்களைப் பயன்படுத்தும் முறையை அறிய முடிகிறது.

2.கட்டடங்கள் சீரமைப்பு

மேலும் சில அரசு சாரா நிறுவனங்கள், தமிழ்ப்பள்ளிகளின் கட்டடங்களைச் சீர்ப்படுத்தவும், சுற்றுச்சூழலை அழகாக்கவும் பெரிதும் உதவுகின்றனர். அதிகளவில் மாணவர் எண்ணிக்கையுள்ள தமிழ்ப்பள்ளிகளில் வகுப்பறை பற்றாகுறைகளையும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களால் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. நமது பள்ளிகள் பல முழுமையான அரசாங்க உதவியினைப் பெறுவதில்லை என்பதை அனைவரும் அறிவோம். ஆகையால் கட்டடங்கள்

சீரமைப்பு மற்றும் பற்றாக்குறைகளை நிவர்த்திச் செய்வதற்கு பெரும்பாலான பள்ளிகளுக்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. மேலும், தற்காலத்தில் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் மாணவர்களின் சேர்க்கையும் கணிசமான அளவில் உயர்ந்துள்ளது. பள்ளிகளுக்குத் தேவைப்படும் கட்டட வசதிகளை அரசாங்கத்தால் உடனடியாக நிவர்த்திச் செய்வது சாத்தியமற்றது. ஆகவே, பற்பல அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தமிழ்ப்பள்ளிகளின் பள்ளி வாரியத்துடன் இணைந்து, கட்டடங்களைச் சீர்ப்படுத்தவும், புதிய கட்டடங்களைக் கட்டவும் பெரிதளவும் உதவுகின்றன (காஸ்டவில் தமிழ்ப்பள்ளி).

3.கணினி

கணினியானது மாணவர்களை நவீன தொழில் நுட்பத்திற்கு பழக்கப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் புதுமையான, அறிவியல் பூர்வமான கற்றலுக்கும் மாணவர்களைத் தயார் செய்கிறது. கணினியின் மூலம் கற்பதால் மாணவர்கள் கற்பித்தல் பொருள்களை அவரவர் கற்கும் வேகம் மற்றும் தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதனை கருத்தில் கொண்டு அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தமிழ்ப் பள்ளிகளில் புதிய கணினி அறைகளையும் (தொழிலதிபர் ஜி.வி நாயர் பூச்சோங் 14வது மைல் தமிழ்ப்பள்ளி) மற்றும் கணினி அறைகளைப் புதிப்பித்தல் நடவடிக்கைகளையும் அதிகம் செய்கின்றனர். இன்னும் சிலர், மாணவர்களுக்குத் தேவைப்படும் மடிக்கணினி தேவையைப் பூர்த்திச் செய்கின்றனர். முக்கியமாக, கடந்த கோவிட் தொற்றினால், இல்லிருப்பு கற்றலில் ஈடுபட்ட மாணவர்களுக்காகப் பெருமளவில் கைத்தொலைப்பேசிகள், மடிக்கணினிகள் மாணவர்களுக்கு அரசு சாரா நிறுவனங்களால் வழங்கப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது (மலேசிய செம்பிறை சங்கம் கிளன்மேரி தோட்டத் தமிழ்ப்பள்ளி).

4.புறப்பாட நடவடிக்கை

புறப்பாட நடவடிக்கைகளிலும் தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்கள் உலகத் தரம் வாய்ந்த மாணவர்களாக உயருதல் அவசியமாகும். இதற்கு அனைவரும்

இணைந்து செயலாற்ற வேண்டும். அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மாணவர்கள் கலந்துக் கொள்ளும் வெளிநடவடிக்கைகளுக்கும் போட்டிகளுக்கும் தேவையான அனைத்து செலவீனங்களையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் (பள்ளி மேலாளர் வாரியம் மிட்லண்ட்ஸ் தமிழ்ப்பள்ளி). ஒரு சில பள்ளிகளில், வருடாந்திர விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்துவதற்கு, இதுபோன்ற அமைப்புகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. இதன்வழி நமது மாணவர்களும் உலக தரம் வாய்ந்த போட்டி விளையாட்டுகளில் ஈடுபட முடிகிறது.

5.உணவு

பள்ளிகளுக்கு வரும் ஏழ்மையான மாணவர்களுக்கு பள்ளியிலேயே 2 வேளை உணவுகள் வழங்கப்படுகின்றன (சுவாகாஷேகிளன்மேரி தமிழ்ப்பள்ளி). இதற்கான செலவினங்களை சிறிய அளவில் செயல்பட்டுவரும் தன்னார்வலர்கள் செய்கின்றனர். பல மாணவர்களுக்கு அரசாங்கத்தால் சத்துணவு வழங்கப்பட்டாலும், இன்னும் இவ்வாறான உதவிகள் தேவைப்படும் குழந்தைகள் அதிகளவில் இருக்கின்றனர்.

6.பிற உதவிகள்

பல தமிழ்ப் பள்ளிகளில் வறுமை குடும்பத்திலிருந்து வரும் மாணவர்கள் அதிகளவில் உள்ளனர். அம்மாணவர்களுக்கு வருடாந்தோரும் தேவையான சீருடைகள், புத்தகங்களை வாங்கிக் கொள்வதற்கான பற்றுச்சீட்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன (இந்து சங்கம்கிளன்மேரி தமிழ்ப்பள்ளி). மேலும், ஏழ்மையான மாணவர்களின் குடும்பத்திற்கு ஒவ்வொரு மாதமும் தேவையான சமையல் பொருட்கள் வழங்கப்படுகின்றன (பிரம்பா நிறுவனம் கிளன்மேரி தமிழ்ப்பள்ளி). ஓம்ஸ் அறநிறுவனத்தின் மூலம் பல பள்ளிகளுக்கு மாணவர்களுக்கான போக்குவரத்து வசதிகளுக்காக வண்டிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வளர்ச்சி

இந்திய அரசு சாரா நிறுவனங்களின் தொடர் உதவிகள் மற்றும் ஆதரவினால்

முடிவுரை

மலேசிய தமிழ்ப்பள்ளிகள் பெரும் வளர்ச்சியினை அடைந்துள்ளது என்று தாராளமாக கூறலாம். அனைத்துலக போட்டிகளில் தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்கள் அதிகளவில் வெற்றி வாகையினைச் சூடியுள்ளனர். கட்டட வசதிகளின்றி தவித்த பல தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்கு அதிநவீன கட்டடங்கள் உருவாகியுள்ளன. கணினி வசதிகள் இல்லாத பல தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்களின் கரங்களில் இன்று திறன்பேசிகள் மற்றும் மடிக்கணினிகள் அலங்கரிக்கின்றன. மேலும், அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத மாணவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் செய்துக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சில தமிழ்ப்பள்ளிகளில் ஏழ்மை மாணவர்களுக்கு கூடுதல் வகுப்பு நடத்தி அவர்களின் தேர்ச்சி நிலையை சிறப்படையச் செய்துள்ளனர், அரசு சாரா இயக்கத்தினர். தமிழ்ப்பள்ளி நூலகத்திற்காகப் பல கதைப் புத்தகங்கள், பொது அறிவு புத்தகங்கள் வாங்கி கொடுத்துள்ளனர். வசதி குறைவான மாணவர்களை தத்தெடுத்து, அவர்களது கல்விச் செலவினத்தையும் பலர் ஏற்றுள்ளனர். இவ்வாறாக, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் தமிழ்ப்பள்ளிகளுக்குச் செய்த மற்றும் செய்து வருகின்ற சேவைகளை எண்ணிலடங்கா.

முன்னேற்றத்திற்கான இலக்குகள் என்பது கல்வியானது என்னென்ன இலக்குகளை நோக்கிச் சென்று கொண்டு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியதாகும். கல்வி சமுதாயத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்; பொருளாதார மேம்பாட்டினை உறுதி செய்ய வேண்டும்; ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் தங்கள் இலக்குகளை தாங்கள் விரும்பிய படி நாடிச் செல்ல வாய்ப்புகள் உருவாக்க வேண்டும். கல்வியறிவானது நுண்ணறிவு பெறுவதற்கு மட்டுமல்லாது இப்பிறவிக்கு நன்மை சேர்க்கும் செல்வத்தினைப் பெறுவதற்கும் வழிவகுக்கிறது. தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்களின் மேம்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு, இந்திய அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். சரியான கல்வித் திட்டங்களைச் சீர்தரப் படுத்தி மேற்பார்வை இட்டால், சமுதாயத்துள் பல கூறுகளிலும் அதன் பயன் சென்று அடையும் என்பது உண்மை. மலேசியத் தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்களின் வளர்ச்சியை முக்கிய இலக்காகக் கொண்டு பல்வேறு மறுமலர்ச்சி நடவடிக்கைகளை இந்நிறுவனங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன என்பதை அறிந்தோம்.

References

- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2018). *Garis Panduan Pelaksanaan Sekolah Milik Masyarakat*. Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Mornin Hanim Salleh & Mohd Samsudin Suffian Mansor. (2019). *Penglibatan Organisasi Badan Bukan Kerajaan dalam Pendidikan di Tanah Melayu. 1920-1950-an*. UKM.
- Ho Kee Chye. (2018). *Peranan Dong Jiao dan Dewan Bahasa Pustaka dalam Pengendalian dan Perkembangan Pendidikan Bahasa Ibunda*. Pusat Pengajian Cina Malaysia.
- Ramesh, M. (2018). *Ivargalin Nookkamthan Enna?*
- Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel. (2018). Perak Maanilath Tamilkalvi Valarchiyil Thirunelveeli Tamil Kristuvargalin Panggu”, *Journol of Tamil Peraivu*. (Vol.7, pp.18-26).
- Latifah Abdul Latiff, Siti Nor Azhani Mohd Tohar, Farah Laili Muda. (2018). *Sumbangan orang Arab terhadap perkembangan madrasah atau sekolah Arab di Malaysia*.

- Makmor Tumin dan Robi Nurhadi (2017). *Sejarah Dan Perkembangan Badan Bukan Kerajaan (NGO) Di Malaysia*.
- Siti Aisyah Mat Saad & Musirin Mosin Universiti Malaysia Sabah (2021). *Sumbangan PIBG Terhadap Kesepaduan Sosial di Sekolah (The PTA (Parent-Teacher Association) Contribution Towards Social Cohesion at Schools*
- Shamrahayu A Aziz. (2016). *Peranan NGO terhadap Relativisme, Berita Harian*.
- Kartter Arokiaraj, A. (2021). "Kalvi Enathu Urimei", *Journol of Tamil Peraivu*. (Vol. 10 , No.1).
- Ibrahim Saad. (1990). *Perubahan Pendidikan di Malaysia*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Hobarth Williams Soselisa. (2019). *Partisipasi Masyarakat dalam Pembangunan di Bidang Pendidikan Dasar di Kecamatan Pulau-Pulau Terselatan Kabupaten Maluku Barat Daya (MBD) Provinsi Maluku*.

தமிழிசையின் மருத்துவ குணம்

Medicinal properties of Tamilisai

முனைவர் அ.இருதயராஜ் / Dr. A. Irudhayaraj¹

Abstract

The power of knowledge enables humankind to create novel pathogens that threaten human existence. Humankind faces significant loss and is unable to destroy or resist these pathogens. Lack of understanding regarding the human physical structure and the Tamils' way of life are the main reasons for this dilemma. Tamil tradition is infused with living in harmony with Nature. The ways to live in harmony with Nature, away from the observers, are explained by adopting taxonomic analysis, synthesis and descriptive criticism.

Date of submission: 2022-02-10
Date of acceptance: 2022-04-10
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr. A. Irudhayaraj
Email: idhayam1981@gmail.com

Key Words: Tolkappiyam, Palanthamizhisai, Music Medicine, Tamilisai, Bhairavi.

முன்னுரை

இன்றைய பரபரப்பான வாழ்வியல் நிலையில் மானிடர் நலமுடன் உயிர் வாழ்வது என்பது மிகவும் அறிதான ஒன்றாக இருக்கின்றது. உணவே மருந்து என்ற நிலை மாறி மருந்தே உணவாகவும் பானமாகவும் இருக்கிற சூழ்நிலையில் தான் இன்றைய உலகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. காரணம் அனைவருக்கும் ஒரு வித உயிர் பயம். பொருள் சேர்க்கவேண்டும் என்ற பேராசையில், கடினமானப் பணிகளில் ஈடுபட்டு மன உளைச்சலுக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றான். அதனால் அவனது உடலின் உறுப்புகள் தனது சீரான இயக்க நிலையிலிருந்து தவறிவிடுகின்றன. இதனால் ஏற்படும் அசாதாரண நிலையே நோய் ஆகும். நோயிலிருந்து விடுதலைப்பெற்று வாழ தமிழிசை எவ்வாறு துணை நிற்கின்றன என்பதே இவ்வாய்வாகும்.

இசை

இசையானது இனிமையானது, மனதை குளிர்வித்து அமைதிப்படுத்தும்

தன்மைக்கொண்டது. எண்ணங்களைத் தெளிவுப்படுத்தி அனைத்து உயினங்களையும் தன்வயப்படுத்தும் தன்மைக் கொண்டது. இசைக்கு மயங்காதவர்கள் எவரும் இல்லை. பாலைநிலத்து கள்வர்கள் இசையில் மயங்கி தங்களின் களவுத் தொழிலை மறந்து நின்ற செய்தியை,

ஆறலை கள்வர் படைவிட அருளின்

மாறுதலை பெயர்க்கும் மறுவின் பாலை”
(பொருநர்: 2122)

என்று பொருநராற்றுப்படையின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

குன்றா அழகுடைய குறிஞ்சி நிலத்தில் தினைப்புனப்பரண் மேலிருந்து பாலையொருவர் குறிஞ்சிப்பண் பாடி நின்றாள். அப்போது கடும்பசிக்கொண்ட களிறு றொன்று பயிரை அழித்துத் தினைக்கதிரைத் தின்று தன் பசியைப் போக்கிக்கொள்ள உள்ளே நுழைந்தது. ஆனால் குறிஞ்சி நிலக்கொடியாள் பாடிய அழகு அமுத இசையானது இன்பத்தொன்றலில்

¹ The author is an - Assistant Professor School of Language, Department of Tamil, Vels Institute of Science, Technology and Advance Studies (VISTAS), Tamil Nadu, India. idhayam1981@gmail.com

கலந்து களிற்றின் காதுகளில் பாய்ந்தது. பாயவே களிற்று தன் வசமிழந்து நின்றது என்பதை,

“ஒலியல் வார்மயிரு ளரினள் கொடிச்சி

பெரு வரை மருங்கில் குறிஞ்சி பாட;

குரலும் கொள்ளாது, நிலையினும் பெயராது,

படாஅப் பைங் கண் பாடு பெற்று, ஓய்யென

மறம் புகல் மழ களிற்று உறங்கும் நாடன்” (அகம்: 102)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் நமகுத் தெளிவுபட விளக்குகின்றது. எனவே இசையானது அனைத்து உயிர்களையும் தன்வயப்படுத்தும் தன்மைக் கொண்டது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

தமிழிசை

தமிழானது இயல், இசை, நாடகம் என்ற முப்பரிமணங்களால் ஆனது. எனவே தமிழே இசை, இசையே தமிழ். தமிழிசை தமிழினின் இரத்தத்திலும் உயிரிலும் இரண்டற கலந்து விளங்கின என்பதை சங்கப்பாடல் வழி அறியமுடிகின்றது. அகவாழ்விலும் புறவாழ்விலும் இசையானது முக்கிய இடம் பிடித்திருந்தது. வீரர்கள் போருக்குத் தயாராகவும் போருக்குச் செல்லும் போதும் இசைக்கருவிகளை இசைத்தனர். இச்செயல் வீரர்களுக்கு உச்சாகத்தையும் ஆவேசத்தையும் அளித்தது. புண்பட்ட வீரர்களின் வலியைப் போக்க காஞ்சிப்பண் பாடினார்கள் என்பதைப் புறநானூறு நமக்குத் தெளிவுப்படுத்துகின்றது.

அகவாழ்வான களவு நிலையிலும் கற்பு நிலையிலும் தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டி புகழ்ந்து பாடினான் என்பதற்குச் சங்க இலக்கியம் நமக்குச் சான்றாக அமைகின்றது. களவு நிலையில்,

“கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அம் சிறைத் தும்பி!

காமம் செப்பாது, கண்டது மொழிமோ

பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயில் இயல்

செறி எயிற்று, அரிவை கூந்தலின்

நறியவும் உளவோ? நீ அறியும் பூவே?”

(குறுந்தொகை. பாடல் 2)

என்றும் கற்பு நிலையில்

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்

கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடிஇக்

குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்

தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்

இனிதெனக் கணவ னுண்டலின்

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே”.

(குறுந்தொகை. பாடல் 167)

என்றும் புகழ்ந்து பாடுகின்றான் என்பதன் வழி உணர முடிகின்றது.

தமிழர்கள் வாழ்க்கையில் இசை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்துள்ளது. தாயின் வயிற்றில் கருக்கொண்டதுமே நலுங்குப் பாடல், மண்ணில் உதித்ததுமே குழந்தைகளுக்கு தாலாட்டுப் பாடல், சிறுவர்களுக்கு நிலாப்பாடல், இளைய வயதில் வீரப்பாடல், மற்றும் காதல் பாடல், திருமணத்தில் திருமணப் பாட்டு, உயிர் துறந்த பின் ஓப்பாரிப் பாட்டு என மனித வாழ்க்கையின் அனைத்துப் பருவங்களிலும் தமிழ்ப் பாடல்கள் உள்ளன.” (வியக்க வைக்கும் தமிழர் அறிவியல்.ப. 133) எனவே மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த நம் முன்னோர் காட்டி வாழ்க்கையின் நெறிமுறை இதுவேயாகும்.

தொல்காப்பியர் கூட்டும் இசைபண்

தொல்காப்பியர் திணைநிலைக்கு ஏற்றவாறு பண்களை வகைப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை உரையாசிரியர் வழியில் நாம் அறிந்துக்கொள்கின்றோம்.

குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய பண் - குறிஞ்சி சிப்பண்

(தொல். பொருள். இளம். உரை ப.17)

முல்லை நிலத்திற்குரிய பண் - சாதாரிப்பண்

(தொல். பொருள். இளம். உரை ப.17)

மருத நிலத்திற்குரிய பண் - மருதப்பண்

(தொல். பொருள். இளம். உரை ப. 18)

நெய்தல் நிலத்திற்குரிய - பண் செவ்வழிப்பண்

(தொல். பொருள். இளம். உரை ப. 18)

பாலை நிலத்திற்குரிய பண் - பஞ்சரப்பண் (பாலைப்பண்)

(தொல். பொருள். இளம். உரை ப. 18)

என்று குறிக்கப்பெறுகின்றது. இசையை ஆராய்ச்சி செய்த தமிழ் அறிஞர்கள் சில ஆற்றங்கரையோரம் வாழ்ந்த ஆதித்தமிழன் இசைத்தப்பாட்டை கேட்ட பிற நாட்டவர்கள் இது "கரைநாட்டான் இசை" என்றனர். அதுவே இன்று கார்நடக இராகமாக விளங்குகின்றது என்கிறனர்.

தமிழிசையின் வளர்ச்சியும் மாற்று வடிவமுமே கர்நாடக இராகமாக உள்ளது என்று விபுலானந்தர் தான் செய்த ஆய்வில் கூறுகின்றார். இவற்றை,

- ❖ குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய குறிஞ்சிப்பண்ணே இன்றைய மதுமாதவி இராகமாக உள்ளது.

- ❖ முல்லை நிலத்திற்குரிய சாதாரிப்பண்ணு இன்றைய அரிகாம்போதி இராகமாக உள்ளது என்றும்

- ❖ மேலும் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் ஆய்ச்சியர் குரவையில் வரும் முல்லைப்பாணி இராகம் இன்றைய மோகனராகமாக விளங்குகின்றது

- ❖ மருத நிலத்திற்குரிய மருதப்பண்ணே இன்றைய கரகரப்பிரியா இராகமாக உள்ளது.

- ❖ மருதத்தின் சிறுபண்களான ஆம்பல் இளங்கோ இராகமே இன்றைய சுத்தத்தன்யாசியாக விளங்குகின்றது.

- ❖ நெய்தல் நிலத்திற்குரிய நெய்தல் பண் இது இன்றையஇந்தோள இராகமாக விளங்குகின்றது.

- ❖ பாலைநிலத்திற்குரிய பஞ்சரப்பண் இது இன்றைய சங்கராபண இராகமாக விளங்குகின்றது.

என்று தனது ஆய்வின் வழியாக கூறுகின்றார். எனவே இன்றைய கர்நாடக இசைக்கு அடிப்படையான ஊற்றாக விளங்குவது தமிழிசையே ஆகும். (விபுலானந்த அடிகளார், யாழ் நூல்) இவற்றை கீழ்க்கண்ட அட்டவணை தெளிவுப்படுத்துகின்றன.

எழ் பெரு ம் பா லைக ள்	திணை யாழ் 5.	7 கர்நாடக இராகம் (மேளகர்த் தா எண்)	7 Greek Modes	Weste rn Scale	யாழின் பகுதி, சிறுபண்க ள் 5.	5 கர்நாடக ஜன்ய இராகம்	5 Western Pentatonic Scale
செம் பா லை	முல் லை யாழ்	அரிகாம் போதி (28)	MixoLy dian		முல்லைத் தீம்பாணி	மோகனம்	Major Pentatonic
படும லைப் பா லை	குறிஞ் சியாழ்	நடபைர வி (20)	Aeolian	Minor Scale	செந்துருத் தி	மத்தியமாவ தி	Egyptian_Sus pended

செவ்வழிப் பாலை	---	இருமத்தி மதோடி (-)	Locrian		---	---	---
அரும்பாலை	பாலை யாழ்	சங்கராபரணம் (29)	Ionian	Major_Scal e	கொன்றை	சுத்த சாவேரி	Blues Major
கோடிப்பாலை	மருத யாழ்	கரகரப்பிரியா (22)	Dorian		ஆம்பல்	சுத்ததன்யாசி	Minor Pentatonic
விளரிப்பாலை	நெய்தல் யாழ்	தோடி (8)	Phrygian		இந்தளம்	இந்தோளம்	Blues Minor

மூலம்: (பழந்தமிழ் இசை தமிழ் விக்கிப்பீடியா)

இசை மருத்துவம்

தமிழ் நாட்டில் மேற்கொண்ட ஆய்வில் இசையின் மூலம் நோய்களை குணமாக்க முடியும் என்று நிறுவினார்கள். இவ்வாய்வை மேலும் செய்தவர் இத்தாலி நாட்டு அறிஞர். பாவியா நகரில் அமைந்துள்ள பல்கலைக்கழகத்தில் லுசியானே பெர்னாடி தலைமையில் நடைபெற்ற ஆய்வில் இசை கேட்கும் போது இருதய நோய் குணமாகிறது, மரடைப்பு மெல்லிசையால் குணமாகிறது. நல்ல இசையின் மூலம் மனதையும் எண்ணங்களையும் அமைதிப்படுத்தி பல நோய்களைக் குணமாக்க முடியும் என்று அவ்வாய்வு கூறுகின்றது. (இசையின் மகத்துவம் இணையம்)

மேலும் டில்லி பல்கலைக்கழகத்தில் இசைதுறையினர் தலைவலி, இரத்த அழுத்தம், தூக்கமின்மை ஆகிய நோய்களை இசையால் எளிதில் குணப்படுத்தமுடியும் என்று கூறியுள்ளனர். (முதுகலை பாடநூல் இந்திய கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வரலாறு p.141)

மனித உணர்வுகளைத் தூண்டி உறவுகளை வளப்படுத்தி வளர்க்கின்ற இசையில், அமிர்தவர்ஷனி இராகம் பாடினால் மழை வரும் என்பார்கள், இந்தராகமானது நீரோடு தொடர்புடையதால் நீர்ச் சார்ந்த அனைத்து விதமான நோய்களுக்கும், சிறுநிரகம் சார்ந்த நோய்களைக் குணமாக்கும் இராகமாக அமைந்துள்ளது. பகாடி ஜகன்மோகினி இராகம் நீரிழிவைக் கட்டுப்படுத்தவும் சந்திர கவுன்ஸ் இருதய நோய்க்கும் இந்தோளம் தர்பாரி வாதநோய்க்கும் குறைந்த இந்த அழுத்தத்தை சரிசெய்யவும் அசாவேரி இரத்த அழுத்தத்தை குறைக்கவும் நீலாம்பரி தூக்கம் வரவும் புன்னாகவராணி ஆத்திரத்தைப் போக்கவும் பைரவி இராகம் சுவாசத் தொடர்புடைய அனைத்து நோய்களுக்கும் அதனுடன் தொடர்புடைய காய்ச்சல்,சோம்பல், புற்றுநோய் போன்ற அனைத்து நோய்களையும் குணமாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. (முனைவர் பிரேமா, இசை மருத்துவம்)

மனித உடலில் தங்கி நாளுக்கு நாள் மாற்று வடிவம் எடுக்கும் குறையுயிரியானப் புரதம்

என்னும் கோவிட் 19 என்னும் கொரோனா வைரஸால் ஏற்படும் பாதிப்புகளான சுவாசப் பாதிப்பு, மூச்சுத் திணறல், காய்ச்சல், இரும்மல், சளி போன்ற நோய்க்குறிகள் ஆகும். இத்தகைய பாதிப்புகளுக்கு தீர்வாக பைரவி இராகம் அமையலாம். பைரவி இராகத்தைப் பாடினாலும் கேட்டாலும் சுவாசத் தொடர்புடைய அனைத்து நோய்களுக்கும் அதனுடன் தொடர்புடைய காய்ச்சல், சளி, இரும்மல், சோம்பல் போன்ற நோய்களும் குணமாக்கப்படுகின்றன.

முடிவுரை

இன்று நம் அனைவரும் அச்சத்திற்கு

உள்ளாக்கும் பல வைரஸ்க்கு மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. நமது உடலில் உள்ள நோய்எதிர்ப்பு சக்திதான் அதை எதிர்க்கும் சக்தி என்று இன்றை மருத்துவ ஆராய்ச்சி மையங்கள் கூறுகின்றன. நமது உடலின் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியை அதிகரிக்க இறைவன் நமக்கு அளித்த மாபெரும் கொடை இசையாகும். இசையை கேட்டாலும் பாடினாலும் உடல் உணர்ச்சிகள் உருவாகின்றன் புதிய சக்கதிகள் பிறக்கின்றன. பல விதமான நோய்களிலிருந்து விடுதலைப்பெற்று நலம் கிடைக்கின்றனர். நலம் இசையில் இணைவோம் நலமுடன் வாழ்ந்திடுவோம்.

References

- Akananur. (2010). New Cenjury book house private limited.
- Arunasalam pillai, M. (1975). *Tholkapiyam porulathikaram, Agathinaiyiyal*. Madurai kamarasar palkalaikazhagam.
- India kalai matrum kattidakkalai Varalaaru, (Padanul). Annamalai Palkalaikazhagam Tholaithoora kalvi iyakkakam,
- Maathalai Somu. (2005). *Viyakka Vaikkum Thamizhar Ariviyal*. Thamizhkural pathippagam.
- Paththuppaattum & Ponaraatrappadai. (2010). New Conjury book house private limited.
- Prema. (2009). *Icai Maruttuvam*. International Institute of Tamil studies.
- Purananuru. (2010). New Cenjury book house private limited.
- Sundaramoorthy, Pa., A. (1986). *Tholkapiyam porulathikaram Agathinaiyiyal Purathinaiyiyal, Nachinarkiniyar urai*. Annamalai palkalaikazhagam.
- <https://tamil.Isaiyin magathuvam>.
- www.pazhanthamizh isai - tamil Wikipedia.

தமிழ் படத்தில் ஆண் பார்வையும் கதாநாயகிகளின் பின்னணிக் குரலும்

Male Gazes and Heroines' Dubbed Voices in Tamil Movies

முனைவர் பிரேமலதா கருப்பையா / Dr.Premalatha Karupiah¹

Abstract

This paper explores dubbed voices among heroines in contemporary Tamil movies. This practice has become common in the past forty years. Many heroines who are native speakers and non-native speakers are known to use a dubbed voice in their movies. Most heroes use their voices in most films to ensure the authenticity of their acting. This is important because most Tamil movies are hero-centric, and the plot revolves around the lives of the male protagonists. Heroines, on the other hand, are visual appeal for the male audience to gaze on and off the screen. Hence, more importance is given to their physical appearance rather than to the authenticity of their voice.

Date of submission: 2022-03-02

Date of acceptance: 2022-04-19

Date of Publication: 2022-07-28

Corresponding author's Name:

Dr.Premalatha Karupiah

Email: prema@usm.my

Key Words: gender inequality, aural practices, Tamil films, voice, male gaze.

முன்னுரை

ஒரு நாள் நான் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பின்னிருந்து வந்த என் தோழி படத்தை பார்க்காமலேயே, '(கதாநாயகி) சரோஜா தேவியா?' என்று கேட்டாள். 'எப்படி தெரியும்?' என்று நான் கேட்க, 'எனக்கு அவரின் குரல் தெரியும்,' என்றாள் என் தோழி. இது என் அனுபவம் மட்டுமல்ல, 1980க்கு முன்பு வந்த படங்களை விரும்பிப் பார்ப்பவர்களுக்கு இது மிக எளிது. அந்தக் கால கதாநாயகிகள் சொந்தக் குரல் பயன்படுத்துவதால் பல நேயர்களுக்கு அவர்களின் குரல் தெரியும் (Karupiah, 2017).

இந்த நிலைமை 1980க்கு பிறகு மாறிவிட்டது. பல கதாநாயகிகள் பின்னணிக் குரல் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் இருப்பதால், தமிழ்த் திரையுலகில் இது இயல்பானதாக ஆகிவிட்டது. இந்த மாற்றங்களைப் பற்றி

மக்கள் ஊடகங்களில் பல விமர்சனங்கள் உள்ளன. இதற்கு முக்கியமான காரணம் தமிழ் பேசத் தெரியாத அல்லது சரளமாக பேசாத கதாநாயகிகள் தமிழ்ப் படங்களில் நடிப்பது என்று பலர் விமர்சித்தார்கள். மற்றுமொரு காரணம் சில படங்களில் வட்டார வழக்கில் வசனங்கள் இருப்பதால் சில கதாப்பாத்திரங்களுக்கு பின்னணிக் குரல் தான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சில விமர்சனங்கள். பின்னணிக் குரல் கலைஞர்களின் திறமை அபாரம். அவர்கள் பல மொழிகளில், வட்டார வழக்கில், உணர்ச்சிகளை மிகவும் தெளிவாக, அற்புதமாக குரலில் கொண்டு வரத் திறமையுள்ளவர்கள். தமிழ்த் திரையுலகில் சில முக்கிய பெண் பின்னணிக் குரல் கலைஞர்கள்: சவிதா ரெட்டி அவர்கள், தீபா வெங்கட் அவர்கள், சின்மாயி அவர்கள், ஸ்ரீஜா ரவி அவர்கள், ரவீனா ரவி அவர்கள் (Donal, 2019).

¹ The author is an associate professor of sociology in the School of Social Sciences, Universiti Sains Malaysia, Pulau Pinang, Malaysia. Email: prema@usm.my

கதாநாயகனின் பின்னணிக் குரல் பயன்பாட்டைப் பார்தால் ஒரு முக்கிய கேள்வி எழுகிறது. இந்த நடைமுறை கதாநாயகிகளுக்கு மட்டும் தானா? முன்னணிக் கதாநாயகர்களின் நிலைமை என்ன? எல்லாக் காலங்களிலும் தமிழ்த் திரையுலகில் பல கதாநாயகர்கள் சரளமாக தமிழ் பேசுவார்கள். தமிழை தாய்மொழியாக கொள்ளாதவர்களும் கூட தங்களின் வசனங்களை பேச சொந்தக் குரலை தான் பயன்படுத்துவார்கள். இதற்கு மோகன் அவர்கள் ஒரு விதிவிலக்கு. அவர் பல படங்களில் சுரேந்தர் அவர்களின் குரலை பயன்படுத்தினார். இதனால் பல நேயர்கள் அது தான் மோகனின் சொந்தக் குரல் என்று நம்பிய காலமும் உண்டு. சில கதாநாயகர்கள் ஆரம்ப காலப் படங்களில் மட்டும் பின்னணிக் குரலை பயன்படுத்தினார்கள்: உதாரணத்திற்கு பிரபுதேவா அவர்கள் (காதலன், 1994), அஜித் (அமராவதி, 1992) அவர்கள் ஆரம்பக்காலங்களில் மட்டும் பின்னணிக் குரலை பயன்படுத்தினார்.

பின்னணிக் குரல் பயன்படுத்துவது வழக்கமாக நடப்பது என்று பல நேயர்களுக்கு தெரியும் ஆனால் இந்த வழக்கம் கதாநாயகிகளிடம் தான் அதிகமாக உள்ளது. மொழி தெரியாமல் இருப்பது ஒரு காரணமாக இருந்தாலும் மொழி தெரிந்த பலர் இப்படி செய்வதால் சில முக்கிய கேள்விகள் எழும்புகிறது. ஏன் மொழி சரளமாக பேசாத கதாநாயகர்கள் பின்னணிக் குரலை தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதில்லை? ஏன் தமிழ் பேசத் தெரிந்த கதாநாயகிகள் சொந்தக் குரலை பயன்படுத்துவதில்லை? இந்த கேள்விகளை இந்த கட்டுரை விவரிக்க முயல்கிறது.

ஆய்வு முன்னோடி

ஆண் மற்றும் பெண்ணின் உடல் திரையில் ஒரேமாதிரி காட்டப்படுவதில்லை என்று பல ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். (நிக்ஸீம்மீஸீம், 2009). பெண்களின் உடல் காட்சிப் பொருளாகவும் மற்றும் கவர்ச்சிக்காகவும் காட்டப்படுகிறது. இந்த வழக்கம் இந்தியா மற்றும் ஹாலிவுட் படங்களில் காணப்படுகிறது. பல திரைப் படங்களில்

பெண்களும் அவர்களின் கதாப்பாத்திரமும் ஆண் பார்வைக்காக உருவாக்கப்படுகிறது (Derne & Jadwin, 2000; Mulvey, 1975; Tere, 2012).

ஆண் பார்வையை விளக்கும் பொழுது Mulvey (1975) இப்படி விவரிக்கிறார். படங்களில் ஆண் கதாப்பாத்திரங்கள் (முக்கியமாக கதாநாயகன்) செயல் திறன் நிறைந்தவர்களாக சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். பெண் முன்னணி கதாப்பாத்திரங்களுக்கு செயல் திறன் குறைவாகவே சித்தரிக்கப்படுகிறது. பெண்களின் கதாப்பாத்திரம் திரைப் படத்திலுள்ள கதாநாயகனின் பார்வைக்கும் திரைப் படத்தை பார்க்கும் ஆண் ரசிகர்களின் பார்வைக்காகவும் உருவாக்கப்படுகிறது. காட்சியில் உள்ள பாலின சமத்துவமின்மையை பல ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகிறது (Derne & Jadwin, 2000; Mulvey, 1975; Tere, 2012) ஆனால் இதில் ஒலியின் பங்கு என்னவென்று மிகச் சில ஆய்வுகளே விவரிக்கிறது. அதுவும் தமிழ் அல்லது இந்தியா படங்களைப் பற்றி ஆய்வுகள் மிகக் குறைவு. திரைப் படம் காட்சி மற்றும் ஒலியைக் (குரல், பாடல், பின்னணி இசை)கொண்டது. ஒரு திரைப் படத்தின் பொருள், கதை, உட்கருத்து, அல்லது சித்தாந்தத்தை ரசிகர்களிடம் கொண்டு சேர்க்க, காட்சியும், ஒலியும் முக்கியம் (Silverman, 1988). ஆகையால் திரையிலுள்ள பாலின சமத்துவமின்மையை ஆராயும் பொழுது அதில் ஒலியின் பங்கையும் ஆராய வேண்டும். இக்கட்டுரையின் நோக்கமும் அதுவே.

ஆய்வு நெறி

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை இலக்கிய மீளாய்வு அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரை திரைப் படத்தில் ஒலியை ஆராய்ந்து ஏற்கனவே பிரசுரிக்கப்பட்ட ஆய்வுகளின் தொகுப்பு மற்றும் விமர்சனத்தை கொண்டுள்ளது. இதனுடன் தத்துவார்த்த மற்றும் கோட்பாடுகளின் விவாதமும் உள்ளது (Greene, 2009; Karupiah, 2015, 2017; Mulvey, 1975; Silverman, 1988). இறுதியாக சில குரல் சமந்தப் பட்ட முக்கிய உலக நிகழ்வுகளின் விமர்சனமும் உள்ளது.

தமிழ் திரைப் படங்களும் பெண்களின் பங்கும்

தமிழ் திரைப் படங்களில் பெண்களின் குரலை ஆராயும் முன், தமிழ்த் திரையுலக்கின் சூழலை கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்த் திரையுலகம் இன்னமும் ஆண்களின் ஆதிக்கத்தில் தான் உள்ளது. திரைக்கதையில் மட்டுமல்ல, பல தொழில் நுட்ப கலைகளிலும் இந்த ஆதிக்கத்தைப் பார்க்கலாம். செல்வராஜ் வேலாயுதம் மற்றும் விஜய் தேவதாசின் ஆய்வில், 2000த்திற்கு பிறகு தமிழ்த் திரையுலகில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்று கூறுகிறார்கள். பல துறைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகரித்து உள்ளது.

இந்த மாற்றங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தாலும் இன்னும் தமிழ்த் திரையுலகில் பெண் படைப்பாளர்களின் மற்றும் தொழில் நுட்பக் கலைஞர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. திரைக்கதையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் பல படங்கள் இன்னமும் ஆணின் அனுபவங்களை தான் முன்னிருந்துகின்றன. ஆகையால், பல படங்களில் பெண்களின் அனுபவமும், குரலும் கேட்பதில்லை. இந்த நிலைமையில் பெரும்பாலான பெண் கதாப்பாத்திரங்கள் கதையை வழிநடத்தி செல்லும் கதாநாயகனின் இலக்கை அடைய ஆதரவு கொடுப்பதற்காக உருவாக்கப் படுகின்றன.

இந்த கதாப்பாத்திரங்கள் பெண்ணின் வாழ்க்கையின் நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்துவதில்லை. பெண் கதாப்பாத்திரங்கள் ஒரு ஆணின் அனுபவங்களுக்கு ஆதரவாக மற்றும் துணையாகவே பெரும்பலும் படங்களில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இதனால், தமிழ் மற்றும் இந்தியத் திரைப் படங்களில் பெண் கதாப்பாத்திரங்கள், ஒரு காட்சிப் பொருளாகவும், கவர்ச்சிக்காகவும் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆகையால், ஒரு பெண் நடிகரின் தோற்றம் முக்கியமாகிறது. இது முக்கியமாக கதாநாயகிகளுக்கு பொருந்தும். இவர்களின் கதாப்பாத்திரம் காட்சிப் பொருளாக ஆண் பார்வைக்காக

உருவாக்கப் படுகிறது. பல படங்களில் கதாநாயகியை மிகவும் குழந்தைத் தனமாக பார்க்கலாம் (சாலையைக் கடக்க தெரியாது, தலையை முட்டி விளையாடுவது). பல நேரங்களில் அவர்கள் துன்பத்திலிருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்களாகத் தான் காட்டப் படுகிறார்கள் (damsel in distress).

ஆண் பார்வையில் பெண்கள் அழகு இலக்கணம் (female beauty standard)

ஆண் பார்வைக்காக உருவாக்கப் பட்ட பெண் கதாப்பாத்திரங்களில், ஒரு பெண்ணின் தோற்றமும் கவர்ச்சியும் முக்கியமாக கருதப்படுகிறது. திரைப்படங்களில் கவர்ச்சி பல விதத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. இதற்காக கதாநாயகிகளின் தேர்வில் உடல் அமைப்பு, நிறம், மற்றும் வயதிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் அவர்களின் சொந்தக் குரலை பயன்படுத்துவதும் திறமையும், தமிழ் பேசும் திறமையும் பின் தள்ளப்படுகிறது. பெரும்பாலும் ஒல்லியான, இளமையான, சிவப்பான நடிகைகள் தான் கதாநாயகிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார்கள். இதுதான் தமிழ்த் திரையுலகின் இன்றைய பெண் அழகின் இலக்கணம் (Karupiah, 2015).

உடல் ஒல்லியாக இல்லாத, அல்லது பருமனான நடிகைகள் கதாநாயகிகளாக வருவது அபூர்வம். இதைப் போலவே சிவப்பான நடிகைகள் தான் கதாநாயகிகளாகக் காணலாம். சில படங்களில் மாநிறமான நடிகைகள் கதாநாயகிகளாக நடிக்கிறார்கள் ஆனால் கருப்பான நடிகைகளை கதாநாயகிகளாகப் பார்ப்பதும் இன்றைய படங்களில் மிகவும் அரிது. கருப்பான கதாப்பாத்திரமாக இருந்தாலும் பல படங்களில் சிவப்பான நடிகையை தான் ஒப்பனையின் மூலம் கருப்பாகக் காட்டுகிறார்கள். மேலும் பருமனான அல்லது கருப்பான கதாப்பாத்திரங்கள் நகைகவைக்காக ஏளனம் செய்வது வழக்கமாக தமிழ்ப் படங்களில் காணலாம். இவர்களை தீயவர்களாக மற்றும் குறைபாடு உள்ளவர்களாகவும் காட்டுவது வழக்கம். இந்த விதமான ஏளனம் இரு பாலருக்கும் நடக்குமானாலும், பெரும்பாலான காட்சியில் பெண்களே

ஏலனாதிற்கு ஆளாகிறார்கள் (உதாரணமாக கருப்பான கல்யாணப் பெண்ணை கல்யாணதிற்கு தகுதியற்றவர் என்று கேலி செய்வது, பருமனான பெண்களை பெருந்தீனி தின்பவர்களாக காட்டுவது).

இளமையான பெண்களை மட்டும் கதாநாயகிகளாக வருவதைப் பற்றி விவரிக்க தேவையில்லை. பெரும்பாலான நடிகைகள் பத்து வருடங்களுக்கு குறைவாகவே கதாநாயகியாக நடிக்கிறார்கள். இதற்கு விதிவிலக்காக சிலர் இருந்தாலும் பல நடிகைகள் சிறிது காலம் கதாநாயகியாக நடித்து விட்டு பிறகு கதாநாயகனின் அம்மாவாக அல்லது அண்ணியாக நடிப்பது வழக்கம். குறுகிய காலத்தில் மட்டும் கதாநாயகியாக நடிக்கும் வாய்ப்பு இருப்பதால் அவர்களின் திறமையை வெளிப்படுத்த இந்த குறுகிய காலத்தில் பல படங்களில் நடிப்பார்கள். அதனால் கூட அவர்களால் சொந்தக் குரலை பயன்படுத்த சிரமமாக இருக்கலாம்.

கதாநாயகனாக நடிப்பவர்களின் கதை வித்தியாசமானது. பலர் முப்பது அல்லது நாற்பது ஆண்டுகளுக்குக் கூட கதாநாயகனாக நடிக்கிறார்கள் (Karupiah, 2015, 2016). இதே வழக்கம் ஹாலிவுட் திரைப் படங்களிலும் இருந்தது ஆனால் இப்பொழுது இதில் பல மாற்றங்களை காணலாம். பல விதமான கதைகள் உருவாக்கப்படுகிறதால் பல வகையான பெண்கள் கதாநாயகியாக வருகிறார்கள்: இளையவர், முதியவர், வெவ்வேறு உடல் நிறம், தோற்றம். இது ஒரு சிறந்த மாற்றம் என்றாலும், மேற்கத்திய படங்கள் இன்னும் 'வெள்ளையாக' இருக்கிறது என்று பல எதிர்ப்புகள் மக்கள் ஊடகங்களிலும், சமூக வலைதளங்களிலும் பேசப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு விமர்சனத்தைதான் #OscarsSoWhite வலியுறுத்தியது (Borum Chattoo, 2018). திரைப் படங்களில் பன்முகத்தன்மை (diversity) மிகவும் அவசியம். அது பல்வேறு கலைஞர்கள், கதைகள், தொழில்நுட்பங்கள் ஒன்றுகூடும் இடமாக விளங்க வேண்டும். இப்படி மட்டும் தான் வாழ்க்கையில் வரும் பல அனுபவ நுணுக்கங்களை சித்தரிக்க

முடியும்.

பன்முகத்தன்மையை ஆதரிக்கும் ஒரு சூழல் இல்லையென்றால் கதாநாயகியின் கதாப்பாத்திரங்களுக்கு அவர்களின் தோற்றம் மட்டும் முக்கியமாகிறது, முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது. அவர்களின் குணமும் தோற்றமும் ஆண் பார்வைக்கு ஏற்ப உருவாக்கப்படுகின்றன. இரண்டும் கவர்ச்சிக்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. திரையிலிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் வரும் ஆண் பார்வைக்கு பெண் காட்சிப்பொருளாக்கப்படுகிறாள். ஆகையால் பெண் கதாப்பாத்திரங்கள் பார்பதற்காக உருவாக்கப்படுகின்றன என்பது Mulvey இன் வாதம்.

இந்த முறையில் அமைக்கப்பட்ட கதாப்பாத்திரங்கள், தமிழ், ஹாலிவுட், பாலிவுட் படங்களில் பார்க்கலாம் என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன (Derne & Jadwin, 2000; Karupiah, 2015, 2016; Mulvey, 1975; Tere, 2012). இந்த ஆய்வுகளில் உடைகள், நடவடிக்கைகள், நடன அசைவுகள் மற்றும் வசனங்களை பயன்படுத்தி பெண் காட்சிப்பொருளாக்கப்படுகிறாள் என்று தெரியவருகிறது. இதைத்தவிர நீணீனீமீக்ஷீனீவின் இயக்கத்தின், அசைவின் மற்றும் குவிநிலையின் மூலம் ஆண் பார்வை முன்னிலைப் படுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம் படம் பார்க்கும் நேயர்கள் இதே கோணத்திலிருந்து பெண் கதாப்பாத்திரங்களை (முக்கியமாக கதாநாயகிகளை) பார்க்கிறார்கள்.

இந்தப் பார்வை பெரும்பாலான படங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதால் இது இயல்பாகிறது, ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அதனால், பெண் நேயர்கள் கூட இந்த பார்வையையே ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். சில சமயங்களில் பெண்களை அல்லது பெண்களின் பிரச்சினையை மையமாக கொண்டப் படங்களில் கூட ஆண் பார்வையை பார்க்கலாம். உதாரணத்திற்கு பாலியல் வன்முறையை பற்றிய படங்களில் கூட ஆண் பார்வையின் ஆதிக்கத்தை பார்க்கலாம் (Karupiah, Pathmanathan, & Nikku, 2020).

ஓரே மாதிரியான பெண் குரல்கள் (Stereotyping Female Voice)

ஆண் பார்வையின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் தமிழ்த் திரையுலகில் பெண்களின் குரல் எப்படி இருக்கிறது என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. பெண்களின் குரல் கவர்ச்சிக்கு முக்கியமானதில்லையா என்றும் கேட்கலாம். பெரும்பாலான கதாநாயகர்கள் சொந்தக் குரலில் பேசுவதால் பல விதமான குரலை அவர்களிடமிருந்து கேட்கலாம்: கீச்சுக் குரல், கம்மலானக் குரல், high மற்றும் low pitched குரல். பலவிதமாக ஆண் நடிகர்களின் குரல் இருப்பதால் தான், அவர்களின் குரல் அவரின் தனித்துவத்தை காட்ட உதவுகிறது. ஆண் நடிகர்கள் தோற்றத்தில், உருவத்தில், நிறத்தில் மட்டும் வேறுபற்று தெரிவதில்லை, அவர்களின் குரலும் இதற்கு பெரிய பங்காற்றுகிறது.

இதனால்தான் பல mimicry கலைஞர்கள் ஆண் நடிகர்களின் குரல் மற்றும் பாவங்களை mimicry செய்கிறார்கள். பெண் குரலை mimicry செய்வது மிகவும் அரிது. இது கடினமும் கூட, ஒரே பின்னணிக் குரல் கலைஞர் பல கதாநாயகிகளுக்கு பின்னணிக் குரல் கொடுக்கிறார். அதே மாதிரி ஒரே கதாநாயகி பல பின்னணிக் குரல் கலைஞர்களின் குரலைப் பயன்படுத்தலாம். ஆகையால் இவர்களின் தனித்தன்மை பாவத்திலும், தோற்றத்திலும் மட்டும் தான் தெரியும், குரலில் தெரியாது, ஆகையால் mimicry கலைஞர்களுக்கு இதில் ஆர்வம் குறைவு. இதைத் தவிர தமிழ் பெண் mimicry கலைஞர்களும் மிகவும் குறைவு.

நாம் கூர்மையாக கவனித்தால் சில முக்கிய பின்னணிக் குரல் கலைஞர்கள் பல கதாநாயகிகளுக்கு தமிழ்ப் படங்களில் குரல் கொடுகிறார்கள். அதனால் கதாநாயகிகளின் குரல்களில் நிறைய வேறுபாடுகள் இருப்பதில்லை. பெரும்பாலான கதாநாயகிகளுக்கு மென்மையான, சற்று highpitch ஆனா, கொஞ்சம் குழந்தைத் தனமான குரல்கள் தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதனால் தமிழ்ப் படங்களில் கவர்ச்சியான, அழகான, கனவுக்கன்னி என்று கருதப்படும் (மற்றும் 'நல்ல') பெண்களின்

குரல் ஒரே விதமாகவே அளிக்கப்படுகிறது. நாம் அன்றாட வாழ்க்கையில் பெண்களின் குரல் பல விதமாக இருக்கும், ஆனால் இந்த வேறுபாடுகள் படங்களில் வருவதில்லை. எப்படி அழகின் இலக்கணம் மிகக் குறிகியநிலையில் படங்களில் வருகிறதோ, அதே போல தான் ஒரு அழகிய பெண்ணின் குரலும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. மிகச் சில விதமான குரல்கள் கதாநாயகிகளிடமிருந்து கேட்கிறோம். அதே நடிகைகள் துணை கதாப்பாத்திரங்களில் நடித்தால் வேறு விதமான குரல்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு, நக்மா அவர்கள் கதாநாயகியாக நடிக்கும் பொழுது அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட குரல் மென்மையானது ஆனால் அவருக்கு Citizen (2001) திரைப்படத்தில் கொடுக்கப்பட்ட குரல் மிகவும் வித்தியாசமானது. அந்த படத்தில் அவர் காவல் துறை அதிகாரியாக நடித்திருந்தார், அவரின் ஆற்றலையும் அதிகரத்தையும் காட்டுவதற்கு, சிறிது ஆணின் சாயல் உள்ள குரலை பயன்படுத்தினார்கள். கதாநாயகியாக நடிக்கும் பொழுது, மென்மையான குரல் மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரு விதத்தில் இது அழகிய பெண்களின் குரல் மிகக் சில வகையில் தான் இருக்கும் என்ற ஒரு பிம்பத்தை உருவாக்குகிறது. தமிழ்ப் படங்களில் இந்த வேறுபாடுகள் ஆண் குரலில் வருவதில்லை, ஒருவர் கதாநாயகனாக, முக்கிய காதலாத்திரங்களில் (சில சமயங்களில் பெண்ணாக) நடிக்கும் பொழுதும் ஒரே குரலை தான் பயன்படுத்துவார்கள். பெரும்பாலான படங்களில் ஆணின் அனுபவங்களை முன்னிலை படுத்தி வருவதால் அவர்களின் தனித்துவத்திற்கு குரல் முக்கியமானது அதனால் பேணப்படுகிறது.

இதில் இன்னும் ஒரு விஷயமும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் பெண் செய்தியாளர்கள் குரல்களை கவனித்தால் கதாநாயகிகளின் குரலைப் போல மென்மையாக இருக்காது. செய்தி வாசிக்கும் போது முக்கியமான விவரங்களை வாசிப்பதால், செய்தி வாசிப்பாளர்களுக்கு சற்று உரத்தக் குரல் இருக்கும். இது அவர்களின் ஆற்றல் மற்றும் அதிகாரத்தை காட்டும். ஆனால் தமிழ்ப் படங்களில் கதாநாயகிகள்

இளமையாகவும் விளையாட்டுத்தனமாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள், ஆதலால் அவர்களுக்கு மென்மையான குழந்தைத் தனமான குரல் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த விதமான குரல் 'லூசு பெண்ணாக' காட்டப்படும் கதநாயகிகளுக்கும் ஏற்றவாறு இருக்கிறது. சுமார் முப்பது ஆண்டுகளாக கதநாயகிகளை 'லூசு பெண்ணாக' சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது பல மக்கள் ஊடகங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது ("The 'loosu ponnu' in Tamil cinema and why she should retire", 2018).

2013இல் நான் மலேசியா வாழ் தமிழ் இளைஞர்களிடையே தமிழ்ப் படங்களில் உள்ள பெண் அழகின் இலக்கணத்தைப் (beauty standard) பற்றி ஒரு ஆய்வு செய்தேன். அவர்கள் சிவப்பான, ஒல்லியான, மற்றும் இளமையான கதநாயகிகளை பற்றி விமர்சிதார்கள். இது தான் தமிழ்ப் படங்களில் உள்ள அழகின் இலக்கணம் என்றார்கள். இதைத் தவிர பெண்ணின் குரலை பற்றி அவர்கள் ஒரு சுவாரசியமான தகவலையும் கூறினார்கள். அவர்கள் ஒரு சில விதமான குரல்களை ரசிக்கிறார்கள், முக்கியமாக மெல்லிய, மென்மையான மற்றும் குழந்தைத் தனமான குரல்களை ரசிக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், சில குரல்களை கதநாயகிகளுக்கு பொருத்தமற்ற குரல் என்று கூறினார்கள். இதற்கு அவர்கள் ஒரு உதாரணம் கூறினார்கள். ஷ்ருதி ஹாசன் அவர்கள் போன்ற நடிகை அழகாகவும் திறமையாகவும் இருக்கிறார். அவர் குரல் பாடும் போது இனிமையாக இருக்கிறது என்றார்கள், ஆனால் ஒரு 'ஹீரோயினின்' குரல் போல இல்லை. சற்று கரடுமுரடாக இருக்கிறது என்றார்கள். ஹீரோயினின் குரல் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'soft' அ இருக்கவேண்டும் என்றார்கள். இவரின் குரல் அப்படி இல்லையா என்று கேட்டதற்கு, 'அவர் குரல் கொஞ்சம் 'rough' ஆக இருக்கிறது' என்றார்கள். இது ஒரு சிலரின் கருத்தாக இருந்தாலும், கதநாயகிகளுக்கு 'சில குறிக்கிய விதமான' குரல் உண்டு என்ற எண்ணத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த நிலமை பழைய படங்களில் இல்லை என்றார்கள். 1960/1970

இல் எல்லா கதநாயகிகளும் சொந்தக் குரலில் பேசும் பொழுது இந்த நிலைமை இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஒவ்வொரு கதநாயகியும் ஒவ்வொரு விதமான குரலில் பேசுவார்கள். அன்றாட வாழ்கையில் இருப்பது போல், திரையிலும் பெண்களின் குரல் பல விதமாக ஒலித்தது என்றார்கள்.

1980 க்கு பிறகு பின்னணிக் குரலின் பயன்பாடு அதிகரித்ததால், பெண்களின் குரல் குறிப்பாக கதநாயகிகளின் குரல் ஒரே மாதிரியாக்கப்பட்டிருக்கிறது (being stereotyped) என்பது என் வாதம். இது சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வழக்கமாக இருப்பதால் நேயர்களுக்கு இது இயல்பாக (has been normalized) தோன்றுகிறது. இதில் என்ன பிரச்சனை என்று கேட்கத் தோன்றும். பெண்ணின் அழகின் இலக்கணம் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால் (stereotyped beauty standard) அல்லது ஒரு குறுகிய வட்டிற்குள் சொல்லப்படுவதால் பல இளம் பெண்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த குறுகிய அழகின் இலகணத்திற்கு பொருந்தாதப் பெண்கள் அழகில்லாதவர்கள் என கருதப்படுகிறார்கள், அல்லது சொந்தமாக அவர்கள் இதை நினைத்து வருந்தலாம். அதே போலத் தான் குரல் ஒரே விதமாக்கப்பட்டால், இதனால் சில பெண்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இது நடைமுறையில் இல்லாததும் அல்ல, யுனைடெட் கிங்டமின் (United Kingdom) முன்னாள் பிரதமர், Margaret Thatcher அவர்கள், ஒரு குரல் பயிற்சியாளரின் துணையுடன், அவரின் குரலின் pitch-ä குறைத்தார். இந்த விதத்தில் அவரின் குரலில் அதிகாரம் தெரியும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது (Robson, 2018).

2008 பெய்ஜிங் ஒலிம்பிக்கின் திறப்பு விழாவில் ஒரு பெண் குழந்தை (Lin Miaoke) உலகையே மெய் மறைக்கச் செய்யும் முறையில் பாடினார். பிறகு தான் தெரியவந்தது அந்த பாடலை பாடியாவர் வேறு ஒரு குழந்தை (Yang Peiyi), அந்த குரலுக்குத் Lin Miaoke வாயசைத்து பாவனை செய்தாரென்று (Yardley, 2008). நிகழ்ச்சிகளில் பெண்கள் மேடையில் (front stage) இருக்கும் பொழுது, அவர்களின் தோற்றத்திற்குத் தான்

முக்கியதுவம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

இது பொதுமையான நிலை என்று கூறமுடியாது என்றாலும், இது நடக்கிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை என்றாலும், பெண்ணின் குரலின் தன்மையும், அவரின் அழகும் அல்லது அதிகாரமும் சம்பந்தப்படுத்தப் படுகிறது. இதே வழக்கம் திரைப்படங்களில் தொடர்ந்து வருவதால் இது இன்னும் வலிமையாகிறது. குறுகிய உடல் அழகின் இலக்கணம் போல இதுவும் பெண்களின் நலனை (wellbeing) பாதிக்கும். இது சமூகத்தில் பெண்ணை சமமாக பார்ப்பதற்கு தடையாகக் திகழும்.

முடிவுரை

ஒரு விதத்தில் பார்த்தல் 2000த்திற்கு பிறகு, தமிழ்ப் படங்களில் பல விதமான புதிய கதைகள், கோணங்களை பார்க்கலாம். பல புது தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள், இயக்குநர்கள், நடிகர்களை பார்க்கலாம். பல விதமான சமூக நிலையில் இருக்கும் அனுபவங்களையும், பிரச்சனைகளையும் திரையில் பார்க்கலாம் (உதாரணத்திற்கு பரியேறும் பெருமாள் (2018), மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை (2018)). ஆனால் இந்த மாற்றங்கள் இருந்தாலும் இன்னும் பெண்களின் அல்லது சிறுபான்மையினரின் அனுபவங்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது (உதாரணத்திற்கு மாற்றுத் திரனாளிகள், திருநங்கையின் அனுபவங்களை முன்நிலைப்

படுத்துவது. இவர்களை பற்றி கதை இருந்தாலும் அவர்கள் நடிகர்களாக தேர்வு செய்வது குறைவு). இந்த வேறுபாடுகள் திரைக்கு வருவதற்கு பல விதமான சமூக பிரிவிலிருந்து தொழில் நுட்பக் கலைஞர்கள் வேண்டும். பெரும்பாலாக ஆண் பார்வையிலேயே இயல்பாக இருக்கும் திரையுலகிற்கு, பெண் பார்வையை (female gaze)கொண்டு வருவதற்கு பெண் இயக்குனர்கள் மற்றும் camerawomanகள் (வேறு தொழில்நுட்ப கலைஞர்கள்) மிகவும் அவசியம்.

பெண் பார்வை என்பது பெண்களின் கோணத்திலிருந்து ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்து அதைக் காட்சியாக பிறர் பார்ப்பதற்காக உருவாக்குவது (Moletsane et al., 2009). இந்த விதமான மாற்றங்கள் தமிழ்த் திரையுலகில் வருவதற்கு, ஆண் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் தமிழ்த் திரையுலகில், பெண்களின் பங்கேற்பு அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த மாற்றங்கள் பெண் குரலை அதிகரிக்கச் செய்ய உதவும். பெண் குரல் இங்கே பெண்கள் பேசும் ஓசையை மட்டும் குறிப்பதல்ல, அவர்களின் உரிமையின் குரலையும் குறிக்கிறது. இது மற்றுமின்றி அவர்களுக்கு படைப்புகளை உருவாக்கவும் மற்றும் நேயர்களுக்கு கொண்டு செல்வதற்கும் ஒரு ஊட்டமாளிக்கும் இடம் (nurturing space) தேவை.

- இக்கட்டுரையை படித்து தன் கருத்துகளை பகிர்ந்து கொண்ட பா. சிவனேஸ்வரன் அவர்களுக்கு நன்றி.

References

- Borum Chattoo, C. (2018). Oscars So White: Gender, Racial, and Ethnic Diversity and Social Issues in U.S. Documentary Films (2008–2017). *Mass Communication and Society*, 21(3), 368-394. doi:10.1080/15205436.2017.1409356
- Derne, S., & Jadwin, L. (2000). Male Hindi filmgoers' gaze: An ethnographic interpretation. *Contributions to Indian Sociology*, 34(2), 243-269.
- Donal, A. (2019, January 23, 2019). Popular Women Dubbing artists of South Indian cinema _ JFW Just for women. *Just for Women*. Retrieved from <https://jfwonline.com/article/9-of-south-indian-cinemas-top-female-dubbing-artists/>
- Greene, L. (2009). Speaking, Singing, Screaming: Controlling the Female Voice in American Cinema. *The Soundtrack*, 2(2), 63-76. doi:10.1386/st.2.1.63/1
- Karupiah, P. (2015). Have Beauty Ideals Evolved? Reading of Beauty Ideals in Tamil Movies by

- Malaysian Indian Youths. *Sociological Inquiry*, 85(2), 239-261. doi:10.1111/soin.12070
- Karupiah, P. (2016). Hegemonic femininity in Tamil movies: exploring the voices of youths in Chennai, India. *Continuum*, 30(1), 114-125. doi:10.1080/10304312.2015.1117574
- Karupiah, P. (2017). Voiceless Heroines: Use of Dubbed Voices in Tamil Movies. *Asian Women*, 33(1), 73-98.
- Karupiah, P., Pathmanathan, S., & Nikku, B. R. (2020). Perception of sexual violence in Tamil movies by Malaysian Indian viewers. *Feminist Media Studies*, 1-15. doi:10.1080/14680777.2020.1850501
- The 'loosu ponnu' in Tamil cinema and why she should retire (2018, 30 September 2018). *The News Minute*. Retrieved from <https://www.thenewsminute.com/article/loosu-ponnu-tamil-cinema-and-why-she-should-retire-89332>
- Moletsane, R., Mitchell, C., de Lange, N., Stuart, J., Buthelezi, T., & Taylor, M. (2009). What can a woman do with a camera? Turning the female gaze on poverty and HIV and AIDS in rural South Africa. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 22(3), 315-331. doi:10.1080/09518390902835454
- Mulvey, L. (1975). Visual Pleasure and Narrative Cinema. *Screen*, 16(3), 6-18. doi:10.1093/screen/16.3.6
- Robson, D. (2018, 13 June 2018). The reasons why women's voices are deeper today. *BBC*. Retrieved from <https://www.bbc.com/worklife/article/20180612-the-reasons-why-womens-voices-are-deeper-today>
- Silverman, K. (1988). *The Acoustic Mirror: The Female Voice in Psychoanalysis and Cinema*. Bloomington: Indiana University Press.
- Tere, N. S. (2012). Gender reflections in mainstream Hindi cinema. *Global Media Journal Indian Edition*, 3(1), 1-9.
- Velayutham, S., & Devadas, V. (2020). Introduction. In S. Velayutham & V. Devadas (Eds.), *Tamil Cinema in the Twenty-first Century: Caste, Gender and Technology* (pp. 1-16). London: Routledge.
- Yardley, J. (2008, 12 August 2008). In Grand Olympic Show, Some Sleight of Voice. *The New York Times*. Retrieved from <https://www.nytimes.com/2008/08/13/sports/olympics/13beijing.html>

ந. மகேஸ்வரியின் 'மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி' சிறுகதையில் பெண்ணியப் பார்வை

Feminism in Na. Mageswary's Short Story entitled *Manaithakka Maanpudaiyaal Aagi*

சிவகுமாரி சானியப்பன் / Sivakumari Saniappan¹

முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம் / Dr. Manimaran Subramaniam²

இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் நோர்ஹாயத்தி அப்துல் ரஹ்மான் /
Prof.Madya Norhayati Ab. Rahman³

Abstract

The feminist perspective is a new perspective in Tamil literature. A male is given the power while a female is rolled like a dice. There is no denying that the stories of the writer N. Maheshwari are stories that criticise the lives of women. N. Maheshwari is a feminist thinker. Men and women are human beings but do not have the same level of equality. Women are primarily deprived of their rights and suffer from gender discrimination. The rights granted to women are denied. The oppression of men, the tendency to exploit women, and the environment in which women are seen as secondary continue until today. Therefore, the author raises the demand for women to be completely free from the patriarchal environment in the short story entitled *Manaithakka Maanpudaiyaal Aagi*.

Date of submission: 2022-05-11
Date of acceptance: 2022-06-20
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr. Manimaran Subramaniam Email:
manimaran23@um.edu.my

Key Words: *Woman writer, Women character, Feminism, Author Na.Mageswary, Malaysian short stories*

முன்னுரை

சிறுகதை என்பது நேரடியாக சமுதாயத்தையும், வாழ்க்கை நிலையையும் ஒட்டியதாகும். சமுதாயத்தில் காணப்பெறும் பண்பாடுகள், கலாச்சாரம், எண்ணங்கள், மக்களின் மனநிலை, வெற்றிகள், தோல்விகள், அனுபவங்கள், போராட்டங்கள்

அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, புதினம் இவை போன்று எதுவாக இருந்தாலும் அவை சமூகத்தின் மூலதனம் ஆகும். ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் மனிதனுடைய பண்பாடு, கலாச்சாரத்திற்கு ஏற்ப இலக்கியங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. மனிதன் சிந்திக்க கூடிய சிந்தனைகள் ஒரு படைப்பாளனின்

¹ The author is a Ph.D research scholar in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. sivakumarinive@yahoo.com

²The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. manimaran23@um.edu.my

³The author is a Prof. Madya in the Department of Malay studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. yati@um.edu.my

சிந்தனை நிலையில் தோன்றி இலக்கியமாக உருவாகிறது. ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் சமூகத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன (இராமலிங்கம், 1985, p.34). இந்த மாற்றங்களை படைப்பாளன் கவனத்தில் கொண்டு கவிதை வடிவிலும், கட்டுரை வடிவிலும், சிறுகதை வடிவிலும் வெளிக்கொணர்கிறான். இந்த வகையில் ந.மகேஸ்வரியின் 'மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி' சிறுகதையில் பெண்ணியப் பார்வை என்ற தலைப்பில் அவர் சமூகத்தின் மீதும், பெண்களின் மீதும் கொண்டுள்ள அக்கறையை சிறிய ஆய்வாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளேன்.

ந.மகேஸ்வரியின் சிறுகதைகள் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு இன்றி மற்றவர்களுக்கு உதவிகள் செய்வதில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பவர்களை வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இவர் எழுதிய சிறுகதைகளில் முக்கியமாக சமுதாயத்தை உற்றுநோக்கும்போது பெண்கள் சில கொடுமைகளுக்கும் இயலாதன்மைக்கும் ஆளாகிவிடுகின்றனர். ஆணும் பெண்ணும் சமத்துவம் என்று சொல்லிக் கொள்கிற இக்காலகட்டத்தில் மறைமுகமாக பார்க்கும்போது ஆண், பெண் சமத்துவம் மிக குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இவர் எழுதிய சிறுகதைகளில் சில கதைகள் ஆணை சிறப்பித்து பாராட்டினாலும் பெண்கள் தங்கள் குடும்ப உறவுகளில் சிக்கித் தவிக்கும் அவல நிலையையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பெண்கள் கல்விதகுதி, தொழில் போன்றவற்றில் ஏற்றம் பெற்றிருந்தாலும் சமூக தகுதி என்பது கிணற்றில் போட்ட கல்லாகவே காணப்படுகின்றது. பெண் படைப்பாளிகள் பெண் சமூகத்தின் மீது திணிக்கப்படும் ஒடுக்குமுறையையும், ஆதிக்கத்தையும் வஞ்சிக்கப்படுதல் போன்றவற்றையும் தன் படைப்புகளின் மூலம் மிக சுலபமாக எளிமையாக வெளிப்படுத்துகின்றார். வருங்காலங்களில் ஆண் பெண் சமத்துவம் மேலோங்க வேண்டும், பெண்கள் குழந்தைகள் தைரியமாக நடமாட வேண்டும்.

பெண்களுக்கு சமூகத்தில் அந்தஸ்து,

மரியாதை பேணப்பட வேண்டும். வாழ்க்கைப் பணிப்பகிர்வு, சமூக தகுதிநிலை பரந்துபட்ட மனநிலை போன்றவை அதிகமாக வேண்டும். பெண்ணின் உழைப்புச் சுரண்டல்கள் குறைய வேண்டும். வளமான சமுதாயம் உருவாக வேண்டும். பெண்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடாக இவருடைய சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. பெண்கள் அடிமைத்தனத்தைக் கல்வியாலும், அன்பாலும், பண்பாலும் நீக்கம்பெறச் செய்து, அமைதியும், இல்லறம் நல்லறமாக்கும் திறனும், பொதும மனப்பான்மையும், ஆளுமைத்திறனும், இல்லறம் மற்றும் வெளியுலக செயலில் முடிவெடுத்தலில் தனித்திறனும் தற்போதைய சமுதாயத்தில் பெண்கள் பெற்றுத் திகழ்கின்றனர் என்பதை ந.மகேஸ்வரியின் 'மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி' சிறுகதை மெய்ப்பிக்கின்றது.

கட்டுரையின் நோக்கம்

1. பெண்ணே, பெண்ணின் அத்தனை உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்திய விதம், இதுவரை ஆண் படைப்பாளர்களே விமர்சித்த, விமர்சிக்கப்பட்ட பெண் இனம், பெண்ணால் முழுமையாக உணர்ந்து விமர்சிக்கப்படுவதை தெளிவாக விளக்குதல்.
2. 'மனைத்தக்க மாண்புடையன் ஆகி' சிறுகதையில் பெண்ணின் நிலை, ஆணாதிக்கம், பெண்ணின் ஆளுமைத்திறன்களான மனவுறுதி, தன்னம்பிக்கை போன்ற உண்மைகளை சான்றுகளுடன் ஆராய்தல்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் எனும் பிரிவின் கீழ், சிறுகதையின் தோற்றம் வளர்ச்சி, பாடுபொருள், கட்டமைப்பு, உட்கூறுகள், கதாபாத்திரம், பாத்திரப்படைப்பு, மொழி, பெண்ணியம் ஆகிய பகுப்புகளின் அடிப்படையில் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவற்றில் சிறுகதையின் தோற்றம், வளர்ச்சி,

பாடுபொருள், கட்டமைப்பு, உட்கூறுகள் என்பதான ஆய்வுகளில் குணசீலன் (2009), அண்ணாதுரை முருகையா (2007), பாலு சுப்ரமணியம் (2007), கிருஷ்ணன் மணியம் (1989) மலேசியத் சிறுகதையின் வரலாற்றையும், சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் எழுத்தாற்றலையும், அவர்களின் படைப்புகளில் வெளிப்படும் சிந்தனையாற்றலையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதாக உள்ளன. சிறுகதைகளில் கதாபாத்திரம், பாத்திரப்படைப்பு பகுப்புகளின் அடிப்படையில் தொடர்பான ஆய்வுகளில் அவளியார் முத்துசாமி (2014), ரவீந்திரன் மாரய்யா (2012), மனோன்மணி தேவி (2008), சிறுகதைகளில் வெளிப்படும் பெண்பால் கதாபாத்திரங்களின் நிலையினை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி விளக்கியுள்ளன. உமாதேவி (2011), இளங்குமரன் (2009) ஆய்வுகள். சிறுகதைகளில் சமூகத்தில் நடக்கும் சமகால சிக்கல்கள் சார்ந்த ஆழமான பார்வை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், பிரேமாவதி (2004), புஷ்பநாதன் நாகராஜா (2014), ராஜேஸ்வரி (2015) சிறுகதைகளில் பெண்ணியம் சார்ந்து விரிவான பார்வை முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கண்ட முன்னோடி ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் காணும் போது இலக்கியங்கள் பெண்களை மிகவும் பலவீனம் மிகுந்தவர்களாகவும், சமூக பொருளாதார உண்மைகளை அறியாதவர்களாகவும் காட்டுகின்றன. இதனால் இலக்கியங்களும், கலைகளும், பிறவும் பெண்ணை அறிவிலிகளாக, உணர்ச்சி மாந்தர்களாக, அன்பு, தியாகம் நிறைந்தவர்களாகக் காட்டுவதை மரபாக்கி வந்துள்ளன. இவை ஆணின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்காகப் புணையப்பட்டவை எனவும், பெண் ஆணின் பார்வையினூடாக உருவாகிறாள் எனவும், அவளின் பணிப்பகிர்வும் அவனால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பெண்ணியம்

பெண்ணியலார் ஃபெமினிசமி (Feminisme) என்ற பிரென்ஞ்சு சொல்லில் இருந்து ஃபெமினிசம் (Feminism) என்ற ஆங்கிலச்

சொல் வந்தது என்பர். கி.பி 1880இல் ஃபெமினிசம் என்கின்ற சொல், பெண்களின் அரசியல் உரிமை பற்றித் தட்டிக் கேட்கவே முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது. கி.பி. 1890 இல் ஃபெமினிசமி என்ற சொல், பிரென்ஞ்சுப் பெண்கள் குழுக்களிடையேயும், அவர்களது வெளியீடுகளிலும் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஃபெமினிஸ்டி ((Feministe) என்ற சொல்லைவிட, ஃபெமினைன் (Feminine) என்ற சொல் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஃபெமினா (Femina) என்கின்ற இலத்தீன் வேர்ச்சொல் 'இசம்' (ism) என்ற அடைச்சொல் சேர்த்து, ஃபெமினிசம் என்று அழைக்கப்பட்டது. (Nancy, 1985, pp.1314).

1890 வரையில் பெண்ணியம் என்பதைக் குறிக்க மகளிரியம் (Womanism) என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப்பட்டது. 1895 ஆம் வருடம் ஏப்ரல் 27 ஆம் நாளன்று வெளியிட்ட அத்தீனா என்ற கிரேக்கப் பெண் தெய்வக் கோயில் என்ற நூலில் ஆலிஸ் ரோசி என்பவர் மேலே குறிப்பிட்ட பெண்ணியம் என்ற சொல்லை மகளிரியம் என்ற சொல்லுக்கு மாற்றுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தினார். பெண்ணியலார், ஃபெமினிசம் என்கின்ற சொல்லுக்கு சோசியலிசம் என்ற சொல்லின் தாக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும் என்பர். பெண் சமத்துவம் வேண்டிப் போராடும் பெண்ணியக்கங்களையும், செயல்பாடுகளையும் இச்சொல் குறிக்கும். ஆனால் பெண் விடுதலை, பெண்ணுரிமை போன்ற இயக்கங்களின் அடிப்படை நோக்கங்களின்றும் மேலும் பரந்துபட்ட பொருளில் ஃபெமினிசம் என்கின்ற சொல் கையாளப்படுகின்றது (தேவதத்தா-தி.கமலி, 1992, pp.2627). கி.பி.1907 இல் ஹீபர்டின் அக்லெர்ட் (Hubertine Auclert) என்பவர் வெளியிட்ட கடிதத்தில், ஃபெமினிசம், ஃபெமினிஸ்டி ஆகிய சொற்கள், இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். கி.பி. 1909ல் இங்கிலாந்து பருவ இதழ்கள் வாக்குரிமை (Suffragism) என்பதல்லாமல், ஃபெமினிசம் என்று ஒன்றில்லை என்று வாதாடின. ஃபெமினிசம்

என்ற சொல்லே இறுதியில் வெற்றி பெற்றது. ஃபெமினிசம் என்ற சொல்லை வழக்குரைஞர்கள் அதிகம் பயன்படுத்தினர் (Nancy, 1985, p.14).

பெண்ணியம் பற்றிப் பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றில் சிறப்பானவை மட்டும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. பெண்ணியமானது பெண்களைப் பற்றிய பலவிதமான குறிக்கோள்களைக் கொண்டதாகும் (Juliet Mitchell & Ann Oakley, 1986, p.25).

- i. பெண்ணியம் பெண்களின் நிலையை மாற்றக் கூடிய மிகச் சிறந்த ஒரு சமூக இயக்கமாகும்.
- ii. பெண்ணியம் அரசியல் உணர்வுகளின் சார்பு உடையது.
- iii. பெண்ணியம் ஒரு தன்னாட்சி உரிமையுடைய பெண்களைப் பற்றி, பெண்களே தங்களுடைய சொந்த வாயால் பேசக்கூடிய ஒன்று.
- iv. பெண்ணியத்தின் மெய்யான உணர்வு வெளிப்படுவது எப்போதெனில், பெண் ஆணிலிருந்து விலக்கப்பட்டுத் தனிக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்படும் போதுதான்.

மேற்கண்டவற்றிலிருந்து பெண்ணியம் என்பது காலந்தோறும் சமுதாயத்தில் பெண்கள் இருந்து வந்துள்ள முறைகளையும், பெண்களுக்குரிய உரிமையை மீட்டெடுக்கும் ஒரு இயக்க ரீதியான வரலாற்றினையும் வெளிப்படுத்த வல்லது என்பதையும் உணர முடிகிறது. மேலும் பெண்ணியம் என்பதன் பொருள் காலத்திற்கேற்ப மாற்றம் அடையக் கூடியது. பெண்ணியம் வரலாற்றுக் கலாசார நடைமுறைகளிலும், செயல்பாட்டுத் தன்மைகளிலும் பங்கு பெற்றிருப்பதினால் பெண்ணியத்தின் வரையறையானது மாற்றம் அடையக் கூடிய வாய்ப்பு உடையது. 1914 இல் வெளியான நூற்றாண்டு பருவ இதழ்ச் சுவடி, பெண்ணியம் குறித்து விளக்கியவற்றை, நான்ஸி எப்காட், தி கிரவுண்டிங் ஆப் மார்டன் ஃபெமினிசம் (The Grounding of

Modern Feminism) என்ற நூலில் பின்வருமாறு சுட்டுகின்றார்.

“பெண்ணியத்தின் கரு பெண்களின் இரத்தத்திலுள்ளது இதன் கொள்கை நமது இனத்தின் இதயத்திலுள்ளது. இதன் வார்த்தை நமது தினசரி நாளிதழின் பக்கங்களில் உள்ளது.”

இவ்வாறு பெண்ணியத்தின் பொருள் காலத்திற்கேற்ப மாறும் தன்மை உடையதால், பெண்ணியம் தொடர்ந்து ஆராயத்தக்கதாகும் (Juliet Mitchell & Ann Oakley, 1986, p.26).

பெண்ணியத்தின் நோக்கம்

நமது கலாச்சாரச் செயல்பாடுகள் அனைத்திலும் பெண் இரண்டாந்தர இடம் பெற்றிருக்கிறாள். ஆணுக்கு அடிமையாக இருக்கிறாள் என்பது பெண்ணியக் கொள்கையின் அடிப்படையான கருத்து. பெண்களின் ஒடுக்கு முறையை இல்லாமல் ஆக்குவதும், ஆண்களின் பார்வையில் கட்டப்பட்டுள்ள இன்றைய கலாச்சாரத்தை அதாவது ஆணாதிக்க முறையை இல்லாமல் போக்கி, பெண்களின் விழைவுகள், நோக்கங்கள் ஆகியவற்றை முழுமையாக ஏற்கும் ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவது பெண்ணியத்தின் நோக்கம். பெண்ணியல்பு என்று சொல்லி அவளை அடிமைப்படுத்திய ஆண் ஆதிக்கச் சமுதாயத்திலிருந்து பெண்ணை விடுவித்து அவளுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தைப் பெற்றுத்தரும் முயற்சியே பெண்ணியம் அல்லது பெண்ணிலைவாதம் ஆகும். ஆகவே பெண்மை என்பது பெண்களின் இயல்புகளையும், பெண்ணியம் என்பது பெண்களின் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதையும் குறிக்கும் (ஜெயசீலி, 2004, p.26).

பெண்ணியத்தின் நோக்கமானது, பெண்களின் அனைத்துத் திறமைகளை வெளிக்காட்ட வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்; அடக்கப்படக் கூடாது; பெண்களின் மனம், உடல் அனைத்தும் செயல்திறனை நோக்கி முன்னேற வேண்டும் என்பதாகும். இதனை நான்ஸி எப்காட் விளக்கும் கீழ்க்காணும் கூற்று அரண்

சேர்ப்பதாக அமையும்.

பெண்கள் அனைத்து வகையான செயற்பாட்டு உணர்வு, பொருளாதார சுதந்திரம், அமைப்பு மற்றும் மனரீதியான அனைத்து ஊனங்களையும் நீக்குவது. இருதரப்பட்ட பாலியல் நீதிக்கு முடிவு வேண்டுமெனில் மாறாத பாலியல் நீதியிலிருந்து நீங்கி தொழில் மற்றும் திறமைகளை வெளியிடும் வண்ணம் பெண்களுக்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி ஒளி பெறச் செய்வது . “இன்றைய நிலையில் பெண்ணியம் என்பது பெண்களின் சமத்துவம், மதிப்பு, வீட்டின் உள்ளேயும் வெளியேயும் தம் வாழ்க்கையையும் வாழ்க்கைக்கான பொருளையும் தேர்வு செய்யும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கான சாதனைப் போராட்டமாகும்” (Nancy, 1985, p.15).

பெண்ணிய சிந்தனைகள்

இந்தியாவில் பெண்களின் உரிமைக்கானப் போராட்டங்கள், பெண்ணின் தனித்துவத்துக்கான அங்கீகாரம் ஆகியவை சுதந்திரப் போராட்டத்தோடு தொடர்புபடுத்தியே காணவேண்டும். ஏனெனில் அடிமைநிலை என்பது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான பொதுநிலை. இதில் ஆணின் ஆதிக்கத்திலிருந்து பெண்ணுக்குமான அடிமைநிலை, உணர்வுகளையும், செயல் வெளிப்பாட்டிலும் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை பெண்ணின் அடிமை உணர்வுகளாக அடையாளப்படுத்தப் பெற்றன. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக பெண்களின் உணர்வுகள் மதிக்கப்பெறவேண்டும், பெண்ணின் கல்வியில் தடையிருக்கக்கூடாது. பெண்ணுக்கான சொத்துரிமை, பெண்ணின் அறிவுசார் சொத்துக்கு அங்கீகாரம் ஆகியவைப் பற்றி ஆண், பெண் என்னும் வேறுபாடின்றி பெண்ணின் மனவியலைப் புரிந்து கருத்து வெளிப்பாடுகள், செயல் வடிவங்கள் இயவை வரலாற்றில் பதிந்துள்ளன. (ஜாஸ்மின் பிரியா, 2018, p.222).

பெண் இல்லையென்றால் மானிட வாழ்வு உயிரற்றதாகக் கருதப்படும். பெண் இல்லாத மனித வாழ்க்கை ‘மாலி இல்லாத

மரக்கலம்’ போன்றது. சமுதாயத்தின் சரிபாதி அங்கமாக பெண்கள் காலங்காலமாகச் சமுதாயத் தாக்குதலுக்கு ஆட்பட்டு உரிமை இழந்து வந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான், பாரதி, பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் அனைவரும் பெண் விடுதலையைப் பற்றிச் சிந்தித்தனர். ஆணுக்கு இணையாக அனைத்து நிலைகளிலும் பெண் இருக்க வேண்டும் என்ற தேவையை இவர்கள் தம் கவிதை வாயிலாக எடுத்துக் கூறி வந்துள்ளனர். பெண்களைப் பற்றி, பெர்னாட்சா கூறியதாகப் பாரதிதாசன்,

“கல்வியில் உரிமையில்லை பெண்களுக்குக்

கடைத்தேற வழியின்றி விழிக்கின்றார்கள்!

பு ல் லெ ன் ற நி னை க் கி ன் றீ ர்
மனைவிமாரைப்

புருஷர்களின் உபயோகம் பெரிதென்
கின்றீர்!

வல்லவன்பேர றிருன் வார்த்தைக்
கேட்டீர்

மனோபாவம் இனியேனும்
திருந்தவேண்டும்”

(பாரதிதாசன் கவிதைகள், 1982, p.105)

என்று கூறுவதால் பெண் இனத்தின் நிலையைப் பற்றி அவர் கொண்ட கவலையை உணரமுடிகின்றது.

பெண்ணியம் பற்றியும் பெண்களுடைய தகுதிநிலை குறித்தும் ஆராய்வதற்கு பெண்ணியத்தைப் பற்றி எழுதிய படைப்பாளர்களின் இலக்கியங்கள் பெரிதும் உதவியாக இருக்கிறது. தமிழ் இலக்கியத்தில், பெண்ணியத் திறனாய்வு பற்றிய அடிப்படைச் சிந்தனைகளை முன்வைப்பதன் மூலம் பெண்ணியத்தின் புரிதலும், தேவையும் அறிந்துக் கொள்ள இயலும். சமூகத்தில் பெண்கள் வசிக்கும் பண்பாட்டு தளங்களில் பெண்களின் வாழ்வை அறிந்துக் கொள்ளவும், அவர்கள் மீதான எதிர்மறையையும், எதிர்மறையான எண்ணங்களை அறிந்து கொள்ளவும் பெண்ணியம் உதவுகிறது. (ஜாஸ்மின் பிரியா,

2018, p.224)

பெண்ணியம் என்பது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் பொதுவான நேர்மையான சமத்துவம் உள்ள சமுதாயம் உருவாக வேண்டும் என்பதே பெண்ணியத்தின் அணுகு முறையாகும். மேலும், அனைத்துத் தளங்களிலும், சூழல்களிலும் பெண்களுக்கான ஒடுக்குமுறைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றுக்கான தீர்வுகள் முன்வைக்கக்கூடிய கோட்பாடாகவும், கொள்கையாகவும், சிந்தனையாகவும், இயக்கமாகவும் வளர்ந்துள்ளது எனலாம் (ஜாஸ்மின் பிரியா, 2018, p.226)

‘மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி’ சிறுகதையில் காட்டும் பெண்

ஆசிரியர் ந. மகேஸ்வரியின் சிறுகதைகள் வாழ்க்கையை குறிப்பாக பெண்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களை விமர்சிக்கும் கதைகள் என்பதை மறுக்கவியலாது. இவரின் ‘மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி’ சிறுகதையில் காணப்படும் பெண்ணான சத்தியவதி ஆண் ஆதிக்கத்தை எதிர்நோக்குபவளாக, சிக்கல்களை எதிர்நோக்குவதில் மனவுறுதி மிக்கவளாக, தோல்விகளால் துவளாத விடாமுயற்சி கொண்டவளாக, தன்னம்பிக்கையுடன் செயலாற்றுவவளாக படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

பெண்கள் நிலை

சமுதாயம் எவ்வளவோ முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாலும் ஒரு பக்கம் பெண்கள் அழுத்தப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். பெண்களுக்கு பிரச்சினைகள் இல்லாத இடமே இல்லை எனலாம். மனிதப்பிறவி கொண்ட ஆணும், பெண்ணும் சமுதாயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தாழ்ந்தவர் அல்லர் என்ற கருத்து இருந்தாலும் அது நடைமுறையில் இல்லை என்பதே மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். ஆண்களை நம்பி ஆண்களின் சொத்தில் வாழாமல் தாங்களே தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் பெண்கள் எடுக்கும் முயற்சியிலும் அவர்களுக்கு பிரச்சனைகளே

முதலில் நிற்கின்றன (ஜெயசீலி, 2004, ஜீ.32). படிக்கும் பொழுதும் அவர்கள் பெரும் போராட்டங்களையே சந்திக்க நேரிடுகிறது. படித்து ஒரு நல்ல பணியில் அமர்ந்து, திருமண செய்தப் பிறகும் இல்லற வாழ்க்கையில் பணிபுரியும் பெண்களின் அவல நிலைகளை ஆசிரியர் ந. மகேஸ்வரி தன் கதையில் உயிரோட்டமாக கூறியிருக்கும் பாங்கு மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. இதனை,

தன்னிடம் பறித்துக் கொண்டுபோகும் பணம் பெரிய பெரிய பார்களில், கிளப்புகளில் போத்தல்கள் மீது வீசப்படுவதை அறிந்தபோது அவள் விழித்துக் கொண்டாள். வாய் திறந்து ஏதாவது சொல்லி விட்டால் போதும், “அதிகம் படித்து விட்ட கர்வமா...? சம்பாதிக்கிற திமிரா...? இந்த வார்த்தைகளாலேயே அவளைச் சுட்டெரிப்பான் (2003, p.11).

மனைவி, குழந்தைகளை காப்பாற்றுவது ஒரு கணவனின் முக்கிய கடமையாகும். அக்கடமையிலிருந்து விலகி, தன் செலவிற்கும் மனைவியின் ஊதியத்தையே களவாடி, சுயமனமகிழ்வுக்கு செலவழிப்பதோடு அல்லாமல் ‘ஆண் என்ற திமிர்’, கேள்விகேட்கும் மனைவி என்பவளை தகாத வார்த்தைகளால் மன உளைச்சலுக்கு உள்ளாக்கி அவளை அடிமைப்படுத்த எண்ணுகிறது. ஆனால் பெண்கள் இந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து விழித்தெழ வேண்டும் என்று சத்தியவதியின் வழி பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

வேலையில்லாத கணவன், மனைவியின் வருமானத்தில் தன் சுயநலத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அவனின் செயலை குறித்து கேள்வி வினவிய மனைவியை ஆண் ஆதிக்கம் என்ற ‘திமிர்’ அவளை கொச்சை வார்த்தைகளால் இழிவுப்படுத்துவது நம் பெண்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளே இன்றும் நிலவுகிறது என்பதனை ந. மகேஸ்வரி சமுதாயத்தில் இல்லற வாழ்க்கை என்ற கொடுமைக்கூண்டுக்குள் அவதியுறும் பெண்களின் அவலநிலைகளை

படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். சமுதாய கண்களுக்கு இல்லற வாழ்க்கை என்னும் சிறைக்குள் அடைந்து கிடக்கும் பெண்கள் மனதிற்குள் மட்டும் குமுறாமல், தெளிவான முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர் பெண்களுக்கு வழிக்காட்டி எழ வைக்கிறார்.

மனைவி மக்களை காப்பாற்றும் தன் கடமையை மறந்து, சுயநலதிற்காக வாழும் கணவன், மனைவியை வார்த்தைகளால் கொடுமைப்படுத்துவதை ஏற்றுக் கொள்ளும் சமுதாயம், வழி தவறி போகும் கணவனை மனைவி கேள்வி கேட்டால் இச்சமுதாயம் அவளுக்கு கொடுக்கும் பட்டம் 'படித்த திமிரில் பேசுகிறாள்'. இதனை,

வேலை கிடைக்கும் வரை சொந்த செலவுக்கு பிள்ளைகளின் காதில்

கழுத்தில் உள்ளதையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் கழட்டிக் கொண்டு

போவான்.

தட்டிக் கேட்கவோ தடுக்கவோ முடியாது.

அவள் தடுக்க ஆரம்பித்த போதுதான் வேண்டாதவளாகிப் போனாள். "படித்த பெண்ணைக் கட்டிக் கொண்டாலே இப்படித்தான் பெரிய கேள்வியெல்லாம் கேட்பாள்! புருஷனையே மதிக்கமாட்டாள்..." (2003,p.11)

சமூகத்தில் பெண்களின் அவலநிலையை எடுத்துணர்ந்தி, அதற்கான விமோச்சனத்தை சத்தியவதியின் வாயிலாக ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆண் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தல்

ஆணாதிக்கம் நிறைந்த சமுதாயம் பொருளை ஈட்ட வெளியே சென்றாலும் பெண்கள் வீட்டிலிருப்பதையும், வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபடுவதையுமே நியதியாக்கி கொண்டுள்ளது. எனவே, பெண்களின் உழைப்பு என்பது ஆணாதிக்கத்தை சார்ந்ததாக உள்ளது. ஆண் ஓக்கலே

(கிஸீஸீ எரிணீளீரீமீஹ, 1986, ஜீ.29) என்பார், குடும்பத்தில் பெண் வீட்டுப்பணி செய்தல் என்பது இயற்கையானது உலகளாவியது. தேவையானது என்று கூறுகிறார். அதை விளக்க அவர் மூன்று கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார்.

i. உயிரியல் அடிப்படையில் ஆண் வேட்டையாடச் செல்லுதல், பெண் வீட்டில் பணிபுரிதல்

ii. மானுடவியலடிப்படையில், ஆண் மிகவும் பலம் வாய்ந்தவன். கருத்தரிக்கும் போதும், குழந்தையைப் பாதுகாக்கும் போதும் பெண் பலம் குறைந்தவளாக இருக்கிறாள். பெண் வீட்டில் பணி செய்வதற்கும், ஆண் வெளியில் வேலை செய்வதற்கும் பாலினத் தொன்மம் (ஷிமீஜ் விஹூஃலீ) காரணம் எனக் கூறுகிறார்.

iii. சமூகவியலடிப்படையில் பணி வேறுபாடு பாலினம் சார்ந்தது. குடும்பத்திற்குத் தேவையானது. திருமணத்திற்கு பின்பு வாழ்க்கையை தேட வேண்டியிருக்கிறது.. இன்றைக்குள்ள அவசர காலக்கட்டத்தில் அவசர கதியாகவே அனைவரும் ஓடுகின்றனர். குடும்பத்தில் ஒற்றுமை குறைந்து விடுகிறது. இதில் ஆண்களுக்கு குடும்ப பொறுப்பு மிக உறைவாக கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வீட்டிற்கு வருவதில் தாமதம். நண்பர்களுடன் சுற்றுவது போன்றவை அதிகமாக காணப்படுகிறது. ஆனால் பெண்களுக்கு வீட்டிலும், வேலைப் பார்க்கும் இடங்களிலும் பணிச்சுமை அதிகமாக உள்ளது. இதனால் உளவியல் ரீதியாக பெண் பாதிப்படைகிறாள். திருமணத்திற்கு பின்பு ஆண்கள் எப்படி இருக்கின்றனர் அவர்களுடைய உண்மையான உருவம் என்ன என்பதையும் உளவியல் ரீதியாக பெண் பாதிப்படைவது பற்றியும் மகேஸ்வரியின் 'மனைத்தக்க மாண்புடையார் ஆகி' சிறுகதை

வெளிப்படுத்துகிறது.

மனைவியும் தன்னைப் போல உணர்ச்சியுள்ள ஒரு மனிதப் பிறவிதானே என்ற எண்ணமே ஆண் சமுதாயத்திற்கு இருப்பதில்லை. மனைவியின் விருப்பு வெறுப்புகளை அறிந்து கொள்வதில் ஏதேச்சைப் போக்கினையே ஆண் வர்க்கத்தினர் கடைப்பிடிக்கின்றனர். தன்னுடைய இயலாமையைக்கூட ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அதைக் கூட மனைவி மேல் காட்டும் கோப உணர்வாகவே ஆண் ஆதிக்கத்தின் வெளிப்பாடு என்பதனை ஆசிரியர் இக்கதையில் வெளிப்படுத்துகிறார். இதனை,

‘இயந்திரம் போல அவள் தனது வேலைகளைச் செய்துக் கொண்டதான் இருந்தாள். எப்படித்தான் அவளால் முடிகிறதோ? இரவு உணவுக்குப் பிறகும் கூட அவளுக்கு வேலை இருந்தது. அடுத்தநாள் காலையில் சமையலுக்குத் தயார் படுத்திக் கொண்டு பிள்ளைகள் படிக்கிறார்களா என்று கவனித்துவிட்டு பாடங்களில் உதவிசெய்து தனது வேலைகளையும் கவனித்துக் கொண்டு... பாவமாகத்தான் இருந்தது. ஆனாலும் சம்பாதிக்க இயலாத தனது நிலையோடு, கை நிறையக் கொண்டு வரும் அவளை ஒப்பிடும்போது தனது கையாலாகாத தன்மைக்கு அவள் மீது ஆத்திரம் பீரீட்டது’

(2003, p.9)

என்ற வரிகளின் வழி தெளிவுப்படுத்துகின்றார்.

சத்தியவதியின் கணவன், மனைவி என்பவளை ஒரு பொருளாகத்தான் பார்க்கிறானே ஒழிய அவளும் தன்னுடைய சக உயிரி என்று பார்க்கத் தவறுகிறான். ஆனால் சத்தியவதியோ, தன்னுடைய கணவனுடைய உணர்வுகளை மதிப்பதுடன் அவனைவிட்டு விலகாதிருக்க வேண்டும் என்று உணர் த்தப்படுகின்றாள். இக்கதையில் சத்தியவதியின் கணவனின் ‘சம்பாதிக்க இயலாத தனது நிலை’

என்று வரி ஓர் ஆண் ஆணாதிக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் காரணத்தை ஆசிரியர் அழகாக படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். தங்களுடைய இயலாமை மற்றவர்களுக்கு தெரிந்தால் அவமானச் செயல் என்று நினைக்கும் ஆண்வர்க்கம், தங்களிடம் உள்ள இயலாமையை மூடிமறைப்பதற்கு தங்களின் அதிகார உணர்வினை பெண்களிடம் வெளிப்படுத்துகின்றனர். ஆக, சத்தியவதி கணவனின் வாயிலாக, ஆசிரியர் இன்றைய சமுதாயத்தில் தங்களின் இயலாமையை மறைப்பதற்கு தன் மனைவியை துன்புறுத்தும் ஆண்களின் ஆணாதிக்கச் செயலினை வெளிப்படுத்தி பெண்களுக்கு சத்தியவதியின் வழி விழிப்புணர்வூட்டுகிறார். ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கென்று தனிமதிப்போ, சம உரிமையையோ கொடுக்க மறுக்கும் ஆண்களின் மனநிலையை சிறுகதை வெளிப்படுத்துகிறது.

சிக்கல்களை எதிர்நோக்குவதில் மனவறுதி

ஆசிரியர் ந. மகேஸ்வரி பெண்கள் வாழ்க்கையில் சிக்கல்கள் ஏற்படும் பொழுது தயங்காத மன உறுதி கொண்டவர்களாக திகழ வேண்டும் என்பதனை சத்தியவதி கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக அழகாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சத்தியவதி ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியை. அவளின் கணவனோ அவளைவிட கல்வி தகுதியில் குறைந்தவன். உறவு விட்டுப் போகக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக சத்தியவதியின் தந்தை இவளின் விருப்பம் இல்லாமலேயே திருமணத்தை முடித்தார். திருமணமான மறு ஆண்டே சொந்த வியாபாரம் தோல்வி கண்டது. சத்தியவதியிடம் உண்மையைக் கூறாமல் அவளின் சொத்து, நகை, மாத வருமானம் அனைத்தையும் புது வியாபாரத்திற்கு மூலதனமாக போடுவதாகக் பொய்கூறி குடி பழக்கத்திற்கு அடிமையானன். உண்மையறிந்த சத்தியவதி கணவனின் ஏமாற்றுத்தனத்திலிருந்து தன்னையும் தன் பிள்ளைகளையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள மவுறுதியுடன் முடிவெடுத்தாள். இதனை,

“தன்னிடம் பறித்துக் கொண்டுபோகும் பணம் பெரிய பெரிய பார்களில், கிளப்புகளில்

போத்தல்கள் மீது வீசப்படுவதை அறிந்தபோது அவள் விழித்துக் கொண்டாள்”. (2003, ஜி.11)

தன் பிள்ளைகளுக்கான அனைத்து தேவைகளையும், முழு குடும்ப பொறுப்பினையும் தனியாளாகவே சமாளித்தாள். இந்நிகழ்ச்சியின் வாயிலாக தன் மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தேவையான உதவிகளை செய்யாமல், தன் தேவையை மட்டும் பெரிதென மதிக்கும் ஆண்களின் கீழ்தரமான எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

தன்னம்பிக்கை உடையவள்

படித்த பெண் தன்னம்பிக்கை உடையவளாக இருப்பாள். தனக்குக் கிடைக்கும் தகவல்களைப் பகுத்துப் பார்த்து, சொந்தமாக முடிவு எடுப்பாள் சுயமதிப்பும் ஆற்றலும் உடையவளாக இருப்பாள் என்பது ந. மகேஸ்வரியின் கருத்து. “தனது ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தன்னுடைய எதிர்காலத்தைத் தானே வடிவமைத்துக் கொள்ளுவதற்குரிய உரிமையும், பெண் ஆண் யாராக இருப்பினும் தனி நபர் ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திரம் என்றும் ‘தனிமனிதப் பெண்ணியம்’ கூறுகிறது (முத்துச் சிதம்பரம், 1995, p.33). இக்கூற்றினை ந. மகேஸ்வரி தன்னுடைய எதிர்காலத்தை தானே வடிவமைத்து கொள்ளுவதற்குரிய உரிமையை சத்தியவதியின் வாயிலாக வெளிக்கொணர்கிறார். இதனை,

சத்தியவதி தீர்க்கமானதோர் முடிவுக்கு வந்து விட்டாள். “அவருக்கு வேலை தேடித் தருவதை விட எனக்கு வேறு ஓர் இடத்திற்கு மாற்றல் வாங்கிக் கொடுத்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்” (2003, p.12)

சத்தியவதியின் வேலை மாற்றம் கடினத்தைக் கண்டவுடன் அவளின் கணவன் திடுக்கிட்டுப் போனான். தன் கணவனை திருத்த வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவும், தன் மூன்று பெண்பிள்ளைகளின் எதிர்கால கல்வி நலனுக்காகவும் சுயமாக முடிவெடுத்து

அதில் வெற்றியும் கண்டதை ஆசிரியர் தனிமனிதப் பெண்ணியத்தை தன் படைப்பில் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

முடிவுரை

காலம் காலமாகப் பெண்ணை அடக்கிய சமுதாயத்தை எதிர்த்து பெண்ணைத் துணிச்சல் வாய்ந்தவளாகவும் தன்னிச்சையாக முடிவு எடுக்கக் கூடியவளாகவும் ந. மகேஸ்வரி சித்தரித்துள்ளார். ஆண் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து பெண்கள் தங்கள் எண்ணங்களையும் உரிமைகளையும் நிலைநாட்டப் போராடி வெற்றி கண்டுள்ளனர். இச்சிறுகதையில், சொல்லப்பட்ட சத்தியவதி, முதலில் தன் கணவனுக்கு கட்டுப்பட்டு வாழ்ந்து பின்னரே ஆண் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகக் குரல்கொடுத்துத் தாம் விரும்பிய வாழ்வை மேற்கொண்டுள்ளாள். ஆணின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொண்டு ஒரு பெண் கணவன் குழந்தைகளோடு புது வாழ்வு வாழ விரும்புவதை ஆசிரியர் இச்சிறுகதையின் வாயிலாக வெளிக்காட்டியுள்ளார். பெண் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டு வாழ வேண்டும் என்ற போலித்தனத்தைத் தகர்க்கின்றது இச்சிறுகதை. சத்தியவதியின் வேலை மாற்றலின் முடிவு, அவளின் வாழ்க்கைக்கு புது விடியலின் தொடக்கமாக ஆசிரியர் கையாண்டுள்ள பாங்கு பாராட்டுக்குரியதாகும். பெண்கள் அடிமைத்தனத்தைக் கல்வியாலும், அன்பாலும், பண்பாலும் நீக்கம்பெறச் செய்து, அமைதியும், இல்லறம் நல்லறமாக்கும் திறனும், பொதுமை மனப்பான்மையும், ஆளுமைத்திறனும், முடிவெடுத்தலில் தனித்திறனும் தற்போதைய சமுதாயத்தில் பெண்கள் பெற்றுத் திகழ்கின்றனர் என்பதை ந. மகேஸ்வரியின் ‘மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகி’ சிறுகதை மெய்ப்பிக்கின்றது. வாழ்வியலோடு இணைந்து பெண்களுக்கு தேவையான அடிப்படைக் கருத்துகளையும் இவரின் சிறுகதை எடுத்து கூறுகின்றது.

References

- Athyletchumy. (2008). *Athyletchumy sirukathaikal*. Kuala Lumpur: Neptune Press.
- Athyletchumy. (2011). *Malaysia pen ezhuththalarkal ezhuvavarin ezhuchchimiku sirukathaikal*. Chennai: Manimegalai Publications.
- Athyletchumy. (2015). *Malaysia pen ezhuththalarkalin ezhuchchimiku sirukathaikal*. (2nd ed.). Kuala Lumpur: Uma Pattipagam.
- Cott, F.Nancy. (1985). *The Grounding of Modern Feminism*. London: Yale University Press, London.
- Ellen, M. (1976). *Literary Women: The Great Writers*. New York: Oxford University Press.
- Ellman, M. (1968). Thinking About Women. Dalam Eagleton, M. (Eds.), *Feminist Literary Theory: A Reader*. Massachusetts.
- Juliet Mitchell & Ann Oakley. (1986). *What is Feminism*. Basil Blackwell, oxford
- Jeyaseely, K. (2004). *Thilagavathiyin Puthinanggalil Penniyam*. Chennai: Thi Barkkar.
- Kalyana Sundaram, V. (1998). *Pennin Perumai & Valkai Thunai*. Chennai: Poombugar Publications.
- Mageswary, N. (1985). *Taaimaikku Oru Thavam*. Klang: Tamil Ilakkiya Kalakam.
- Mageswary, N. (2003). *Mageswaryin Cirukathaikal*. Klang: Malaysia Tamil Panpattu Iyakkam.
- Mageswary, N. (2010). *Ninaivugalai Cumanthapadhi*. Kuala Lumpur: Visal Print Service.
- Mageswary, N. (2005). *Anamaiyak Kaala Malaysia Tamil Sirikathaikal Valarchiyum Pokkum*. Klang: Malaysia Tamil Panpatthu Iyakkam.
- Mageswary, N. (2010). *Ninaivugalai Sumanthappadi*. Klang: Visal Print Service.
- Muthu Sithambaram. (1995). *Penniyam – Thoorryamum Valarchiyum*. Chennai: Tamil Puttakalayam.
- Pakkiyam, K. (2013). *Malaysia Tamil Ilakkiyathil Pen Ilakkiya Vaathigal*. Kuala Lumpur: Uma Publication.
- Pakkiyam, K. (2013). *Malaysia Tamil Ilakkiyathil Pen Ilakkiyavaathikal*. Kuala Lumpur: Uma Publications.
- Priya, Jasmine. (2018). *Ikkaala ilakkiyanggalil camuthaaya cinthanaikal*. Coimbatore: Department of Tamil Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Woman.
- Ramalingam, M. (1985). *Irupathaam Nurrandu Tamil Ilakkiyam*. Chennai: Tamil Puttakalayam.
- Showalter, E. (1977). *A Literature of Their Own: British Women Novelists from Bronte to Lessing*. Princeton: University of Princeton Press.
- Showalter, E. (1982). Feminist Criticism in the Wilderness. Dalam Abel. Elizabeth (ed.). *Writing and Sexual Difference* (pp. 9-36). Chicago: University of Chicago Press.

- Showalter, E. (ed.). (1985). *The new feminist criticism*. London: Virago Press.
- Showalter, E. (1987). Towards a Feminist Poetics. Dalam Rylance, Rick (ed.). *Debating Texts: A Reader in Twentieth-Century Literary Theory and Methode* (pp. 234-247). Milton Keynes: Open University Press.
- Showalter, E. (1990). Feminism and Literature. Dalam Collier dan Geyer-Ryan, (ed.). *Literary Theory Today* (pp. 179-202). New York: Cornell University Press
- Thevathatta. (1991). *Penniyam oru varalaarrup paarvai*. Chennai: Manimegalai Publications.
- Thevathatta, thi.kamalzi. (1992). *Penniyak Kalaichol Vilakkak Kaiyedu*. Chennai: University Annai Theresa Publications.
- Uma Sarasuwathy, K.M. (1998). *Balakumaaran Navalkalil Penniyam*. Thirunelveli: University Manonmaniam Suntharanaar.

வேதங்களில் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய தொன்மங்கள்

Myths related to Cosmogony Revealed in Vedas

முனைவர் சயனொளிபவன் முகுந்தன் / Dr.Sayanolibavan Muhunthan¹

Abstract

Even before the beginning of philosophical inquiries related to the creation of the Universe, various ideas had prevailed among ancient societies regarding cosmology. These ideas were established in the form of religious myths when the ancient people began to settle down along river deltas as civilised societies. Apart from just being imaginary stories and beliefs, these myths developed into concepts based on the socio-livelihood structure of the said ancient people. Cosmological myths had been in vogue throughout all ancient societies. A myth about lotus is identified in Vedic literature as the mark of the emerging Universe. The evidence of this effect is found in *Maitreya Samhita and Katasamhita*. The origin of the concept of the Universe could be identified from the reference made toward *Hiranyagarbha* (golden egg) in the *Rig Veda Samhita*. The *Hiranyagarbha* (literally, golden embryo/womb/egg) that existed before the creation of *Hiranyagarbha* was considered the lord of everything in this world and the support of heaven and the earth. Although the facts about him in the *Rig Veda* are not very clear, the reference to the “golden egg” is consistent. It is worth noticing that this concept has been dealt with in greater detail later in the epics and *Mahapuranas*.

Date of submission: 2022-02-09
Date of acceptance: 2022-03-20
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr.Sayanolibavan Muhunthan Email:
smuhunthan@univ.jfn.ac.lk

Key Words: Myth, Cosmology, Vedas, Cosmic Ocean, Process of coagulation

அறிமுகம்

தொன்மங்கள் குறித்த பண்பாட்டுச் சூழமைவுடன் தொடர்புடையவை. அப்பண்பாட்டுப் புலத்துள் கட்டுருவாக்கப்பட்ட தெய்வநம்பிக்கைகள், சமூகத்தலைவர்கள் பற்றிய கருத்தாடல்கள், பிரபஞ்சவியல் பற்றிய சிந்தனைக் கோலங்கள், வாழ்வியற்சடங்குகள் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையவை. அனேக சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு தொன்மத்தின் பயில்நிலை என்பது இவற்றில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றுடன் இயைந்து பின்னப்பட்ட சிக்கலான அமைப்புருவாக விளங்கக் காணலாம்.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வின் பிரதான ஆய்வு முறையியல் களாக விவரண ஆய்வு முறையியல், வரலாற்றியல் ஆய்வு முறைமை மற்றும் ஒப்பாய்வு முறைமை ஆகியன அமைகின்றன. பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் தரவுகள் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொன்மம்

தொன்மம் என்பதன் ஆங்கிலப் பிரதியீடாக ‘Myth’ என்ற சொல்லின் பயில்நிலையை கிரேக்க வரலாற்றாசிரியராகிய ஹெரோடோடஸ் (Herodotas) காலத்திலிருந்து

¹ The author is a Head, Senior Lecturer, Department of Hindu civilization, University of Jaffna. smuhunthan@univ.jfn.ac.lk

(கி.மு 4) இனங்காண முடிகிறது. புரிந்து கொள்ள முடியாததும் யதார்த்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டதும் பகுத்தறிவால் நிரூபிக்க முடியாதனவுமாகிய சில விடயங்களை விவரிப்பதற்கான தலைமுறைக் கையளிப்பாக இத்தொன்மங்கள் அமைந்தன (Sushi, Gene, 2009, p.76).

தொன்மங்கள் யாரால் உருவாக்கப்பட்டன? எப்பொழுது உருவாகின? என்பது போன்ற வினாக்களுக்குப் பதில்கள் இல்லை. அவை குறித்த சமூகத்தின் கூட்டு மனப்பதிவாகவே கருதப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் புனிதமான வாய்மொழி விவரணங்களாகவே பரிமாறப்படுகின்றன. இத்தகையதோர் பின்னணியிலிருந்தே வேதங்களில் இனங்காட்டப்பட்டுள்ள பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் குறித்த தொன்மங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

பிரபஞ்ச இயற்கை பற்றிய ஆச்சரியமும் அதன்வழியே விளைந்த காரண காரியச் சிந்தனாமுறைமையுமே தத்துவ ஆராய்ச்சிகளுக்கும் அறிவியற் கோட்பாடுகளின் முகிழ்ப்புக்கும் வித்திட்டன எனின் இவற்றின் ஆதிமூலத்தை தொன்மங்களிலிருந்தே தேடவேண்டும்.

உலகின் மூத்த நாகரிகங்களில் கட்டமைக்கப்பட்ட தொன்மங்கள் பலவும் பேசுவந்த விடயம் பிரபஞ்சத்தின் சிருடியும் அதன் கட்டமைப்பும் குறித்த ஆச்சரியத்தின் அர்த்தபுஷ்டிகளையே ஆகும். கடவுளைப் பற்றிய தொன்மங்கள் இல்லாத நாகரிகங்களைக் கூடச் சுட்ட இயலும். ஆனால் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய தொன்மங்களைப் பேசாத பண்டைய நாகரிகங்களே இல்லையெனலாம்.

எகிப்தியத்தொன்மம்

புராதன எகிப்திய நாகரிகத்தில் நியூற் (Nuit), C¹ (Sibu) என்ற பெண், ஆண் ஆற்றல்களால் பிரபஞ்சம் முட்டை (Cosmic Egg) வடிவில் நீரில் மிதந்ததாக விபரிக்கும் தொன்மம் உள்ளது. மேலும் நான்கு தூண்கள் விண்ணையும், மண்ணையும் பிரித்துள்ளதாகவும் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. இருளின் தேவதையாக நியூற் வர்ணிக்கப்

பட்டுள்ளார் (Veronica, Ions, 1983, p24).

பபிலோனியத் தொன்மம்

பபிலோனியர்களிடமும் அப்சு (Apsu) திமேற் (Tiamet) என்ற ஆண், பெண் ஆற்றல்களால் பிரபஞ்சம் முட்டை வடிவில் வெளிப்பட்ட ஐதீகம் பேசப்பட்டுள்ளது. ‘அப்சு’ பிரபஞ்சத்தை நிறைத்துள்ள சமுத்திரரூபம் கொண்டவன்; அமைதியானவன். திமேற் ஆக்கிரோசமான பெண்தேவதை. இவளே புயல்களின் காரணி. (TheBabylonianMythofCreation, <<http://www.wisdomlib.org/mesopotamian/book/myths-and-legends-of-babylonia-and-assyria/d/doc7162.html>>)

ஹீப்று தொன்மம்

எல்லையற்ற சமுத்திரத்தினால் பிரபஞ்சம் சூழப்பட்டிருப்பதாகவும் கிண்ணமொன்றைத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்தது போன்று வானம் அமையப்பெற்று சமுத்திரத்தின் நீர் உட்பிரவேசிக்காது தடுப்பாயமைந்து விளங்குவதாயும் ஹீப்று தொன்மம் விபரித்துள்ளது. மேலும் தட்டையான நிலப்பரப்பு இது தூண்கள் தாங்குவது இந்நீதர் உலகம் எனப்பட்ட இருண்ட பாதாளலோகம் (Netherworld) ஆகியவை பற்றியும் இத்தொன்மம் குறிப்பிட்டுள்ளது (<http://faith-seeking-understanding.org/tag/hebrew-cosmology>).

கிரேக்கத் தொன்மம்

பண்டைய கிரேக்கத்தில் யூரிநோம் (Eurynome) எனப்பட்ட ஆதித்தாய் நிர்வாணமாக இருளும் சூழ்ப்பங்களும் சூழ்ந்த ஒரு நிலையில் சமுத்திரத்திலும், வானத்திலுமாக தனது இரண்டு பாதங்களையும் ஊன்றி நடனமிட்டதாகவும் அந்நடன அசைவுகளில் “Ophion” என்ற பெரிய பாம்புருவ ஆண் தோன்றி அவளைப் புணர்ந்தபோது பிரபஞ்சம் முட்டை வடிவில் வெளிப்பட்டதாகவும் கருதப்படுகிறது. வெள்ளி முட்டையாக பிரபஞ்சம் அறியப்படுகிறது (Robert, 1992, p.18).

சீனத் தொன்மம்

சீனத் தொன்மமான பான்கூ (றியபெர)

இருள்மயமான ஆரம்பத்தில் பான்கூ என்ற தூங்கும் அரக்கன் பிரபஞ்சத்தை முட்டையாக வெளிப்படுத்தியதாக விபரிக்கிறது. பின்னரே 'யின்' (Yin), 'யாங்; (Yang) இன்ற இரண்டு எதிர் எதிர் ஆற்றல்கள் அம்முட்டையிலிருந்து வெளிப்பட்டுப் பிரபஞ்ச இயற்கையின் அனைத்தையும் நிறுவியதாக அறியப்படுகிறது. பிறிதொரு சீனத்தொன்மமான "நூவா" வானத்துக்கும், பூமிக்கும் இடையில் தூண்கள் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளதாக விவரிக்கிறது (PanGu, Myths, Encyclopedia Myths and Legends of the world, <http://www.mythencyclopedia.com/Pa-Pr/Pan-Gu.html#b>)

வேதங்கள்

மத்திய ஆசியாவில் இருந்து ஈரானுக்கும் அங்கிருந்து இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லைப்புறக் கணவாய்கள்இ ஆற்றோரங்கள் மூலமாகப் பஞ்சாப்பை அண்டிய பகுதிகளிலும் குடியேறிய ஆரியர்கள் மொஹஞ்சதாரோ ஹரப்பா கலாசாரத்தின் அழிவைத் தொடர்ந்து வேதகால நாகரிகத்தைக் கட்டியெழுப்பினர்.

ஆரியர்களின் இந்தப் புலப்பெயர்வானது ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் நடைபெற்றிலது. தொல்லியல்இ இலக்கியம்இ மொழியியற் சான்றுகளைச் சீர்தூக்கி நோக்கும்போது இப்புலப்பெயர்வு கி. மு. 2000 தொடக்கம் சில நூற்றாண்டுகளாக இந்தியாவை நோக்கி அலை அலையாக இடம்பெற்றது என்பது உறுதியாகிறது. எவ்வாறாயினும் இந்தியாவுக்குள் வேதகால ஆரியரின் முதலாவதும் ஸ்திரமானதுமான குடியேற்றம் கி. மு. 1500 அளவிலேயே அமையப் பெற்றது. (Chatterji, S.K.:1960:18 - 19).

இக்காலப்பகுதியிலேயே வேதகால மக்களின்சமூகப்பண்பாட்டுவிழுமியங்களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் செம்மையாக வெளிப்படுத்திய ரிக்வேதத்தின் உருவாக்கம் நிகழ்கிறது. (கி. மு. 1500 கி. மு. 1000) ரிக்வேதம் தோற்றம் பெற்ற காலமே முந்திய வேதகாலம் அல்லது வேதகால முற்பகுதியெனவும் ஏனைய மூன்று வேதங்கள்இ பிராமணங்கள், ஆரணியங்கள், உபநிஷதங்கள் தோற்றம் பெற்ற காலத்தைப் பிந்திய வேதகாலம்

அல்லது வேதகாலத்தின் பிற்பகுதி என்றும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கொள்வர் (சிவசாமி, 2011, 37).

ரிக்வேதகாலம் மற்றும் பிந்திய வேதகாலம் ஆகியவற்றின் காலகட்ட வரையறைகளில் வரலாற்றாசிரியர்கள் மத்தியில் சில முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும் ரிக்வேதகாலத்தின் பின்எல்லை கி. மு. 1000 என்பதில் பிரபல்யமான வரலாற்று மற்றும் மொழியியல்சார் ஆய்வாளர்களிடையே கருத்தொற்றுமையுள்ளது.

வேதகால மக்கள் ஆரம்ப நிலையில் இயற்கையினையும் அதன் செயற்பாடுகளையும் கண்டு வியப்புற்றனர். இயற்கையின் மாறுதல்களினால் ஏற்படும் துன்பங்கள்இஇயற்கையின் சீற்றம் காரணமாக ஏற்படுகின்றதென எண்ணினர். காற்றுவிசுதல் சூரிய சந்திரர் உதிக்கும் ஒழுங்குமுறை வானில் தெரியும் நட்சத்திரங்கள் ஆறுகளின் பெருக்கம் சமுத்திர நீர்மட்டம் ஒரு நிலையிற் பேணப்படுதல் இடி மின்னல் முதலிய இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் பிரபஞ்ச இயற்கையின் மீது ஒருவித ஆச்சரியத்தையும் அச்சவுணர்வையும் இவர்களிடம் ஏற்படுத்தின. இவையே பிரபஞ்சம் பற்றிய ரகசியங்களைத் தேடி வேதகால மனிதன் பயணித்தமைக்குப் பிரதான காரணமாகும்.

படைப்புப் பற்றிய பாடல் (Song of Creation)

பிரபஞ்சத்தின் தோற்றுவாய்க்கான காரணத்தினைத் தேட முற்பட்ட வேதகால மக்களின் முதல்நிலை முயற்சியாகப் "படைப்புப் பற்றிய பாடல்" என அறிஞர்களால் சுட்டப்படும் ரிக்வேத நாசதீய சூக்தம் அமைகிறது. பிரபஞ்ச இயற்கையினை அச்சத்துடனும் ஆச்சரியத்துடனும் நோக்கி முற்றுமுழுதாகத் தெய்வீக நிலைப்படுத்தி வணங்க முற்பட்ட நிலையிலிருந்து கடைந் தேறிய போக்கை இப்பாடற் பகுதி உணர்த்துவதாயுள்ளது. ஓரளவிற்கு பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்துக்கும் அதன் இருப்புக்குமான காரணநிலைப்பட்ட ஆராய்ச்சியை இப்பாடற் பகுதி முன்னிறுத்துகிறது.

“ அப் பொழுது ஒன்று மில்லாத துமாக இல்லை. அது உண்மையான தாகவுமில்லை. நுழையமுடியாததும் மிக ஆழமானதுமான நீர் இருந்ததா? பிரபஞ்சமானது முதலில் படைக்கப்பட்டது. நடுவிலா கீழாகவா மேலாகவா? பூதங்களின் படைப்பிற்குப் பின்பு தேவர்களின் படைப்பு எதிலிருந்து இப்படைப்பு உண்டாயிற்று இ எதிலிருந்து இப்பல்வகைப் படைப்பு உண்டாயிற்றோ அது பிரபஞ்சத்தைத் தாங்கி நிற்கின்றதா”(ரிக்வேதம் 10.190.1)

என நீண்டு செல்வதாக அப்பாடல் அமைந்துள்ளது

பிரபஞ்ச சாகரத் தொன்மம் (Cosmic Ocean Myth)

பிரபஞ்சத்தின் வற்றாத ஊற்றாகவும் பிரபஞ்சத்தை தாங்கி வெளிப்படுத்தியதாயும் கருதப்பட்ட பிரபஞ்சசாகரம் (Cosmic Ocean) வேதப்பாடல்களில் ‘ஆர்னவ’, ‘சலீல’ ஆகிய சொற்பதங்களால் சுட்டப்பட்டுள்ளது. (அதர்வவேதம் 10.2.7, 8.3440). இதுவே பிரபஞ்சம் தோன்றுமுன் இருந்த வடிவமற்ற எல்லையற்ற முதிராத ஆற்றலாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஆரம்பநிலையில் எழுச்சி பெறுகின்ற பிரபஞ்சத்தின் குறியீடாக (பிரபஞ்சம் என்பது சூரியனையும் பூமியையும் முதன்மைப்படுத்திய அளவிலேயே இருந்தது) “தாமரை” பற்றிய தொன்மமொன்று வேத இலக்கியங்களில் அடையாளங்காணப்படுகிறது. மைத்திரேய சம்ஹிதை மற்றும் கடசம்ஹிதை ஆகியவற்றில் இதற்கான சான்றுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

“ ஆரம்பத்தில் நீரே எல்லாமாக இருந்தது. அசைகின்ற சமுத்திரத்தில் இ பிரஜாபதி காற்றாக உருமாறி ஒரு தாமரை இலையின்மேல் இமர்ந்து நீர்ப்பரப்பில் அலைந்தார். அவரால் சிருஷ்டிக்கு ஏதுவாக எந்தவிதமான பிடிமானத்தையும் தேடிக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர் நீரின் திரட்சியைக் கண்டார். அதன்மேல் அவர் நெருப்பினை வளர்க்க அது பூமியாக மாறியது”

இவ்விவரணப்பகுதியில் படைப்பிற்கு முந்தியநிலை என்பது சுயாதீனமாக இருந்தநிலை அதாவது வரையறைகள் பிடிமானங்கள் ஏதுமற்று இருந்த நிலை என்பதனை பிரஜாபதியின் நிலை உணர்த்துகிறது. இது ஆதாரமற்ற நிராதர நிலையாகும்.

“நீரின் திரட்சி” என்பதன் மூலம் அங்கே ஒரு பிடிமானத் தன்மை ஒருவித திண்மத்தன்மையின் தொடக்கநிலை உணர்த்தப்படுவதாகக் கருதலாம். இங்கே “திரட்சி” என்பது ஒரு கூட்டு நிலையைக் குறிப்பதாகவும் கருத இயலும். ரிக்வேதத்தில் இடம்பெறும்.

“பாராபட்சம் பார்க்காத வெள்ளப் பெருக்கே இருந்தது” (x.129.3) என்கிற குறிப்பும்

“உலகம் முழுவதையும் கருவாகத்தரித்து அக்கினி தேவனை உருவாக்கிய உயர்ந்த நீர்ப்பரப்புகள்” (ரிக்வேதம் x.17.10, i.23.6, Vi.50.7 என்கிற விவரிப்பும் பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதிகாரணமாக நீரை முன் வைத்துள்ளன.

மேலும் ரிக்வேதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு துதிப்பாடலில் (ஒ.82.5)

“ வி ண் ணு க் கு ம் ம ண் ணு க் கு ம் அப்பாலாய் தேவ அசுரர்களுக்கும் அப்பாலாய் இந்த உலகத்தின் இரட்டைத்தன்மைக்கு அப்பாலாய் இ நீரினால் கர்ப்பமாகத் தரிக்கப்பட்டதும் கடவுளர் தங்களைத் தாங்கள் கண்டு கொண்டதும் எதில்”

என்று வினாவும் பகுதி இடம்பெற்றுள்ளது. இதே போன்ற விவரிப்புக்கள் அதர்வவேதத்திலும் காணப்படுகின்றன. அதர்வவேதம் iV.2.6, .28, .18.

யசுர்வேதத்துக்குரிய சதபதப் பிராமணத்தில் இடம்பெறும் ஆபஹ(யியா) என்ற சிலேடையான சொற்பதம் தெய்வீக மனைவிமார் என்றும் நீர் என்றும் பொருள்படும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது.

பிரபஞ்சத்தைப் பிரசவித்த நீரே தெய்வீக மனைவிமார் என்றும் பொருள் விளக்கம் கொள்ளத்தக்கதாக இத்தொடர் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. “ஆபஹ” என்கிற

பெண்பாற் பன்மைச் சொல் மூலமாக பிரபஞ்சத்தினைப் பிரசவித்தலால் நீரும் தெய்வீக மனைவிமாடும் ஒரு தளத்தில் வைத்து நோக்கப்படும் பாங்கு அமையப்பெறுகிறது.

பிரபஞ்ச மூலமாகவும் பல்வேறு உலகங்களுக்கும் ஸ்தானமாகவும் நீரே அமைந்ததால் பிராமண இலக்கியங்களில் “பிரதி~;டா” என்ற பதத்தினாலும் நீர் குறிப்பிடப்படுகிறது. (சதபதப்பிராமணம், Vi.7.17, Vi.8.22, Vii.4.1.8.,தைத்திரேயப்பிராமணம் iii.6.4.)

உறைவுக் கருத்தாக்கம் (Process of coagulation)

வைதீக இலக்கியங்களில்; “பிரபஞ்சம்” என்பது பூமியை முன்னிலைப்படுத்திய கருத்தாக்கமாக இடம்பெற்றுள்ளது. பூமியை முன்னிறுத்திய பிரபஞ்சவியல் சார்ந்த கருத்தாக்கங்களில் “உறைவுக் கருத்தாக்கம்;” (Process of coagulation) என்பதும் ஒன்றாகும். இக்கருத்தாக்கமானது உலக அரங்கில் செமித்தியத் தொன்மங்களிலும் காணப்படுகிறது. பூமியானது நீர்ப்பரப்பிலிருந்து ஒருவித உறைவுநடைமுறை மூலமாகத் தோற்றமுற்றது என்பதே இதன் எளிமையான விளக்கம் ஆகும். இதனை வைதீக இலக்கிய மரபில் தெளிவாக அவதானிக்க முடிகிறது. ஜைமினிய பிராமணம் (iii.360.ii), பிருஹதாரண்ய உபநிடதம் (1.2.2) இ மற்றும் ஐதரேய உபநிடதம் (1.3) ஆகியவற்றில் இதுபற்றித் தெளிவான குறிப்புக்கள் உள்ளன.

திரள்வுக் கருத்தாக்கம் (churning of the Ocean)

உறைவுக் கருத்தாக்கத்திற்கு மாற்றீடான கருத்தாக்கமாக திரள்வுக் கருத்தாக்கம் திகழ்கிறது (churning of the Ocean) இதுவே புராணங்களில் விரிவாகப் பேசப்படுகின்ற பாற்கடல் கடைதல் பற்றிய செய்திகளுடன் இயைபுற்று வந்தது. எவ்வாறாயினும் திரள்வுக் கருத்தாக்கத்தின் மூலத்தை வைதீக இலக்கிய மரபில் இனங்காண முடியும். அந்த வகையில் தேவர்கள் கைகோர்த்து “ஆழிநர்த்தனம்” புரிந்ததாக ரிக்வேதத்தில் (X.72.6) இடம்பெற்றுள்ள குறிப்பினை இதற்குச்

சான்றாகக் குறிப்பிட முடியும். மேலும் திரள்வுக் கருத்தாக்கத்தின் இன்னொரு பரிமாணமாக பிரபஞ்ச முட்டை அல்லது முண்டன முட்டை என வேதங்களில் குறிப்பிடப்படும் தொன்மம் அமைகிறது.

முண்டன முட்டைத் தொன்மம்

வைதீக இலக்கிய மரபில் பிரபஞ்சவியலுடன் தொடர்புடைய புகழ்பெற்ற தொன்மமாக விளங்குவது “முண்டன முட்டை” எனச் சுட்டப்படும் பிரபஞ்சமுட்டை (Cosmic Egg) பற்றிய கருத்தியலாகும். நீர்ப்பரப்பில் இருந்து திரண்டு கிளம்பிய முட்டையொன்று பிரபஞ்சத்தைப் பிரசவித்தது என்பதே இதன் அடிப்படை விளக்கமாகும்.

“ஆரம்பத்தில் நீர்மட்டுமே இருந்தது. அதன் பேரலைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதியதன் விளைவாக ஒரு பொன்முட்டை உருவாகியது. தேவர்களின் நூறுவருட காலத்துக்கு அது அங்கேயே இருந்தது பின் அது பிரபஞ்சத்தை உற்பவித்தது” (ஜைமினிய பிராமணம் iii.36.7).

“நீர்நிலைகள் தமக்குத்தாமே புகழைப்பெருக்க விரும்பியதால் உருவான வெப்பத்திலிருந்து பொன்முட்டை தோன்றியது. இது சுமார் ஒரு வருடகாலம் மிதந்து கொண்டிருக்க பிரிக்கப்படாதிருந்த ஆரம்பப் பிரபஞ்சத்தின் கடவுளாகிய பிரஜாபதி தோன்றினார். அவர் அம்முட்டையினைத் திறந்து பார்த்த பொழுது அதற்குள் அடிப்படையான எதுவும் இல்லை. அவர் அந்த முட்டையின்மீது ஒரு வருடம் மிதந்து பின்னர் பூமியையும் வளிமண்டலத்தையும் ஆகாயத்தையும் சிருஷ்டித்தார்” (சதபதப்பிராமணம் Xi.1.6.12)”.
சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் முட்டை என்பதற்குப் பிரதியீடாக “ஒரு கரு” என்ற கருத்துக் கூறப்படுகிறது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் முட்டை என்பதற்குப் பிரதியீடாக “ஒரு கரு” என்ற கருத்துக் கூறப்படுகிறது.

“முதலில் உருவமற்ற கருவொன்று இருந்தது. அது உடைபடுவதற்கு முன்பு

ஒருவருட்காலம் அப்படியே கிடந்தது. பின்னர் அது வெள்ளியினாலும் தங்கத்தினாலும் ஆன இரண்டு ஓடுகளாக மாறியது. வேள்ளி ஓடு பூமியாகவும் தங்க ஓடு சுவர்க்கமாகவும் மாறியது” (சாந்தோக்கிய உபநிடதம் iii.19.1).

இவ்விரணப் பகுதியானது தொடர்ந்து நரம்புகள் கர்ப்பப்பையின் உட்பகுதி இவெளிப்பகுதி ஆகியவை பற்றியும் வர்ணித்துள்ளது. இது உயிரினங்களின் தோற்றம் பற்றிய குறியீடாக அமைந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. பிரபஞ்ச முட்டை பற்றி கருத்தியலின் மூலத்தை ரிக்வேதசங்கிதையில் இடம்பெறும் ஹிரண்ய கர்ப்பம் (பொற்கரு) பற்றிய குறிப்பில் அடையாளங்காண முடிகிறது (ரிக்வேதம் X.121.1).

உலகிலே இருக்கக்கூடிய அனைத்துக்கும் அதிபதியாகவும் விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் ஆதாரமாகவும் கருதப்பட்ட ஹிரண்யகர்ப்பன் குறித்து ரிக்வேதத்தில் பேசப்பட்ட விடயங்கள் தெளிவற்றவையாக இருப்பினும் அவை பிரபஞ்சவியலுடன் தொடர்புடைய “பொன்முட்டை” குறித்த கருத்தியலுக்கு அடிப்படை என்பதில் ஐயமில்லை. இக்கருத்தியல் பிற்காலத்தில் இதிகாசங்கள் மற்றும் மகாபுராணங்களில் விரிவாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளமையும் நோக்கற்பாலது.

“இது ஆரம்பத்தில் நீர்ப்பிரவாகமாக இருந்தது ஆனால் ஒரு அலையானது இன்னொரு அலைமீது மோதி அதிலிருந்து இரண்டு பொற்கிண்ணங்கள் தோன்றின”.

என்ற விவரணத்தையும் ஜைமினிய பிராமணம் குறிப்பிடுகின்ற பொன்முட்டையுடன் சில ஆய்வாளர்கள் தொடர்புபடுத்துவர்.

வராஹத் தொன்மம்

பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்துடன் தொடர்புடைய இந்துக்களின் தொன்மங்களில் காட்டுப் பன்றித் (வராஹ) தொன்மமும் முக்கியமானதொன்றாகக்

கருதப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் விஷ்ணுவின் வராஹ அவதாரத்துடன் தொடர்புபட்டுப் பெளராணிக இலக்கியங்களில் இத்தொன்மம் மிகுந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது.

ஆயினும் இதன் மூலத்தை வேத இலக்கியங்களில் அடையாளங்காண முடிகிறது. நீரடியிலிருந்து காட்டுப் பன்றி கிளம்பிச் சேற்றைக் கொணர்ந்தது. அந்தச் சகதியே பிரபஞ்சத்திற்கு மூலமாயிற்று. ஆரம்பத்தில் பன்றியின் கொம்பளவில் சிறிதாக படிந்திருந்த சகதியானது அது நீருக்கு மேல் மிதந்து கொண்டிருக்கும்போது பிரம்மாண்டமாக வளர ஆரம்பித்தது என அமைகின்ற விவரணப் பகுதியானது யசர்வேதத்திற்குரிய பல்வேறு பிரிவுப் பனுவல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. (மைத்திரேய சம்ஹிதை 1.6.3, தைத்திரேய சம்ஹிதை VII.1.5.1, தைத்திரேய பிராமணம் 1.2.1.3, தைத்திரேய ஆரண்யகம் X.1.8.)

யாகங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்குகின்ற யசர்வேதத்தில் ஓமத்தீயை வளர்க்கின்ற எவரும் வராஹத்தினால் தோண்டப்பட்ட அந்த மண்ணில் சிறிதளவை ஓமத்தீயின் அடியில் இடவேண்டும் என்ற விளக்கத்துடன் மேற்குறிப்பிட்ட தொன்மக்கதை இடம்பெற்றுள்ளது.

மேலும் யசர்வேதமானது பிரஜாபதியே வராஹ வடிவமெடுத்தார் என்கிற கருத்தமவையும் பதிவுசெய்துள்ளது. சிரு~;டி கர்த்தாவாகிய பிரஜாபதி காற்றுவடிவில் நீருக்குள் பாய்கிறார். பின்னர் காட்டுப்பன்றியின் உருவத்தில் அவர் பூமியின் ஆரம்பத்தினை நீரின் மேற்புறத்துக்குக் கொண்டு வருகிறார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

யசர்வேதத்துக்குரியதான சதபதப் பிராமணத்தில் பிரபஞ்ச சிரு~;டியுடன் தொடர்புபட்ட இவ்வராஹத்துக்கு “ஸ்~லீ” என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. (சதபதப் பிராமணம் XIV.1.2.11)

ஆயினும் மைத்ரேய சம்ஹிதையில் பிரஜாபதி இத்தகைய பிரபஞ்சத்தினை வெளிப்படுத்திய வராஹத்தோடு தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை. எவ்வாறாயினும் பிற்காலத்தில் காளிதாசர்

தனது இரகுவம்சத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போன்று “ஆதிவராஹமாக” மாத்திரமே சுட்டப்பட்டிருந்தது.

பிரபஞ்சவியலுடன் தொடர்புடையதாகக் காட்டுப்பன்றியினைச் சுட்டுகின்ற குறிப்புக்கள் அதர்வவேத்திலும் ஆங்காங்கே இடம்பெற்றிருந்தன. (அதர்வவேதம் II.27.2, V.14.1)

ஆதிமலை மலைத்தொன்மம் (Primordial Hill)

பிரபஞ்சத்தின் அச்ச என்றும் இமையம் என்றும் தாங்கும் சக்தி என்றும் கருதப்பட்ட மந்தர மலை குறித்த விவரணங்கள் இந்துக்களின் பிரபஞ்சவியல் குறித்த ஐதீகங்களில் கவனத்திற்குரியதாகும். மகாபுராணங்களில் இது பற்றி விரிவான குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றிருப்பினும் வேத இலக்கியங்களில் இதன் மூலச்சுவடுகளை இனங்காண முடிகிறது.

வேத இலக்கியங்களில் பூமியும் மலைகளும் ஆரம்பநிலையில் இந்திரன் அவற்றை ஸ்திரநிலைப்படுத்தும் வரையில் அங்குமிங்கும் அலைந்தபடி இருந்தன என்றும் அவற்றுக்கு ஒரு உறுதியான பற்றுக்கோடு கிடைக்கவில்லை என்றும் குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்திரனைப் போற்றுகின்ற பாடல்களில் இதுபற்றி அறியமுடிகிறது.

“மனிதர்களே பரந்த உலகமானது நடுங்கிக்கொண்டிருந்தபோது யார் அதனை ஸ்திரமுடையதாக்கினாரோ கிளர்ந்துகொண்டிருந்த மலைகளை யார் அமைதிப்படுத்தினாரோ யார்காற்றின் இடைப்பகுதியினை மேலும் அகன்ற விதத்தில் அளந்தாரோ யார் ஆகாயத்தினை உறுதியாக்கினாரோ அவரே இந்திரன்” (ரிக்கவேதம்.ii.12.2).

“பூமி சமமான விதத்தில் விரிவடைந்துள்ளது. ஓடிவிட விரும்பிய மலையும் அடங்கிவிட்டது. மலை கவனமாக நிலைபெற்றுவிட்டது (ரிக்கவேதம்.ii.11.7.8).

“மலைகள் ஈக்களைப்போல உட்கார்ந்து விட்டன. வல்லமை மிக்கவரே” (ரிக்கவேதம்.V.I.30.3)

நடுங்கிய மலைகளையும் சமவெளிகளையும் அவர் நிலைநிறுத்தினார்” (ரிக்கவேதம்.நீ.44.8)

பிராமணங்களோ இந்த ரிக்கவேத மலைத் தொன்மத்தை உள்வாங்கித் தமது மேலான தெய்வமாகிய பிரஜாபதியுடன் தொடர்புபடுத்தி வெளிப்படுத்தின.

“உண்மையில் மலைகளே பிரஜாபதியின் முதல் வாரிசுகளாக இருந்தன. அவற்றுக்குச் சிறகுகள் காணப்பட்டன. அவை தாம் விரும்பியவாறு அண்டவெளியில் பறந்து திரிந்துகொண்டிருந்தன. இந்தத் தருணத்தில் பூமி ஸ்திரப்படவில்லை. அது மிக மிக இளகியதாக இருந்தது. இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளை அறுத்து பூமியில் அவற்றை நிலைநிறுத்தினான். இதன்மூலம் நிலவுலகத்தை அவன் ஸ்திரப்படுத்தினான். இந்திரனால் அறுக்கப்பட்ட சிறகுகள் இடிமுகில்களாக மாறின. எனவேதான் அவை எப்போதும் ஏதாவது ஒரு மலையினை நாடியே நகர்கின்றன. ஏனெனில் அதுவே அவற்றின் ஆரம்ப ஸ்தானமாக இருந்தது” (மைத்திரேய சம்ஹிதை I.10.13)

“நீ உறுதியானவன் நீயே இப்பூமியை ஸ்திரப்படுத்துவாய்” (வாஜசனேயி சம்ஹிதை 1.17).

யசர்வேதத்துக்குரிய புகழ்பெற்ற பிராமணமாகிய சதபதப்பிராமணத்தில் பூமியின் தோற்றம் பற்றிய விவரணம் ஒன்று மேல்வருமாறு காணப்படுகிறது.

“பின்னர் அவன் உருளைக்கற்களைக் கொண்டு வருகிறான். அப்பொழுது முன்னொரு காலத்தில் மேலதிகாரத்துக்காகப் போட்டியிட்ட பிரஜாபதியிலிருந்து தேவர்களும் அசுரர்களும் உருவாகினர். இந்த நிலவுலகமானது ஒரு தாமரை இலையினைப் போல நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில்

காற்று அதனை அங்குமிங்குமாகத் தள்ளியபடி இருந்தது. தேவர்களுக்குச் சமீபமாக ஒருமுறையும் அசுரர்களுக்குச் சமீபமாக ஒருமுறையும் என மாறிமாறி நிலவுலகம் ஊசலாடிக்கொண்டிருந்தது. தேவர்களுக்கு சமீபமாக அது வந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தின் போது நாங்கள் இளைப்பாறும் இந்த நிலவுலகத்தினை நாங்கள் ஸ்திரப்படுத்துவோம் என்று கூறினார்கள். அது ஸ்திரத்தன்மை பெற்றது. பின்னர் அதன் இரு இடங்களில் தீயை வளர்த்தார்கள். ஒரு தோலை எவ்வாறு ஒருவர் மரக்குச்சிகளைக் கொண்டு இழுத்து நீளமாக்குவாரோ அதே முறையில் அந்த இளைப்பாறுமிடத்தினை மலைகளை நிறுத்தி ஸ்திரப்படுத்தினார்கள். அது ஒரு உறுதியான நிலையான இளைப்பாறுமிடமாக மாறியது”. (சுதபதப்பிராமாணம் II.1.1.8-10 Trans. Eggeling)

இவ்வாறாக பிரபஞ்சத் தோற்றத்துடன் தொடர்புடைய வகையில் இம்மலைத் தொன்மம் முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்றுள்ளது. Ancient Indian Cosmogony என்ற பனுவலில் F.B.T.Kuiper என்பவர் வேதகாலப் பிரபஞ்சவியலில் “மலை” பெறுகின்ற முக்கியத்துவத்தினை மேல்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“In the beginning there was only a small Hill, floating on the surface of the waters. From it the earth expanded in all frictions. By piercing this mountain, in which the germs of all life were contained, Indra at the same time made it firmly rooted in the bottom of the waters. Since this mountain was the cosmic center, the central point of the earth, the whole earth become thereby “firm and steady”. Thus the cosmic mountain not only was the origin of the earth but also came to function as the “Pig” which secured the earth a firm support” (Kuiper,1983, pp.108-109).

“ஆதிமலையின் ஒரு சிறிய குன்று மட்டும் நீரின் மேற்பரப்பில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து பூமி நாலாபக்கமும் விரிவடைகிறது. எல்லா ஜீவராசிகளினதும் உயிர் அணுக்கள் இந்தச் சிறிய மலைக்குன்றிலேயே அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த

மலையினைத் துளைத்த இந்திரன் அதனை நீருக்கடியில் நன்கு வேருன்றவும் செய்கிறான். இந்த மலையே பிரபஞ்சத்தின் மையஸ்தானமாகவும் இருந்ததால் அதன் மூலம் முழுப் பூமியும் உறுதிபெற்று நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. இவ்விதமாக பிரபஞ்ச மலையானது உலகின் ஆரம்பமாக இருந்தது மட்டுமல்லாமல் நிலவுலகிற்கு நிலையான ஆதாரத்தினை வழங்கிய தாங்கு பொருளாகவும் (நிற்ப) இருந்தது.” என அர்த்தப்படுகிற அவ்விவரிப்பிற்குத் துணைசேர்க்கவல்ல சான்றுகள் பிந்திய இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக மந்திரமலையானது இந்திரனுடைய தாங்கு சக்தி என அழைக்கப்படுவதோடு அதுவே பிரபஞ்சத்தின் “சுழலச்சு” என வர்ணிக்கப்படுகிறது.

சுயாதீன தன்னுணர்வு

பிரபஞ்ச இயற்கையில் நிகழ்ச்சிகளும் நிகழ்ச்சிகளின் தொடர்ச்சி நிலையிலும் செயல்விளைவுகளிலும் ஒழுங்குமுறை அமையப்பெற்றிருப்பதற்கு காரணம் எங்கும் நிறைகின்ற ரித என்கிற ஒழுங்கமைப்பாகும்.

மேலும் சூரியன் தனக்குத் தானே ஆதாரமாக இருத்தலும் இ சுழல் காற்றின் போக்கும் இவைகளைப் பொழுதின் புலப்பாட்டுச் சிறப்புகளும் “ஸ்வதா” எனப்படும் ஒரு உள்ளமைந்த ஆற்றலின் காரணமாக நிகழ்வன என்ற நம்பிக்கையும் நிலவியது. (ரிக்கவேதம் 1.64.4, 4.13.5, 7.78.4) “ரிதம்”, “ஸ்வாதா” என்ற இருவகைக் கருத்தியல்களும் பிரபஞ்ச இயற்கைக்கேயுரிய சுயாதீன தன்னுணர்வை அடையாளப்படுத்துதல் சொற்பதங்களாகக் கருதமுடியும்.

“உள்பொருளோ இல்பொருளோ இல்லை காற்று துறக்கம் மறைப்பு புகலிடம் நீர் அளவிடற்கரிய ஆழம் இரவு பகல் பற்றி ஏதும் அறியப்படவில்லை. தன் உள்ளாந்த ஆற்றலாகிய “ஸ்வாதா” காற்று இல்லாமல் மூச்சுவிட்டது இவ்வாற்றலுக்கு அயலாக வேறு எதுவும் இல்லை” (ரிக்கவேதம் 10.129.1)

இக்கருத்தமையே பிற்காலத்தில் சாங்கியம் முதலிய தத்துவங்களில் பிரபஞ்சப் படைப்பில்

பிரகிருதியின் தன்னுணர்வு பற்றிய கருத்தாடல்களுக்கு அடிப்படையாயிற்றோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பகுப்பாய்வு

- ♦ உலகின் மூத்த நாகரிகங்கள் பலவற்றிலும் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய சிந்தனைகள் தொன்மங்களாக கட்டுருவாக்கம் பெற்றிருந்தன.
- ♦ வேதங்களிலும் இவற்றுக்கு ஒத்திசைவான அனேக தொன்மங்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. ஹிரண்யகர்ப்பன், முண்டன முட்டை, படைப்புப் பற்றிய பாடல், பிரபஞ்ச சாகரம், ஆதிமலைத் தொன்மம், தூண் நிறுத்தப்பட்ட அமைப்பு போன்றவை வேதங்களிலும் பயின்று வந்துள்ளன.
- ♦ பெண் ஆற்றல் இரூண்மை நிலை /குழப்பநிலை, முட்டை வடிவம், மலை, தூண்கள் நிறுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் எல்லையற்ற நீர்ப்பரப்பு, ஆண் பெண் உறவு போன்ற பொதுத் தன்மைகள் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய தொன்மங்கள் யாவற்றிலும் பொதுப்பண்புகளாக அடையாளங்காணப்பட்டுள்ளன.
- ♦ வரஹத்தொன்மம் வேதங்களுக்கே தனித்துவமானது. அதுபோல ஆண் பெண் உறவு அதிலும் “பெண்” முதன்மைப்பட்ட உறவுநிலைத் தொன்மங்களை வேதங்களில் அறிய முடியவில்லை. ஆரியர்களின்

தந்தைவழிச் சமூகத்தின் கண்டிப்பான நியமங்களே இதற்குக் காரணமாய் இருக்கக்கூடும்.

- ♦ வேதங்களில் இடம்பெற்ற நீரின் திரள்வுநிலைக் கருத்தாக்கம் இ உறைவுக் கருத்தாக்கம் பற்றிய செய்திகளும் பிற நாகரிகங்களின் தொன்மங்களில் இடம்பெற்றிருக்காத சற்று முன்னேற்றகரமான அறிவியல் உந்துதலுடைய தொன்மங்களாகும். தொழில்முறைரீதியாகக் கால்நடை மேய்த்தலுடன் அதிகம் ஈடுபட்ட ஆரியர்களிடையே நிலவிய பாற்பொருட்களுடன் தொடர்புடைய தொழில்முறை அனுபவத்தின் செல்வாக்கே இத்தகைய தொன்மங்களின் உருவாக்கத்துக்க காரணமாக அமைந்திருக்கக் கூடும்.
- ♦ பிரபஞ்சம் எப்படி உருவானது என்பது குறித்த புனைவுகளே “கடவுள்” பற்றிய புனைவுகளுக்கும் கால்கோளிட்டன எனில் மிகையிலலை. வேதங்களில் இடம்பெற்றுள்ள பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் குறித்த தொன்மங்களே இதிகாச புராணங்களில் பெரும் விவரணங்களாக எடுத்தாளப்பட்டன. இதற்கு மிகப்பொருத்தமான உதாரணங்களாக ஆதிமலைத் தொன்மம், வராஹத்தொன்மம், மண்டனமுட்டைத் தொன்மம், பிரபஞ்ச சாகரத் தொன்மம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

References

- Chatterji, S.K.(1960),*Indo – Aryan and Hindi*, Gyan Books Pvt. Ltd. Delhi, India
- Kuiper,F.B.J.,(1983),*Ancient Indian Cosmogony*,Vikas Publishing House,UP,India.
- Leeming, David Adams (2010). *Creation Myths of the World*,Santa Barbaro: ABC- CLIO,Oxford
- Norman Brown,W.,(1942),*The creation myths of the Rig Veda*, JAOS.
- Robert, G., (1992),*The Greek Myths*,Penguin Books,London.
- Sushi, M., Gene, T., (ed)(2009),*The Hindu World*,Routledge Publishers,New York.
- Veronica, Ions,(1983) ,*Egyptian Mythology*, P. Bedrick Books,NewYork.
- Sivasamy, V. (2011). Ariyar Varalarum Panbadum. Columbu: Kumaran Publications.
- Jambunathan, Ma, Ra., (2006). Rig Yajur Sama Atharvana Vethangal. Chennai: Alaigal Publications.

தேவதாசிகள் ஓர் ஆய்வுப்பார்வை

A Research View on Devadasis

பிரகாஷ்தாஸ். கு. இராமதாஸ் / Prakashdas K. Ramadas¹
முனைவர் இரா. சீதாலட்சுமி / Dr. R. Seeta Lechumi²

Abstract

The facts about *Devadasis* (servants of God), who also mean *Devaradiyargal*, can be found all over the history and literature of India, especially in Tamilnadu. However, the origin of the *Devadasis*, who were once worshipped as prominent figures of the society, and what made them fall to be trapped in the dirt of the society should be analysed. In-depth research should be done about their lifestyle, social status, arts, culture, contribution to society, and literary works. The music and dance nurtured by *Devaradiyargal* are one of the purest art forms today. On the contrary, less light is shed on the facts about those who protected the art forms. Thus, the research about *Devaradiyargal* should be immensely encouraged.

Date of submission: 2022-04-05
Date of acceptance: 2022-06-22
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr. R. Seeta Lechumi
Email: rseeta@um.edu.my

Key Words: Devadasi, Tamil Nadu, Bharathanatyam, tradition, Arts

அறிமுகம்

காலவெள்ளத்தில் தமிழகத்தில் தோன்றிய பல அற்புதமான நிகழ்வுகள் மறைந்து போயுள்ளன; அதன் சுவடு தெரியாமல் மாறிப்போயிருக்கின்றன. அப்படி நிகழ்ந்திருக்கக் கூடிய ஒன்றுதான் கலைகளையும் இறைப்பணிகளையும் வளர்ப்பதில் தங்கள் வாழ்வின் அர்ப்பணம் செய்த தேவதாசிகளைப் பற்றியச் செய்திகள். இசையும், நாட்டியமும் இன்று தெய்வீகத்தன்மை கொண்டு விட்டன. அவற்றைக் கற்றுத்தேறுவது ஒரு கௌரவமாக இக்காலமக்கள் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டனர்.

கலைகள், கோயில்களில் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டபோது அவற்றைப்

பேணி வளர்த்து, காலவெள்ளத்தில் சமூகத்தின் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டபோதும், அக்கலைகளைக் காத்து நின்று கலையுலகிற்குப் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளனர். இத்தேவரடியார்கள் எனில் மறுப்பதற்கில்லை. சமூகத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றப்பட்ட தேவரடியார்கள் நாளடைவில் எவ்வாறு சமூக அவலங்களில் சிக்குண்டு மதிப்பிழந்தனர்; அவர்களது வாழ்வியல், சமூகநிலை, கலை, பண்பாடு, தேவதாசிகள் ஆற்றியுள்ள சமூகத்தொண்டு, அவர்களது இலக்கியப்பணி ஆகியவை குறித்த விரிவான ஆய்வுகள் தேவை. தேவரடியார்களால் வளர்க்கப்பட்ட கலைகளாகிய இசையும் நாட்டியமும் இன்று உலகளவில் பிரசித்திப்பெற்று விளங்குகிறது.

¹ The author is co-founder of Premalaya Arts and doctoral candidate from Academy of Malay Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur. prakashdasvasi@gmail.com

² The author is senior lecturer in Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Sciences, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rseeta@um.edu.my

நோக்கம்

கலையுலகின் முன்னோடிகளாக இன்று பலர் அறியப்பட்டாலும் அதன் ஆதிமுன்னோடிகள் தேவரடியார்கள் என்றால் மிகையாகாது. அத்தேவதாசிகளின் வாழ்வியல், சமூகநிலை, கலை, பண்பாடு, அவர்கள் ஆற்றியுள்ள சமூகத்தொண்டு ஆகியவற்றைப் பொதுநிலையில் விவரிப்பதே இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முன்னுரை

சமயநெறியில் சிறந்தநாடு இந்தியா ஆகும். எங்குத் திரும்பினும் தெய்வீகமணம் கமழும்; தெருக்களில் வீற்றிருக்கும் முச்சந்திவிநாயகர் முதல் உலகப்பிரசித்திப்பெற்ற திருத்தலங்கள் வரை ஒருங்கே அமைந்திருக்கும் அற்புதநாடு அது. பன்னெடுங்காலமாகக் கோயில் வழிபாட்டுமுறைகளில் பலஆகமவிதிகள் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இத்தகைய வழிபாட்டில் இறைத்தொண்டிற்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒருமுறைதான் “தேவதாசிமுறை” ஆகும். இந்தியா முழுவதிலும் இந்த முறை பரவலாகக் காணப்பட்டுள்ளது(Jayna kathari&Deekshitha Ganesan, 2019 P.9). பண்டைய தமிழகக் கோயில் வழிபாடுகளும் கலைகளும் அழிந்தொழியாவண்ணம் காத்து வந்தவர்கள் தேவதாசிகள் என்றால் மிகையாகாது.

கருத்துரை

தேவதாசிகள் இறைவனுக்காகவும் இறைப்பணிகளுக்காகவும் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள். அதனால், “தேவ + அடியார்கள் = தேவரடியார்கள்” எனப்பட்டனர்; இறைவனுக்கு அடிமையானவர்கள் என்றும், “தேவ+தாசிகள் (தாசன், தாசி என்றால் அடிமையென்று பொருள்) = தேவதாசிகள்” என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். “தேவனின் (இறைவனின்) அடிமைகள்” (Jayna kathari&Deekshitha Ganesan, 2019, p.9) என்னும் பொருள்படும்படி அவர்களது பெயர் அமைந்துள்ளது. இன்னும் சில குறிப்புகளில் இறைவனைக் கணவனாகக் கொண்டவர்கள் (Mrs. R. Kalavani , 2015, pp.50) என்றும் தேவதாசிகள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

தென்னகத்தில் தேவதாசிகள் முறை

தென்னகத்தின் பல பகுதிகளில் தேவதாசிகள் அந்தந்தப் பகுதிகளுக்குரிய பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆந்திராவில் “ஜோகினி, மாத்தம்மா, வெளூகு” என்றும், கர்நாடகத்தில் “எல்லம்மா” என்றும், மகாராஷ்டிரத்தில் “மாதங்கி” என்றும், தமிழகத்தில் “தேவரடியார்கள்” (Jayna kathari & Deekshitha Ganesan, 2019, p.10-11) என்றும் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

பழங்கால தமிழகத்தில் தேவடியார்கள்

தமிழகத்தில் தேவரடியார்களுக்குச் சிறப்பிடம் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இவர்களைப் பற்றி கே.கே.பிள்ளை தமது நூலில், “இசையிலும் கூத்திலும் வல்லுநரான பெண்கள் பலர் கோயில் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். கல்வெட்டுகளில் இவர்கள் தேவரடியார்கள் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். தேவரடியார்களுக்குத் தலைக்கோலிகள், தளிச்சேரிப்பெண்டுகள், பதியிலார், கோயிற்பிணாக்கள் என்றும் பெயர்கள் வழங்கின” எனக் கூறியுள்ளார் (பிள்ளை, 2015, p.336) .

பழங்காலத் தமிழகத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் கோயில்களில் இறைவனுக்குத் தங்களைத் தாங்களே அடிமைகளாக மனமுவந்து அர்ப்பணித்துக் கொண்டனர். இந்த அடிமைமுறை என்பது அமெரிக்கா, ஐரோப்பா நாடுகளில் இருந்தது போன்ற அடிமைமுறை அல்ல. மற்ற நாடுகளில் இருந்த அடிமைகளைப் போல கோயில்களுக்குத் தம்மை அடிமைகளாக்கிக் கொண்ட தமிழகத்துத் தேவதாசிகள் இழிவுபடுத்தப்படவில்லை; கொடுமைப்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக அவர்கள் சமூகத்தில் உயர்ந்தநிலையில் போற்றப்பட்டனர். இவ்வாறு கோவில்களிலில் இறைவனுக்கு அடிமையாகும் முறைக்குப் பலசான்றுகள் இலக்கியத்தில் உள்ளன. சேக்கிழார் எழுதிய பெரியபுராணத்தில், “... யானும் என்பால் வருமுறை மரபுளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற்கு ஓலை இருமையால் எழுதிநேர்ந்தேன்...” (பெரியபுராணம்:

தடுத்த, 59) என்று சுந்தரரின் திருமணத்தில் அவரை இறைவன் தடுத்தாட்கொண்டது, அவருடைய பாட்டனார் எழுதிக்கொடுத்த ஆளோலை என்னும் அடிமையோலையின் வழியாகத்தான். இதிலிருந்து அக்காலத்தில் தங்களது பரம்பரையையே அடிமையாக எழுதிக்கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்திருப்பது புலனாகிறது.

“தேவரடியார்கள் கோயிற்பணிகளில் ஈடுபட்டுவந்தனர். தாயும்மகளுமாகப் பெண்மக்கள் இருவர், பொன்னமராவதி கோயிலுக்கு அடிமைகளாகத் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு கோயில் நிர்வாகிகளிடம் பிழைப்பை நாடிச்சென்றனர். நிர்வாகிகள் அவர்களைக் கோயில் தேவரடியார்களாக அமர்த்திக்கொண்டு அவர்கட்கு வீடுகளும் நிலங்களும் வழங்கினர் என்று கல்வெட்டுச்செய்தி ஒன்று கூறுகின்றது. திருமெய்யம் தாலுக்காவில், ராங்கியம் என்னும் ஊரில் கோயில் நிர்வாகிகளும் ஊராரும் உமையம்மை என்ற பெண் ஒருத்தியைத் தேவரடியாராக ஏற்றுக்கொண்டு, அவளுக்கு “நாலு திக்கும் வென்ற மாணிக்கம்” என்ற விருதுப் பெயரையும் நிலங்களையும் வீட்டையும் வழங்கினர் (பிள்ளை, 2015, ஜி.427). மேற்கண்ட சான்றுகளின் மூலமாகத் தமிழகத்திலுள்ள பண்டய மக்கள் தங்களைத் தாங்களே தேரவடியார்களாக இறைப்பணிக்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

மேலும் தேவரடியார்களுள் சிலர், தானமாக வழங்கப்பட்டதற்கான சான்றுகளும் இருக்கின்றன. “வயலூர்க் கோயிலுக்குத் திருப்பதிகம் பாடவும் தொண்டு செய்யவும் கவரிப்பிணாக்களாக மூன்று பெண்கள் தானமாக அளிக்கப்பட்டனர்” (பிள்ளை, கே.கே. 2015, ப.340). “நம்பநம்பிக்காடுகள் நங்கை என்ற பெண்ணொருத்தி வேளாளக் குலத்தினள்; தான், தன்மகள், பேரன், பேத்திகள் ஆகிய பதினைவரை முப்பதுகாசுக்கு விற்றுக்கொண்டாள்” (Crooke, 1930, P.218.219125) என்ற குறிப்புத் தேரவடியார்கள் தங்களைக் கோயிலுக்கு அடிமைகளாக விற்றுக் கொண்டதைத்

தெளிவாக்குகிறது.

தேவரடியார்களின் வாழ்வியல் மற்றும் சமயத் தொண்டு

இறைவனின் தொண்டுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் மன்னர் பெருமக்கள், அவர்கள் வசிப்பதற்கென்று வீடுகளையும், நிலங்களையும் மானியங்களாகக் கொடுத்துள்ளதைக் கல்வெட்டுகள் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. “ராஜராஜசோழன் (கி.பி .985 முதல் கி.பி 1014) தஞ்சை பெரிய கோயிலில் பணிகளை மேற்கொள்ள, ஆடல் மகளிர் 400 பேரை தளிச்சேரி பெண்களாக நியமித்தார் என்பதை அறிய முடிகிறது. சோழர் காலத்தில் பெண்கள் சம உரிமை பெற்றிருந்ததோடு அதிகாரிகளாக பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது. அவர்களும் கோயில்களுக்குத் தானம் அளிக்கும் உரிமை பெற்று விளங்கியிருக்கின்றனர். ராஜராஜசோழனின் தேவியான லோகமகாதேவி இட்ட ஆணையை எருதன் குஞ்சரமல்லி என்ற ‘அதிகாரிச்சி’ நிறைவேற்றியுள்ளார் எனத் திருவையாறு கோயில் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது.” (தினமணி, 2018).

மேலும் அத்தேவரடியார்களின் பெயர்களும் அவர்களது வீட்டின் கதவு இலக்கமும் முதலாம் ராஜராஜசோழன் கல்வெட்டு ஒன்றில் ஒன்றுவிடாமல் பொறிக்கப்பட்டன (ஷி.மி.மி,மிமி,1979,ழிஷி.56) என்பதிலிருந்து மன்னர் எந்தளவிற்குத் தேவரடியார்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சிறப்புச் செய்திருந்தனர் என்பது புலனாகிறது.

கோயில்களில் தேவராம், திருவாசகம் ஓதுவது, இறைவன் திருமுன் நடனம் ஆடுவது ஆகியன தேவரடியார்கள் முதன்மையாகச் செய்த திருப்பணியாகும். “கோயில்களில் மார் கழிதோறும் திருவெம்பாவை ஓதப்பட்டு வந்தது. அதற்கெனவே தேவரடியார்கள் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். வைணவத் திருப்பாடல்களான திருப்பள்ளியெழுச்சியும் திருவாய்மொழியும்

பாராயணம் செய்யப்பட்டன. தேவாரத்திருப்பதிகங்கள் ஓதுவதற்குப் பலநிவந்தங்கள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன” (பிள்ளை, 2015, ஜி.338). இக்கலைகளில் தேர்ச்சி இல்லாதோர் கோயில் தூய்மைப்பணியிலும், மலர்த்தொடுத்தல், விளக்கேற்றுதல் போன்ற பணிகளிலும், கோயில் மடப்பள்ளியில் சமையலராகவும் இருந்துள்ளனர். ஆண்கள் ஓதுவார்களாகவும், நட்டுவனார்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர். அவர்களும் மன்னர்களிடம் இருந்து தானங்கள் பெற்றுள்ளனர் (Crooke, 1930, p.10, 44-45).

சங்கக்காலத்தில் இசையிலும் கூத்திலும் சிறந்து விளங்கிய பாணர்கள் மற்றும் விறலியர்களிடமிருந்த அக்கலைகளைத் தேவரடியார்கள் வளர்த்துப் புதுப்பொலிவூட்டினர். கோவில் திருவிழாக்காலங்களிலும், விசேஷநாட்களிலும் கூத்து நடத்தினர். இக்கூத்துகளில் ஆண்களும், பெண்களும் கலந்து கொண்டனர். சாந்திக்கூத்து, ஆரியக்கூத்து, சாக்கைக்கூத்து, தமிழ்க்கூத்து, தெருக்கூத்து போன்றவை அவற்றுள் சில வகைகளாகும் (Crooke, 1930, p.254, 14).

பதியிலார் என்றும் தேவரடியார்கள் என்றும் இருபிரிவாக இத்தேவரடியார்கள் இருந்தார்கள் என்பது அறியப்படுகிறது. தளிச்சேரிப்பெண்களுள்ளும், பதியிலார் என்றும் தேவரடியார் என்றும் பிரிவுகள் உண்டு. திருவதிகையில் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் சுவாமி ஏறியருளினால் முதலில் திருத்திரை எடுத்தால் பதியிலார் ஆடவும், பிற்பாடு திரை எடுத்தால் தேவரடியார் ஆடவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இன்னபதிகங்கள் இன்னன்னவர்கள் இன்னமுறையில் பாடவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூறத் தேவரடியார்களுக்கு உரிமை இருந்தது (பிள்ளை, 2015, p.337).

இவ்வாறு இறைப்பணியையும் கலைப்பணியையும் தம் இருகண்களாகக் கருதி வாழ்ந்த தேவரடியார்கள் சங்கம்மருவியகாலம், சோழர்கள் ஆட்சிக்காலம் ஆகியவற்றில் மிகுந்த சிறப்புகளைப் பெற்றுச் சமூகத்தின் உயர்ந்த நிலையில் வைத்துப் போற்றிப் பாதுக்காக்கப்பட்டனர்.

சுபநிகழ்ச்சிகளில் தேவரடியார்கள் முந்நிறுத்தப்பட்டனர்; இறைவனைப் பதியாகக் கொண்டவர்களானதால் நித்தியச் சமங்கலிகளாகக் கருதப்பட்டனர். தேவதாசிகளின் திருமாங்கல்யத்தில் இருக்கும் கருமணிகளைப் புதிதாக மணம் செய்துகொள்ளப்போகும் பெண்ணின் மாங்கல்யத்தில் அவர்களது கைப்படக்கோர்த்தால், அப்பெண்ணும் தீர்க்கச்சமங்கலியாக வாழ்வாள் என அக்காலத்தில் நம்பப்பட்டது (IOSR Journal Of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS) Volume 20, Issue 2, Ver. II (Feb. 2015), PP 50-55).

“There was a time when devadasis were considered to auspicious and holy that their presence was compulsory at every wedding for the making of the mangal sutra . This was based on the belief that a devadasi is an eternally married suhagan who is never widowed. It was believed that if she made the mangal sutra with her own hands, the bride who would wear it would also die as a sumangali” (IOSR Journal Of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS) Volume 20, Issue 2, Ver. II (Feb. 2015), PP 50-55).

இக்காரணங்களினால் அனைத்துத் தேவதாசிகளும் நற்சகுனத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டனர்.

தேவரடியார்களின் கலைத்தொண்டு

இன்று உலகளவில் பிரசித்திப்பெற்றிருக்கும் பரதநாட்டியமும், கர்நாடகச் சங்கீதமும் தேவதாசிகள் அளித்தபெருங்கொடை என்றால் மிகையாகாது. சமூகத்தில் மன்னர்களால் உயர்ந்தநிலை கோயிற்பணியாட்களாக இருந்த தேவரடியார்கள் இடைப்பட்ட தமிழக வரலாற்றில் மதிப்பிழந்து தாழ்ந்த போதிலும் தங்கள் கலைகளைப் போற்றி வளர்த்தனர். “தாசியாட்டம்” என்றே பரதநாட்டியம் அக்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. “தேவரடியாள் கச்சேரி” என்பது “தேவடியாள் கச்சேரி” என்றும் மருவிவிட்டது. ‘சபாபதி’ என்னும் ஒரு பழைய தமிழ்த்திரைப்படத்தில் கதாநாயகனின் தாய், கதாநாயகியைப் பெண்பார்க்கச்

செல்லும்போது, அவ்வீட்டிலிருந்து வந்த இசையொலியைக் கண்டு தேவடியாள் கச்சேரி நடக்கிறதே நல்ல சகுனம்தான் (சபாபதிதமிழ்திரைப்படம் 1941) என்பது இதற்குச் சான்றாகின்றது.

கோயில்களில் அன்றைய காலம் ஆடப்பட்ட நாட்டியமும், பாடப்பட்ட இசையுமே இன்றைய பரதநாட்டியமாகவும், கர்நாடகச் சங்கீதமாகவும் பிரசித்திப்பெற்றுள்ளது (Dr. Saskia Kersenboom certified by: International Dance Council CID-UNESCO www.cid-portal.org DASI ATTAM). தேவதாசி பாரம்பரியம் கர்நாடக இசையுலகுக்கு அளித்துள்ள கொடை உன்னதமானது. தேவதாசிகள் இல்லாத கர்நாடக இசையைக் கற்பனைகூடச் செய்து பார்க்க முடியாது என்று கர்நாடகச் சங்கீதக்கலைஞர் டி.எம்.கிருஷ்ணா அவர்கள் கூறியுள்ளார் (Common Folk .in/ Book Reviews).

“For many centuries the dances were performed exclusively in the precincts of the great temples by female dancers known as devadasis ("servants of god") whounder went years of training before they were ready to perform in public” (The UNESCO Couries, a window open on the world.1984).

இத்தகைய கூற்றுகள், தேவதாசிகள் கலையுலகிற்கு அளித்த பெரும் பங்களிப்புகளை பறைசாற்றுகின்றன. கோயில்களில் மட்டுமே ஆடப்பட்ட பரதநாட்டியத்தை வெளியுலகிற்குக் கொண்டு வந்தவர் நாட்டிய உலகின் முன்னோடியான பாலசரஸ்வதி அவர்களும் ஒரு தேவதாசியே; பரதநாட்டியத்தைப் பொதுவெளியில் மேடைக்குக் கொண்டு வந்தவர் அவர்; தேவதாசிகளைத் தவிர மற்ற இனப்பெண்களும் பரதநாட்டியம் பயில வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியவர். அதன்படி ருக்மணிகேவி அவர்கள் இவரிடம் நாட்டியம் பயின்று, அதனை மற்றவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கும் நோக்கில் கலாக்கேஷத்திரா அமைப்பினைத் தோற்றுவித்தார். அவ்வமைப்பு இன்றும் உலகில் பலபகுதிகளில் பரதநாட்டியத்தையும், கர்நாடக இசையையும் பயில விருப்பமுள்ளவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்துக்

கொண்டிருக்கிறது.

கலையுலகிற்கும் இறைவழிபாட்டிற்கும் தாங்கள் வளர்த்த கலைகளால் மட்டுமின்றி, தங்கள் கொடைத்தன்மையாலும் மிகப்பெரிய பங்களிப்பினைத் தேவதாசிகள் செய்திருக்கின்றனர் என்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. “மக்கள் நெஞ்சையளவும் இசையிலும், கூத்திலும் வல்லநராக விளங்கிய தேவரடியார்கள் மக்கள் சமூகத்தில் பெருமதிப்புப் பெற்றிருந்தனர். கோயில் நிர்வாகிகளும் அவர்களைப் போற்றிப் பாராட்டி வந்தனர். இக்கலையரசிகளுள் பலர் திரண்ட செல்வத்தையும் மேலாம் செல்வாக்கையும் பெற்றிருந்தனர். கோயில்களுக்கும் கலைவளர்ச்சிக்கும் தேவரடியார்களும் நன்கொடைகள் வழங்கியுள்ளார்கள். கலைவளர்ச்சியிலும், இறைவழிபாட்டிலும் அவர்கள் கொண்டிருந்த பற்றுக்கும் ஈடுபாட்டுக்கும் அவர்களுடைய வள்ளன்மை சான்று பகர்கின்றது” (பிள்ளை, 2015, ஜி.337).

பெங்களூர்நாகரத்தினம்மாள் என்னும் தேவரடியார்தான் திருவையாற்றில் இருந்த கர்நாடக இசை மகான் தியாகராசர் சமாதியில் அவருக்கெனச் சன்னதி எழுப்பினார். இச்செய்தியே தேவரடியார்கள் கலைகளைத் தங்கள் உயிரெனப் போற்றி வந்ததற்கான சான்றாகும். வருடந்தோறும் சிறப்பாக நடைபெற்று வரும் தியாகராசர் ஆராதனைப் பெருவிழாவினைத் தோற்றுவித்தவரும் இத்தேவரடியாரே ஆவார். தன்னுடைய ஒரு கச்சேரியின் வருமானத்தைக் கொடுத்துச் சென்னை மியூசிக் அகாதெமி உருவாகக் காரணமாக இருந்தவரும் இவரே ஆவார் (Common Folk .in/ Book Reviews).

தேவரடியார்களின் சமூகத் தொண்டு

தேவரடியார்கள் கலைப்பணி, இறைப்பணி மட்டுமல்லாது பல சமூகப்பணிகளையும் செய்திருக்கின்றனர். இன்றளவும் புதுச்சேரியின் நீராதாரமாக விளங்கக்கூடிய ஆயிக்குளம் ஒரு தேவதாசியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. விஜயநகரப் பேரரசர் கிருஷ்ணத்தேவராயர் (1509-1529) ஒருசமயம் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த உய்யக்கொண்ட

முதலியாரைச் சந்திக்க வரும் வழியில் இருந்த தேவதாசி ஆயியுடைய வீட்டைக் கோயில் என்று கருதி வணங்கி விடுகிறார். பின்னர் அது தாசியின் இல்லம் என்று அறிந்து அவ்வீட்டை இடிக்க உத்தரவிடுகிறார். வீடு இடிக்க உத்தரவிடப்பட்டதை எண்ணிக் கவலைகொள்ளாத தேவதாசி ஆயி, அதனை மக்கள் பயன்பெறும் நீர்நிலையாக மாற்றிக் கொள்ள மன்னனிடம் கோரிக்கை வைக்கிறாள். அப்படி ஆயி என்னும் தேவதாசியால் உருவானதுதான், புதுச்சேரியில் உள்ள ஆயிக்குளம். அதன்பிறகு புதுச்சேரி பிரெஞ்சுகாலனியாக இருந்தபொழுது இந்த ஆயிக்குளத்தின் வரலாற்றினை அறிந்த அன்றைய பிரெஞ்சு அரசு அவரது சமூகப்பணியினைப் பாராட்டி ஊரின் மத்தியில் ஆயிமண்டபம் என்னும் நினைவுச்சின்னத்தை எழுப்பியுள்ளது ([https:// www. India water portal.org/articles/ city-pond-its-aayi](https://www.IndiaWaterPortal.org/articles/city-pond-its-aayi)).

ஆயிமட்டுமல்ல, ஆயியுடைய சகோதரி ஓசி என்னும் தேவதாசி, ஓசுட்டுர் ஏரியைப் புதுப்பித்திருக்கிறார். பங்காரி என்னும் தேவதாசி பெண்ணையாற்றில் இருந்து கால்வாய் ஒன்றை வெட்டியிருக்கிறார். அக்கால்வாய் பங்காரு வாய்க்கால் என்று அவரது பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. இந்தக் கால்வாயால் தமிழகம், பாண்டிச்சேரி என இருமாநில மக்கள் பயன்பெறுகிறார்கள் ([https:// www. India water portal.org/articles/ city-pond-its-aayi](https://www.IndiaWaterPortal.org/articles/city-pond-its-aayi)).

தேவரடியார்களின் சமூகநிலை மாற்றம்

காலவெள்ளத்தில் அந்நியர்களின் படையெடுப்பினால் தங்களது வாழ்வாதாரத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட நிவந்தங்களைப் பறிகொடுத்து வாழ்வழியில்லாமல் உடல் அழகை விற்றுப்பிழைக்கும் நிலைக்குத் தேவதாசிகள் தள்ளப்பட்டனர். அருணகிரியாரும், பட்டினத்தாரும் தாசிகளிடம் கொள்ளும் உறவினால் ஏற்படும் தீமைகளைப் பற்றித் தங்கள் பாடல்களில் விவரித்திருக்கின்றனர். இதிலிருந்து தேவதாசிகள் உயர்ந்தநிலையில் இருந்து இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர் என்பது கண்கூடு. “அருணகிரிநாதர்

காலத்தில் தேவரடியார்கள் கோயில் திருத்தொண்டுகளைக் கைவிட்டுத் தம் உடல் அழகை விற்றுப்பிழைக்கும் அளவுக்குத் தம்நிலையில் இழிந்துவிட்டனர்.

முஸ்லீம்களின் படையெடுப்புகளினாலும் தமிழகத்துமன்னர்களும் குறுநிலமன்னர்களும் விளைத்த குழப்பங்களினாலும் தெலுங்கர்கள், கன்னடியர் செல்வாக்குப் பெற்று வந்ததாலும் தேவரடியார்கட்குச் சோழப் பாண்டியமன்னர்கள் வழங்கி இருந்த நிவந்தங்கள் பறிபோயின. தேவரடியார்கள் தம் உடைமைகள் இழந்து, பிழைக்க வழியொன்றைத் தேடிக்கொண்டதில் வியப்பேதுமின்று. கோயில்பணிகளுக்கும், சிறப்பாகத் தம்பிழைப்புக்காகவும் தேவரடியார்கள் தொடர்ந்து கலைகளை வளர்த்து வந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்” (பிள்ளை, 2015.p.433).

இறைவனுக்குச் சேவை செய்தவர்கள் பிழைப்பிற்காக வசதி படைத்தவர்களுக்கும் சமீன்தார்களுக்கும் மிராசுதார்களுக்கும் சேவை செய்யத் தலைப்பட்டனர். இறைவனுக்குக் கலைகளை அர்ப்பணித்து ஆத்மதிருப்தி கொண்டவர்கள், அவற்றை வாழ்வாதாரத்திற்காக மனிதர்களுக்குமுன் ஆடிபிழைக்கும் சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டனர்; தலைமுறை தலைமுறையாகத் தேவனின் அடிமைகளாக இருந்தவர்கள் மனிதனுக்கு அடிமைப்படத் தொடங்கினர். தேவதாசிகள் பாலியற்தொழில் செய்வோர் என்னும் அடையாளத்திற்குள் அடைக்கப்பட்டனர். இறைவனுக்குத் தாங்களாகவே வந்து அர்ப்பணித்துக் கொண்ட முறைமாறி, பரம்பரையாகத் தேவதாசிகள் கோயிலுக்குச் சேவை செய்துவரப் பணிக்கப்பட்டனர். அதற்காகப் பொட்டுக்கட்டும் முறை சமூகத்தில் நிலவி வந்தது. அவர்கள் திருமணம் புரிந்துவாழ அனுமதிக்கப்படவில்லை. பாலியல் இச்சையைத் தீர்ப்பவர்களாகவே மாறிப்போயினர். இச்சமூகச் சீரழிவிற்குள் சிக்கி வெளியேறமுடியாமல் தவித்தனர் தேவதாசிகள். இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் வீறுகொண்டு எழுந்தபோது பெண்விடுதலையும் சேர்த்துப் பேசப்பட்டது (Devika, 2018).

பாரதியார், பாரதிதாசன், ஈ.வெ. ரா போன்றோர் நாட்டின் விடுதலையை விட பெண் விடுதலையை முதலில் பெற வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தினர். அதிலும், சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் பெரும் போராட்டங்களை நிகழ்த்தி அவர்களது உரிமைகளைப் பெரியார் மீட்டெடுத்தார். அவ்வகையில் 1920 முதல் பலதரப்பினர் தேவதாசிமுறையை எதிர்த்துப் போராடத் தொடங்கினர். அப்போது நீதிக்கட்சியில் இருந்த டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மிரெட்டி, தேவதாசி ஒழிப்புச்சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதில் பெரும்முனைப்போடு செயல்பட்டார். இத்தகைய பெரியார்களின் முயற்சியால் 1947ஆம் ஆண்டு தேவதாசி ஒழிப்புச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. தேவதாசிமுறையில் இருந்து விடுபட்ட பெண்கள் மற்ற பெண்களைப் போல் திருமணம் செய்துகொண்டு வாழத்தொடங்கினர். அவர்களது ஆடலும் பாடலும் அனைவராலும் இன்று விரும்பிப் பயிலப்படும் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது (Devika, 2018).

முடிவுரை

தேவரடியார்கள் என்னும் தேவதாசிகள் பழங்காலத்தில் இறைப்பணியாளர்களாக, கோயிற்பணியாளர்களாக உயர்ந்த இடத்தில்

அமர்த்தப்பெற்றுப் போற்றப்பெற்றனர். இடைக்காலத்தில் அவர்கள் மதிப்பிழந்து சமூகத்தின் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். அவர்கள் வளர்த்த கலைகளான ஆடலும் பாடலும் மற்ற குலப்பெண்கள் கற்றுக்கொள்வது பாவமாகக் கருதப்பட்டது. இதன் விளைவாக, தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் அக்கலைகளைப் பயில யாரும் முன்வரவில்லை. ஆனால், தற்போதைய காலத்தில் மற்ற குலத்தவரும் கர்நாடக இசையையும், பரதநாட்டியத்தையும் கற்றுக்கொள்வதைக் கௌரவமாகக் கருதத் தொடங்கிவிட்டனர். அன்று, குடும்பப்பெண்கள் பரதமும், இசையும் கற்றுக்கொள்வது சமுதாய அவமானமாகக் கருதப்பட்டது. இன்று, பெரும்பாலும் தமிழகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் பரதமும், கர்நாடக இசையும் பயிலப்படுகிறது; “என்மகள் பரதநாட்டியத்தில் சிறந்தவள், என்மகன் கர்நாடகச் சங்கீதம் கற்றுள்ளான்” என்பதைப் பெற்றோர்கள் பெருமையுடன் கூறுகிறார்கள். தற்போது, பாரதத்தேசத்தின் உயர்ந்த கலைகளாகப் பரதமும், கர்நாடகச்சங்கீதமும் உலகளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இக்கலைகளின் உயர்வுக்கு வித்திட்டவர்கள் தேவதாசிகளே. தங்களின் உயர்ந்தநிலை, தாழ்ந்து இழிந்த போதிலும் இக்கலைகளைக் கைவிடாது காத்து வளர்த்துத் தமிழ்ச்சமுதாயத்திற்கு அளித்த பெருமை தேவதாசிகளையே சாரும் எனலாம்.

References

- Desai, P. (1970). Exploitation of Scheduled Caste Women: A Devadasi Cult. *Journal of Global Economy*, 3(4), 287–293. <https://doi.org/10.1956/jge.v3i4.145>
- Goodale, G. H., & Hastings, J. (1920). Hastings' Encyclopaedia of Religion and Ethics. *The Classical Weekly*, 13(22), 171. <https://doi.org/10.2307/4387983>
- <http://www.cid-portal.org/>. (n.d.). Wwww.cid-Portal.org. Retrieved July 19, 2022, from <http://www.cid-portal.org/>
- Sadasivan, K. (2011). *Devadasi system in medieval Tamil Nadu*. Akani Veliyeedu.
- Nitish, M. (2017). Cultural difference in emotions. *IOSR Journal of Humanities and Social Science*, 22(06), 70–78. <https://doi.org/10.9790/0837-2206137078>
- Kersenboom, S. (n.d.). *PARAMPARA – MARAPU Traditional Arts of South India*. www.paramparai.org/

eu. <https://www.paramparai.eu/>

Kersenboom-Story, S. C. (2011). *Nityasumangalī: devadasi tradition in South India*. Motilal Banarsidass.

Lepine-Lyons, M., & Nathan, V. (2016). 19. The Story Behind the Devadasi, India's Prostitute of God. *Inquiry@Queen's Undergraduate Research Conference Proceedings*. <https://doi.org/10.24908/iqurcp.8823>

Pillai.K.K.,(2015) *Tamizhga Varalaru Makkalum Panpadum* , International Institute of Tamil Studies, Chennai.

S, J. (2021). Devadasi System and its Caste Dynamics. *International Research Journal of Tamil*, 3(3), 89–96. <https://doi.org/10.34256/irjt21312>

Soneji, D. (2004). Living History, Performing Memory: Devadāsī Women in Telugu-Speaking South India. *Dance Research Journal*, 36(2), 30. <https://doi.org/10.2307/20444590>

Venkatraman, V. (2018). Immoral Traffic Prostitution: Indian Press on the Abolition of Devadasi System in the Madras Presidency, 1927-1949. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3152876>

தொகையிலக்கியக் கால அரசியலில் மூவேந்தரும் பிற தமிழ்ச்சமூகத்தாரும்

Mooventhar and Other Social Sects of Tamilnadu in the Politics During the Period of Anthologies

முனைவர் ச.கண்மணி கணேசன் / Dr.S.Kanmani Ganesan¹

Abstract

This article aims to distinguish the various sects and venthars other than the mooventhar of Tamil society in politics during the period of anthologies. It is needed to bring out the early Tamils' social history, which is entangled with the political history of early Tamilnadu. A historical approach is followed with Puranaanooru and Pathirrupaththu as the primary sources. The other hymns of the eight anthologies, the ten idylls, the statements of the commentators, and the researchers' findings serve as the secondary sources. Besides the three types of leaders viz. venthar, kurunila mannar and representatives among thinaimaanthar, there were naakar and paarppaar who had significant roles in the proceedings of the governments. Athiyamaan and an anonymous venthan who ruled the fort of Akappa are also briefed.

Date of submission: 2022-05-15
Date of acceptance: 2022-06-11
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr.S.Kanmani Ganesan
Email: kanmanitamilskc@gmail.com

Key Words: *Athiyamaan, Akappaa, Kurunila mannar, Leaders among thinaimaanthar, Naakar, Paarppaa*

முன்னுரை

பண்டைத் தமிழக அரசியலில் மூவேந்தரோடு இணங்கியும் முரண்பட்டுப் பங்கெடுத்த பல்வேறு சமூகத்தினரை விதந்து காண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். இது பண்டைத் தமிழக வரலாற்றில் மூவேந்தர் மட்டுமின்றிப் பிற வேந்தர், நாகர், பார்ப்பார், வேளிர், வேட்டுவர், குறும்பர், கிழார், குறவர் ஆகியோர் பங்கைத் தெளிவாக்கும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

உ.வே.சாமிநாதையர் தன் புறநானூற்றுப் பதிப்பில்(1894) வேந்தரையும் வேளிரையும் வேறுபிரித்துக் காட்டுகிறார். இரா.

இராகவையங்கார் 'கோசர்' என்ற நூலில்(1951) அவரை வேந்தர் என முடிபுரைக்கிறார். 'தென்னாட்டுப் போர்க்களங்கள்' என்ற கா.அப்பாத்துரையாரின் நூல்(2014) பண்டைத் தமிழகப் போர்களைத் தொகுத்து விளக்குகிறது. புலவர் கா.கோவிந்தனின் 'சங்ககால அரசர் வரிசை திரையன் முதலிய 29பேர்கள்'(1955) எனும் நூல் அத்தலைவர் பற்றிய விளக்கத் தொகுப்பு ஆகும். ம.பசுவலிங்கம் 'சங்க கால வஞ்சி' என்ற நூலில் சேரநாட்டு அரசியலைப் பேசுகிறார்(1984). Journal of Indian Studies™ ௧௫, ௨௦௧௫-௨௦௧௬ 'Features Differentiating Venthar, Velir and Leaders Among Thinaimaanthar' என்ற கட்டுரை(2021) அம்முத்திறத் தலைவர்களின் அடையாளங்களை எடுத்துச் சொல்கிறது;

¹ The author is a retired Principal & HOD in Tamil from Srikaliswari College, Sivakasi. India. kanmanitamilskc@gmail.com

'வளர்தமிழ்' வெளியிட்ட 'பாடல் பெற்ற கிழார்கள்' கிழார்களின் சமூகநிலையைத் தெளிவுறுத்துகிறது(2020).

ஆய்வு நெறிமுறை

வரலாற்றியல் ஆய்வாக அமையும் இக்கட்டுரையில் புறநானூற்றுப் பதிற்றுப்பத்தும் முதனிலைத் தரவுகளாக; பிற தொகைநூல்கள், உரையாசிரியர் ஆய்வாளர் கருத்துகள் ஆகியன துணைமைத் தரவுகள் ஆகின்றன.

தமிழகத்து வேந்தர்

சேர சோழ பாண்டியர் எனும் மூன்று மரபினர் மட்டுமின்றிப் பிற வேந்தரும் ஆங்காங்கு ஆள; அவரை மூவேந்தர் அழித்தனர். வேந்தர்க்குள் மணவுறவு, நட்புறவு, பகை, பங்காளிச் சண்டை, தலைமுறை இடைவெளி ஆகிய சிக்கல்கள் இருந்தன. அரசுகட்டில் ஏறா வேந்தரின் கிணையினர் படைத்தலைவர் ஆயினர்.

வேந்தன் அதியமானும் பிற வேந்தரும்

புறம்.390 அதியமானை 'வேந்தன்' என்கிறது. புறம்.97 அதியனின் படையை வருணிக்கிறது. 'யானை இயல்தேர் அதியமான்' என அடைமொழியுடன் அமரர்ப் பேணி ஆவுதி அருத்தி; 'இரும்பனம் புடையல்' சூடிப்; புறம்.99101 பாடல்களில் பெருமை பெறுகிறான். இன்று தருமபுரி அருகே அதமன் கோட்டை என வழங்கும் பகுதி அவனது கோட்டை இருந்தமைக்கு ஆதாரமாக அமைய; அதைச் சூழ்ந்து காவல்காடு இருந்தது என்றும்; அவனது தகடுரை அழித்துப் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை ஆட்சிப் பரப்பை விரித்தான் என்றும்; 'இறும்பிற் தகடூர் நூறி' என்ற தொடரால் அறியலாம் (பதிற்றுப்பத்து, 2007. ப.372, பா78). அசோகர் கிர்னார் 2ம்பாறைக் கல்வெட்டில் சேரசோழபாண்டிய சதியபுத்திரர் தாம் அடிப்படுத்தாத வேந்தர் என்றுரைப்பது இங்கு (Upinder Singh, Inscriptions of Ashoka, 2020. p.882-893) குறிப்பிடத்தக்கது. சதியபுத்திரர் அதியபுத்திரர் ஆவர்.

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் உம்பற்காட்டு அகப்பாக் கோட்டையை

அழித்தான் என்ற பதிற்.3ம் பத்துப் பதிகச் செய்தி ஒரு வேந்தனை அவன் வெற்றி கொண்டமையை உணர்த்துகிறது. இப்போரில் செம்பியனும் சேர்ந்து ஈடுபட்டதை;

"குட்டுவன் அகப்பா அழிய நூறிச் செம்பியன்

பகல்தீ வேட்ட ஞாட்பினும்"

என நற்.14 உறுதி செய்கிறது. நாராயணசாமி ஐயர் அகப்பாவைச் சேரனது கழுமலம் என்றும்; அதைச் செம்பியன் அழித்தான் என்றும் கூறுவதை (நற்றிணை, 2007. ப.20) ஏற்க இயலாது. ஏனெனில் இக்கோட்டை செங்குட்டுவனின் முன்னோன் வென்றது எனச் சிலப்பதிகாரமும் கூறுகிறது. உ.வே. சாமிநாதையர் 'அகப்பா என்னும் அரண்' என உரைக்கிறார் (சிலப்பதிகாரம், 1968. ப.564, நடுகற்காதை அ.143144). ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் தன் உரையில் 'அது அரண் எனல் பொருந்தாது; மதில்' என்கிறார் (சிலப்பதிகாரம், 1968. ப.602). அதாவது வேந்தனின் கோட்டை அன்று; குறுநில மன்னன் எயிலாக இருக்கலாம் என்பது குறிப்புப் பொருள் ஆகிறது. பாலைக் கௌதமனார் அகப்பாவைப் பாடுங்கால்; 'கணையமரம் துவன்றிய பரந்த வெளிமுற்றத்தை உடைய வாயில், உயர்ந்த நிலை, கனத்துத் தொங்கும் ஐயவித் துலாம், காவற்காடு, ஆழ்ந்த அகழி, வரிசையான கொத்தளங்கள், உயர்ந்த மதிற்சுவர் அனைத்தும் உடைய தலைமை பொருந்தியது' எனப் பதிற்.22ல் விவரிப்பதால் அது ஒரு வேந்தனின் கோட்டை என முடிபு உரைக்க வழி உளது. ஆய்வாளர் சேரர் ஆனைமலைக் காடுகளில் இருந்த அகப்பாவை அழித்ததன் மூலம் கொங்குப் பகுதியில் நுழைந்து தம் ஆட்சிப் பரப்பை விரித்தனர் என்கின்றனர் (ம.பசுவலிங்கம், சங்ககால வஞ்சி, 1984. ப.26). அடையாள மாலை அணிந்து; யானை, குதிரை, தேர் ஆகிய நிலைப்படையுடன்; அகழி, காவற்காடு சூழ்ந்த கோட்டை கட்டி வேந்தர் ஆண்டனர். இவை அரசர்க்குரிய அடையாளங்கள் என உ.வே.சாமிநாத ஐயர் (புறம்., 1894. ப.137140) கூறி உள்ளார். இன்றும் வேந்தர்க்குரிய அடையாளமாகக் கோட்டை விதந்து கூறப்படுகிறது (Kanmani Ganesan,S.,

"Features Differentiating Venthur, Velir and Leaders Among Thinaimaanthar", Journal of Indian Studies, Vol.14 No.1, 2021. pp.55-62).

பாண்டியனின் அரசு இயந்திரம் இயங்கக் கோசர் துணைநின்றனர் (பத்துப்பாட்டு பாகம் II, 2008. ப.41, மது.அ.772 774). கோசர் வேந்தர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் என ஆய்வாளர் நிறுவி உள்ளனர் (இராகவையங்கார், இரா., கோசர், 1951. ப.17). துளு நாட்டில் இருந்து மதுரை வரை கோசர் பரவி இருந்தனர். மோகூர்ப் பழையனது அரசு காரியங்களிலும் அவர்க்குப் பங்கு இருந்தது. மோரியர் தமிழகத்தில் நுழையப் புதிதாக மலைப்பாதை அமைக்க; அவரது முயற்சியை மோகூரின் வேந்தன் பழையன் மாறன் முறியடித்தான் எனப் புறம்.175; அகம்.69,251,281 ஆகிய பாடல்களால் அறிகிறோம் (அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, 2009. ப.183; அகநானூறு மணிமிடை பவளம், 2007. ப.306&3ப.306)

புறம்.345ன் 'வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்' என்ற தொடர் தமிழகத்திற்குள் புதிது புதிதாக வேற்று மரபைச் சேர்ந்த வேந்தர் நுழைந்தனர் என்கிறது. ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை 'புதிய வேந்தர்' என்றே பொருள் உரைக்கிறார் (புறநானூறு பகுதி II, 2007. ப.290). நலிந்த வேந்தருடைய சோர்ந்த ஞாயிலும் சிதைந்த இஞ்சியும் தூர்ந்த கிடங்கும் சூழ்ந்த கோட்டைகள் புறம்.349,355ம் பாடல்களில் காட்சிப் படுகின்றன. இவர்களிடம் தம் மேன்மையை நிலைநாட்ட மூவேந்தர் மகட்கொடை நேர்ந்து அடக்கினர்.

ஆய்வாளர் வேந்தரை மன்னர் எனச் சுட்டக் காண்கிறோம் (கோவிந்தன், கா., சங்ககால அரசர் வரிசை திரையன் முதலிய 29 பேர்கள், 1955. ப.5). ஆனால் தொகை இலக்கியம் எவ்விடத்திலும் வேந்தரை மன்னர் எனக் குறிக்கவில்லை. தமிழால் ஒன்றுபட்ட வேந்தரும் மன்னரும் வேறானவர்; அவர்க்குரிய பொதுப் பெயர் 'அரசர்' ஆகும்.

வேந்தர்க்குள் மணஉறவு

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் ஒரு மனைவி சோழன் மகள் மணக்கிள்ளி என பதிற்.5ம் பத்துப் பதிகம் சொல்கிறது.

வேந்தர்க்குள் நட்புறவு

மூவேந்தர் ஒருங்கு சேர்ந்து இருந்தமையைப் புறம்.367ல் காண்கிறோம். சேரன் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி, சோழன் ராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி ஆகிய மூவரும் நண்பராவர். ஒருங்கு இருந்த குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந் திருமாவளவனையும் வெள்ளி அம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியையும் புறம்.58 பாடுகிறது.

வேந்தர்க்குள் பங்காளிப்பகை

கிள்ளிவளவனை அவனது பங்காளிகள் ஒன்பது பேர் எதிர்க்கத்; தன் நெருங்கிய உறவினன் ஆகிய கடல் பிறக்கோட்டிய குட்டுவன் துணையுடன் நேரிவாயிலில் போர் செய்து அடக்கினான் என்கிறது பதிற்.5ம் பத்துப் பதிகம். போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி அரசுகட்டில் ஏறுமுன் வேற்று நாடடைந்து வாழ வேண்டி இருந்ததை புறம்.85 உணர்த்துகிறது.

மூவேந்தர்க்குள் போர்கள்

நெடுஞ்சேரலாதனும் வேற்புறடக்கைப் பெருவிறற் கிள்ளியும் பொருது ஒருங்கு வீரமரணம் அடைந்ததைப் புறம்.62,63 ஆகிய பாடல்கள் பேசுகின்றன. கரிகாற் பெருவளத்தானும் பெருஞ் சேரலாதனும் பொருத போது சோழனின் படைக்கலனால் புறப்புண் ஏற்பட்டு விடச் சேரன் நாணி வடக்கிருந்து உயிர்விடத் துணிந்தான் என்கிறது புறம்.65. கணைக்கால் இரும்பொறையும் செங்கணானும் மோதிய போரில் சேரன் சிறைப்பட்டான் எனப் புறம்.74 வழி அறிகிறோம். நெடுஞ்செழியன் தலையாலங் கானத்தில் சேரசோழ வேந்தரையும் ஐந்து மன்னரையும் ஒருங்கு வென்றவன் எனப் புறம்.19,23,25ம் பாடல்கள் போற்றுகின்றன. அவன் யானைக் கட்சேய் மாந்தரன் சேரல் இரும்பொறையைச் சிறை பிடித்ததும்; பின்னர் சேரன் தப்பித்ததும் பற்றிப் புறம்.17ல் காண்கிறோம்.

வேந்தரும் தலைமுறை இடைவெளியும்

கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் அவனது மக்கட்கும் இடையில் எழுந்த சிக்கல்

தலைமுறை இடைவெளி காரணமானது என்பதைப் புறம்.213 நயம்பட உரைக்கிறது.

படைத்தளபதி ஆன வேந்தர்

புறம்.167 பாடும் ஏனாதி திருக்கிள்ளி சோழர் வம்சத்தினன் என்பது பெயரால் அறியும் செய்தி. புறம்.394 பாடும் சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவன் சேரமரபில் தோன்றித்; தம் குடியின் செல்வாக்கு குறைந்த போது சோழர் படைத்தலைவன் ஆனவன் எனலாம். புறம்.239 போற்றும் நம்பி நெடுஞ் செழியன் பாண்டியனின் படைத்தளபதி ஆன பாண்டியர் குலத்தோன்றல்.

வேந்தரும் மன்னரும்

நெல் வேளாண்மைக்காக உழுவித்த வேளிர்நுள் வேந்தருடன் நட்பு பாராட்டியவர், எதிர்த்தவர், வேந்தனின் படைத்தளபதிப் பொறுப்பு ஏற்றவர் எனப் பல திறத்தவர் இருந்தனர். அதிகாரத்துடன் வேந்தர் பெண் கேட்க; வேளிர் மகட்கொடை மறுத்துப் போரிட்டனர். வேந்தர் யானைப் படை கொண்டு வேளிரின் வயலையும் நீர்நிலைகளையும் நாசமாக்கித் தீக்கிரை ஆக்கியதால் அவர் முன் மன்னர் நடுங்கினர். தோற்ற மன்னர் காடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இச்சிக்கலுக்கு இடையே சில மன்னரின் மகள்களை வேந்தர் மணந்தனர்.

வேந்தர் மன்னர் இணக்கம்

சேர சோழ வேந்தர் தாம் வெற்றி பெற மன்னன் காரியின் துணையை நாடினர் எனப் புறம்.122 கூறுகிறது. புறம்.125 ஆவணமாக்கும் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறையும், இராசசூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளியும் செய்த போரில் காரி சோழனுக்கு ஆதரவாக இருந்தான். சோழன் காரியிடம் தஞ்சம் புகுந்து; முள்ளூர் மலையில் பதுங்கி; எதிரிகளை வீழ்த்தி; அரியணை ஏறினான். தன் வெற்றிக்கு உதவிய காரியைச் சோழன் புறம்.174ல் புகழ்கிறான்.

குதிரைமலை மன்னன் பிட்டன் கொற்றன் ஆவான். இவன் கோதை என்ற பெருஞ் சேரல் இரும்பொறையைத் தலைவனாக ஏற்று அவனுக்காகப் போரில் ஈடுபட்டதைப் புறம்.172 பாடுகிறது.

பிசிர் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த ஆந்தை மரபைச் சேர்ந்த வேளாளர் தலைவராகிய பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ் சோழனுடன் கொண்ட நட்பு புறம்.212ல் வெளிப்படுகிறது. பாண்டியனின் மந்திரச் சுற்றத்திலும் அவர்க்கு இடம் இருந்ததால் எப்படி வரி வசூலிக்க வேண்டும் என்பதைப் புறம்.184ல் எடுத்து உரைக்கிறார்

மன்னர் ஏவல் செய்ய நெடுஞ்செழியன் வேள்வி முடித்தான் என்கிறது புறம்.26. சீறூர் மன்னனின் ஊர்நலம் அவன் சார்ந்து இருந்த வேந்தன் வெற்றியில் அடங்கி இருப்பதைப் புறம்.318 காட்டுகிறது. தன் கணவனாகிய சீறூர் மன்னன் வேந்துவிடு தொழில் நிமித்தம் அகன்று இருந்த போதும்; விருந்தாகப் பாணர் குழுவை அழைக்கும் மனையாட்டியின் சொற்கள் வேந்தன் மன்னன் நெருக்கத்தைப் புறம்.319ல் புலனாக்குவன.

வேந்தர் மன்னர் பகையும் அழல்வினையும்

நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட் சென்னி மகளிர் பால் மென்மையும் மன்னர்பால் வன்மையும் கொள்ளும் தன்மையன் என்பது புறம்.10 தரும் செய்தி. அத்தோடு மன்னர் எயிலைப் பாணர்க்கு உரியதாக்கிய வள்ளன்மை உடையவன் எனப் புறம்.203ல் போற்றப் பெறுகிறான். நலங்கிள்ளி பொதிய மலையின் தென்பகுதியாகிய பொருப்பில் மன்னர் எழுவரின் எயில் கதவுகளை அழித்து அவர்களது வளமிக்க நாடுகளை அடிப்படுத்தினான் எனப் புறம்.33 பாடுகிறது. எயில் வேளிர்க்குரிய அடையாளம் ஆகும் (S.Kanmani Ganesan, ibid.). புறம்.352 சோழரது உறந்தை 'வெண்ணெல் வேலித் தித்தன்' எனும் மன்னனை வென்று கரிகாலன் பெற்றது என்கிறது. அவன் வேளிரின் வயலை எரித்துப் பாழாக்கியமை பட்டி.அ.283-284, 240-270ல் உளது. கரிகாலன் பாண்டிய சேரருடன் பதினொரு வேளிரைத் தோற்கடித்தமை 'பதினொரு வேளிரொடு... சாய' என அகம்.246ல் ஆவணமாகி உளது. அவன் இருங்கோவேளை அழித்தமை பட்டி.அ.282ல் இடம் பெறுகிறது. நலங்கிள்ளியிடம் தோற்ற மன்னர் காட்டில் தஞ்சம் அடைந்ததைப் புறம்.28 பகர்கிறது. கரும்பு அல்லது காடு அறியா நாட்டை ஒள்ளொரி ஊட்டினான்

இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி என்கிறது புறம்.16. மூவன் வேந்தனால் அழிந்தமை நற்.18ன் பொருளாகும்.

நெடுஞ்செழியன் வேள் எவ்வியின் 'மிழலையொடு கழனி' பெற்றதை புறம்.24 உரைக்கும். அவனது தலையாலங்கானப் போர் பற்றி முன்னர்க் கண்டோம். 'வேளிர்சாய்' வென்று; வயலை எரியூட்டியதைப் பெருமை சேர்ப்பதாக மது.அ.5561,126, 154156, 169176ல் பாடுகிறது.

அதியமான் கோவலூர் மன்னன் காரியுடன் முரண்பட்டு அவனுடன் வந்த ஏழு மன்னரைப் போரில் அழித்தமை புறம்.99ல் புலனாகிறது. புறம்.103 தன் பகைவர் நாட்டை அதியமான் தீக்கிரை ஆக்கியதால் எழுந்த புகை மலைசூழ் மஞ்சு போல அவனது களிற்றைச் சூழ்ந்து காட்சி அளித்தது என்கிறது.

இமயவரம்பன் பகைவேளிர் நாட்டை எரித்தான் எனப் பதிற்.13,15,19ம் பாடல்கள் விரிக்கும். யானைக்கட்சேய் மாந்தரன் சேரல் இரும்பொறை; திருவில் அல்லது கொலைவில் அறியாத; நாஞ்சில் அல்லது படையும் அறியாதவர் மண்ணைக் கவர்ந்தான் எனப் புறம்.20 கூறுகிறது. மழை, ஏர் இரண்டையும் போற்றிய வேளிரை அடக்கினான் எனல் திண்ணம். மோகூர் வேந்தன் பழையனை நன்னன்வேள் தன் தோழர்களான; ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை ஆகிய ஐவரின் துணையோடு அழித்தான் என அகம்.44 விவரிக்கிறது. பின்னர் நன்னனைக் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலும் இளஞ்சேரல் இரும்பொறையும் சேர்ந்து அழிக்க; நன்னன் வழிவந்த மன்னன் ஆண்ட மோகூரைச் செங்குட்டுவன் காவல் மரமாகிய வேம்பினைத் தடிந்து அழித்தான் எனச் சிலப்பதிகார நீர்ப்படை காதை அ.124126ம்; பதிற்றுப்பத்து 40,44,88- 5ம் பத்துப் பதிகமும் கூறுகின்றன. இளஞ்சேரல் இரும்பொறை மன்னரை வெற்றி பெற்ற பிறகு 'கொள்ளையடித்து விட்டுவிடின்; தோற்றவன் மீண்டும் தலைதூக்கி விடுவான் எனவே; தீக்கிரை ஆக்கினான்' என்கிறது பதிற்.81. இதனால் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன், பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை,

இளஞ்சேரல் இரும்பொறை ஆகிய வேந்தர் முன்னர் பணிந்து நடுங்கி நின்ற வேளிரை முறையே பதிற்.30,75,88 ஆகியன காட்டும்.

ஒரு வேந்தனால் தனித்து அடக்க முடியாத மன்னன் பாரி எனப் புறம்.109116 பாடல்கள் உரைக்கின்றன. வேந்தனை வென்று இரவலர்க்குக் களிறும் தேரும் தரக் கூடிய மன்னனைப் புறம்.313 புகழ்கிறது. சீறார் மன்னனுக்கும் வேந்தனுக்கும் இடையில் நடந்த போரைப் புறம்.308 வருணிக்கிறது. வேந்தன் யானைப்படையோடு வந்து வேல்களாலும் அம்புகளாலும் தாக்கினும்; நெடுநீர்ப் பொய்கை, நெற்கூடு ஆகியன நிறைந்த வேளாளர் நாட்டை வீரர் காப்பர் எனப் புறம்.287 பாடுகிறது. நீர்வளம் சூழ்ந்து; போர்க்கொடி ஏற்றிய எயிற்புறத்தில்; அரிய திறைப்பொருள் கொடுப்பினும் ஏற்கமறுத்துச்; சினத்துடன் அடையாள மாலை சூடிய வேந்தன் போரைத் தொடர்கிறான் எனப் பாசறை வீரன் அகம்.84ல் நொந்து புலம்புகிறான். யானை கொண்டு தாக்கிய வேந்தரால் எயிற்சுவர் உடைந்துவிட மன்னர் கலங்கியமை நற்.43ல் உவமை ஆகிறது.

முடிப்பொன்னும் போர்வெற்றியும்

புறம்.40 கிள்ளிவளவன் வேளிர் முடிக்கு அழகூட்டிய பொன்னால் கழல் செய்து அதைத் தன் கால் அழகுற அணிந்து கொண்டான் என்கிறது. பதிற்.40 நன்னன் வேந்தர் ஏழுவரை வென்று அவரது முடிப் பொன்னால் ஆரம் செய்து மார்பில் அணிந்து கொண்ட பெருமை உடையவன் என்கிறது. ஆய்வாளர் இது கற்பனையாகப் பாடப்பட்டது என்று கூறுவதை ஏற்க இயலாது (கா. அப்பாத்துரையார், தென்னாட்டுப் போர்க் களங்கள், 2014. ப.96 112). ஏனெனில் மகனது வெற்றியால் கிடைத்த ஆரம் இமயவரம்பனுக்கு உரித்தானதைப் பதிற்.14 அறிவிக்கத்; தொடர்ந்து நன்னன் வழித்தோன்றிய மோகூர் மன்னனை இமயவரம்பனின் இன்னொரு மகனாகிய கடல்பிறக்கோட்டிய குட்டுவன் வீழ்த்திய பிறகு அவ்ஆரம் அவனுக்கு உரித்தானது எனத் தெளிவான வரலாறு பதிற்.45ல் கிடைக்கிறது.

வேந்தர்க்கு மகண்மறுத்த மன்னர்

மகண்மறுத்து வேந்தரோடு வேளிர் போர்செய்ய முனைவதால் நிகழ்விருக்கும் அழிவை எண்ணிப் புறம்.336 முதல் 355வரை புலவர் அலமந்து அரற்றுகின்றனர். யானையோடு சூழ்ந்த வேந்தர்க்கு; மகளைத் தர மறுத்த மன்னனைக் கபிலர் பெயர் சுட்டாது புறம்.337ல் பாடுகிறார். இவர் பதிற்.7ம் பத்தில் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடியவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. புறம்.355 சிதைந்த பாடலாக இருப்பினும்; 'கண்ணார் கண்ணிக் கடுமான் கிள்ளி' என; ஆத்தி மாலை சூடிய கிள்ளியின் பெயரைச் சொல்வதால் பெண்கேட்டவன் சோழன் ஆகிறான். புறம்.344ல் 'காஞ்சிப் பனிமுறி ஆரம் கண்ணி' அணிந்த குறிப்பு மகட்கொடை நேர்ந்தவன் சோழன் என்கிறது. பெண்கேட்ட வேந்தன்; 'உறந்தை அன்ன உரைசால் நன்கலம்' கொடுக்க முனைவதால் அவன் சோழன் எனக் குறிப்பாகச் சொல்கிறது புறம்.352. வேந்தன் பெயர் வெளிப்படையாக இல்லை எனினும்; முசிறி அன்ன நலம்சால் பரிசம் தர முனைகிறான் என்ற புறம்.343ன் செய்தி அவனைச் சேரன் என்று குறிப்பாகச் சொல்கிறது.

தன்பணை மன்னன் வேந்தனுக்கு மகளைத் தரமறுத்ததைப் புறம்.342ல் பாடும் அரிசில்கிழார் பதிற்.ல் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையைப் பாடியவர். புதிதாக வந்த வேந்தர் வேளாளன் மகளை மணமுடிக்க வற்புறுத்தியமை புறம்.345ல் உளது. இப்போராட்டங்கட்கு இடையியே வெளியன் வேள் மகள் நல்லினியை உதியன்சேரலாதன் மணந்தான்; வேளாவிக் கோமான் பதுமனின் இருமகள்கள் இரும்பொறை, உதியன் ஆகிய இருமரபுச் சேரரை மணந்தனர் என்பன முறையே பதிற்.2,4,8ம் பத்துப் பதிகங்களின் செய்திகள் ஆகும்.

வேந்தனுக்குப் படைநடத்திய மன்னன் மகன்

சோழிய ஏனாதி திருக்கண்ணன் புறம்.174ல் மலையமான் திருமுடிக்காரியின் முள்ளூருடன் தொடர்புறுத்தப் படுகிறான். அவன் மன்னன் காரியின் வழித்தோன்றல்

என்பது உறுதி.

வேந்தரும் திணைமாந்தரூள் தலைவரும்

வன்புல இருக்கை அடையாளப்படுத்தும் குறும்பர், வேட்டுவர், குறவர், மறவர் ஆகியோரும்; ஊரன் என்ற பெயரால் அடையாளப்படும் கிழாரும் வேந்தருடன் இணக்கமான உறவு உடையோராகவும்; எதிர்த்து நின்றவராகவும் இருதிறப்பட்டுக் காணப்படுகின்றனர். கிழாரிடம் வேந்தர் அதிகாரத்துடன் பெண்கேட்டனர். வேற்று நாட்டுத் திணைமாந்தரை எதிர்க்கும் சூழலும் புலம்பெயர்ந்த வேந்தர்க்கு ஏற்பட்டது. வேந்தர்க்குச் செவியறிவுறுத்திப்; போர்மேற் சென்று; தூது உரைத்துப்; போற்றுதலுக்கு உரியவராய்த் திணைமாந்தர் இருந்தனர்.

வேந்தன் புலப்பெயர்வும் திணைமாந்தலும்

போர்வைக்கோப் பெருநற் கிள்ளி தன் நாட்டை நீங்கி வாழ்ந்த சூழலில் ஆழூர் மல்லனோடு மற்றோரில் ஈடுபட்டமை புறம்.80ல் பாடப்பட்டுள்ளது.

வேந்தன் தூதுவராகும் பாணர்

கலைக்குழுத் தலைவியான பாண்குல ஓளவையார் அதியனுக்காகத் தொண்டைமானிடம் தூது சென்றதைப் புறம்.95ல் காண்கிறோம்.

வேந்தன் மந்திரச் சுற்றமும் வேட்டுவக்குடியும்

தன் பெயராலேயே வேட்டுவக் குடிப் பெண்ணாக அறியப்படும் புல்லாற்றார் எயிற்றியார் புறம்.213ல் கோப்பெருஞ்சோழனை நெறிப்படுத்தி அவன் மக்களோடு போர் செய்வதைத் தவிர்க்க வைத்த அருஞ்செயல் எயினர் குடியினர்க்கு வேந்தரின் மந்திரச் சுற்றத்தில் இடம் இருந்ததைக் காட்டும்.

கிழார் வேந்தர் இணக்கம்

பாரம்பரியமாகப் புன்செய் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டு உழுத திணைமாந்தரின் ஊர்த்தலைவரே கிழார் எனப்பட்டனர். (ச.கண்மணி கணேசன், "பாடல் பெற்ற கிழார்கள்", Journal of Valartamil, Vol.1 No.2, 24.12.2020. pp.13-24).

‘யான்வாழ நாளும் பண்ணன் வாழிய’ எனப் புறம்.173ல் சோழன் போற்ற நற்பெயர் பெற்ற பண்ணன் காவிரிக் கரைச் சிறுகுடிக் கிழான் ஆவான். சோழனுக்காகப் போர்மேற் சென்ற பண்ணன் மழை பொய்த்துச் சோழனது நெல்வேளாண்மை குன்றிப்; பஞ்சம் நிலவிய போது; தன் புன்செய்ப் பயனை மக்களுக்கு ஈந்ததைப் புறம்.388; அகம்.177ம் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. வேந்தன் படையில் முன்னணியைப் பகைவர் அழித்த போது; தான் ஒருவனே வாள்வலத்தால் எதிர்த்து நின்ற பெருமைக்கு உரிய ஊரனைப் புறம்.330 புகழ்கிறது. புன்செய் சூழ்ந்த சீறார்த் தலைவன் பெரும்படை உடைய வேந்தனின் உற்ற துணை ஆவதைப் புறம்.324 குறிப்பிடுகிறது. புறம்.314 வன்புலச் சீறார்க் குடியும் மன்னும் தானாகியவன் வேந்தனுக்கு இணக்கமாக இருந்ததைப் பாடுகிறது. புறம்.320 யானை வேட்டையில் வல்லவன் வாழ்ந்த ஊரின் தலைவன் வேந்துதரு விழுக்கூழைப் பாணர்க்கு வரையாது வழங்கும் பெருந்தகை என உரைப்பதால்; வேந்தனுக்கு நெருக்கமானவன் ஆகிறான்.

கிழார் வேந்தர் பகை

‘நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வியர் துடைத்த’ வேந்தனுக்கு மகட்கொடை மறுத்த பெருஞ் சிக்கல் என்ற ஊரின் கிழான் பற்றிய புறம்.349 அவரிடையே இருந்த பகையைத் தெளிவாக்குகிறது. ஆமாணைத் தாக்கும் புலி உலவும் காட்டில் உள்ள ஊரின் தலைவன் வேந்தனது கறையடி யானையைக் கொல்ல எடுத்த வேல் தப்பினால் வாளை எடுத்துச் சாதிப்பான் என்கிறது புறம்.323. வேந்தனின் தூக்கத்தைக் கெடுப்பவன்; வரகை அறுவடை செய்த பின்; எலி வேட்டை ஆடும் சிறுவரின் அம்புக்கு அஞ்சிக்; காட்டுக் குறுமுயல் மட்பாண்டங்கள் உடைய நிலைகெட்டு ஓடும் வன்புலத்தில் வேளாண்மை செய்தவன் என்கிறது புறம்.322. தனிமகனாரின் நற்.153ம் பாடல் வேந்தனிடம் இருந்து தன் ஊரைக் காப்பாற்ற ஊர்காவலன் கடப்பட்டு இருந்ததைக் காட்டும். வேந்தரின் படை நெருங்கியவுடன் மக்கள் ஊரைக் காலி செய்து ஓடினர். ஆனால் ஊர்காவலன் உயிருள்ள வரை போராட வேண்டிய பொறுப்பில்

இருந்தான். வேந்தர் திணைமாந்தர் வாழ்வாதாரங்களை எரியூட்டிப் பணிய வைத்தனர்.

மறவர் வேந்தர் இணக்கமும் பகையும்

வேந்தன் அழைப்பு விடுக்கப் போருக்குச் சென்ற மூதிலாளன் பெருமையைப் புறம்.284 பாடுகிறது. மறவனின் வேல் வேந்தனின் களிற்றைத் தாக்கும் சிறப்புப் பொருந்தியது எனப் புறம்.332 புகழ்கிறது. காட்டக இருக்கையின் தலைவன் வேந்தனை எதிர்த்த போரில் கொன்ற யானையின் ஓடைப் பொன்னை இரவலர்க்குப் பரிசாக அளிக்க வல்லவன் என்னும் பெருமையைக் கூறுகிறது புறம்.326.

வேந்தன் தானையோடு வந்து தாக்கினாலும்; காவல்காடு மட்டுமே சூழ்ந்த காட்டகத்து இருக்கையின் தலைவன் முளவுமா, உடும்பு ஆகியவற்றின் இறைச்சியை ஈய வல்லவன் என்ற புகழ்ச்சியும் புறம்.325ல் இருதிறத்தார்க்கு இடையில் இருந்த பகைமையை உணர்த்துகிறது.

குறும்பர் வேந்தர் இணக்கமும் பகையும்

வேந்தன் குறும்பரைப் போர்வீரராகக் கொண்டு தண்ணுமை முழக்கி அழைத்ததைப் புறம்.293ல் காண்கிறோம். முல்லைநிலத் தலைவன் வீரமரணம் அடைந்ததால் வேந்தன் பெறவிருந்த வெற்றியைப் புறம்.265 ஐயத்திற்கு இடமாக்குகிறது.

அதியமான் காட்டில் அரண் சூழ்ந்த குறும்புகளை வென்று நறுங்கள் மிகுந்த குடியிருப்புகளை அழித்ததால் அவனது படையின் வேல் காம்புகளில் கறை படிந்து; ஆணிகள் கழன்று கெட்டதைப் புறம்.97 சொல்கிறது. பகை வேந்தன் போரில் வீழ்க்; காட்டொடு மிடைந்த முன்றிலில் கள்ளுண்டு களித்த தலைவன் எவ்வாறு பாணரை ஓம்புவான் என விரிக்கிறது புறம்.316.

குறவர் வேந்தர் இணக்கமும் பகையும்

புறம்.157 பாடும் ஏறைக்கோன் எனும் குறிஞ்சித்தலைவன்; ‘வேந்துடை அவையத்து ஓங்குபு’ நடக்கும் பெருமைக்கு உரியவன். எனவே அவன் வேந்தனின் மந்திரச் சுற்றத்தில்

இருந்தமை ஒருதலை.

குறிஞ்சித் தலைவனாகக் கொல்லி மலையில் வாழ்ந்த வல்வில் ஓரியைக் காரி அழித்துக் கொல்லியைச் சேரனிடம் ஒப்படைத்ததை அகம்.209 பாடுகிறது.

வேந்தரும் நாகரும்

நாகர் இனத்தவருள் தலைமைத் தன்மை உடைய நாலைகிழவன் நாகன் பாண்டிய வேந்தனின் அமைச்சனாய்த் திறம்படப் பணி ஆற்றியமை பற்றிப் புறம்.179 உரைக்கிறது. வெள்ளைக்குடி நாகனார் கிள்ளி வளவனை புறம்.35ல் செவியறிவுறுத்துவது; ,உழவைத் தம் தலையாய கடமையாகக் கொண்ட குடிமக்களின் நிலக்கடனை நீக்க; என்ற ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளையின் உரை (புறநானூறு பகுதி1, 2007. ப.98); நாகர் மந்திரச் சுற்றத்தில் இடம்பெற்றதை உணர்த்தும்.

அரசியல் தூதும் பார்ப்பாரும்

பார்ப்பாரை அரசியல் தூது அனுப்பினர் என்பதைப் புறம்.305 மூலம் அறிகிறோம். மெலிந்து எளிமையாக இருப்பினும்; செயல்திறன் மிகுதியாக இருந்ததால் யாருக்கும் காத்திருக்காது; தயங்காது முற்சென்று; நாவன்மையால் திறம்படத் தூதுரைத்த பாங்கை மதுரை வேளாசான் புகழ்கிறார். அத்தூது போரைத் தவிர்த்தது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். பாறைகள் கண்கூச ஒளிவீசும் வெய்யிலில்; மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் காட்டு வழியில்; கந்தையை உடுத்து; விலா எலும்புகள் தெரிய; ஒரு பார்ப்பான் வெள்ளிய தூது ஓலையை மடித்து எடுத்துக் கொண்டு செல்வதை அகம்.337 காட்டுகிறது (அகநானூறு நித்திலக்கோவை, 2008. ப.85).

References

- Appaaththuraiyaar,kaa. (2014).
 Thennaattup Porkkalangal. Chennai: poompukaar pathippakam
 Akanaanuuru kalirriyaanai nirai, (2009). Chennai: kazhaga veliyeedu
 Akanaanooru maninidai pavalam, (2007). Chennai: kazhaga veliyeedu
 Akanaanooru niththilakkovai, (2008). Chennai: kazhaga veliyeedu

முடிவுரை

சேரசோழபாண்டியர் எனும் மூன்று மரபினர் மட்டும் இன்றிப் பிற வேந்தரும் ஆங்காங்கு ஆள; அவரை மூவேந்தர் அழித்தனர். அவரிடையே மணவுறவு, நட்புறவு, பகை, பங்காளிச் சண்டை, தலைமுறை முரண்பாடு அனைத்தும் இருந்தன. அரசுகட்டில் ஏறா வேந்தரின் கிளையினர் படைத் தலைவர் ஆயினர்.

நெல்வேளாண்மைக்காக உழுவித்த மன்னருள் வேந்தருடன் நட்பு பாராட்டியவர், எதிர்த்தவர், படைத் தளபதியாகப் பொறுப்பு ஏற்றவர் எனப் பல நிலையினர் இருந்தனர். அதிகாரத்துடன் வேந்தர் மகட்கொடை நேர; வேளிர் மறுத்துப் போரிட்டனர். தம் யானைப் படையால் வேளிரின் நீர்நிலைகளையும் வயலையும் நாசமாக்கித் தீக்கிரை ஆக்கியதால் வேந்தர் முன் வேளிர் நடுங்கி நின்றனர். தோற்ற மன்னர் காடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இச்சிக்கலுக்கு இடையே மன்னர் மகள்களை மணந்த வேந்தரும் இருந்தனர்.

ஊர்த்தலைவராகிய கிழாரிடம் வேந்தர் பெண்கேட்டுத் தம் அதிகாரத்தை நிலைநாட்டினர். வேற்றுநாட்டுத் திணைமாந்தரை எதிர்க்க வேண்டிய சூழலும் புலம்பெயர்ந்த வேந்தர்க்கு ஏற்பட்டது. வன்புல இருக்கையில் வாழ்ந்த திணைமாந்தருள் வேந்தர்க்காகப் போரிட்டுத் தூது சென்று; செவியறிவுறுத்திய பாணர், வேட்டுவர், குறவர், குறும்பர், மறவர் அடங்குவர். நாகர் படை நடத்தி வேந்தர் மந்திரச் சுற்றத்தில் இடம் பெற்றனர். பார்ப்பார் அரசியல் தூது சென்றனர்.

Chilappathikaaram, (1968). Chennai: Thiyaakaraasa vilaasa veliyeedu

Chilappathikaaram, (1968). Paakaneri: Tha.Vai.I. Thamizhch changa veliyeedu

Kanmani Ganesan,S., “Features Differentiating Venthar, Velir and Leaders Among Thinaimaanthar”, *Journal of Indian Studies*, Vol.14 No.1, (2021). pp.55-62, ISSN - 1675-171X, <https://ejournal.um.edu.my/index.php/JIS/article/view/31526/13391>).

Kanmani Ganesan,S. Padal Petra Kizhar. Journal of Valartamil, Vol.1 No.2, (24.12.2020). pp.13-24

Narrinai, (2007). Chennai: kazhaga veliyeedu

Pasuvalingam,M., Changakaala Vanji, (1984). Chennai: Sekar pathippakam

Paththuppaattu thokuthi II, (2008). Chennai: kazhaga veliyeedu

Pathirruppaththu, (2007). Chennai: kazhaga veliyeedu

Puranaanooru, (1894). Chennai: Law Journal Press

Puranaanooru pakuthi I&II, (2007). Chennai: kazhaga veliyeedu

Ragavaiyengar,R., kosar (1951). Chidambaram: Annamalai University Publication Series

Upinder Singh, *Inscriptions of Ashoka*, (2020). *Encyclopédie des historiographies : Afriques, Amériques, Asies - Inscriptions of Ashoka - Presses de l'Inalco*

அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் ஆகுபெயர்: ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு

The Trope Between Arabic and Tamil Languages: A Contrastive Study

ஏ.ஆர்.எம் மஹ்ஸூம் / M.R.M Mahsoom¹

எம்.எஸ்.எம் ஹபீஸ் / M.S.M Hafees²

ஏ.என் பாஸிலா பேகம் / A.N Fasila Begam³

This research is a comparative study on Trope's grammar between Tamil and Arabic languages, the former comes from the Dravidian family, and the latter belongs to the Semitic family. In Tamil, Trope refers to using a word that does not have its real meaning, whereas the Arabic rhetoric introduced this aspect as *Majaz*. This study compared Trope in both languages and discovered similarities and differences, which could fill the research gap on this topic. The important finding of this study is that the concept of *Majaz* corresponds to what is termed Aahu Peyar in Tamil. Another finding is that the Tamil language consciously reflects the first two of the three main aspects: word, relation, and the Index in the Arabic definition of *Majaz*. Although the unit of Index is not stated in the Tamil definition, it can be found in the examples. While the semantic change of the word from its original meaning to another was the basis on which both languages coexisted, Arabic rhetorical science considered *Majaz Aqli* as a unique type of *Majaz* and defined it as assigning the verb to other than its subject; however, this classification is not available in Tamil language, even though it can be seen widely in its examples. In terms of Trope classification, there are many similar forms in both languages, and they have some distinctive types that specify each. The concepts of the target language may be mastered by accurately understanding the source language, so the researchers hope that this study will be helpful for those who use Tamil as their mother tongue and acquire Arabic as a target language

Date of submission: 2022-06-04

Date of acceptance: 2022-06-30

Date of Publication: 2022-07-28

Corresponding author's Name:

M.S.M Hafees Email: hafeezzahry@gmail.com

Key Words: *Majaz*, *Aahu Peyar*, Relation, Index, Tamil Grammer

ஆய்வுப் பின்புலம்

மொழியானது மானிடர்களிடமிருந்து பிரிக்கமுடியாத தொடர்பாடலுக்கான

ஆக்கக் கூறாகும். பிரபல பக்தாதிய அறபு மொழியியலாளர் இப்பனு ஜின்னி, ஒவ்வொரு சமூகத்தினரும் தம் கருத்துக்கள் மற்றும் எண்ணங்களை பிறருக்கு புலப்படுத்துவதற்கு

¹ The Author is master's student in linguistic studies, International Islamic University Malaysia. mahsoomzahry92@gmail.com.

²The Author is Ph.D. student in Arabic Literary Studies, International Islamic University Malaysia. hafeezzahry@gmail.com.

³The Author is an undergraduate student in Department Islamic Studies, Southeastern University of Sri Lanka, Oluvil, Sri Lanka. fasilabagem49@gmail.com.

ஒரு கருவியாகக் கொள்ளும் ஒலித்தொகுதியே மொழி என்கின்றார் (Kurt, N., Abu al Haija, M.R. & Atoum, 2015). அந்த வகையில் “பேசப்படுவதும் கேட்கப்படுவதுமே உண்மையான மொழியாகக் கருதப்படுகின்றது, எனினும் எழுதப்படுவதும் படிக்கப்படுவதும் அடுத்த நிலையில் வைத்து கருதப்படும் மொழியாகும், இவை தவிர வேறு வகை மொழி நிலைகளும் காணப்படுகின்றன” என்ற அறிஞர் மூ. வரதராசனாரின் மேற்கோள், மொழி காலந்தோறும் அவ்வக்கால தேவைகளுக்கேற்ப வளர்ச்சியடைகின்றது என்பதனைக்காட்டுகிறது (Varadarajan, 1995). அதன் வெளிப்பாடாகவே இலக்கியமும் இலக்கணமும் நோக்கப்படுகின்றன. ஏதேனும் குறிக்கோளை மையமாகக் கொண்டு விதிகளைக் கூறுவது இலக்கணமாகும். இலக்கியக் கல்விக்கு உருதுணையாக இருப்பதுவே இலக்கணத்தின் நோக்கமாகும். எனவே இலக்கியத்தின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ளவே இலக்கண விதிகள் தோன்றின என்பர் (Shanmukam, 1980).

அவ்வகையில் தமிழ் மொழியானது எழுத்து இலக்கணம், சொல் இலக்கணம், பொருள் இலக்கணம், யாப்பு இலக்கணம், அணி இலக்கணம் ஆகிய ஐவகை இலக்கணங்களை முன்வைக்கின்றது, இவற்றில் முறையே முதலிரண்டும் மொழிக்கு இலக்கணம் கூறுபவை எனவும், பொருள் இலக்கணமானது இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கு இலக்கணம் கூறுவது எனவும் மற்றும் யாப்பிலக்கணம் என்பது இலக்கியம் எழுதப்படும் செய்யுளுக்கான இலக்கணம் கூறுவது எனவும் வரையரை செய்வர் (Nuhman, 1999).

அரபு மொழியில், இல்முல் தஜ்வீத் ஒலி இலக்கணம், ஹத்து அரபு எழுத்திலக்கணம், இல்முல் சர்ப் சொல் இலக்கணம், இல்மு நஹ்வு தொடர் இலக்கணம், இல்முல்பலாகா - அணி இலக்கணம் மற்றும் இல்முல் அருள் வல்கவாபி யாப்பிலக்கணம் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன (Al'ahdal, 1990). அரபு மொழி அணி இலக்கணத்தின் பிரதான மூன்று வகைகளில் ஒன்றான பொது அணியியல் (இல்முல் பயான்) என்பது ஒரு

செய்தியை அல்லது நிகழ்வை விபரிக்கும் போது அடிப்படைக் கருத்துச் சிதைவின்றி கையாளும் பல்வேறு வழிமுறைகளை விபரிக்கும் கலையாகும். இக்கலையான தஷ்பீஹ், மஜாஸ் மற்றும் கினாயா என மூன்று பிரதானமாக கருத்தியல்களை முன்வைக்கின்றது (Mālim, 2019).

மொழி கருத்தின் வெளிப்பாடு என்ற வகையில் மொழிக் கற்கையில் சொற்பொருள் பற்றிய தலைப்பு அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மொழியானது இரண்டு பிரதான கூறுகளின் அடிப்படையில் செயல்படக்கூடியது. ஒன்று சொன்மை மற்றொன்று பொருண்மை. சொன்மையானது ஒலிக்கூறு, சொற்கூறு, தொடரமைப்பு என்பவற்றினூடாக வெளிப்பட வல்லது. சொற்களும் தொடர்களும் பொருளை உணர்த்தும் பொழுது பொருண்மை உண்டாகிறது. அதாவது ஒரு சொல்லானது தன்னையும் தான் குறிப்பிடும் பொருளையும் குறிக்கின்றது (நிணீர்ஹ்ணீக்ஷீணீழீ - ணிணீ□□, 2021). அந்த வகையில் மொழியின் ஒரு கூறாக கருதப்படுகின்ற சொல்லின் பொருள் (விமீணீஸீவீஸீர்) மிக முக்கியமான ஒரு அம்சமாகும். பொருளானது பல மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி புதிய பொருளை கொள்ளத் துவங்குகிறது. அதாவது அடிப்படையான பொருளை உணர்த்தாது வேறு பொருள்களை உணர்த்துகின்றது. இத்தகைய பொருள் மாற்றத்திற்குற்படும் கருத்தியல்களில் அரபு மொழியில் காணப்படும் மஜாஸ் மற்றும் தமிழ்மொழியில் காணப்படும் ஆகுபெயர் தொடர்பாக இந்த ஆய்வு ஒப்பீடுசெய்கின்றது.

குறித்த ஒரு மொழி தான் சார்ந்த சமூகத்தை பிரதிபலிக்கும் என்ற வகையில் மொழி கற்கும் மாணவர்கள், அவர்களது மூல மொழி எண்ணக்கருக்களை (Concepts of Source Language) முறையாக அறிந்திருப்பது இன்றியமையாதது. அது இலக்குமொழி எண்ணக்கருக்களை (Concepts of Target Language) இலகுவில் புரிந்துகொள்ளவும் உதவுகிறது. அத்தோடு சிறந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணியின் சாத்தியப்பாடு மூல மொழிஇலக்கு மொழி

கருத்தியல்களையும், எண்ணக்கருக்களையும் சரியாக விளங்கிக்கொள்வதிலே தங்கியுள்ளது. இத்தகைய பிண்ணணிகள் இந்த ஆய்வின் முக்கியத்துவத்துவத்தையும் தேவையையும் உணர்த்துகின்றன.

ஆய்வு நோக்கங்கள்

1. அரபு, தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் மஜாஸ் ஆகுபெயர் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய இலக்கணங்களை அடையாளப்படுத்தல்.
2. குறித்த கருத்தியல் தொடர்பாக இரு மொழிகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலக்கணங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளைக் கண்டறிதல்;

ஆய்வு முறையியல்

இந்த ஆய்வானது பண்புசார் விபரிப்பு முறை (Qualitative & Descriptive) ஆய்வாகக் காணப்படுகின்றது. இது அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் காணப்படும் மஜாஸ் ஆகுபெயர் இலக்கணங்கள் தொடர்பாக எழுதப்பட்டுள்ள இரண்டாம் நிலைத் தரவு மூலாதாரங்களான (Secondary Sources) நூற்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இணையத்தள ஆக்கங்களை மையமாகக் கொண்ட நூலக ஆய்வாகும் (Library Research). இவ்வாய்வானது இரு வேறுபட்ட மொழிக் குடும்பங்களைச் பிரதிபலிக்கின்ற அரபு, தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கிடையிலான இலக்கணங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்கின்ற மையால் முரண்பாடான இருமுக இலக்கண ஒப்பியல் ஆய்வுக்குள்; (Bilingual Contrastive Study) உள்ளடங்குகிறது.

கலந்துரையாடல்களும், கண்டறிதல்களும்

நோக்கம் 01:

ஆய்வின் முதல் நோக்கத்தினை அடையும் நோக்கில் அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் காணப்படுகின்ற மேற்குறித்த கருத்தியல் தொடர்பான அம்சங்கள் இங்கு விபரிக்கப்படுகின்றன.

அ) அரபு மொழியில் காணப்படும் மஜாஸ்:

மஜாஸ் (مَجَاز Maj'Éz) என்ற பதமானது ஜாஸ் (جَاز JÉza) என்ற வினையின் இடப் பெயராகும். ஒரு இடத்தை கடந்து செல்லல் என்ற மொழிக் கருத்தைக் கொண்ட செயற்படுபொருள் குன்றிய வினையாகும் (لِإِزْم - LÉzim). இது பின் வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது.

"عَرَبِيٌّ فِي ظِلِّ الْمَجَازِ وَالْمَجَازُ عَرَبِيٌّ فِي ظِلِّ الْمَجَازِ"

குறித்த ஒரு சொல் அதனது நேர் பொருள் (أَعْرَبِيٌّ - HaqÉqÉ); கருத்து வதற்கு அசாத்தியமான குறிகாட்டியோன்று (أَعْرَبِيٌّ - QarÉnÉ) அமையப்பெற்று, குறித்த நேர்பொருளுடன் தொடர்புடைய (أَعْرَبِيٌّ - NAIÉqÉ) வேறு பொருளில் (أَعْرَبِيٌّ - MajÉzÉ) பிரயோகிக்கப்படுவது மஜாஸ் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது (Abu Aleadus, 2007). இவ் வரைவிலக்கணத்தின் படி ஓர் வசனத்தில் இடம்பெறுகின்ற குறித்த சொல்லானது மாற்றுப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதற்கான இரண்டு நிபந்தனைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

1. குறித்த சொல்லுக்கான நேர்பொருள் மற்றும் மாற்றுப்பொருள் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான ஒரு இடைத்தொடர்பு காணப்படுதல்.

2. குறித்த சொல் இடம்பெறுகின்ற வசனத்தில் அல்லது கூற்றில் நேர்பொருளை பொருத்திப் பார்ப்பதற்கு சாத்தியமில்லாத குறிகாட்டிகள் (أَعْرَبِيٌّ - QarÉnÉ) இடம்பெற்று வருதல்.

எனவே, இங்கு மஜாஸ் இடம்பெறுகின்ற வசனத்தில் மாற்றுப்பொருளைக் கொண்ட குறித்த சொல், இடைத்தொடர்பு, குறிகாட்டி என்ற மூன்று பிரதான கூறுகளுமே ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்றன.

ஜூஸ்இய்யா (பகுதி சார்ந்தது)	இது ஒரு சொல்லின் பகுதியினைக் குறிப்பிடுவதனூடாக மொத்தப் பொருளினை நாடுவதாகும்.
	أحسن إلى الناس تستعبد قلوبهم. நீ உபகாரம் செய், அவர்களது உள்ளங்களை (மனிதர்களை) நீ அடிமைகளாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம்.
	இங்கு “உள்ளம்” என்ற சொல் “மனிதன்” என பொருள் மாற்றம் கொண்டுள்ளது.

குல்லிய்யா	இது ஒரு சொல்லின் முழுமையான வடிவத்தை
------------	-------------------------------------

(முழுமை சார்ந்தது)	குறிப்பிடுவதனூடாக அதன் பகுதியை நாடுவதாகும்.
	سكن ابن خلدون مصر இப்பனு கல்தூன் எனிப்தில் (குறித்த பிரதேசத்தில்) வசித்தார்.
	இங்கு “எகிப்து” என்ற சொல் பகுதியளவிலான குறித்த ஒரு பிரதேசத்தை சுட்டுவதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஸபபிய்யா (காரணி சார்ந்தது)	இது காரணியைக் குறிப்பிட்டு விளைவை மாற்றுப்பொருளாக நோக்குவதாகும்.
	رعت الماشية الغيث. கால்நடைகள் மழையை (புல்) மேய்ந்தன.
	புற்பூண்டுகள் வளா;வதற்கு மழை நீர் காரணமாக அமையும் என்பதால் காரணி குறிப்பிப்பட்டு விளைவு நாடப்பட்டுள்ளது.

முஸப்பிய்யா (விளைவு சார்ந்தது)	இது விளைவைக் குறிப்பிட்டு காரணியைக் மாற்றுப்பொருளாக நோக்கப்படுவதாகும்.
	شرب خالد الأذى காலித் தீங்கை (மதுபானத்தை) குடித்தான்..
	இங்கு விளைவைக் (தீங்கு) குறிப்பிட்டு காரணி (மதுபானம்) மாற்றுப்பொருளாக கருதப்பட்டுள்ளது.

மகல்லிய்யா (இடம் சார்ந்தது)	இது இடம் குறிப்பிட்டு அங்கு காணப்படும் மனிதன் அல்லது பொருள் நாடப்படுவதாகும்.
	حكمت المحكمة على المتهمين بالسجن لمدة شهر . நீதிமன்றம் (நீதிபதி) குற்றவாளிக்கு ஒரு மாத கால சிறைத் தண்டனையை விதித்து தீர்;ப்பளித்தது (தீர்ப்பளித்தார்).
	இங்கு நீதிமன்றம் என்பதிலூடாக அங்கு இருந்த நீதிபதியே நாடப்படுகின்றாh;.

ஸமானிய்யா (காலம் சார்ந்தது)	இது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் எதிர்கால நிலையை குறிப்பதன் ஊடாக நிகழ்காலத்தை நாடுவதாகும்.
	اتتصر المصريون على الأعداء في أيام خالده ஏகிப்தியா;கள் அழியாத நாட்களில் (நடைபெற்ற யூத்தங்கள்) எதிரிகளை தோக்கடித்தனர்.
	இங்கு “நாட்கள்” என்ற காலத்தை குறிக்கும் சொல்லின் மூலம் அப்போது நடைபெற்ற யூத்தங்கள் கருதப்படுகின்றன.

ஹாலிய்யா (நிலைமை சார்ந்தது)	இது ஒரு பொருள் அல்லது நிலைமையை குறிப்பிட்டு அதன் மூலமாக அப்பொருள் அல்லது நிலைமை உள்ள இடத்தை நாடுவதாகும்.
	جئت إلى ماليزيا ونزلت فيها بصديقي محمد . நான் மலேசியா சென்று எனது நண்பன் முஹம்மதிடம் (முஹம்மதின் வீட்டில்) தங்கினேன்.
	இங்கு “முஹம்மத” என்பதிலூடாக அவர் இருக்கும் இடம் கருதப்பட்டுள்ளது.

இஃதிபாரு மா கான (கடந்தகால நிலை சார்ந்தது)	இது ஒரு பொருளின் கடந்த கால நிலையை குறிப்பிட்டு தற்போதைய நிலையை கருதுவதாகும்.
	قول الأم عن ابنها: تخرج طفلي من الجامعة وأصبح مهندسا . தாய் தனது மகனைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறினாள்: எனது குழந்தை பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டம் பெற்று வைத்தியரானான்.
	இங்கு குழந்தை என்பது வாலிபன் என்ற கருத்தில் நோக்கப்படுகின்றது. குறித்த நபரின் ஆரம்ப நிலை குறிப்பிடப்பட்டு தற்போதுள்ள நிலை நாடப்பட்டுள்ளது.

இஃதிபாரு மாயகூனு (எதிர்கால நிலை சார்ந்தது)	இது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் எதிர்கால நிலையை குறிப்பதன் ஊடாக நிகழ்காலத்தை நாடுவதாகும். ترید زوجته أن تلد طيبيا.
--	--

	அவனது மனைவி ஒரு வைத்தியரைப் பெற்றெடுக்க விரும்புகிறாள். வைத்தியர் என்ற சொல் எதிர்கால நிலையை கவனத்திற் கொண்டு பிரயோகிக்கப்பட்டது.
--	---

லாஸிமிய்யா (பயன் சார்ந்தது)	இது ஒரு சொல்லின் நியமப்பொருள்இ நாடப்படுகின்ற மாற்றுப் பொருளுக்கு அவசியமான ஒன்றாக இருத்தலைக் குறிக்கும். يا أحي انظر الحرارة எனது சகோதரனே! சூட்டைப் (நெருப்பை) பாரு இங்கு சூடு என்பது நெருப்பிற்கு இன்றியமையாததாகும்.
-----------------------------	---

மல்ஸூமிய்யா (பொருள் சார்ந்தது)	இது ஒரு சொல்லின் நியமப்பொருளுக்கு நாடப்படுகின்ற மாற்றுப் பொருள் அவசியமான ஒன்றாக இருத்தல். دخلت الشمس خلال النافذة சூரியன் (வெளிச்சம்) யன்னல் ஊடாக நுழைந்தது. இங்கு சூரியனுக்கு வெளிச்சம் என்ற பண்பு இன்றியமையாததாகும்.
--------------------------------	---

ஆலிய்யா (கருவி சார்ந்தது)	இது கருவி அல்லது உபகரணம் குறிப்பிடப்பட்டு அதன் விளைவு நாடப்பட்டு வருவதாகும். وأنتم تخافون من السيف. நீங்கள் வாளுக்கு (யூத்தத்திற்கு) பயப்படுபவர்கள் இங்கு வாள் என்ற உபகரணம் குறிப்பிடப்பட்டு அதன் விளைவுகளில் ஒன்றான யூத்தம் நாடப்பட்டு வந்துள்ளது.
---------------------------	--

முஜாவரா (அண்மை சார்ந்தது)	இது ஒரு குறித்த பொருளினை அதனது அண்மித்த பொருள் கொண்டு அழைப்பதாகும். أصابت الرصاصة درع الرجل فمات.
---------------------------	--

	இறந்துவிட்டார்
	இங்கு கவசம் (عدا) என்பது அதனை அண்மித்துள்ள பகுதியான நெஞ்சு (صدر) என்ற கருத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது

மஜாஸ் அக்லியும் இடைத் தொடர்பும்	1. ஸமானிய்யா (الزمانية)
மேற்குறித்த அடிப்படையில் மஜாஸ்	2. மகானிய்யா (المكانية)
முர்ஸலுக்கான இடைத்தொடர்பு பல	3. மஸ்தரிய்யா (المصدرية)
அடிப்படைகளில் அமைந்திருப்பதைப் போல,	4. ஃபாஇலிய்யா (الفاعلية)
மஜாஸ் அக்லிக்கான இடைத்தொடர்புகளும்	5. மஃப்ஊலிய்யா (المفعولية)
பின்வருமாறு அமையப்பெற்றுள்ளன (Al SÉmurÉ'É, 2013)	6. ஸபபிய்யா (السببية)

ஸமானிய்யா (காலம் சார்ந்தது)	இது ஒரு வசனத்தில் இடம்பெறுகின்ற செயலினை அந்த செயல் நடைபெறும் காலப்பகுதியுடன் இணைத்துக் குறிப்பிடுதல்.
	أنت الربيع العشب.
	வசந்த காலம் தாவரங்களை முளைக்கச் செய்தது
	இங்கு வசந்தகாலத்தில் தாவரங்கள் முளைக்கும் என்பதனால் அந்த செயலை குறித்த காலத்துடன் இணைத்து சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மகானிய்யா (இடம் சார்ந்தது)	இது ஒரு வசனத்தில் இடம்பெறுகின்ற செயலினை ஒரு இடத்தோடு தொடர்புபடுத்தி குறிப்பிடுதல்.
	سالت الأناهار والأودية
	ஆறுகளும் ஓடைகளும் வழிந்தோடின
	நீர் ஆற்றிலும் ஓடையிலும் வழிந்தோடுவதால், அதனை அவற்றுடன் இணைத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மஃப்ஊலிய்யா)	ஒரு வசனத்தில் இஸ்முல் பாஇல் (اسم الفاعل) குறிப்பிட்டு அதன் மூலமாக இஸ்முல் மப்ஊல் (اسم المفعول) நாடப்படுவதாகும்.
	أقمنا في مكان آمن
	நாங்கள் பாதுகாப்பான இடமொன்றில் தங்கினோம்
	இங்கு اَمَّ (பாதுகாக்கக்கூடியது - இஸ்முல் பாஇல்) என்ற சொல் مأمأ (பாதுகாக்கப்பட்டது - இஸ்முல் மப்ஊல்) என்று கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஸ்பபிய்யா (காரணம் சார்ந்தது)	ஒரு குறித்த வசனத்தில் இடம்பெறுகின்ற செயலை அதற்குரிய காரணத்துடன் இணைத்துக் கூறப்படுவதாகும்
	بنك الحكومة المالية الجزائرية ج.م.د மலேசியா அரசாங்கம் புதிய ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை கட்டியது.
	பல்கலைக்கழகத்தை கட்டுவதற்கு மலேசியா அரசாங்கம் காரணமாக அமைந்ததால், குறித்த செயல் மலேசியா அரசாங்கத்துடன் இணைத்து கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆ. தமிழ் மொழியில் காணப்படும் ஆகுபெயர்

ஒன்றன் பெயர் தனக்குரிய பொருளை உணர்த்தாமல் அதனோடு தொடர்புடைய வேறு ஒரு பொருளுக்குத் தொன்று தொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் எனப்படும் (றிணீஸீநீலீணீக்ஷீபீநீலீணீக்ஷீணீனீ, 1984). ஒரு பொருளையோ ஒரு இடத்தையோஇ ஒரு காலத்தையோஇ ஒரு சினையையோஇ ஒரு குணத்தையோஇ தொழிலையோ வழமையாக குறித்து நிற்கும் ஒரு பெயர் தொன்றுதொட்டுச் சில சந்தர்ப்பங்களில் அப்பொருளை குறிப்பதற்குப் பதில் அதனோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளை வாக்கியத்தில் குறித்து வருவதுண்டு. அச்சந்தர்ப்பத்தில் அப்பெயர் ஆகுபெயர் எனப்படும். உதாரணமாக வெற்றிலை நட்டான் என்ற வாக்கியத்திற்கு இலையை நட்டான் என்று பொருள்கொள்ளப்படமாட்டாது, மாறாக அவ்விலையை சினையாகக் கொண்ட கொடியை முதலை நட்டான் என்பதே பொருள், இலையாகிய சினைப் பெயரானது கொடியாகிய முதலையே குறித்தது. இவ்வாகுபெயர்கள் பத்தொன்பது வகைப்படும் (Panchardcharam, 1984).

பொருள் முதல் ஆறு ஆகுபெயர்கள்

பொருள் பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், பண்புப் பெயர், தொழில்பெயர் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரும் ஆகுபெயர்களைப் பொருள் முதல் ஆறு ஆகுபெயர்கள் என்பர்.

1. பொருளாகு பெயர்: முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினைப் பொருளுக்கு ஆகி வருவது பொருளாகு பெயர் எனப்படும். இது முதலாகு பெயர் என்றும் வழங்கப்பெறும்.

(எ.கா) முல்லை மணம் வீசியதுஇ இதில் முல்லை என்பது முல்லைக் கொடியின் பெயர். இங்கே மணம் வீசியது என்னும் குறிப்பால் இது சினைப் பொருளாகிய முல்லைப் பூவுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

2. இடவாகு பெயர்: ஓர் இடத்தின் பெயர் அந்த இடத்தில் உள்ள பொருளுக்கு ஆகி வருவது இடவாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) ஊர் சிரித்ததுஇ இதில் ஊர் என்னும் இடப்பெயர் சிரித்தது என்னும் குறிப்பால் ஊரில் உள்ள மக்களுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

3. காலவாகு பெயர்: ஒரு காலத்தின் பெயர் அந்தக் காலத்தோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவது காலவாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) கார் அறுவடை ஆயிற்றுஇ இதில் கார் என்பது காலப்பெயர். இங்கே அறுவடை ஆயிற்று என்னும் குறிப்பால் இது கார்காலத்தில் விளையும் பயிருக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

4. சினையாகு பெயர்: ஒரு சினைப் பொருளின் பெயர் அதன் முதற்பொருளுக்கு ஆகி வருவது சினையாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) தலைக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுஇ இதில் தலை என்னும் சினைப் பொருளின் பெயர்இ பத்து ரூபாய் கொடு என்னும் குறிப்பால் அந்தத் தலையை உடைய

மனிதனுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

5.பண்பாகு பெயர்: ஒரு பண்பின் பெயர் அப்பண்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவது பண்பாகு பெயர் எனப்படும். இது குணவாகு பெயர் என்றும் வழங்கப்பெறும்.

(எ.கா) இனிப்பு உண்டான்றி இதில் இனிப்பு என்னும் சுவைப் பண்பின் பெயர் அச்சுவை கொண்ட பொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

6.தொழிலாகு பெயர்: ஒரு தொழிலின் பெயர் அத்தொழிலால் அமைந்த பொருளுக்கு ஆகி வருவது தொழிலாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) சுண்டல் உண்டான், இதில் சுண்டல் என்னும் தொழிற்பெயர் அத்தொழிலால் அமைந்த பொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

அளவை ஆகு பெயர்கள்

அளவைப் ஆகு பெயர்கள் எண்ணல் எடுத்தல்இ முகத்தல்இ நீட்டல் முதலிய நான்கு அளவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆகு பெயர்களைக் குறிக்கும்.

1.எண்ணல் அளவையாகு பெயர்: ஓர் எண்ணல் அளவையின் பெயர் அந்த எண்ணிக்கையில் உள்ள பொருளுக்கு ஆகி வருவது எண்ணல் அளவையாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) ஒன்று பெற்றால் ஒளி மயம்இ இதில் ஒன்று என்னும் எண்ணல் அளவைப் பெயர் அந்த எண்ணுள்ள பொருளுக்கு (குழந்தைக்கு) ஆகி வந்திருப்பதால் எண்ணல் அளவையாகு பெயர் எனப்பட்டது.

2. எடுத்தல் அளவையாகு பெயர்: ஓர் எடுத்தல் அளவையின் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வருவது எடுத்தல் அளவையாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) மூன்று கிலோ வாங்கி வா. இதில் கிலோ என்னும் எடுத்தல் அளவைப் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

3. முகத்தல் அளவையாகு பெயர்: ஒரு முகத்தல் அளவையின் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வருவது முகத்தல் அளவையாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) ஐந்து லிட்டர் வாங்கி வாஇ இதில் லிட்டர் என்னும் முகத்தல் அளவையின் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

4.நீட்டல் அளவையாகு பெயர்: ஒரு நீட்டல் அளவையின் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வருவது நீட்டல் அளவையாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) இரண்டு மீட்டர் கொடுங்கள்இ இதில் மீட்டர் என்னும் அளவையின் பெயர் அந்த அளவுள்ள பொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

சொல்லாகு பெயர்

சொல்லைக் குறிக்கும் பெயர் சொல்லுடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவது சொல்லாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) இந்த உரை எனக்கு மனப்பாடம்இ இதில் உரை என்னும் சொல்லி அச்சொல்லின் பொருள் அமைந்த நூலுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

தானியாகு பெயர்

ஓர் இடத்தில் உள்ள பொருளின் பெயர் (தானி) அது சார்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு (தானத்திற்கு) ஆகி வருவது தானியாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) அடுப்பிலிருந்து பாலை இறக்குஇ இதில் பால் என்பது அது சார்ந்திருக்கும் பாத்திரத்தைக் குறிக்கிறது. பாலை இறக்கு என்றால் பால் இருக்கும் பாத்திரத்தை இறக்கு என்றே பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

கருவியாகு பெயர்

ஒரு கருவியின் பெயர் அக்கருவியால் ஆகும் பொருளுக்கு ஆகி வருவது கருவியாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) நான் குறள் படித்தேன்இ இதில் குறள் என்பது குறள் வெண்பாவைக் குறிக்கும் சொல். ஆனால் இங்கே குறள் வெண்பாவால் ஆக்கப்பட்ட பாக்களைக் குறிக்கிறது.

காரியவாகு பெயர்

ஒரு காரியத்தின் பெயர் அதன் காரணத்திற்கு (கருவிக்கு) ஆகி வந்தால் காரியவாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) நான் அலங்காரம் கற்றேன்இ இதில் அலங்காரம் என்னும் சொல் அலங்காரத்தைக் (அணியை) கற்பிக்கும் நூலுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

கருத்தாவாகு பெயர்

ஒரு கருத்தாவின் பெயர் அக்கருத்தாவால் செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு ஆகி வருவது கருத்தாவாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) இவருக்கு வள்ளுவர் மனப்பாடம், இதில் வள்ளுவர் என்னும் சொல் வள்ளுவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குறள் நூலுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

உவமையாகு பெயர்

ஓர் உவமையின் பெயர் அதனால் உணர்த்தப் பெறும் உவமேயத்திற்கு ஆகி வருவது உவமையாகு பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) காளை வந்தான், இதில் காளை என்னும் சொல், காளை போன்ற வீரனுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

இருமடியாகு பெயர்

கார் என்ற கருமைப் பெயரானது முகிலைக் குறித்து குணவாகுபெயராகையில் ஒரு மடியாகுபெயர். முகிலுலவூங் கார்காலத்தைக் குறித்து கார் என்று நிற்கையில் இருமடியாகு பெயர் எனப்படுகின்றது.

மும்மடியாகு பெயர்

கார் என்ற சொல் கார் காலத்தில் விளைந்த பயிரைக் குறிக்கின்ற போது மும்மடியாகு பெயர் எனப்படும்.

அடையடுத்த ஆகுபெயர்

வெற்றிலை நட்டான் என்பதில் இலையெனும் ஆகுபெயர் வெறுமையெனும் அடையை அடுத்து வந்ததால் அடையடுத்த ஆகுபெயர் எனப்பட்டது.

நோக்கம் 02:

ஆய்வின் இரண்டாம் நோக்கத்தினை அடையும் வகையில் அரபு மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் காணப்படுகின்ற மேற்குறித்த இலக்கணவிதிகள் பின்வருமாறு பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன.

அரபு மொழியில் மஜாஸ், தமிழில் ஆகுபெயர் என்ற இரு

கருத்தியல்களுக்கும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள வரைவிலக்கணங்களை ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது பல்வேறு உடன்பாடான, சில முரண்பாடான விளக்கங்களை கண்டுகொள்ள முடிந்தது. குறித்த சொல்லின் பொருளான இயற்பொருளைத் தவிர்த்துஇ பிறிதொரு பொருளில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருதலதை இது குறித்து நிற்கின்றது. இரு மொழிகளிலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள வரைவிலக்கணங்கள் குறித்த அடிப்படை சொல்லினை பற்றிய தளிவினை முன்வைக்கிறது. அதனை அரபு மொழியில் **الفاعل** எனவும் தமிழ் மொழியில் சொல் எனவும் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது.

அரபு மொழியில் குறித்த கருத்து மாற்றமானது இரு அடிப்படைகளில் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.

1) ஒரு பெயர்ச்சொல் அதன் நேர்பொருளை விடுத்து வேறு ஒரு பொருளை உணர்த்துதல். இதனை அரபு மொழியியலாளர்கள் மஜாஸ் அல் லுகவி என அழைப்பர்.

2) ஒரு வினை (செயல்) அதனை மேற்கொண்டவரை தவிர்த்து, வேறு ஒருவரை சார்ந்து பொருள் கொள்ளப்படுதல். இதனை மஜாஸ் அல் அக்லி என அரபுமொழி அறிமுகப்படுத்துகிறது.

ஆனால் தமிழ் மொழி வரைவிலக்கணத்தை அவதானிக்கின்ற போது இத்தகைய வேறுபாடுகளைக் காண முடியவில்லை. மாறாக தமிழ் மொழியியலாளர்கள் பெயர்ச் சொற்களின் பொருள் மாற்றம் நிகழும் செயல் முறையே ஆகுபெயர் கருதுவர். அதாவதுஇ தமிழ்மொழியில் அனைத்து வகையான ஆகுபெயர்களும் பெயர்ச் சொற்களாக அமையப் பெற்றிருக்கும் ஆனால் பெயர்ச்சொற்கள் அனைத்துமாக பெயராக இருக்க முடியாது என கூறுவர். எனினும் அரபு மொழியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இந்த வேறுபாடானது தமிழ் மொழி இலக்கணத்தில் சுட்டிக்காட்டப்படாத போதிலும் அதன் உதாரணங்களில் இத்தகைய வகைப்பாட்டை புரிந்துகொள்ளலாம்.

இரு மொழிகளின் வரைவிலக்கணத்தின் அடிப்படையில் நேர் பொருள் மற்றும் அது உணர்த்தும் மாற்றுப் பொருள்

என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகிறன எனக் கூறலாம். ஒரு சொல்லானது இத்தகைய பொருள் மாற்றத்துக்கு உற்படும் போது நேர்பொருளுக்கும் மாற்றுப் பொருளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றி இரு மொழிகளின் வரைவிலக்கணங்களில் பேசப்பட்டுள்ள போதிலும், இத்தகைய தொடர்பானது அரபு மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் வித்தியாசமான அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அரபு மொழியில் குறித்த ஒரு சொல் பொருள் மாற்றம் கொள்ளும் போது தொடர்பானது இரண்டு விதங்களில் அமையப் பெறுகிறது.

1) குறித்த இரு பொருள்களுக்குமிடையில் காணப்படுகின்ற தொடர்பானது உவமையின் அடிப்படையில் அமைதல். இத்தகைய பொருள் மாற்றம் இஸ்திஆரா என அழைக்கப்படுகிறது.

2) குறித்த இரு பொருள்களுக்குமிடையிலான தொடர்பு நிலை வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் அமையப்பெற்றால் மஜாஸ் அல் முர்ஸல் என அழைக்கப்படுகிறது.

இரு வரைவிலக்கணங்களிலும் முன்வைக்கப்பட்ட பொதுவான இரண்டு முக்கிய கூறுகளை ஒப்பிட்டு நோக்கமுடிந்தது. இங்கு அரபுமொழி வரைவிலக்கணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறிகாட்டிகள் தொடர்பாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது குறித்த ஒரு சொல் அல்லது வினை கடந்து வந்த பொருள் மாற்றத்தினை விளங்கிக் கொள்வது தொடர்பான ஒரு கூறாகவும் இதனை நோக்க முடிகிறது. உண்மையில் குறித்த ஒரு சொல் அல்லது வினை இடம்பெறும் வசனத்தில் அல்லது கூற்றில் அவைகள் நேர்பொருள் உடன் இணைத்து பார்ப்பதற்கு சாத்தியமில்லாத குறிகாட்டிகள் (بعض) இடம் பெற்று வருதல் என்பது அரபு மொழி வரைவிலக்கணம் கூறும் முக்கிய விடயமாகும். இந்த குறிகாட்டிகள் சொற்களில் வெளிப்படையாகவோ அல்லது சூழமைவின் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ள முடியுமானதாகவோ இருக்கலாம்.

தமிழ் மொழியில் குறிகாட்டிகள் குறித்த விளக்கங்கள் வெளிப்படையாக குறிப்பிடப்படாத போதிலும் இ ஆகுபெயர் தொடர்பாக முன்வைக்கப்படும்

உதாரணங்களை நோக்கும் போது அத்தகைய அம்சம் இருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. உதாரணமாக, காளை வந்தான் இங்கு காளை என்ற சொல்லானது மாற்று பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது அஃரினை பெயர்ச் சொல்லாகும். இங்கு வந்தான் என்ற பயனிலை உயர்திணையைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. எனவே இங்கு காலை என்பதற்கான நேர்பொருளின் படி மாடு வந்தான் என பொருள் கொள்ள முடியாது. இங்கு வந்தான் என்பது காலை என்ற சொல் மாற்றுப் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிக்கின்ற குறிகாட்டியாகும். அவ்வாறே குறிகாட்டிகள் சூழமைவின் அடிப்படையிலும் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. உதாரணமாக, மழையில தனது தகப்பன் நனைவதை பார்த்த மகன் பின்வருமாறு கூறினான்: மழையின் மீது மழைத் துளிகள் விழுகின்றன. இங்கு குறிகாட்டி சூழமைவின் அடிப்படையில் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது, இதனை அரபு மொழியியலாளர்கள் அல் கர்னா அல் ஹாலிய்யா என அழைப்பர்.

ஐஸ்இய்யா (பகுதி சார்ந்தது)	பொருளாகு பெயர்
குல்லிய்யா (முழுமை சார்ந்தது)	சினையாகு பெயர்
ஸபிய்யா (காரணி சார்ந்தது)	கருத்தாவாகு பெயர்
முஸப்பிய்யா (விளைவு சார்ந்தது)	காரியவாகு பெயர்
மஹல்லிய்யா (இடம் சாலீ;ந்தது)	இடவாகு பெயர்
ஸமானிய்யா (காலம் சார்ந்தது)	காலவாகு பெயர்
லாஸிமிய்யா (பயன் சார்ந்தது)	பண்பாகு பெயர், தொழிலாகு பெயர்
ஆலிய்யா (கருவி சார்ந்தது)	கருவியாகு பெயர்
முஜாவரா (அண்மை சார்ந்தது)	தானியாகு பெயர்

அட்டவணை 1

அரபு மொழி மற்றும் தமிழ் மொழிகளில்

காணப்படும் ஆகுபெயர்களின் வகைப்பாடுகளை நோக்குமிடத்து, அட்டவணை 1 தெளிவுபடுத்துவது போன்று இரண்டு மொழிகளிலும் காணப்படுகின்ற ஆகுபெயர்களின் வகைப்பாடுகள் பல்வேறு கோணங்களில் உடன்பட்டிருப்பதை நோக்கலாம். அவ்வாறே அரபு மொழியில் ஹாலிய்யா, இஃதிபாரு மா கான, இஃதிபாரு மா யகூனு, மல்ஸூமிய்யா போன்ற வகைப்பாடுகள் அந்த மொழிக்குரிய விசேட வகைகளாக அமைந்துள்ளன. அவ்வாறு அளவை ஆகுபெயர்கள், இருமடியாகு பெயர், மும்மடியாகு பெயர், அடையடுத்த ஆகுபெயர், மற்றும் சொல்லாகு பெயர் தமிழ் மொழிக்குரிய விசேட ஆகுபெயர் வகைகளாகக் கருதலாம். அரபு மொழியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இஸ்தி ஆரா என்ற வகையானது தமிழ் மொழியின் உவமைஆகுபெயருடன் உடன்படுகின்றது, ஆனால் இந்த ஆகுபெயரானது தனிஅலகாக இரு மொழிகளிலும் பேசப்பட்டுள்ளமைக் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸமானிய்யா (காலம் சார்ந்தது)	காலவாகு பெயர்
மகானிய்யா (இடம் சார்ந்தது)	இடவாகு பெயர்
மஸ்தரிய்யா (வினையடி சார்ந்தது)
ஃபாஇலிய்யா
மஃபஹலிய்யா
ஸபபிய்யா (காரணம் சார்ந்தது)	கருத்தாகு பெயர்

அட்டவணை 2

அரபு மொழியில் தனித்துவமாக பேசப்பட்டுள்ள மஜாஸ் அக்லி வகைப்பாட்டையும், அதனது தொடர்பு நிலைகளையும் நோக்குமிடத்து (அட்டவணை 2) அவற்றின் சில வகைகளை தமிழ்மொழியில் பொதுவான ஆகுபெயர் வகைகளுடன் இணைத்து பார்க்க முடியும். ஸமானிய்யா, மகானிய்யா மற்றும் ஸபபிய்யா போன்ற மஜாஸ் அக்லியின் வகைப்பாடுகள் முறையே கால, இட, கருத்தாகு பெயர்களாக

பார்க்க முடிகிறது. அவ்வாறே மஜாஸ் அக்லியின் வகைகளான மஸ்தரிய்யா, மஃபஹலிய்யா மற்றும் பாஇலிய்யா என்பன அரபு மொழிக்குரிய வகைப்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

அரபு மொழியில் மஜாஸ் என்ற எண்ணக்கருவை மஜாஸ் லுகவி, மஜாஸ் அக்லி என இரு வகைப்பாடுகளுக்குள்; உட்படுத்தப்படுவதாக நாம் குறிப்பிட்டோம். அதாவது குறித்த ஒரு சொல் அதனது நேர் பொருளை தவிர்த்து, மாற்றுப் பொருளில் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற போது அதனை மஜாஸ் லுகவி என்றும், ஒரு செயல் அதனை மேற்கொண்டவரை தவிர்த்து வேறொன்றுடன் இணைத்து கூறப்படுகின்ற போது அது மஜாஸ் அக்லி என்றும் வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த இரண்டு வகைப்பாடுகளும் பொதுவாக ஆகுபெயர் என்றே நோக்குகின்றது.

உதாரணமாக, மேனகா மல்லிகை சூடினாள்:

இந்த உதாரணத்தில் மல்லிகை என்பதுவே பொருள் மாற்றம் பெறும் சொல்லாகும் அதாவது அதன் அடிப்படை பொருளானது சினைக்காகி வந்துள்ளது.

மல்லிகை மணம் வீசியது:

இந்த உதாரணத்தை பார்க்கின்ற போது மணம் வீசியது என்ற செயல் மல்லிகைப்பூவை தவிர்த்து மல்லிகைச் செடியுடன் இணைத்து கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு உதாரணங்களையும் நோக்குமிடத்து, தமிழ் மொழி இந்த இரண்டையும் ஆகுபெயராகவே நோக்குகின்ற அதேநேரம், அரபு மொழி முதல் உதாரணத்தை அது மஜாஸ் லுகவி என்றும் இரண்டாவது உதாரணத்தை மஜாஸ் அக்லி எனவும் வகைப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

தமிழ் மற்றும் அரபு மொழிகளில் காணப்படுகின்ற இந்த கருத்தியலானது அதற்குரிய வரைவிலக்கணங்கள், பிரதான கூறுகள், வகைப்பாட்டின் இயல்பு நிலை, மற்றும் வகைகள், அவற்றுக்காக முன்வைக்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுக்கள் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக்

கொண்டு ஒப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மொழியில் காணப்படும் ஆகுபெயர் என்ற கருத்தியலுக்கும், செமித்திய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அரபு மொழியில் காணப்படும் மஜாஸ் என்ற கருத்தியலுக்கும் இடையே மேற்கண்டவாறு பல்வேறு அடிப்படையில் உடன்பாடுகளை கண்டு கொள்ள முடிந்தது. ஆகவே ஆகுபெயர் என்ற பிரயோகமானது அரபு மொழியில் மஜாஸ் என்ற சொல்லுக்கு ஒத்த சொல்லாக இந்த ஆய்வு கண்டறிந்துள்ளது. இக்கருத்தியலானது இவ்விரு மொழிகளிலும் சில இடங்களில் வித்தியாசமான அணுகு முறைகளில் அமைந்திருந்த போதிலும்,

பெரும்பாலான இடங்களில் உடன்பாட்டு நிலையை அவதானிக்க முடிந்தது. இரண்டு மொழிகளும் வெவ்வேறு மொழிக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்ததாக இருந்த போதிலும், அரபு மொழியில் பலகாகலையின் மூன்று பிரிவுகளில், பயான் என்ற பகுதியில் பேசப்படுகின்ற மஜாஸ் என்ற தலைப்பு, தமிழ் மொழியில் பெயர்ச் சொற்களின் வகைப்பாடாகக் கருதப்படுகின்ற ஆகுபெயர் என்ற இலக்கணத்துடன் உடன்படுவதே இந்த ஆய்வின் பிரதான கண்டறிதல் ஆகும். இத்தகைய ஆய்வு முயற்சிகள் இரு மொழிகளின் இலக்கிய இலக்கண செழுமையை வெளிப்படுத்துவதற்கு காரணமாய் அமைகின்றன.

References

- Abu Aleadus, yusif. (2007). *Madkhal'iilaa Albalaghat Alearabia* (01 ed.). Dar Almasira. <https://ketabpedia.com/>
- Al'ahdal, M. (1990). *Kawakib Dorriya Shar Ajārūmīya* (01 ed.). Muasasat Alkutub Althaqafia. https://archive.org/details/Kawakib_Dorriya_Shar7_Ajromiyah_1-2/
- Al'hāšimi', A. (1999). *Jawahir Albalaghat fi Almaeani walbayan walbadie* (01 ed.). Almaktabat Aleasria.
- Ārumuka Nāvalar, S. (1949). *Ilakkaṇac Curukkam* (23rd ed.). Vittiyaṇūpālaṇayanantiracālai.
- Asaamaraayiy, M. (2013). *Almajaz fi Albalaghat Alearabia*. Dar abn kathir.
- Bagyaraj, V., & East, A. N. (2021). Association Messenger songs for semantic purposes. *Journal of Valartamil*, 2(1), 119–131. <https://ejournal.upsi.edu.my/index.php/JTS/article/download/6218/3344/>
- Kurt, N., Abu al Haija, M.R. & Atoum, M. . (2015). Arabic Language; Its Origin, Place in Islam and Reasons for Survival. *Jurnal Bingol Universitesi Ilahiyat Fakultesi Dergisi*, 3(6), 125–170. <https://dergipark.org.tr/en/pub/buifd/issue/15930/237895>
- Mālim, A. H. šukr. (2019). *Albalaghat Almuycarā* (01 ed.). Dar Aleilm. https://www.alukah.net/literature_language/0/137073/المدىة-الغالبال-رسىة-سلىة-البلال-0/
- Nuhman, M. A. (1999). *Basic Tamil Gramer* (1999th ed.). Readers' Association.
- Panchardcharam, S. V. (1984). *Tamiḷ Ilakkaṇap Pūṅkā* (03 ed.). Poṅ Eḷuttup Patippākam.
- Qasim, Muhamad, & Dibh, M. aldiyn. (2003). *Ilum albalagha; Alpāṭi Vālpayan Vālmēyāṇi* (01 ed.). Alhaditha books. <https://www.kutubpdfbook.com/book/>
- Shanmukam, s. . (1980). *Eḷuttilakkaṇa kōṭpāṭu* (S. V. Shanmugam (ed.); 01 ed.). Aṇaitintiya moliyiyal kaḷakam. https://www.tamildigitalibrary.in/admin/assets/book/TVA_BOK_0002625_எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடு.pdf
- Varadarajan, M. (1995). *Moli varalāru* (12th ed.). The South India Saiva Siddhanta Publishing Society.
- Yasin, A. A. . (2012). *Linguistic metaphor in Arabic Rhetoric* (01 ed.). Maktabat Aladab.
- Yasin, A. A. . (2013). *Almajaz Aleaqliu fi Albalaghat Alearabia* (01 ed.). Maktabat Aladab.

கவிஞர் முத்துப்பாண்டியனின் ‘திருந்தினாரில்லை’
புதுக்கவிதையில் காட்டப்படும் சமூகவியல் கருத்துகள்:
ஓர் ஆய்வு

Sociological Ideas Displayed in the Poem
‘Thirunthinarillai’ by Poet Muthupandian: A Study

முனைவர் ரவிந்திரன் மாரையா / Dr. Ravindaran Maraya¹

முனைவர் க.சில்லாழி / Dr K.Sillalee²

அஸ்வினி கண்ணப்பன் / Ashwini Kannappan³

This article focuses on the poet Muthupandian’s ‘Thirunthinarillai’ from ‘Paandi Muthukkal’ poetry collection. The main purpose of this study is to identify the sociological ideas in the new poem ‘Thirunthinarillai’ in the aspect of social issues and social thinking in this contemporary society. This paper identifies seven primary sociological ideas: character immaturity among educators, effortless society, lack of attachment to society, caste inequalities, disunity among society, and non-attachment in the Tamil language, highlighted in the new poem ‘Thirunthinarillai’.

Date of submission: 2022-03-11
Date of acceptance: 2022-06-20
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author’s Name:
Dr K.Sillalee
Email: sillalee@um.edu.my

Key Words: Sociological ideas, social issues, social thinking, contemporary, poem.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியம் தொன்மைச் சிறப்புடையது, ஏறக்குறைய முப்பது நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்ந்து அமைந்து வருகிறது. அவ்வகையில் மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புலகம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோற்றம் கண்டது. மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் 130 ஆண்டுகளுக்கு மேலான நீண்ட நெடிய வரலாற்று பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. (கிருஷ்ணன், 2020) மலேசிய தமிழ்

இலக்கியத்தில் முதல் தோன்றியது கவிதை இலக்கியம் அதைத்தொடர்ந்து, நாவல், சிறுகதை, புதுக்கவிதையெனப் பரிணாம வளர்ச்சிப் பெற்று இயங்கி வருவதோடு மலேசியத் தமிழ் மக்களின் மத்தியில் புதிய சிந்தனையை விதைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ‘திருந்தினாரில்லை’ என்ற புதுக்கவிதையின் எழுத்தாளராக மிளிர்க்கூடியவர் பாவலர் ஈப்போ முத்துப்பாண்டியன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பாவலர் ஈப்போ முத்துப்பாண்டியன் மலேசியக் கவிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களில் ஒருவர்.

¹ The author is a Senior Lecturer at Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Science. ravindaranm@um.edu.my

²The author is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. sillalee@um.edu.my (Coresponding author)

³The author is an undergraduate at Department of Indian Studies, Faculty of Arts and Social Science. ashwinikannappan.ak@gmail.com

ஈப்போ பொன் பாவலர் மன்ற முக்கியப் பொறுப்பாளர்களில் ஒருவரான இவர் சமூகச் சிந்தனைமிக்கத் தனித்தமிழ் பற்று மிகுந்த ஆர்வலரும் பாவாணரின் பற்றுக் கோட்டில் மிளிர்ப்பவர் என்ற பாராட்டு பெற்றவர். கவிதை உலகில் தனக்கென்ன முத்திரைப் படைத்தவர். பாவலரின் கவிதை மணத்துடன் சமூக சிந்தனைகளைத் தொட்டு செல்லும் பாங்கும் அவரின் பார்வையும் இலக்கியத் தரத்தை உயர்த்திக் காட்டும் முயற்சிகளாகும்.

ஆய்வின் நோக்கம்

‘பாண்டி முத்துக்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ‘திருந்தினாரில்லை’ என்ற புதுக்கவிதையில் காட்டப்படும் சமூகவியல் கருத்துகளை சமுதாயச் சிக்கல் மற்றும் சமுதாயச் சிந்தனைகள் என்ற கூறுகள் அடிப்படையில் கண்டறிவது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

ஆய்வு முன்னோடி

இந்த ஆய்வுக்கு அடித்தளம் அமைத்துக் கொடுத்தப் பல ஆய்விதழில் மிக முக்கியமாக விளங்குவது ‘வைரமுத்து கவிதைகளில் சமுதாயச் சிந்தனைகள்’ என்ற தலைப்பில் முனைவர் இரா.பிரியதர்ஷினி 2018 ஆம் ஆண்டு எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரையாகும். இவ்வாய்வுக் கட்டுரைக் கவிஞர் வைரமுத்துவின் படைப்புகளான ‘இந்தப் பூக்கள் விற்பனைகல்ல’ என்ற கவிதை நூலில் இடம்பெற்ற சமுதாயச் சிந்தனைகளை முன்வைக்கிறார். இக்கவிதைகளில் இயற்கைப் புனைவுகள், அறிவியல் ஆக்கங்கள், அரசியல் சித்தரிப்புகள், தன்னம்பிக்கைத் தேடல்கள், மனித உறவுகள், பெண்களின் நிலை, குழந்தைத் தொழிலாளர்களின் நிலையெனப் பல கூறுகளில் சமுதாயச் சிந்தனைகள் இடம்பெற்றிருப்பதையும் மனிதர்களின் வாழ்க்கையை அர்த்தப்படுத்தியும் அழகுப்படுத்தியும் காட்டுவது இயற்கைதான் என்பதைக் கவிஞர் வைரமுத்துவின் கவிதைகளின் வாயிலாக அறிய இயல்கிறது என்பதை எழுத்தாளர் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

அதனைத் தொடர்ந்து, பா. விஜயின் ‘நந்தவனத்து நட்சத்திரங்கள்’ கவிதைகளில்

சமுதாயச் சிந்தனைகள் என்ற தலைப்பில் முனைவர் பூ.மு. அன்புசிவாவின் கைவண்ணத்தில் எழுதப்பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரை. இந்த ஆய்வு கட்டுரையில் ‘நந்தவனத்து நட்சத்திரங்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கவிதைகளில் அரசியலும் ஆன்மிகமும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு மக்களை ஏமாற்றி வருகின்ற அவலத்தை எடுத்துரைக்கின்றன. இக்கவிதைத் தொகுப்பில் கிராமங்களின் அடையாளங்கள் அழிந்து வருகின்ற தன்மைகள், இளைஞர்கள் உள்ளத்தில் நம்பிக்கை என்னும் உரம் ஊட்டி, ஊற்றினாலும், சட்டங்கள் பல இயற்றினாலும் ஏழை, பணக்காரன என்ற பாகுபாடு என்றும் மறையாது, இளைஞர்கள் மேல்நாட்டு மோகம் கொள்வது, சமுதாயத்தின் வறுமை நிலை, மனிதனின் காதல் ஆகிய பல சமுதாயக் கருத்துகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

தொடர்ந்து, மேகராசாவால் 2019 ஆம் ஆண்டில் ‘நவீன தமிழ்க்கவிதை வளர்ச்சியில் பாரதியின் செல்வாக்கு’ (பாரதியின் இலக்கிய வடிவங்களை முன்வைத்து) என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். இவ்வாய்வில் நவீனக் காவியம் தமிழ் நாட்டுடன் ஒப்பிடும்போது ஈழத்தின் தனித்துவம் பெற்றுள்ளதாகவும் அதனுடன் புதுக்கவிதையும் ஈழத்தின் அரசியல், சமூக வாழ்வியல்களுடன் இணைந்து தனித்துவமான வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளது என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. அவ்வகையில் நவீன தமிழ்க்கவிதையின் வழிக்காட்டியாக மகாகவி பாரதியாரே மேன்மை பெற்று விளங்குவதைக் காண இயல்கிறது என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றன.

ஆய்வுநெறி

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை தரப்பகுப்பாய்வு (qualitative) நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது (Cresswell, 1993). இதில் ஆய்வாளர் ‘நூல் பகுப்பாய்வு’ முறையை ஆராய்ச்சிக்கான முதன்மை வழிமுறையாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். ஏனெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புதுக்கவிதையை ஆழமான ஆய்வுக்கு உட்படுத்த உள்ளடக்க ஆய்வையும் இம்முறை கொண்டுள்ளது

(Peter Goodrich, 1986). உள்ளடக்க ஆய்வு முறையின் வழி இந்தப் புதுக்கவிதையில் எடுத்தாளப்பட்ட சமுதாயச் சிக்கல் மற்றும் சிந்தனைகளைக் கண்டறிய இயல்கிறது. ஆகவே, ஆய்வு நோக்கங்களை அடைவதற்குப் 'பாண்டி முத்துகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற திருந்தினாரில்லை என்ற புதுக்கவிதையைக் களமாகக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட புதுக்கவிதையான 'திருந்தினாரில்லை' என்ற புதுக்கவிதையை ஆய்வாளரே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார்.

மலேசியாவில் புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சி

புதுக்கவிதை என்பது இலக்கணமின்றி வரையறையற்று அமைவதாகும். தமிழ் புதுக்கவிதையின் முன்னோடியான மகாகவி பாரதியார் புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் கூறுகையில்

'சுவை புதிது பொருள் புதிது வளம் புதிது

சொல் புதிது சோதிமிக்க நவ கவிதை

எந்நாளும் அழியாத மகா கவிதை'

பாரதியார் கவிதைகள், pp.318-319).

என்று புதுக்கவிதையின் புதுமையைச் சிறப்பித்தார். தமிழ் புதுக்கவிதையின் தந்தையென அழைக்கப்படுக்கின்ற ந. பிச்சமுர்த்தி கைவண்ணத்தில் 1934 ஆம் ஆண்டு தமிழில் 'காதல்' என்கிற முதல் தமிழ் கவிதை வெளியிடப்பட்டன. தொடர்ந்து, மலேசியாவில் புதுக்கவிதைகள் தோற்றம் 1960 ஆம் ஆண்டு கண்டிருந்தாலும் பல இன்னல்களுக்குப் பின் 1970 களில் வளர்ச்சிப் பாதையில் பயணித்தது என்றால் மிகையாகது. மலேசியாவின் முதல் புதுக்கவிதையான 'கள்ளப்பாட்டுகள்' எழுத்தாளர் பி.கமலநாதனால் 1964 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. அந்நாளில் வெளியாகிய மலேசிய இதழ்களான தமிழ் முரசு, வானம்பாடி, தமிழ் மலர், தமிழ் நேசன், உதயம் ஆகிய இதழ்களின் வாயிலாகப் புதுக்கவிதைகள் வளர்ச்சியடைந்தது. முதன் முதலில் புதுக்கவிதையை தனது இதழ்களில் தொடக்கி வைத்த பெருமையைத்

தமிழ் முரசு பத்திரிக்கையைச் சாறும். 1965 காலக்கட்டத்தில், சி.மணி, ஞானகூத்தன் போன்ற பலர் புதுக்கவிதை எழுதினர். அதனைத்தொடர்ந்து, 1979 ஆம் ஆண்டில் மலேசியாவில் முதல் புதுக்கவிதை நூலான எம். ஏ. இளஞ்செல்வனின் 'நெருப்புபூக்கள்' வெளிவந்தது. அதன்பின், பைரோஜி நாராயனன், ஆதி.குமணன், இராஜகுமாரன், அக்கினி, எம். ஏ. இளஞ்செல்வன் போன்றோர் புதுக் கவிதைகளைப் படைத்து அதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டனர். தற்காலத்தில் ப.ராமு, கு.கோபாலன், கோ.புண்ணியவான், ஈப்போ முத்துப்பாண்டியன் போன்றோர் புதுக்கவிதையை மிகச் செறிவாகப் படைத்து வருகின்றனர்.

சமூகவியல் கோட்பாடு

சமூகவியல் கோட்பாடு என்பது மனித சமூகம், சமூக நடவடிக்கைகள், நடத்தைகள், சமூக உறவுகள், சமூக அமைப்பு முறை, சமூக வாழ்க்கை முறையெனச் சமுதாயத்தை முன்னிறுத்தி நிகழ்ப்பெறுகிறது. சமூகவியல் கோட்பாட்டினைப் பயன்படுத்தி சமுதாய பின்னணி, சமுதாயச் சித்தரிப்பு, சமுதாய மதிப்புகள், சமுதாயச் சிக்கல்கள், சமுதாய மாற்றங்கள் எனப் பல கோணங்களில் இலக்கியத்தைத் திறனாய்வு மேற்கொள்ளலாம். அவ்வகையில் இவ்வாய்வில் புதுக்கவிதையில் இடம்பெற்ற சமுதாயச் சிக்கலையும் சிந்தனைகளையும் முன்னிறுத்தி ஆராயப்படயுள்ளது.

கற்றவர்களிடையே பண்பும் பக்குவமற்ற நிலைப்பாடு

கல்விக் கற்றவர்களே ஒரு சமுதாயத்தின் முன்னோடி. முன்னோடியாகத் திகழ வேண்டியக் கற்றவர்களே பண்பும் பக்குவமற்ற செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் வேளையில் ஒரு சமுதாயத்தின் எதிர்கால நம்பிக்கை கேள்விக்குறியாகிறது. இச்சிக்கலை மக்கள் முன்னிலையில் காட்சிப்படுத்தவே, 'திருந்தினாரில்லை' என்ற புதுக்கவிதையின் கண்ணியில் கற்றவர்களின் சமூக நடவடிக்கை நடத்தைகளில் பிரதிப்பலிக்கும் சிக்கலைகளை எழுத்தாளர் பறைச்சாற்றுகிறார்.

பள்ளி சென்றும் கல்வி கற்றும்
பண்புகளில்லை ! பக்குவ மில்லை !
நல்ல பேச்சும் நல்ல பழக்கமும்
கொஞ்சமு மில்லை ! கொள்கையு மில்லை!
உள்ளதைச் சொல்லும் உறுதியு மில்லை !
உரையிலும் நடையிலும் ஒழுங்குக
ளில்லை!

தெள்ளத் தெளிந்தக் கருத்து மில்லை !
தெரிந்தோர் சொல்வதைக் கேட்பது
மில்லை !

(திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 1)

மேற்கண்ட கவிதையின் வரிகள் வாயிலாகக் கற்றவர்கள் கற்றக் கல்வியைச் சான்றிப்படிப்பாகப் எண்ணுகிறார்களே தவிர அதை வாழ்க்கையில் செயல்படுத்த மறந்துவிட்டார்களா மறுத்துவிட்டார்களே என்ற கேள்வியை இக்கவிதைச் சிந்திக்க தூண்டுகிறது. கற்றவர்கள் மத்தியில் பண்பு, பக்குவம், உறுதி, தெளிவான கருத்து அற்று விளங்குவதுடன் அதிக கற்றவர்கள் என்ற தலைக்கணத்தில் தெரிந்தவர் சொல்வதைக் கேட்க மறுக்கும் பக்குவமற்ற நிலைப்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் எழுத்தாளர். மது அருந்துதல், புகைப்பிடித்தல், தீயச்சொற்கள் பேசுவது, பெற்றோர்களை மதிக்காமல் நடப்பது போன்ற செயல்களைக் கற்றவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது. இப்புதுக்கவிதையின் வரிகளின் சாரத்தை எழுத்தாளர் ரெ.கார்த்திகேசுவின் 'அந்திம காலம்' என்ற நாவலில் வாயிலாகவும் தொடர்புப்படுத்தி கொள்ள இயல்கிறது. குறிப்பாக, சுந்தரத்தின் மகள் இராதா சிறந்த கல்வியாளராக இருந்தாலும் ஒழுக்கமற்ற பக்குவமற்ற நிலைப்பாட்டால் தன் மகனை விட்டுவிட்டு வெளிதேசத்திற்குத் தன் காதலுடன் சென்றாள். ஒழுக்கம் என்பது உயிர்க்கும் மேலானது என்ற சிந்தனையைக் கற்றவர்கள் உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். திருவள்ளுவரின் வாக்கின்படி,

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக' (குறள்: 391)

இக்குறள் கற்றவர்கள் கற்ற அக்கல்விக்குத் தக்கவாறு நெறியில் நிற்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. குறளுக்கேற்பக் கற்றவர்கள் இச்சிந்தனைகளை உள்வாங்கினால் பண்பும் பக்குவம் நிறைந்து செழித்து விளங்குவர். மேலும், கற்றவர்கள் உயர் சிந்தனையுடன் ஒழுக்கம் நிறைந்து விளங்க வேண்டும் கல்லாதவர்களுக்கும் அதைப் புகட்ட வேண்டும் என்ற சிந்தனையைப் புதுக்கவிதையில் எழுத்தாளர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

முயற்சியற்று விளங்கும் சமுதாயம்

'திருந்தினாரில்லை' என்ற புதுக்கவிதையில் முயற்சியற்று விளங்கும் சமுதாயச் சிக்கல் எழுத்தாளரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ச் சமுதாயம் முயற்சி செய்து முன்னேற வேண்டும் என்ற வேட்கை அற்று இருப்பதைச் சாரமாகக் கொண்டு இக்கண்ணிப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வரிகள்

உள்ளில் மணக்கும் எண்ண மில்லை !

உயரும் நிலைக்கு உணர்வுக ளில்லை !

சொல்லிச் செய்யுந் துணிவு மில்லை !

சொந்த உழைப்புச் சிறிது மில்லை !

(திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 2)

இவ்வரிகளின் வாயிலாக, தமிழ்ச் சமுதாயத்தினர் பலரின் மத்தியில் வாழ்க்கையில் சிறந்தப் பாதையை அடைவதற்கான எண்ணம், துணிவு, உழைப்பு அற்று இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதுமட்டுமன்றி கல்லில் கடவுள் சேருவ தில்லை ! காட்சி இதுவரைத் தந்தது மில்லை ! (திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 2) என்ற உவமை வரிகளின் வாயிலாக முயற்சிகள் அற்று விளங்குபவருக்கு வெற்றிக்கான பாதை அமைவதுமில்லை, வெற்றிகள் வந்து சேருவதுமில்லை என்ற சிந்தனையைக் காண இயல்கிறது. தொடர்ந்து,

வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல்
வினைக்குறை

தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு. (குறள்: 612)

என்ற வள்ளுவனாரின் பொன்மொழிக்கேற்ப ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்காமல் இடையிலே விட்டவரை உலகமும் கைவிட்டுவிடும் ஆகையால் முயற்சியைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்பதைக் காண இயல்கிறது. இப்புதுக்கவிதையின் வரிகளின் சாரம்சத்தைப் எழுத்தாளர் பி. கோவிந்தாசாமியின் 'பிள்ளையார் சுழி' என்ற சிறுகதையின் வாயிலாகவும் தொடர்புபடுத்தி கொள்ள இயல்கிறது. குறிப்பாக, கண்ணியவன் படிப்பில் தேரதவனாக இருந்தாலும் வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற எண்ணம் அதற்கான துணிவும் கடின உழைப்பும் கொண்டதால் வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய இயன்றது. முயற்சி என்பது முயலும் வரையல்ல முடிக்கும் வரையில் என்ற சிந்தனையை இப்புதுக்கவிதையின் வாயிலாக எழுத்தாளர் விதைக்கிறார்.

சமூகத்தின்மீது பற்றுதலற்று இருத்தல் (உதவும் மனப்பான்மை அற்று இருத்தல்).

பிறருக்குக் கொடுத்து வாழ்வதே வாழ்க்கை என்ற சிந்தனையையுடைய பழந்தமிழர்களின் வழியே வந்த தமிழர்கள் பிறருக்கு உதவி செய்வதில் நாட்டமற்று இருப்பதையும் உதவி செய்பவர்களை நகைக்கும் போக்கைப் பற்றியச் சமூகச் சிக்கலை மக்கள் மத்தில் முன்னிறுத்துவதற்காக 'திருந்தினாரில்லை' என்ற புதுக்கவிதையின் கண்ணியில் பாவலர் எடுத்துரைக்கிறார்.

அள்ளிக் கொடுப்பதில் ஆர்வமு மில்லை !

அங்ஙனஞ் செய்தால் மதிப்பது மில்லை !

எள்ளி நகைப்பதில் ஓய்வது மில்லை !

எதையும் ஆய்வதில் விழைவது மில்லை !

நல்லவை செய்ய நாட்டமு மில்லை !

நாட்டுக் குழைக்கும் நினைப்பு மில்லை !

(திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 3)

என்ற வரிகளிலிருந்து தமிழர்கள் மத்தியில் பிறருக்கு உதவி செய்யும் மனப்பான்மைக் குன்றி வருகின்றது என்பதை எழுத்தாளர் கேள்விக்குட்படுத்தியிருக்கிறார். தற்காலத்தினர் பிறருக்கு அறம் செய்ய

விரும்புவதுமில்லை செய்பவர்களை இழிவாகப் பேசும் நிலையும் நிலவுகின்றதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். பொய்யாமொழிப் புலவர் உலக பொதுமறையில் அறன் வலியுறுத்தல் என்ற அதிகாரத்தில் இதுப் போன்று விளங்குபவர்க்கு எடுத்துரைக்கிறார்.

அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை

மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு (குறள்: 32)

இக்குறளில், ஒருவருடைய வாழ்க்கைக்கு அறத்தைவிட நன்மையானது ஏதுமில்லை என்றும் அறத்தைப் போற்றாமல் மறப்பதைவிடக் கெடுதியானதும் இல்லை என்று கூறுகிறார். இக்கூற்றுக்குச் சான்றாக, சிபி சக்கரவர்த்தி என்ற மன்னன் புறாவின் உயிரைக் காப்பதற்காகத் தன் உயிர் பிரிந்தாலும் பரவாயில்லை என்று தனது தசையைப் புறாவிற்கு ஈடாகப் பருந்துக்கு வழங்கினார் என்பதைப் புறநானூறு வாயிலாக அறிய இயலும். ஆகவே, பிறருக்கு உதவி செய்து வாழ்வதே வாழ்க்கை என்பதையும் உதவி செய்பவர்களை இகழ்ந்து சொல்லுதல் முறையற்றது என்ற சிந்தனையை இப்புதுக்கவிதையின் வரிகளின் வாயிலாக எழுத்தாளர் காட்சிப்படுத்துகிறார். எனவே, ஒருவர் உதவி செய்வதின் நன்மையை அறிந்து இச்சமுதாயத்திற்கு நன்மைச் செய்யும் போக்கை வளர்த்துக் கொள்வது சிறப்பு.

தமிழ் மொழியைப் போற்றா நிலை

ஒரு மனிதனின் உயிர் போன்றது அவனது மொழி. தாய்மொழிவழிச் சிந்தனையே ஒரு மனிதனை உயர்த்தவும் மனித சமுதாயத்தை மேம்படுத்தவும் வழிவகுக்கும்.' யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல், இனிதாவ தெங்குங் காணோம்' (பா.க.ப159) என்று தமிழ் சிறப்பை எடுத்துரைத்தார் மகாகவி பாரதி ஆனால் தற்காலத் தமிழர்கள் தமிழின், தமிழரின் சிறப்பு, தொன்மைகளை அறியாமல் செயல்படுவதால் தமிழுக்காகக் குரல் கொடுக்கவும் உழைக்கவும் ஆளற்று கிடக்கின்றன என்பதைச் சாட்டை அடியாக இக்கண்ணியில் எழுத்தாளர் மிக வருத்ததுடன் முன்வைக்கிறார். அவ்வரிகள்,

தமிழுக் கீடிணை மொழியு மில்லை !
 தரணிவாழ் அறிஞரும் மறுத்தா ரில்லை !
 தமிழ்போல் இனிமையும் ஏதும் இல்லை !
 தாழ்த்தும் வம்பவரும் நிலைத்தா ரில்லை !
 தமிழ்க்குத் தீங்கெனில் எழுந்தா ரில்லை !
 தருக்கரை மடக்கிடத் துணிந்தா ரில்லை!
 தமிழின வழியைத் தெரிந்தா ரில்லை !
 தமிழுக் குழைக்க விழைந்தா ரில்லை
 (திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 4)

இ வ் வ ரி க ளி ன் வ ர யி ல ர க , தமிழ்மொழியின் சிறப்புக்கு இணையான மொழியுமில்லை என்பதனை அறஞர்கள் ஏற்றுகொள்வர் என்பதை எழுத்தாளர் தெளிவுப்படுத்துக்கிறார். தமிழ் மொழிப்போல் இனிதான மொழியைத் தாழ்த்துபவர் செழிக்கமாட்டார்கள் என்ற மொழிப்பற்றையும் வெளிப்படுத்துகிறார். தமிழுக்கு இழுக்குயெனில் தமிழர்கள் ஒன்றிணைந்து தோள் கொடுத்து மொழிக்குப் பாதகம் விளைவிப்பவர்களுக்குத் தகுந்த பாடம் புகட்ட வேண்டும் என்ற சிந்தனையற்று கிடக்கிறார்கள் என்ற சிக்கலைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். குறிப்பாக, பிறமொழியில் பேசுவது, பிள்ளைகளை வேற்று மொழி பள்ளியில் சேர்ப்பது என்ற தமிழுக்குப் பாதகம் விளைவிக்கும் பல செயல்களில் ஈடுப்படுகிறார்கள். தமிழ்மொழியை விடுத்துப் பிறமொழிகளை நாடும் தன்மை, தம்மையே அழித்துக் கொள்ள செயல்களுக்குச் சமமாகும். (இளமதி சானகிராமன், 2004). இதனை மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தும் வகையில்தான் பாரது 'நம் நாட்டு மக்கட்கு மொழிப்பற்று வேண்டும்' என்றார். மகாகவி

'சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே அதைத்

தொழுது படித்திடடி பாப்பா',
 (பாப்பா பாட்டு, 12)

என்று பிள்ளைகளுக்கு வலியுறுத்தினார் ஆனால் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர்கள்

தமிழ் பள்ளியில் சேர்ப்பதை அவமானமாகப் பார்க்கின்றனர். மொழியின் தற்கொலைத் தமிழ்மொழியில் நிகழ்கிறது தமிழ் மொழியின் சிறப்பை அறிந்து அதன் வளர்ச்சிக்குப் பாடுப்பட வேண்டும் என்று எழுத்தாளர் எடுத்திரைக்கிறார்.

பகுத்தாராயும் தன்மையற்று இருத்தல்

பகுத்தாராயமல் ஒரு முடிவை எடுப்பதின் வாயிலாகத் தனி மனித குடும்பம், சமுதாயத்தில் பல விதமான சிக்கல்கள் ஊடுருவுகிறது. எனவே, இச்சிக்கலின் ஆழத்தை உணர்ந்த எழுத்தாளர் இவையின மக்களின் மத்தியில் கொண்டுச் செல்லும் நோக்கத்துடன் இக்கண்ணியைப் பாவலர் படைத்துள்ளார்.

பழங்கள் யாவும் பழுப்பது மில்லை !
 பழுத்தவை யாவஞ் சுவைப்பது மில்லை !
 பழகும் யாரும் நண்பரு மில்லை !
 பழகியபின்னே பகைவனு மில்லை !
 பழங்கதை யாவும் உண்மையு மில்லை !
 பகுத்தறி வென்பது பொய்யு மில்லை !
 பழம்பெரு மொழியாம் வடமொழி இல்லை !

படித்தோர் பாரோர் மடையரு மில்லை
 (திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 5)

இவ்வரிகள் உணர்த்துவது, கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று முடிவெடுக்க கூடாது என்ற சிந்தனையையும் ஒரு விடயத்தைப் பகுத்து ஆராயும் தன்மைப் பெற்றிருப்பது அவசியம் என்று எழுத்தாளர் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். இப்பதுக்கவிதையின் வரிகளின் நோக்கத்தை நீதிவெண்பா உதாரணமாக விளங்குகிறது.

'தாலநிழல் கீழிருந்தான் றன்பால் அருந்திடினும்

பாலதனச் சொல்லுவரோ பார்'.(நீதி வெண்பா, 79).

என்ற நீதிவெண்பாவிற்கு இணங்க பனை மரத்தின் அடியின் உட்கார்ந்துகொண்டு

பசுவின் பாலைக் குடித்தாலும் பிறர் அதனைப் பால் என்று சொல்வதிலை ஏனென்றால் அதைப் பகுத்து ஆராயும் திறனும் பொறுமையும் அற்று இருக்கிறார்கள். பழம்பெரு மொழியாம் வடமொழி இல்லை! படித்தோர் பாரோர் மடையரு மில்லை (திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 5) என்ற வரிகள் உணர்த்துவது பகுத்தாராயமல் பலரும் வடமொழி தொன்மைவாய்ந்தது என்கின்றனர் ஆனால் பகுத்தாராய்ந்தால் அதன் உண்மைத் தன்மை உலகிற்குத் தெரிந்துவிடும். எனவே, எந்த ஒரு விடயத்தையும் பகுத்து ஆராய வேண்டும் என்ற சிந்தனையை அனைவரும் பெற்றிருப்பது அவசியம் என்ற சிந்தனைத் துளிகளை இந்தக் கண்ணியின் வரிகளில் எழுத்தாளர் எடுத்துயம்புகிறார்.

ஒற்றுமையற்ற நிலைப்பாடு

தமிழ் வாழ, தமிழர் வாழ, தமிழர்கள் உரிமைகள் காக்கப்படத் தமிழர்களிடையே ஒற்றுமையை மையப்படுத்தி பாரதிதாசன் பாடினார் 'செந்தமிழ் ஒன்றே நல்லொற்றுமை சேர்க்கும் ; நன்னெறி சேர்க்கும் என்று. (தேனருவி, பாடல் 3). மேற்க்குறிப்பிட்டது போன்று தமிழ்ப்பற்று அற்று போனது நன்னெறி பண்பினையும் ஒற்றுமையுணர்வையும் கீழோங்க செய்துவிட்டது. மலேசியாவில் தமிழர்கள் ஒற்றுமையற்று விளங்ளீகிறார்கள் என்ற சிக்கலை எழுத்தாளர் எடுத்துரைக்கிறார்.

உரிமை முழக்கம் உறுதியாய் இல்லை !
உரத்த குரலுஞ் சரியாய் இல்லை !
கரியின் வீரமுந் தமிழர்க் கில்லை !
கழகக் கால வாழ்க்கையு மில்லை !
நெறியும் முறையும் வாழ்க்கையி லில்லை !
நெடுநாள் வாழ்வும் நமக்கு இல்லை !
சரிசமம் வேண்டும் ; பேராசை இல்லை !
எந்தாய் நாடு ; மறுப்பதற் கில்லை !
(திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 6)

இவ்வரிகளில் மலேசியத் தமிழர்களின் மத்தியில் ஒற்றுமையற்ற நிலைப்பாட்டின் காரணமாக தமிழர்கள் உரிமைக்குரலும் உரிமைகளும் மறுக்கப்படுகிறது, வீரமுடன்

போராடி உரிமையைப் பெறும் நிலையற்ற நிலையும் வந்திவிட்டது என்பதை எழுத்தாளர் கூறுகிறார். அரசியல், பொருளதாரம், சமூகவியல் போன்ற எந்ததுறையிலும் சரிசமமான உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார். மேலும்,

'ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு நம்மில்
ஒற்றுமைநீங்கிடி ல் அனைவர்க்கும்
தாழ்வு'

(பாரத நாடு, வந்தே மாதரம் 1)

பாராதியரின் இவ்வரிகளைப் போன்று அனைவரும் உரிமைக்காக உடமைக்காக ஒன்றிணைய வேண்டும் என்பதே இப்புதுக்கவிதையில் கண்ணியின் சமுதாயச் சிந்தனையாக எழுத்தாளர் மிளிர செய்திருக்கிறார்.

சாதிய ஏற்றத் தாழ்வு

சாதியெனும் பெரும் பாரம் தாங்கி நிற்கும் சமுதாயம் தமிழ் சமுதாயம். சாதி ஒழிப்பு தமிழக்கத்தில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலம் போராடியும் சாதியம் இன்றும் ஒழிக்கப்படவில்லை. (குழந்தை சாமி, 1993). 'சாதி' என்ற சொல்லே தமிழுக்கு உரியதில்லை, பிறப்பின் அடிப்படையில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கும் சாதிப் பிரிவுகள் பழந்தமிழகத்தில் இல்லை.

சாதி மதம் தமிழ் இல்லை அந்தச்

சாதி மதத்தைத் தமிழ்கொள்வ தில்லை.

(பன்மணித்திரள், ப. 67).

என்றார் பாரதிதாசன். சாதி ஏற்றத் தாழ்வுப் பற்றிய மக்களின் சிந்தையில் கேள்விக்குட்படுத்தும் வகையில் எழுத்தாளர் இக்கண்ணியைப் படைத்துள்ளார்.

பறையரும் பள்ளரும் தாழ்ந்தா ரில்லை !
பிறந்ததும் எவரும் உயர்ந்தா ரில்லை !
முறையை எவருங் கொண்டா ரில்லை !
முன்னேற வழிகளுங் கண்டா ரில்லை !
(திருந்தினாரில்லை, கண்ணி 7)

இவ்வரிகளின் வாயிலாக, அனைவரும் மனிதர்கள் இதில் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர்

முடிவுரை

என்ற பாகுபாடுயில்லை என்ற சிந்தனையை எழுத்தாளர் முன்வைக்கிறார். சாதியப் பாசத்தினால் தமிழர்களின் மத்தியில் கலவரம், சாதியக் கொலை என பல இன்னல்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமாகயுள்ளது. இதன் விளைவாக ஒற்றுமையற்ற சமுதாயமாகத் தமிழர் முத்திரைக் குத்தப்படுகின்றன. இச்சிக்கல் தமிழர்கள் வாழும் பல இடங்களிலும் இன்றும் நிலவி கொண்டிருக்கிறது. இப்புதுக்கவிதையின் வரிகளின் சாரத்தை எழுத்தாளர் பூ.மு அன்புசிவாவின் சாதி என்ற சிறுகதையின் வாயிலாக தொடர்புப்படுத்தி கொள்ள இயல்கிறது. குறிப்பாக, திருமுருகன் என்ற கீழ்சாதியைச் சார்ந்தவன் உயர்ந்த சாதிகார பெண்ணான சுஜாதாவைக் காதலித்ததின் விளைவாக ஆணவக்கொலைச் செய்யப்பட்டனர். 'ஜாதி நூறு சொல்லுவாய் போப்போ போ' (போகின்ற பாரதம், 4) என்று சாதிய உணர்வு கூடாது என்றார் அதே சிந்தனையை இக்கவிதையும் பறைச்சாற்றுகிறது.

'பாண்டி முத்துகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற 'திருந்தினாரில்லை' என்ற புதுக்கவிதையின் வாயிலாக பெரும்பாலும் பேசப்படாதச் சமுதாயச் சிக்கலும் சமுதாயச் சிந்தனைகளும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் பாவலர் ஈப்போ முத்துப்பாண்டியனின் 'திருந்தினாரில்லை' என்ற புதுக்கவிதையின் வாயிலாக, கற்றவர்களிடையே பண்பும் பக்குவமற்ற நிலைப்பாடு, முயற்சியற்று விளங்கும் சமுதாயம், சமூகத்தின்மீது பற்றுதலற்று இருத்தல் தமிழைப் போற்றா நிலை, பகுத்தாராயும் தன்மையற்று விளங்குதல், ஒற்றுமையற்ற நிலை, சாதிய ஏற்றத்தாழ்வு ஆகியச் சமூகவியல் கருத்துகளை ஆய்வின் வாயிலாக கண்டறிய இயல்கிறது. இப்புதுக்கவிதை மக்கள் மத்தியில் சமுதாயச் சிக்கலை முன்னிறுத்தி அதன் வாயிலாக சமுதாயச் சிந்தனை விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

References

- Anbusiva, P., M. Pa. Vijayin Nanthavanthu Natchatirangal Kavithaikalil Samuthaya Sinthanaigal, <https://www.tamilauthors.com/01/422.html>.
- Cresswell, J.W. (1993). *Research Design: Qualitative & Quantitative Approach*. London: Sage.
- Maniam, K. (2020). Trends of recent Malaysian Tamil short stories). *Journal of Indian Studies*. 13, 6-19.
- Maraya, R., & Raveendran, K. (2021). "Contribution of Malaysian Youths in the Development of Modern Tamil Literature: A Review", *Journal of Tamil Peraivu* 10 (1), pp.114-120.
- Maraya, R., Ramasamy, M. D., & Kannappan, K. (2021). Bharathiyar's portrayal of a novel woman in contemporary society in the short story of 'Gengammavin Pudhumai Penn': A Review. *Journal of Tamil Peraivu*. 10 (2), pp.77-83.
- Megarajah, T. (2019). "Bharathi's influence on the growth of modern Tamil poetry (Based on the Bharathi's literary forms)", *Journal of Tamil Peraivu*. 8 (2), pp.127-137.
- Muthupandian. (2004). *Pandi muttukkal*. Perak: Naval Auto.
- Peter Goodrich. (1986). *Reading the Law: A Critical Introduction to Legal Method and Technique*. U.K.: Blackwell Publishers.
- Priyadarshini, P. (2018). Vairamuthu Kavithaigalil Samuthaya Sinthanaigal. https://iravie.com/ஆய்வு_வைரமுத்து_கவிதைகள்/

ஓளவையாரும், வள்ளுவரும் வலியுறுத்தும் நீதிக்கருத்துக்கள் : திருக்குறள் மற்றும் ஆத்திசூடியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஒப்பாய்வு

Justice Concepts Prescribed by Awwaiyaar and Valluvar: A Comparative Review on Thirukkural and Attisudi

முருகையா சதீஸ் / Murukaiya Sathees¹

A comparative review is a process of comparing different literary works side by side. *Awwaiyaar's* Attisudi is the literature that rose to proclaim social justice for the sake of social needs during the Chola period. Similarly, *Thirukkural* was created by *Valluvar* at a time when there was a need to change the degenerate society of *Sangamaruviyakala* by virtue. Thus, this study examines and visualises the notions of justice in both pieces of literature from a comparative perspective. The purpose of this study is to document the emphasis on how the teaching of justice is necessary for human life has been studied in the *Attisudi* and *Valluvar* scriptures, which would provide a good reference for future generations. This study has been conducted for comparative purposes using the characteristic and descriptive analysis methods. *Attisudi* and *Thirukkural* have been used as the primary data for this study, and their related essays, journals, and electronic comments have been used as research data. The ideals of high justice in these interpretations must be established in society and promote a peaceful life. There is a need to conduct more studies regarding this issue, which is addressed in this paper.

Date of submission: 2022-05-11
Date of acceptance: 2022-06-20
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Murukaiya Sathees
Email: satheesmurukaiya@gmail.com

Key Words: Attisudi, Thirukkural, Justice, Comparison, Literature

அறிமுகம்

உலகளாவிய நோக்கில் இலக்கியப் படைப்புக்களின் பொதுமையையும், ஒருமையையும் காண முயல்வது ஒப்பிலக்கிய ஆய்வாகும். வெவ்வேறு இலக்கியங்களுக்கு இடையில் காணப்படக்கூடிய உறவுகளையும், தனித்துவங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்குவது இதன்பாற்படும். இதன்மூலம் அவ்விலக்கியப் படைப்புக்களின் தனித்துவங்கள் சமூகத்தில் சிறப்புப் பெற வழிவகுக்கின்றன. 1 அவ்வகையில் ஓளவையாரின் ஆத்திசூடியும், வள்ளுவரின் திருக்குறளும் இங்கு ஒப்பாய்விற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. ஓளவையார் என்ற

பெயரில் பலர் வெவ்வேறு காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தாலும் சோழர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஓளவையாருக்குத் தமிழிலக்கியப் புலத்தில் தனியான மதிப்புண்டு. ஏனெனில் அவர் சமூகத்தினை நல்வழிப்படுத்தும் முயற்சியில் நீதிப்போதனைகளைப் போதித்து பல அற இலக்கியங்களைப் பாடியுள்ளார். அரசர்களின் ஆதரவைப் பெற்ற இப்பெண்பாற்புலவர், கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டின் சமூகத்தேவையின் பொருட்டு அறத்தினைப் போதிக்கவேண்டிய சூழலில் “ஆத்திசூடி” எனும் நீதி நூலைப்படைத்து

¹ The Author is a Assistant Lecturer, Department of Tamil, University of Jaffna, SriLanka
satheesmurukaiya@gmail.com

அறப்பணியாற்றினார். இந்நூல் 108 நீதிக்கூற்றுக்கள் மூலம் மானிட வாழ்வுக்குரிய அறம்சார்ந்த கருத்துக்களைப் போதிக்கின்றது.

இதைப்போலவே குறிப்பிட்ட ஒரு காலகட்டத்தின் சமூகத் தேவையின் பொருட்டு வள்ளுவரால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியமே திருக்குறளாகும். குறிப்பாகக் களப்பிரர் ஆட்சி தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த சங்கமருவியகாலச் சூழலில் சீரழிந்து கிடந்த தமிழகத்து மக்களை அறத்தின் வழி வாழ வழிகாட்டும் பொருட்டுத் திருக்குறள் படைக்கப்பட்டுள்ளது.² இது அறம், பொருள், இன்பம் எனும் முப்பெரும் பகுதிகளை உடையதாய் 133 அதிகாரங்களைக் கொண்டதாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகாரம் ஒவ்வொன்றும் பத்துப் பத்துப் பாக்களைக் கொண்டதாக மொத்தம் 1330 குறட்பாக்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. எனவே இத்தகைய உலக வாழ்வுக்குரிய நீதிக்கருத்துக்கள், இலக்கியங்களான ஆத்திசூடியிலும், திருக்குறளிலும் எவ்வாறு புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராய இக்கட்டுரை முயற்சிக்கின்றது.

ஆய்வு நோக்கம்

மானிடவாழ்விற்கு அவசியமான நீதிசார் போதனைக்கருத்துக்கள் ஓளவையாரின் ஆத்திசூடியிலும், வள்ளுவரின் திருக்குறளிலும் எவ்விதம் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதனை வலியுறுத்தி, அவற்றினை எதிர்காலச் சந்ததிக்கு ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வானது பண்புசார் முறை, விபரணப் பகுப்பாய்வு முறை ஆகிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி ஒப்பாய்வு நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஓளவையாரின் ஆத்திசூடியும், வள்ளுவரின் திருக்குறளும் ஒப்பாய்வு அணுகுமுறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இவ்வாய்வானது மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாய்விற்கு ஆத்திசூடி மற்றும் திருக்குறள் முதலியவை முதன்மைத் தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன்,

அவை சார்ந்த கட்டுரை நூல்கள், இதழ்கள், மின்னூடகக் கருத்துக்கள் முதலியவையும் ஆய்வுத்தரவுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அறம்

அறம் என்பது வாழ்க்கைக்குரிய நீதிக்கருத்துக்களையே சுட்டுகின்றது. அறத்தின் வழியே வாழவேண்டும் என்பதே இதன் கருத்தாகும். எப்பொழுதும் நல்ல காரியங்களை மட்டுமே செய்வதற்கு ஆசைப்பட வேண்டும். மறந்தும் மனதால்கூட மற்றவர்களுக்குக் கெடுதல் தரும் விடயங்களைப் பற்றி நினைக்கக் கூடாது என்கிறார் ஓளவையார். இதனையே “அறம் செய விரும்பு” (ஆத்திசூடி 1) என்கிறார். இவ்வாறான அறம் சார்ந்த நீதிக்கருத்துக்கள் திருக்குறளிலும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. உதாரணமாக,

“அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை

மறத்தலின் ஊங்குஇல்லை கேடு” (குறள் 32)

என்பதன் மூலம் அறத்தைவிட நன்மை தருவது எதும் இல்லை என்கிறார் வள்ளுவர். மேலும்,

“மனத்துக்கண் மாசுஇலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்

ஆகுல நீர பிற” (குறள் 34)

என்ற குறட்பாவும் அறத்தின் அவசியத்தினையே சுட்டுகின்றது. உள்ளத்தில் குற்றம் இல்லாமல் வாழ்வதே அறவாழ்க்கையாகும். மற்றவை எல்லாம் அறத்தின்பாற்படாது என்கிறார்.³ இவ்வாறு ஆத்திசூடியிலும், திருக்குறளிலும் அறமே உயர்வாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

கோபம் தவிர்த்தல்

கோபம் தவிர்த்தல் என்பது வெகுளாமையைக் குறிக்கின்றது. இதனையே ஓளவையார் “ஆறுவது சினம்” (ஆத்திசூடி 2) என்ற கூற்றின் மூலம் வலியுறுத்துகின்றார். கோபத்தைத் தணிக்க வேண்டும். கோபத்தைக்

குறைக்க வேண்டும். கோபம் வரும்போது பேச்சைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது எடுக்கும் எந்த முடிவும் சரியாக இருக்காது. கோபம் குறைந்த பிறகு ஆற அமர யோசித்து எடுக்கும் முடிவே சரியாக இருக்கும். எனவே கோபத்தைக் குறைத்துக் கொள்வது சாலச் சிறந்தது. கோபம் கொள்ளாமல் இருப்பது அதைவிடச் சிறப்பாக இருக்கும். இத்தகைய கோபம் தவிர்ந்தல் சார்ந்த கருத்துக்களைத் திருவள்ளுவர் 'வெகுளாமை' என்ற அதிகாரத்தில் கூறியுள்ளமைக் காணலாம். உதாரணமாக,

“செல்துடத்துக் காப்பான் சினம்காப்பான் அல்துடத்தும்

காக்கின்என்? காவாக்கால் என்?” (குறள் 301)

எனும் குறட்பாவின் மூலம், செல்லுகின்ற இடங்களில் கோபத்தைக் காட்டாமல் காத்துக்கொள்பவனே சினத்தைக் காப்பவனாவான். சினம் காட்டுவதற்கு முடியாத இடத்தில் சினத்தைக் காப்பதாகச் சொல்லமுடியாது என்கிறார். அத்துடன்,

“மறத்தல் வெகுளாமை யார்மாட்டும் தீய பிறத்தல் அதனால் வரும்” (குறள் 303)

எனும் குறளின் மூலம், யாரிடத்திலும் சினம் கொள்ளாமல் மறந்து விடவேண்டும். சினத்தினால் தீமையான விளைவுகளே ஏற்படும் என்கிறார்.4 இவ்வாறான கருத்துக்கள் மூலம் நாம் கோபத்தினைத் தவிர்த்து வாழ வேண்டும் என்பதனையே ஓளவையாரும், திருவள்ளுவரும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

கொடை

கொடை என்பது நாம் வறுமையுடையவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஈதல் தன்மையையே குறிக்கின்றது. எனவே நாம் கொடை கொடுப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்த வந்த ஓளவையார் “ஈவது விலக்கேல்” (ஆத்திசூடி 4) என்கிறார். இதன்மூலம் பிறருக்கு உதவி செய்வதைத் தடுக்கக் கூடாது என்கிறார். அதாவது நம்மால் பிறருக்கு உதவி செய்ய முடியாவிட்டாலும் பரவாயில்லை,

மற்றவர்கள் பிறருக்குச் செய்யும் உதவியைத் தடுக்கக் கூடாது என்பது இதன் மூலம் புலனாகின்றது. மேலும் நாம் பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர யாசகம் பெறக்கூடாது என்கிறார்.

இதனையே “ஏற்பது இகழ்ச்சி” (ஆத்திசூடி 8) என்கிறார். அத்துடன் பிச்சை எடுத்துச் சாப்பிடுவது இழிவான செயல்தான் என்றாலும் அவ்வாறு பிச்சை கேட்பவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லாமல் அவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டுப் பிறகு மீதி இருப்பதை நாம் சாப்பிடுவதுதான் நல்ல செயலாகும் என்றும் சுட்டியுள்ளார். இதனையே “ஐயம் இட்டு உண்” (ஆத்திசூடி 9) என்ற உயர் கூற்று வலியுறுத்துகின்றது. திருவள்ளுவரும் இவ்வாறான கொடை சார்ந்த கருத்துக்களை ‘ஈகை’ என்னும் அதிகாரத்தில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“வறியார்க்குஒன்று ஈவதேஈகை மற்று எல்லாம்

குறிஎதிர்ப்பை நீரது உடைத்து” (குறள் 221)

என்பதில் கொடை என்பது யாது என்கிறார் வள்ளுவர். வறியவர்களுக்குக் கொடுப்பதே கொடை என்கிறார். மற்றவை எல்லாம் அவற்றின்பாற் படாது என்கிறார்.5 மேலும்,

“அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதுஒருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி” (குறள் 226)

என்பதன் மூலம் பொருளில்லாதவர்களின் வறுமையைப் பொருள் உள்ளவன் தீர்க்க வேண்டும். அதுவே அவனுக்குப் பிற்காலத்திற்கு உதவும் என்கிறார் வள்ளுவர். எனவே ஓளவையாரும், வள்ளுவரும் கொடை கொடுத்து வாழவேண்டும் என்பதனை உயர்வாகவே வலியுறுத்தியுள்ளமை புலனாகின்றது.

முயற்சி

எந்த ஒரு செயலில் ஈடுபடும்போதும் இடையில் சில தடங்கல்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. அந்த மாதிரி நேரங்களில் நாம் நம் மனதளவில் உற்சாகத்தை வளர்த்துக்

கொள்ள வேண்டும் எனக்கூறும் ஔவையார், “ஊக்கமது கைவிடேல்” (ஆத்திசூடி 6) என்ற கூற்றின் மூலம் இதனை வலியுறுத்துகின்றார். வள்ளுவரும் ‘ஊக்கம் உடைமை’ எனும் அதிகாரத்தில் இதனை வலியுறுத்தியுள்ளார். உதாரணமாக,

“உடையவர் எனப்படுவது ஊக்கம் அஃதுஇல்லார்

உடையது உடையரோ மற்று” (குறள் 591)

எனும் குறளில், உடையவர் என்றால் ஊக்கத்தினை உடையவரே. ஊக்கத்தினை உடையவராக இல்லாமல் வே எதை உடையவராக இருந்தாலும் அவர் உடையவர் ஆக மாட்டார் என்கிறார் வள்ளுவர். மேலும்,

“ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவுஇலா

ஊக்கம் உடையான் உழை” (குறள் 594)

என்பதன் மூலம் தளராத ஊக்கம் கொண்டவனிடத்தில் செல்வம் தானே வழிகேட்டு வந்து சேரும் என்கிறார்.6 நாம் தைரியத்தைக் கைவிட்டு விடக்கூடாது. உடல் அளவில் இருக்கும் தைரியத்தை விட மனதளவில் கொள்ளும் தைரியம் வேகத்தையும் கொடுக்கும். வெற்றியையும் கொடுக்கும். எனவே நாம் முயற்சியுடையவர்களாகத் திகழ வேண்டும் என்பதையே ஔவையாரும், வள்ளுவரும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

ஒற்றுமை

உலக அனுபவத்தை அறிந்து அதற்கேற்ப நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதனால் நாம் ஊரோடு ஒத்துப் போகவேண்டியது அவசியம். இதனாலேயே “ஒப்புரவு ஒழுக்கு” (ஆத்திசூடி 10) என்கிறார் ஔவையார். நம்மை சுற்றி சில நல்ல விடயங்களும் சில கெட்ட விடயங்களும் நடந்து கொண்டேதான் இருக்கும். அந்தந்த சூழ்நிலைக்கேற்ப நாம் அனுசரித்து நடந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்கிறார். மேலும் “கிழமைப் பட வாழ்” (ஆத்திசூடி 34) என்பதன் மூலமும் இதனை வலியுறுத்துவது புலனாகின்றது. இதன் மூலம், தனக்கு மட்டுமின்றி பிறருக்கும் உதவியாக வாழ வேண்டும். ஏதோ பிறந்தோம்.

ஏதோ வாழ்ந்தோம் என்று இல்லாமல் நம்மைச் சுற்றி இருப்பவர்களையும் வாழ வைப்பவனே மனிதன் என்கிறார்.

“தேசத்தோடு ஒத்து வாழ்” (ஆத்திசூடி - 61), “ஊருடன் கூடிவாழ்” (ஆத்திசூடி - 103) முதலிய ஔவையாரின் கூற்றுக்களும் சிறப்புக்குரியன. இவை மக்களின் ஒற்றுமையையே சுட்டுகின்றன. எனவே ஊரோடு ஒற்றுமையாக இணைந்து வாழ்ந்தால் நமக்கு உயர்வு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்பது இதன் மூலம் சுட்டப்படுகின்றது. வள்ளுவரும் ஒற்றுமை சார்ந்தும், சுற்றம் தழுவி வாழ்தல் தொடர்பாகவும் அறக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும் ஆக்கமும்

அன்னநீ ரார்க்கே உள்” (குறள் 527)

எனும் குறளில், காக்கை தனக்குக் கிடைத்ததை மறைக்காமல் தன்னுடைய இனத்தைக் கூவியழைத்துச் சேர்ந்து உண்ணும். அத்தகைய குணம் உள்ளவர்க்கே சுற்றத்தாரால் நன்மையும், புகழும் உண்டாகும் என்கிறார். மேலும்,

“கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய

சுற்றத்தான் சுற்றப் படும்” (குறள் 525)

எனும் குறட்பாவில், உதவி செய்தும், இனிமையாகப் பேசியும் வாழ்பவனை உறவினர்கள் சூழ்ந்தே இருப்பார்கள் என்கிறார்.7 எனவே சுற்றத்துடன் வாழும் வாழ்க்கையே சிறந்தது. அதுவே பயன் விளைவிப்பது என்று கூறி ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வள்ளுவர் வலியுறுத்தியுள்ளமை சிறப்புக்குரியது. எனவே நாம் ஒற்றுமையுடையவர்களாக வாழப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும்.

கல்வியுடைமை

கல்வியறிவு என்பது வாழ்க்கைக்கு முக்கியமானதாகும். நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் படிக்க வேண்டும். படிப்பதை மட்டும் விட்டுவிடவே கூடாது. செல்வத்திற்கு

அது இருக்கும் இடத்தில்தான் சிறப்பு. ஆனால் நாம் கற்றிருக்கும் கல்வியானது நாம் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் சிறப்பைக் கொடுக்கும். இதனை ஓளவையாரின் “ஓதுவது ஒழியேல்” (ஆத்திசூடி 11) எனும் கூற்று எடுத்தியம்புகின்றது. அதோடுமட்டுமில்லை நாம் கற்றதை மற்றவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுப்பது மேலும் நல்லது என்றும் கூறுகின்றார்.

“இளமையில் கல்” (ஆத்திசூடி 29) என்பதன் மூலமும் இளமைக்கல்வியின் அவசியத்தைக் கூறுகின்றார். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே நாம் கற்கும் ஒவ்வொரு விடயங்களும் பசுமரத்தாணி போல் மனதில் ஆழமாகப் பதியும். அதுவே பிற்காலத்தில் நல்லவர்களாகவும், கெட்டவர்களாகவும் ஆக்கும். ஆகவே சிறு வயதிலிருந்தே கல்வியைக் கற்பது மிகச் சிறப்பாகும் என்கிறார் ஓளவையார். அத்துடன் “நூல் பல கல்” (ஆத்திசூடி 70) என்கிறார். நிறையப் படிக்க வேண்டும். நிறையத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அறிவு வளர்ச்சிக்கான வெவ்வேறு வகையான நூல்களை அதிகமாகப் படிக்க வேண்டும் என்கிறார். இதனாலேயே கற்றவர்க்கோ செல்லும் இடமெல்லாம் சிறப்புச் சேருகின்றது. இவ்வாறான கல்வி கற்பதன் அவசியம் திருக்குறளிலும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக ‘கல்வி’ எனும் அதிகாரத்தில் இதன் அவசியத்தினைக் காணலாம். உதாரணமாக,

“கற்க கசடுஅறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக” (குறள் 391)

என்னும் குறளைக் குறிப்பிடலாம். இங்கு படிப்பதற்கு ஏற்ற நூல்களை குற்றமில்லாத வகையில் கற்கவேண்டும் என்றும், அவ்வாறு கற்றவற்றுக்கு ஏற்ப வாழ்க்கையை வாழவேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். அத்துடன்,

“கண்உடையவர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்உடையவர் கல்லா தவர்” (குறள் 393)

எனும் குறளிலும் கல்வி கற்பதன் அவசியத்தினை வலியுறுத்துகின்றார். கற்றவர்களே தம் முகத்தில் இரண்டு கண்களைப் பெற்றவர்கள் என்றும் கற்காதவர்கள் கண்களை இழந்தவர்கள். அவர்கள் முகத்தில் இரண்டு புண்ணுடையவர்கள் என்கிறார் வள்ளுவர்.8 எனவே கல்வியின் அவசியத்தினை உணர்ந்து நாம் கல்வியறிவுடையவர்களாக வாழ வேண்டும் என்கிறார். இதனையே ஓளவையாரும் வலியுறுத்தியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

பொறாமை தவிர்ப்பு

நாம் மற்றவர்களைப் பற்றி பேசும்போது பொறாமையோடு பேசக் கூடாது. போட்டி இருக்கலாம். ஆனால் பொறாமை இருக்கக்கூடாது. போட்டி இருந்தால் அங்கே ஆரோக்கியமான வளர்ச்சி இருக்கும். பொறாமை இருந்தால் அங்கே நிச்சயமாக அழிவுதான் இருக்கும். இதனாலேயே ஓளவையார் “ஓளவியம் பேசேல்” (ஆத்திசூடி 12) என்கிறார். பொறாமை நம்மை அழித்து விடும். எனவே அடுத்தவர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது பொறாமையைத் தவிர்த்து பெருமையோடு பேசுவதே எமக்கு நன்மையைத் தரும். மேலும் “வஞ்சகம் பேசேல்” (ஆத்திசூடி 27) என்பதும் பொறாமைப்பட்டுப் பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதனையே வலியுறுத்துகின்றது. இக்கருத்துக்களை ஒட்டியதாகவே வள்ளுவரும் ‘அழுக்காறாமை’ எனும் அதிகாரத்திரும் தன் கருத்துக்களை வலியுறுத்தியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக,

“ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒழுவன்தன் நெஞ்சத்து

அழுக்காறு இலாத இயல்பு” (குறள் 161)

எனும் குறளின் மூலம், நம் நெஞ்சத்தில் பொறாமை கொள்ளாமல் இருப்பதை நாம் சிறந்த ஒழுக்க நெறியாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்கிறார். அத்துடன்,

“விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லையார் மாட்டும்

அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்” (குறள் 162)

எனும் குறளில், எவரிடத்திலும் பொறாமை கொள்ளாமல் வாழ்வதே ஒப்பு உவமையில்லாத பெருஞ் சிறப்பாகும் என்கிறார்.9 எனவே மனித வாழ்வுக்குரிய சிறந்த ஒழுக்கங்களில் பொறாமை கொள்ளாத பண்பும் ஔவையாராலும், வள்ளுவராலும் சிறப்பாகவே போற்றப்பட்டுள்ளது.

பேராசை தவிர்த்தல்

பேராசை தவிர்த்தல் என்பது பிறரின் பொருட்களில் ஆசை கொள்ளக்கூடாது என்பதனையே சுட்டுகின்றது. ஔவையார் தனது ஆத்திசூடியில், அடுத்தவர் சொத்துக்கு ஆசை கொள்ளாமல் வாழ வேண்டும் என்கிறார். அதிலும் மற்றவருடைய நிலத்தை அபகரித்து வாழக்கூடாது. மண், பெண், பொன் இம்மூன்றிலும் ஆசை வைக்கக் கூடாது என்கிறார்.

“மண் பறித்து உண்ணேல்” (ஆத்திசூடி - 23) என்ற கூற்றின் மூலம் இதனை வலியுறுத்துகின்றார். எனவே பொறாமையும் அதனோடு இணைந்த பேராசையும் தவிரக் வேண்டியது அவசியமாகும். மேலும் “கொள்ளை விரும்பேல்” (ஆத்திசூடி - 41) என்பதன் மூலமும் இதனை வலியுறுதியுள்ளார். மற்றவர்களின் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதே. இருப்பதைக் கொண்டு இனிய வாழ்க்கையை வாழ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் ஔவையார். இதைப்போலவே ‘வெஃகாமை’ எனும் அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் பேராசை கொள்ளக்கூடாத தன்மையைப் பேசுகிறார். எடுத்துக்காட்டாக,

“நடுவுஇன்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்

குற்றமும் ஆங்கே தரும்” (குறள் 171)

எனும் குறட்பாவின் மூலம், ஒருவன் நடுவு நிலைமை தவறிப் பிறர் பொருளை விரும்பினால் அவன் குடும்பமும் கெடும் என்றும், பல குற்றங்களும் வந்தடையும் என்கிறார். அத்துடன்,

“அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச்

சேரும்

திறன் அறிந்து ஆங்கே திரு” (குறள் 179)

என்ற குறட்பாவின் மூலம், மற்றவர்களுக்குரிய பொருளை விரும்பாத சிறந்த அறத்தைச் செய்பவரை விரும்பிச் செல்வம் வந்து புகும் என்கிறார்.10 எனவே நாம் பிறரின் பொருட்களின் மேல் பேராசை கொள்ளாமல் வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும் என்பது ஆத்திசூடியின் மூலமும், திருக்குறளின் மூலமும் சுட்டப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

பொய் தவிர்த்தல்

உலகில் வாழும் மனிதர்களாகிய நாம் உண்மை பேசுபவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதனையே இது வலியுறுத்துகின்றது. நாம் கண்களால் பார்த்ததைத் தவிர வேறு எதையும் சொல்லக் கூடாது என்கிறார் ஔவையார். எந்த ஒரு விடயமும் பொய்யாக விபரித்து, ஒன்றைப் பத்தாக்கிக் கூறக்கூடாது. அதனால் பலப்பல பிரச்சினைகள் உருவாகலாம். ஆகவேதான் ஔவையார் “கண்டு ஒன்று சொல்லேல்” (ஆத்திசூடி 14) என்கிறார். எனவே நாம் எதையாவது சொல்ல நினைத்தால் அதை மிகைப்படுத்தாமல் சொல்லப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். மேலும், பொய்யை உண்மையைப் போலப் பேசக் கூடாது. ஒரு பொய்யைத் திரும்பத் திரும்பப் பேசினால் அது உண்மையாகி விடும் என்பார்கள். ஒரு பொய்யை மறைக்க ஆயிரம் பொய் சொல்ல நேரிடும். எனவே பொய் சொல்லக்கூடாது. இதனையே “சித்திரம் பேசேல்” (ஆத்திசூடி 45) என்கிறார் ஔவையார். திருவள்ளுவரும் பொய்யைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்கிறார். உதாரணமாக,

“வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் யாது ஒன்றும்

தீமை இலாத சொல்ல” (குறள் 291)

என்ற குறளின் மூலம் யாருக்கும் தீங்கினை உண்டாக்காத சொற்களைப் பேசுவதே வாய்மை என்கிறார். இதன் மூலம் நாம் உண்மை பேச வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றார். அத்துடன்,

“உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின்
உலகத்தார்

உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்” (குறள் 294)

எனும் குறள் மூலம், தன் உள்ளம் அறிந்து உண்மையாகவே பொய் பேசாமல் வாழ்பவன் உலகத்தில் உள்ள நல்ல மக்கள் உள்ளங்களில் எல்லாம் வாழக்கூடியவன் ஆவான் என்கிறார்.11 இத்தகைய கருத்துக்கள் பொய்மையைத் தவிர்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தினைக் கூறுகின்றன. இதனை வள்ளுவரும், ஔவையாரும் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளமையும் சிறப்புக்குரியது.

பெற்றோரைக் காத்தல்

பிள்ளைகள் தம்மைப் பெற்ற தாய், தந்தையரைப் பேணிக் காக்க வேண்டியதன் அவசியத்தினையே இது சுட்டுகின்றது. மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் இவர்களில் முதல் இரண்டு இடத்தைப் பிடித்துள்ள நம் பெற்றோரை நாம் வகனமாகப் பேணிக்காக்க வேண்டியது அவசியம். இதனையே “தந்தை தாய் பேண்” (ஆத்திசூடி 20) என்ற ஔவையாரின் கூற்று உறுதிசெய்கிறது. இதன் மூலம் நம்மை இந்த உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்திய நம் பெற்றோரைக் கடைசிக் காலம் வரை நன்றாக ஆதரித்து, கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். வள்ளுவரும் தாய், தந்தையரைப் பேண வேண்டியதன் அவசியத்தினை வலியுறுத்தியுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. வள்ளுவரும் தாய், தந்தையரின் இன்பத்தைக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பு பிள்ளைகளையே சாரும் என்கிறார். உதாரணமாக,

“அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்

சிறுகை அளாவிய கூழ்” (குறள் 64)

என்ற குறட்பாவின் மூலம், தம்முடைய குழந்தைகளின் சிறுகைகளினால் பிசையப்பட்ட உணவானது பெற்றோருக்கு அமுதத்தைக் காட்டிலும் இனிமையாகக் கவல்லது என்கிறார். எனவே பெற்றோர்களை இறுதிக்காலம் வரை மகிழ்ச்சியாகப் பேணும் விதமாகப் பிள்ளைகள் தம் கைகளினாலேயே உணவு

பரிமாறிப் பேண வேண்டும். அத்துடன்,

“மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி
இவன்தந்தை

என்னோற்றான் கொள்எனும் சொல்”
(குறள் 70)

எனும் குறளும் இங்கு முக்கியமானது. தன்னை மகனாகப் பெற்றதற்குத் தன் தந்தை என்ன தவம் செய்தாரோ என்று வியந்து போற்றும் வண்ணம் பிள்ளை நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.12 ஒரு மகன் தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய சிறந்த கடமை இதுவாகும் என்றும் கூறுகின்றார். எனவே தாய், தந்தையரைப் போற்றி அவர்கள் மகிழும்படி வாழ வேண்டியது அவசியம் என்பது ஔவையார் மற்றும் வள்ளுவர் முதலியோரின் உயர் கருத்தாக இருக்கின்றது.

நன்றியுடைமை

நன்றியுடைமை என்பது ஒருவர் நமக்குச் செய்த உதவியை நாம் என்றும் மறக்கக் கூடாது என்பதனையே சுட்டுகின்றது. இதனையே ஔவையார் “நன்றி மறவேல்” (ஆத்திசூடி 21) என்கிறார். நாம் மற்றவர்களுக்கு செய்த உதவியை அன்றே அப்பொழுதே மறந்து விட வேண்டும். ஆனால் மற்றவர்கள் எமக்குச் செய்த உதவியை எந்தக் காலத்திலும் மறந்து விடாமல் நன்றி பாரட்ட வேண்டும் என்கிறார். வள்ளுவரும்,

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுஉண்டாம்
உய்வுஇல்லை

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” (குறள் 110)

எனும் குறள் மூலம் செய்ந்நன்றி மறவாமையை வலியுறுத்துகின்றார்.13 எந்த அறத்தை அழித்தவரும் மன்னிக்கப்படலாம். ஆனால் ஒருவர் செய்த உதவியை மறந்தவருக்கு மன்னிப்பே கடையாது என்கிறார். மேலும்,

“கொன்றுஅன்னா இன்னா செயினும்
அவர்செய்த

ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்” (குறள் 109)

எனும் குறள் மூலம், முன்னர் நன்மை செய்த

ஒருவர் பின்பு தீமை செய்தாலும், முன்பு அவர் செய்த நன்மையை நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். இவ்வாறான கருத்துக்கள் மூலம் நன்றியுடைமையையே இருவரும் வலியுறுத்துகிறார்கள் என்பது சிறப்புக்குரியது.

தீச்சொல் தவிர்த்தல்

நாம் மற்றவர் முகம் கோணும்படியான சொற்களை நாம் பேசக்கூடாது என்பதையே இது சுட்டுகின்றது. காதால் கேட்பதற்கே கூசும்படியான அருவருப்பான, கேவலமான பேச்சுக்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். கையால் ஒரு அடி அடித்துவிட்டாலும் அன்பால் அதை மறந்துவிடச் செய்யலாம். ஆனால் வாயால் பேசும் ஒரு தீய வார்த்தையானது என்றும் மனதை விட்டு அகலாது. இதனாலேயே “சுளிக்கச் சொல்லேல்” (ஆத்திசூடி 47) என்று வலியுறுத்துகின்றார் ஓளவையார். மேலும் “துன்பத்திற்கு இடம் கொடேல்” (ஆத்திசூடி 58) என்கிறார். அதன்மூலம் பிறர் மனம் வருந்தும்படியாகவோ, மனம் புண்படும்படியாகவோ நடந்து கொள்ளக் கூடாது. பேசவும் கூடாது என்பதனைச் சுட்டுகின்றார். அத்துடன் “நொய்ய உரையேல்” (ஆத்திசூடி 74), “பிழைபடச் சொல்லேல்” (ஆத்திசூடி 78), “வெட்டெனப் பேசேல்” (ஆத்திசூடி 104) என்ற கூற்றுக்களும் முக்கியமானவை. எனவே பிறர் மனம் நோகும்படியாக பேசக் கூடாது. எப்போதும் அன்பான வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றார். வள்ளுவரும் இவ்வாறான வருத்துக்களைத் தன் குறட்படைப்பில் வெளிப்படுத்தி உள்ளதை நோக்க முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

“சொல்லுக சொல்லில் பயன்உடைய சொல்லற்க

சொல்லில் பயன்இலாச் சொல்” (குறள் 200)

எனும் குறட்பா முக்கியமானது. இதன் மூலம் நாம் பயனுடைய சொற்களையே பேச வேண்டும். பயனற்ற சொற்களைப் பேசவே கூடாது என்கிறார் வள்ளுவர். மேலும்,

“பயன்இல்சொல் பாராட்டு வாளை

மகன்னால்

மக்கள் பதடி எனல்” (குறள் 196)

எனும் குறளில், பயனில்லாத சொற்களைத் திரும்பத் திரும்பப் பேசுகின்ற ஒருவனை மனிதன் என்று கூறக்கூடாது என்கிறார். 14 அவன் மக்களுள் இருக்கும் பதர் ஆவான் என்றும் கூறுகிறார். இக்கருத்துக்கள் தீச்சொற்களைத் தவிர்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தினையே எமக்குச் சுட்டுகின்றன. எனவே நாம் பயனற்ற தீய வார்த்தைப் பிரயோகங்களைத் தவிர்த்து வாழ்ப்பழகிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே ஓளவையார் மற்றும் வள்ளுவரின் அவா ஆகும்.

முடிவுரை

சோழர்காலச் சமூகத் தேவையின் பொருட்டு சமூக நீதியைப் பறைசாற்ற எழுந்த இலக்கியமே ஓளவையாரின் ஆத்திசூடி ஆகும். இதைப்போலவே சங்கமருவியகாலச் சீரழிந்த சமூகத்தினை அறத்தினால் மாற்றவேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட வேளையில் திருக்குறள் வள்ளுவரால் படைக்கப்பட்டது. எனவே மனிதன் சிறப்புற வாழ்வாங்குவாழ வழிகாட்டும் விதத்திலேயே வாழ்க்கைக்கு அவசியமான நீதிக்கருத்துக்கள தம்முடைய காலச்சூழலில் இருவராலும் மக்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனைக் கண்ணுற்றே இவ்விரு இலக்கியங்களிலும் பேசப்பட்ட நீதிக்கருத்துக்களினை ஒப்பாய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து காட்சிப்படுத்த இவ்வாய்வு முனைந்துள்ளது. அவற்றினை நாம் எமது வாழ்வில் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டியது அவசியமானதாகும். அத்தோடு எமது எதிர்கால சந்ததியினரின் வாழ்க்கை, ஒழுக்கவியல் நடைமுறைகளுக்கும் இவை இன்றியமையாதனவாகும். எனவே இவ்வாறான உயர் நீதிக்கருத்துக்கள் சமூகத்தில் நிலைபெற்று, சமாதானமிகு வாழ்வு மேம்பாடடைய இது சார்ந்த மேலும் பல ஆய்வுகள் ஆய்வாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதனையும் இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகின்றது.

References

- Ambikapathy, T. Govindasamy, B. (1996). *Valluvar Kaaddum Vaazhviyal Neri*. Chennai: Sriram's Ikiyak Kazhagam.
- Arumuganavalar (Text). (1955). *Aathichudi*. Chennai: Vidhyanupalana Machinery.
- Awwaiyar Arivuchchelvankal*. (1997). Colombo: Department of Hindu Cultural Affairs.
- Balasubramaniam. (2014). *Kuralin Kankal*. Thesis literature. Tiruchirappalli: Indian University Tamil Editors' Forum.
- Balasundaram Pillai, T.S. (1943). *Awwaiyar Thiruvullam*. Tirunelveli: Tirunelveli South Indian Vegan Centenary Society.
- Kuzhanthaisaami, V.S. (1987). *Vaalum Valluvam*. Chennai: Bharathi Publishing.
- Ramasamy, C.R. (1951). *Thirukkural Porul Vilakkam*. Tirunelveli: Tirunelveli South Indian Vegan Centenary Society.
- Sethupillai, R.P. (1956). *Thiruvalluvar Nool Nayam*. Tirunelveli: Tirunelveli South Indian Vegan Centenary Society.
- Sokkalingam, S.N. (1994). *Awwaiyar Songs*. Chennai: Vanathi Publishing.
- Subramaniabhari, A. (1921). *Awwai Arunthamizh*. Chennai: Palaniyandipillai Company.
- Thiru, V.K. (1950). *Thirukkural Muulam Aarachehk Kurippukaludan*. Kadalur: Pothikai Publishing.

பண்டைய இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட போர் மரபுகளில் காட்டப்படும் அறச்சிந்தனை

Philanthropy during War Found in Old Tamil Literatures

கயல்விழி இளங்கோவன் / kayalvili Ilangovan¹

Tolkappiyam is one of the oldest books in the Sangam period literature. *Tolkappiyam* has two major divisions, *agam* (internal) and *puram* (external). Except for man's inner moral love, all his other external world morals were called *puram* (external). Community-related disciplines such as education, valour, gift, friendship, virtue, and rule are all included in the *puram* (exterior). These disciplines are realised by *purananooru* and *patitrapattu* songs. If we look at the *purathinai* (main external), it mentions many war incidents that took place at that time. The wars waged by the *Sangakkala* people also tell of their heroic deeds. Thus, it is remarkable that our people have adhered to philanthropy even in wars. Archaeological evidence suggests that wars were fought under some confinement in ancient times. Wars took place at that time based on certain factors such as the expansion of boundaries, assumption of strength, tendency to grow older, wealth, and conflict within a family. However, there was no evidence in the Confederate news that the war had used unsuccessful or wrong methods. Therefore, this article is based on the morality of our people in the ancient war system, war traditions, war ethics, and the events of the war.

Date of submission: 2022-02-11
Date of acceptance: 2022-04-20
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
kayalvili Ilangovan
Email: kayalviliammu@gmail.com

Key Words: Confinement, war, philanthropy, traditions, ethics, heroism

முன்னுரை

‘போர்’ என்னும் சொல் பொரு அல்லது பொருவுதல் எனும் சொற்களிலிருந்துப் பிறந்தச் சொல்லாகும். அவ்வகையில் போர் என்பது ஒப்புதல் அல்லது ஒத்திருத்தல் எனப் பொருள்படும். நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படும் மோதலே போர் என்று களஞ்சியம் கழறுகின்றது. போர் பற்றிய பல்வேறு வளர்ச்சிப் படிநிலைகளைப் பற்றிப் பேசும் தொல்காப்பியர் “போர்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சங்ககாலத் தமிழர்களின் போர்மரபுகள் அறப்போர்முறையைச் சார்ந்தவை. சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள போரியல் பதிவுகள் யாவும், பண்டையத்தமிழர் நிலத்தில் நிகழ்ந்த உண்மை வரலாற்றுக்கு முக்கிய

சான்றாக அமைகின்றது. பண்டையப் போர் முறைகளில் வஞ்சகம், சூழ்ச்சி, கெடுதல் போன்றத் தீய எண்ணங்களைக் கண்டறிவது முயல்கொம்புப் போன்றது. நேர்மையை முழு மூச்சாகக் கடைப்பிடித்தத் தமிழர்கள் போர் முறைகளிலும் கூட அவற்றை அமல்படுத்தினர். சில வரலாற்றாசிரியர்களின் கூற்றின்படி, மன்னர்கள் அல்லது மறவர்கள், நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கும் நாட்டின் வளத்தையும் மேன்மையும் கட்டிக் காப்பாற்றிடப் போர் முறைகளைக் கையாண்டனர்.

தொடர்ந்து, பிறர்நாட்டு ஆக்கிரமிப்பு, புகழ் எய்துதல், ஆதிக்க விரிவாக்கம் ஆகிய பல காரணங்களின் அடிப்படையிலும் பண்டையத் தமிழ் மன்னர்கள் இடைவிடாது போர் புரிந்தனர் என்று வரலாறு

¹ The Author is a Student in Sultan Idris Education University. kayalviliammu@gmail.com

கூறுகின்றது. இவைகளெல்லாம் தவிர்த்துப், பண்டையக் காலங்களில் போர்முறையை அறத்துடன் கடைப்பிடித்த மன்னர்கள், போர் நெறிமுறைகளையும் தவறாமல் கடைபிடித்தனர் என்பதும் நாம் அறிந்ததே. ஏனெனில், பண்டைய காலத்தில் மன்னர்கள் போர்க்குச் செல்லும் முன், போரிடும் முறைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பூக்களை அணிந்து சென்று போரிடுவர்; கோட்டைப் போரில் ஈடுபடுவோர் உழிஞைப்பூ சூடிக்கொள்வர் என இதுபோன்று பல விடயங்களை இக்கூற்றுக்கு அடையாளப்படுத்திடலாம். ஆகவே, சங்ககால வரலாறுகளில் இடம்பெற்றத் தமிழ்நில மன்னர்கள் மற்றும் வேந்தர்களின் வியக்கத்தகுந்தப் போரியல் ஆற்றல்களையும், அதில் அவர்கள் கடைபிடித்த அறம், போர்நெறிமுறைகளைப் பற்றியும், படைகளையும் படைக்கலன்கள் பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குவதற்கு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

முந்தைய ஆய்வுகள்

பண்டைய இலக்கியங்களில் காணப்பட்டப் போர் மரபுகளில் காட்டப்படும் அறச்சிந்தனைக்குறித்து நிறைய ஆய்விதழ்கள், கட்டுரைகள், நூல்கள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் நிகழ்ந்தப் போர் மரபுகளையும் அதில் கடைபிடித்த அறத்தையும் இன்றைய சாமானிய மக்களிடத்தில் கொண்டு போய் சேர்க்கும் வகையில் பல முயற்சிகள் பல எழுத்தாளர்களராலும், கட்டுரை ஆசிரியர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அவர்களின் அம்முயற்சியே இன்றைய இவ்வாய்வுக்கு நல்லதொரு ஊக்கமாகவும், முக்கிய சான்றாகவும் அமைகிறது. அந்தவகையில், முனைவர். ஹெப்சி ரோஸ் மேரி.அ கைவண்ணத்தில் வெளியான ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றில் “புறநானூறு காட்டும் போர் நிர்வாகமும் மேலாண்மையும்” குறித்து எழுதியுள்ளார். அந்தக் கட்டுரையில் போரினால் விளையும் துன்பங்களை எடுத்துக்கூறி போர்களைத் தடுப்பதற்குரிய வழிமுறைகளையும் கட்டாயமாகப் போர்செய்ய வேண்டிய சூழல்களில் பொது மக்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படாதவாறு

அவர்களைப் பாதுகாத்தச் சங்ககால மக்களின் நிர்வாகத் திறனையும் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். தொடர்ந்து, “சங்ககாலப் போர்முறைகளில் படைகளும் படைக்கலன்களும்” என்ற கட்டுரையின் மூலம் ஆய்வாளர் மு.செல்லமுத்து, சங்ககால அரசருவாக்கச் சூழலில் போருக்குப் பெரிதும் பயன்படும் பல்வேறு படைகள் படைக்கலன்கள் பற்றிய விளக்கங்களையும் போரில் அவை பெற்ற முக்கியத்துவம் குறித்த புரிதல்களையும் எடுத்துரைப்பதோடு போரறக் கோட்பாடும் போரியல் அணுகுமுறை எவ்வாறு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இதையடுத்துப், புலவர் கா. கோவிந்தன் எம், ஏ உடைய “பண்டையத் தமிழர் போர் நெறி” என்னும் நூல் பற்றி எடுத்துரைக்கலாம். இந்நூலின் மூலம் அக்காலத் தமிழகத்தின் நிலையை அகத்துட் கொண்டு ஊன்றி நோக்குவார்க்கு ஆசிரியர் கூறுவன எல்லாம் நின்று தாக்கிய ஆக்கப் போர்களே அல்லது சென்று தாக்கிய அழிவுப் போர்கள் அன்று என்பது தெற்றெனப் புலனாகும். இக்கருத்தை ஆராய்ந்து நிலைநாட்டுவதோடு அந்நான்குப் போர்களின் ஒவ்வொரு நிலையினையும் விளக்கும் துறைகளின் அமைதியினை அத்தினைகளோடு பொருந்திக் காண்பிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து, புறநானூற்றுப் போர் நெறிகள் - அறங்கள் அண்டை நாடுகளின் இன்றைய போர்க்குற்றங்கள் எனும் தமிழ் இதழில் டாக்டர் ஜானகிராமன் எழுதியவைப்பற்றிக் கூறிக்கொண்டே போகலாம். அவ்வகையில் இக்கட்டுரையின் வாயிலாக டாக்டர். ஜானகிராமன் போர்நெறிகள், அறங்கள், போர்க்குற்றங்கள் “sins of war”, திரிய போர் மறம் “unethics of war”, மறத்திலும் அறம் என பல விடயங்களை அடையாளப்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வரிசையில் பேராசிரியர் முனைவர் மு. இராசேந்திரன், க.சில்லாழி வரைந்தச் சங்கத்தமிழரின் மானம் காத்த வீரம் எனும் ஆய்வு கட்டுரை, இந்த ஆய்வுக்கு முக்கியச் சான்றாக அமைந்திருக்கின்றது. இந்த ஆய்வு கட்டுரையின் வழி வீரத்தை முன்னிறுத்தி போர்கள் நிகழ்கின்றது என்பதனையும்

பண்டையக் காலம் போர்கள் யாவும் தமிழரின் மனம் காக்கும் வகையில் அமையச் செய்தது வீரம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாய்விற்கு வலுச்சேர்க்கும் இதுபோன்ற நிறைய ஆய்வு கட்டுரைகளும், நூல்களும், தொல்லியல் மற்றும் அகழாய்வுச் சான்றுகளும், தேசியக் கருத்தரங்கும், பன்னாட்டு கருத்தரங்கும், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகளும், இணையதளம் மற்றும் இதழியல், ஊடகம் வழி திரட்டிடக்கூடிய தரவுகளுக்கும் இன்னபிற ஆவணங்களும் துணைமை ஆதாரங்களாகத் திகழ்கின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வு தொடர்பான தரவுகளைத் திரட்ட சங்க இலக்கியம் நூலான தொல்காப்பியம் பெரும் உறுதுணையாக இருந்தது. பதிற்றுப்பத்து, புறத்திணைப் போன்றவைகளிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றத் தகவல்களை மையமாகக் கொண்டும், அதிலும் குறிப்பாகப் பண்டைய குறுநில மன்னர்கள், வேந்தர்களின் பதிவுகளை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதால் இவ்வாய்வு வரலாற்றுமுறைத் திறனாய்வு ஆகிறது. அதுமட்டுமின்றி, சங்க கால இலக்கியங்களில் அரசர்களின் போர்மரபு பற்றியும், அதில் அவர்கள் கடைபிடித்த அறச்சிந்தனை, படை வகைகளையும், படைக்கலன்களையும் குறித்து விளக்குவதால் போரியல்முறைத் திறனாய்வும் இவ்வாய்வு அணுகுமுறைகளாக அமைகின்றன.

ஆய்வு கண்டுபிடிப்பு

பண்டைய போர் மரபுகள்

சங்க காலத்தில் நடைபெற்றப் போர்கள் அனைத்தும் சில வரையறைகள் அடிப்படையில் மேற்கொண்டவையாகும். அதிலும் குறிப்பாகப், போருக்குச் செல்லும் முன் குறிப்பிட்டப் பூக்களைச் சூடுவது முக்கிய மரபாக அச்சமயங்களில் இருந்துள்ளது. இந்த மரபை ஒவ்வொரு வேந்தர்களும், மன்னர்களுமே கடைபிடித்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒவ்வொரு மன்னனும் பூக்களைச் சூடி போரிடும் மரபைக் கொண்டிருந்தனர். வீரர்கள் பூச்சூடுவதை வைத்தே எதற்காகப் போர் நிகழ்கிறது

என்பதை உணரந்திடலாம் என சங்க இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

அதுமட்டுமின்றி, அன்றைய சூழலில், போர்க்களத்தில் தன்னுடன் போரிடுபவன் தன்னுடைய படையைச் சார்ந்தவனா அல்லது தம்முடைய எதிராளியா என எளிதாக அடையாளங்கண்டிடப் பூக்களை அணிவதை வழக்கத்தில் வைத்திருந்தனர். அவ்வகையில் ஆநிரை கவரச் செல்வோர் வெட்சிப் பூவையும், ஆநிரையை மீட்கப் போவோர் கரந்தைப் பூவையும், பகைவர் நாட்டின் மீது படை எடுப்போர் வஞ்சிப் பூவையும், அரணைக் காப்போர் நொச்சிப் பூவையும், அரணத்தை முற்றுகை இடுவோர் உழிஞைப் பூவையும், ஒரு களத்தில் புக்குப் போரிடுவோர் இரு திறத்தாரும் தும்பைப் பூவையும், போரில் வெற்றி எய்தியோர் வாகைப் பூவையும் சூடுவர். போக்களத்தில் ஈடுபடும் வீரர்களுக்கு கோபத்தின் காரணமாக வெம்மை தோன்றும். அதனைத் தணிப்பதற்காகவும் கூட மன்னர்களும், மறவர்களும் பூச்சூடியிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆகையால், போருக்குச் செல்லும் முன் வீரர்களுக்குப் பூச்சூட வருமாறு அழைப்பு விடுப்பர் என சங்க காலப் பாடலான புறப்பாடலில் கழாத்தலையார் அடையாளங்காட்டியுள்ளார்.

“முதிலாள ருள்ளும் காதலின்

தனக்கு முகந் தேந்திய பசுயென் மண்டை

இவற்கீ கென்னு மதுவுமன் றிசினே

கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்

பூக்கோ ளின்றென் றையும்

மழவாய் தண்ணுமை யழிசினன் குரலே”
(புறம். பா. 289: 510)

இதைத்தொடர்ந்து, மறவர்க்கு ஊன்சோறு தருவதும் வழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. ஏனெனில், அரசன், மறவர் என இருவருக்குமே ஒரே வகையான சோற்றை உணவளிக்கும் மரபு இருந்துள்ளது. இதனைக் குறித்து (பக். 155, பதிற்றுப்பத்து, புலியூர்கேசிகன் உரை) இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணலாம். தொடர்ந்து, பழங்கால தமிழர்கள், போரில்

விழுப்புண்ணோடு இறப்பதே பெருமையென எண்ணினர். அவ்வகையில் ஒரு குழந்தை இறப்பினும், அக்குழந்தையின் நெஞ்சில் வாளால் கீறி புதைக்கும் மரபைக் கடைபிடித்தனர் அன்றையத் தமிழர்கள். தொடர்ச்சியாக, பழங்காலத் தமிழர்கள் 'நடுகல்' நட்பு வழிபடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இதைக் குறிப்பிடும் வகையில், "காட்சி, கால்கோள், நீர்படை, நடுகல்" போன்ற சொற்கள் (தொல். பொருள் நூ. 63) இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் நடுகல் வடிவில் அமைந்த கல்வெட்டுக்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுகின்றன. போர்க்களத்தில் மாண்ட வீரனின் பெயரும், பெருமையும் நடுகல்லில் எழுதும் வழக்காறு பற்றி தொல்காப்பியம் (புறத்திணை 5) புறநானூறு (பாடல்கள் 221, 223, 232, 260, 261, 263, 264, 265, 282, 287, 314, 328, 329, 335) அகநானூறு (131) மலைபடுகடாம் (வரி 386 - 389) பட்டினப்பாலை (வரி : 78 - 79) புறப்பொருள் வெண்பாமாலை (பொதுவியல் - 8) ஆகிய நூல்கள் காட்டுகின்றன" (பக். - 10, தமிழக வரலாறும் பண்பாடும்). அவற்றுள் பெரும்பகுதியானவைக் குறிஞ்சிப் பாடல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

i. போர் நடவடிக்கைகள்

தொல்காப்பியம் தவிர்த்து சிலப்பதிகாரம் போன்ற பிற்கால இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கையில், போரைத் தொடங்க தீர்மானித்துப் பின்னரே படைக்கான போர்வீரர்களைத் திரட்டுவதற்குத் தூதுவர்களை அனுப்புவது வழக்கமாக இருந்துள்ளது என்பதனை அறிந்திட முடிகின்றது. பொதுவாக, தமிழர்களின் மரபுபடி எந்த ஒரு செயலைத் தொடங்குவதற்கு முன் நல்ல நேரம் அதாவது, நனிநிமித்தம் பார்ப்பது ஒரு வழக்கமாக இருந்துள்ளது. அதேபோல், மன்னர்களும் படைகளைப் போருக்கு முன்செலுத்துவதற்கு முன் நல்ல நேரம் பார்ப்பர் என குறிப்புகள் சில அடையாளங்காட்டிகின்றன. போருக்குச் செல்லும் முன் நல்ல நாள் குறித்து, போருக்கு ஏந்திச் செல்லும் வாளைப், புனித நீராட்டி குடை முரசுடன்

அணிவகுப்பும் நடத்தியுள்ளனர். இதனை நாட்கோள் எனக் குறிப்பிடுவர். இதன் தொடர்ச்சியாகக், போருக்குச் செல்லும் முன் போர்க் கடவுளான கொற்றவையை வணங்கி முரசு ஒலித்து போருக்குச் செல்வர். மறவர், எயினர், மழவர் போன்றவர்களும் போரில் சேர்ந்தனர்.

ii. படைகளும் படைக்கலன்களும்

மன்னன் வழித்தே மலர்தலை உலகம் என்ற அற்றை மொழிக்கு ஏற்ப மன்னர்தம் வழித்ததாக அன்றைய பழந்தமிழர்கள் செயல்பட்டனர். தொல்காப்பியர் காலம்தொடங்கி தமிழர்கள் மூன்று போர்க்கருவிகளை முதன்மையானதாகக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். அவை வாளும், வில், வேல் என்பனவாகும். தொல்காப்பியத்திலும் பண்டைத்தமிழர் போர்க்கருவிகள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன. இவற்றின் மூலம் படைக்கருவிகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதோடு, அவற்றின் வளர்ச்சியையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தொடர்ந்து தொல்காப்பியத்தைத் தவிர்த்து, கம்பராமாயணம், வில்லி பாரதம் ஆகியவற்றில் படைக்கருவிகள் திட்டமிடப்பட்ட அளவில் தேர்ந்த அமைப்பு முறையில் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பது தெனுவாகின்றது.

வில்லும், வேலும் பகைவரைத் தூரத்தில் இருந்து தாக்கப் பயன்பட்டுள்ளது. இம்முப்போர்க்கருவிகள் பற்றியப் பல குறிப்புகள் தொல்காப்பியத்திலும், சங்க இலக்கியங்களிலும், அவற்றை தொடர்ந்த இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இம்முதன்மைக் கருவிகள் தவிர வேறு சில கருவிகளும் தமிழர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை அடார், அரம், அரிவாள், ஆயுதக்காம்பு, எஃகு, கண்ணாடி தைத்த கேடகம், கணிச்சிப்படை, கலப்பை, கழிப்பிணிப் பலகை, காழெஃகம், கிளிகடி கருவி, குந்தாலி, குறடு, கேடகம், கோடாலி, சக்கரம், சிறியிலை எஃகம், சேறுகுத்தி, தறிகை, துடுப்பு, நவியம், படைவாள், பூண்கட்டிய தண்டு, மழு, வாளும், வில் மற்றும் வேலுறை ஆகும். இவ்வகைக் கருவிகளைத் தமிழர்கள் பண்டையக்

காலங்களில் பயன்படுத்தியதாகப் புறநானூற்றின் முன்னுரையில் உ,வே, சாமிநாதையர் குறிப்பிடுகின்றார். பண்டையக் காலத்தில் படைகளை வகுத்து அவற்றைக் காத்துப் பயிற்றுவித்து, அமர் நடத்திய முறை அறிதற்குரியது. படையும் கொடியும் குடையும் முரசும், நடைநவில் புரவியும் களிறும் தேரும், தாரும் முடியும் நேர்வன பிறவும் தெரிவுகொள் செங்கோல் அரசர்க்குரியத் (தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் 616) என்ற நூற்பாவின்வழி மன்னர்க்குரியப் புறவடையாளங்கள் பெறப்படுகின்றன.

போர் அறம்

ஓர் அரசனுடையக் கடமையானது நாட்டு மக்களைப் பாதுகாத்தல் ஆகும். அதிலும் குறிப்பாக, போர் காலங்களில் உயிர்களைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதும் அவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதும் ஒரு வேந்தனின் முக்கிய பாங்காகும். இதனை,

“அம் அம்பு கடி விடுதும் நும் அரண் சேர்மின்” (புறம் 9)

அதாவது அரசன் மக்களிடத்தில் கூறுகையில் “நாங்கள் அம்புகளைச் செலுத்திப்போர் செய்ய உள்ளோம்; மக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் பாதுகாப்பான இடத்தைச் சென்று அடையுங்கள்” என கூறிடும் அறநெறி அல்லது முன்னெச்சரிக்கை எனலாம். ஆக, இவ்வாறான நல்ல எண்ணங்கொண்டு மக்களை சீரும் சிறப்புமாக வழி நடுத்திச் செல்லும் மன்னனின் பாங்கினை இவ்வரிக்க குறிப்பிடுகிறது.

மானம் காத்தல்

இதைத்தவிர்த்து, மன்னர்கள், வீரர்கள் என அனைவரும் தன்மானத்துடன் வாழ்ந்தனர். எத்தகைய சூழலிலும் தன்னிலையில் தாழாமையும் தாழின் உயிர் வாழாமையும் மானமென்பது தமிழர் கோட்பாடாகும். ஏனெனில், ஓர் அரசனுக்கு மானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த அறம், பொருள், இன்பம் இல்லை. இரப்பதை விட இறப்பதே மேல்

எனும் கொள்கையைக் கொண்டவர்களாகத் திகழ்த்தனர் பழந்தமிழர்கள். இதனை,

“தாம் இரந்து உண்ணும் அளவை

ஈன்மரோ இவ்வுலகத்தானே?” (புறம் 74)

அதாவது, அரசர்கள் தோல்வியுற்றுப் பகைவர்பால் துன்பமுற்று வாழ்வதையும், போர்க்களத்தில் புறப்புண் ஏற்படுவதையும், தண்ணீராக இருந்தாலும் கூட அதைப் பகைவரிடமிருந்து இரந்து பெறுதலையும் தம் மானத்திற்குப் பெரும் இழுக்காகக் கருதினர். இதற்குச் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையை முக்கிய உதாரணமாகச் சுட்டிக் காட்டலாம். கணைக்காலிரும்பொறைச் சோழன் செங்கானோடு போர் செய்துத் தோல்வியைத் தழுவிச் சிறை வாசம் பெறுகிறான். தனக்கு ஏற்பட்ட நீர் வேட்கை மிகுதியால் சிறைக் காவலரை நீர் தரும்படி வேண்டுகிறான். அவர்கள் முதலில் தராமல் பின்பு காலந்தாழ்த்தி தரும் சூழலில், அந்த அவமானத்தை ஏற்க முடியாத கணைக்காலிரும்பொறை, அந்நீரை ஏற்க மறுத்து உயிர் விடுகிறார். அறம் பொருந்திய வாழ்க்கை முறையில் இதுவும் ஒன்று.

i. பிறர் நாட்டைக் கைப்பற்றாமை

பிறர் நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆள்வது ஒருகாலத்திலும் தமிழர்களின் குறிக்கோளாகவோ இலட்சியமாகவோ இருந்ததில்லை என்பது தமிழர்களிடையே கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த நல்லதொரு நெறி ஆகும். ஒரு நாட்டைக் கைப்பற்றிக் காலனி ஆக்குவதற்குப் பெரிய நிலைப்பாடு அவசியம். ஆனால் அன்றைய மன்னர்களிடத்தில் அந்நிலைப்பாடு இருப்பினும் காலனி யாதிக்கத்தில் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

ii. போர்க்களத்தில் மனிதநேயம்

போரில் புறமுதுகினைக் காட்டி ஒடுபவனையும், நடுங்கி அஞ்சுபவனையும் எந்த ஒரு தாக்குதலுக்கும் உட்படுத்தாமல் விட்டுவிடுவது நன்று; அதுவே மனிதாபிமானம். அதை விடுத்தது அவனைத் தாக்கி அல்லது வீழ்த்தி வரும் வெற்றி சிறப்பானவை அல்ல. இதையே சங்க இலக்கியங்களும்

தெளிவுப்படுத்துகின்றன. இதற்குச் சேரலகனை உதாணரமாகக் காட்டிடலாம். பாண்டவர்க்கும், நூற்று வர்க்கும் இடையே போர் நடக்கிறது அப்போரில் துரியோதனாதிகள் வீழ்த்துப்பட்டு மாய்ந்துபோகின்றனர். அப்போர்களத்தில் மாயந்துவிட்ட தலைவனுடைய எஞ்சிய படைவீரர்கட்கும் தருமன் முதலாகிய ஐவரின் படைவீரர்கட்கும் சேரலகன் அண்ணமிட்டு கைப்பற்றியதாகச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அவ்விடத்தில் தம் வெற்றியைக் கொண்டாடாமல் தோல்வியைத் தழுவிவயவர்களை உதாசீனப்படுத்தாமல் அவர்களுக்கு உணவளித்து உயிர் பிழைக்கச் செய்த மாண்பு மனித நேயத்தின் அடையாளமல்லவா? ஆகவே, மனிதநேயம் போர்முறை என்பது முக்கியமானது.

iii. மறத்திலும் அறம்

மன்னர்கள், வீரர்கள் பகைவர் நாட்டில் போருக்குச் செல்லும் முன் அவ்விடம் இருக்கும் மக்களின் பாதுகாப்பை முன்னிறுத்தி, அவர்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் செல்லுமாறு செய்வர். ஏனெனில், மன்னரின் நோக்கம், பகைவரைத் தாக்குவதே, அப்பாவி மக்களை அன்று. ஆகவே, போர் தொடங்குவதற்கு முன், போர்ச் செய்தியினை முரசறைந்து தெரிவிப்பது மரபாகும். அதேசமயங்களில் போரில் பங்குக் கொள்ளாதவர்கள் பாதுகாப்பிற்காக எச்சரிக்கை விடுபடுவதும் உண்டு. இதுபோல் எச்சரிக்கைக் குறித்து புறநானூற்று பாடல் எடுத்துரைக்கிறது:

“ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பேணித்
தென்புலம் வாழ்நர்க்கு அருங்கடன்
இறுக்கும்

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்அம்பு கடிவிடுதும் நும்அரண் சேர்மின்
என

அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை” (புறம்.9:16)

போரில் அப்பாவி மக்களின் உயிர் பிரிந்திடக் கூடாது என்பதற்காக அம்மக்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு

நகர செய்தப் பண்பு பண்டையத் தமிழர்களின் அற உணர்வை புலப்படுத்துகின்றது.

iv. களம் நிறுவிப் போர்

வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிப்பறந்தலை, தலையாலங்கானம் போன்ற இலக்கியச் சான்றுகளின் வழி களரும் மணலும் பரந்த வெளிகளான பறந்தலை எனப்படும் இடங்களையே அன்றைய மன்னர்கள் போர்க்களமாக அமைத்துக்கொண்டனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது. பொதுவாகப், போர் புரியும் மன்னர்கள் தமக்குச் சாதகமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வது புத்திசாலித்தனமாகவும் சிறந்த முன்னேற்பாடுகளாக இருந்தாலும் கூட போர் மரபின்படி சரி அன்று. ஏனெனில், பகைவரை மறைந்திருந்து தாக்குதல், எதிர்பாராமல் தாக்குதல் ஆகிய மடைமையின்றி களம் ஒன்றை நியமித்தே போர் செய்வதை அன்றைய மன்னர்கள், மறவர்கள் யாவரும் விரும்பவில்லை. பகைவனுக்குச் சாதகமான போர்க்களத்தில் அவனை வீழ்த்தி போரில்வென்று வாகைச் சுடுவதே உண்மையான மற்றும் நியாயமான வெற்றியாகும். இதைத்தான் பண்டையக் காலத்தில் மன்னர்கள் யாவரும் பின்பற்றினர். களம் நிறுவி போரிடும் வினையால் போரில் பங்குக் கொள்பவர்களுக்கு மட்டுமே பாதிப்புத் தவிர அப்பாவி மக்களுக்கோ அல்லது போரிலிருந்து விலகியவர்களுக்கோ அல்ல. அந்தவகையில் சுற்றத்தாரின் நலம் காக்கப்பட்டுக் களம் நிறுவி நடக்கும் போரானது அறம் சார்ந்து அமைகின்றது.

V. பகலில் மட்டுமே நிகழும் போர்

“வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தனன்
எதிர்ந்த

வம்ப மள்ளரோ பலரே

எஞ்சுவர் கொல்லோ, பகல்தவச் சிறிதே?”
(புறம். 79)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் பகலில் மட்டுமே போர்கள் நிகழ்வதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. பகல் வேளையில் மட்டுமே பகைவர்களைச் சரியென அடையாளங்கண்டிட முடியும் என்பதே

இதற்கு முக்கிய காரணியாகயாகும். பகல் முழுதும் போரில் ஈடுபடுவதால் சூரியன் மறைந்த இரவுப்பொழுதில், ஓய்விற்காக போர் செய்வதை முற்றிலும் தவிர்த்தனர். அதேவேளையில், இரவுப்பொழுதில் பாசறையில் தங்கியிருக்கும் காயமுற்ற வீரர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லும் அரசனின் செயல் (நெடுநல்வாடை) அறமாகக் கருதப்படுகின்றது. அரசனின் இச்செயலை ஆராயும் பொழுது பகலில் போரிடுவதும், இரவில் போர் நிறுத்தப்படுவதும் போரின் அறச்செயலாகவே உணரமுடிகின்றது. பகைக் கொண்ட அரசனிடத்தும் அவனைச் சார்ந்து போர் செய்யும் வீரர்களிடத்தும் சினத்தைக் காட்டும் மன்னன் தன் வீரர்களிடம் அன்பு காட்டுவது மறத்திடையே தோன்றிய அறமாகும்.

முடிவுரை

போர் என்பது வீரத்தை அதாவது

மறத்தைக் குறிக்கும். அந்நிலையில், அங்கே அறம் எப்படி நிலைபெறும் என்ற வினாக்கள் நமக்கு எழலாம். இதற்கு விடையாக கொடிய போர்க்களத்திலும் அறச்செயல்கள் பல நிகழ்ந்துள்ளன எனச் சான்றுப் பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மன்னர்கள் மற்றும் மறவர்களின் வீரத்தை வெளிப்படுத்தும் போராக சங்ககாலப் போர் இருந்தாலும் அவற்றிலும் அறம் பின்பற்றப்பட்டு அறப்போராகவே திகழ்ந்துள்ளன என்றால் அது மிகையாகாது. போரினால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் குறிப்பாக, அவலங்களை அக்கால மன்னர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். கல்லுக்குள் ஈரம் என்பது போல் தமிழ் மன்னர்கள் வீரம் மிக்கவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் இரக்கம் உடையவர்களாக விளங்கினர் என்பதை அவர்கள் செய்த போரின் போது பின்பற்றிய நெறிமுறைகளை வைத்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

References

- Prabu. Pa. Pandaya Por Muraigalum Marabugalum. (19 December 2021), <https://www.keetru.com/index.php>
- Kiriban. Sangalaka Por Muraigalum Vithigalum. (21 October 2014), <https://yarl.com/forum3/topic/147605>
- Annabakyam, V. Maraporilum Aram. (22 June 2021). <https://www.vallamai.com/?p=102847>
- Thurai Kumar. “Sanga Ilakiyam Kurum Arasiyal Thathuvam” Jounal of Sanlax. (Vol II, Issue 2, pp. 66-69). http://www.shanlaxjournals.in/pdf/TS/V3N2/ts_v3_n2_i2_012.pdf
- Hepcy Rose Mary. (2017). “Purananuru Kaaddum Poor Nirvagamum Melanmayum” <https://www.vallamai.com/?p=81993>
- Janakiraman. “Purananutru Poor Nerigal, Arangal, Andai Nadukalil Indraya Porkutrangal” (23 September 2020), <https://thetamiljournal.com>
- Durai Manikandan. “Purananutril Manitha Neya Kolgaikal” (19 March 2010). <https://old.thinnai.com/?p=61003192>
- Sathasivam, Su. Tamilargalin Poorkaruvigal. (4 May 2019), <http://siragu.com>

கோடுகளே கோலங்கள்!!

Lines are the Arts

முனைவர் ஆ.மகாலட்சுமி / Dr. Mahalakshmi¹

Man has automatically learned much from Nature, and Kolam is one of them. Kolam means beauty makeup. Historians say that lines were symbols before the letters came into being. In Gujarat and Maharashtra in Northern India, it is known as Rangoli. The tradition of painting kolam is believed to have originated about 5,000 years ago, during the pre – Aryan period. Kolam has two functions – religious and ornamental. Its origin belongs to the ancient Tamil Nadu known as Tamilakan and has since spread to the other southern Indian states of Karnataka, Telangana, Andhra Pradesh and Kerala. It can be found in some parts of Goa and Maharashtra as well.

Date of submission: 2022-03-01
Date of acceptance: 2022-06-10
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr. Mahalakshmi
Email: mahalakshmia83@gmail.com

Key Words: Tamil Nadu, Aryan period, religious, Karnataka, Telangana, Andhra Pradesh, Kerala, Goa, Maharashtra.

முன்னுரை

ஆயகலைகள் அறுபத்தி நான்கு. அவற்றில் ஒன்றான ஓவியக் கலையை கலைகளில் ஓவியம் என்பர். ஓவியக்கலை மிகப்பழமையான கலைகளில் ஒன்றாகும். பழங்கால மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்க்கை நடத்திய பொழுது, தாம் கண்ட விலங்குகள், பறவைகள், மரங்கள் ஏனைய உயிரினங்கள் என்பனவற்றின் உருவங்களை வரைந்து மகிழ்ந்தனர். அவற்றைத் தொடக்கத்தில் வெறும் கோடுகளால் வடிவங்களை தீட்டினார்கள். பிறகு கோடுகளை இணைத்து ஓவியங்களை உருவாக்கினார்கள்.; சீனா, ஜப்பான் எழுத்துக்கள் ஓவியம் போலவே இருக்கும். ஓவியம் என்பது கோடுகளின் நடனமாகும். இக்கோடுகளே பிற்காலத்தில் கோலங்களாக பரிணமித்தது. இதுகுறித்தானச் செய்திகள் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டவுள்ளன.

கோட்டுக் கோலங்கள்

ஆதிகால மனிதர்கள் குகைகளிலும்

பாறைகளிலும் வாழ்ந்த பொழுது வரிவடிவங்களை ஓவியங்களாக தீட்டினார்கள். பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் வரலாறு கொண்ட ஆஸ்திரேலிய ஆதிவாசிகளுக்கு இன்றும் கற்பாறை மலை குகை ஓவியங்கள் மற்றும் வரிவடிவங்களை வரலாற்று சின்னங்களாக இருக்கின்றன. அவர்கள் கற்பாறைகளில் மிருகங்களை கோடுகளால் ஆன ஓவியங்களாக தீட்டி இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் கற்கால குகைகளில் மிருகங்களை வேட்டையாடுவதையும் வேறு சில குறியீடுகளையும் காணக் கிடைக்கின்றன.

குகைகளில் வாழ்ந்த ஆதிகால மனிதன் பச்சிலை சாற்றால் கற்பாறைகளில் முதலில் வாழ்ந்த இடங்களை சித்திரமாக தீட்டினான். பிறகு படிப்படியாக கோடுகளைக் கொண்டு கோலங்களை வரைந்தவர் புள்ளி வைத்து இணைக்கும் கோலங்களையும் கண்டுபிடித்தான். இன்றும் அதனை செய்கின்றனர். அவர்களின் ஓவியங்கள்

¹ The author is an Assistant Professor, in the Nallamuthu Kaunder Mahalingam College, Tamil Nadu, India. mahalakshmia83@gmail.com

பெரும்பாலும் ஓடுகளால் ஆனவையே.

ஆற்றங்கரைகளிலும் கடற்கரையிலும் வாழ்ந்த மனிதன் கரைகளில் நண்டுகள், பூச்சிகள் ஊர்ந்து செல்வதால் உண்டான கோடுகளைக் கண்டு மகிழ்ந்து போய் இருக்கிறான். அதேபோன்று நடந்து போகின்ற ஆடு, மாடுகளின் அடிச்சுவடுகளை கண்டு ரசித்து இருக்கின்றான்.; அவனே மண்ணில் மணலில் கோடுகளை போட்டான். பெருங்கதை என்ற பழங்கால இலக்கியத்தில்,

ஊறுகளி யானை ஒருங்குடன் ஏற்றி

வீறுபடு கோலமொரு வியனகர் விழவணி
(பெருங்கதை - 55: 78 - 79)

என்ற பாடல் வரிகளில் புள்ளினங்கள் அரிச்சுவடிக்கண்டு ரசித்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

தொடக்கத்தில் மாட்டுத்தொழுவத்தில் சாணத்தால் மெழுகிய பகுதிகளில் பூச்சிப்பொட்டுகள் வராமலிருப்பதையும் கவனித்தவர்கள். வீட்டினுள்ளே இம்முறையைப் பயன்படுத்தினார். பிறகு அதில் வரிவடிவங்களை வரைந்தனர் அதுவே கோலமாக மாறியிருக்கிறது.

கோலத்தின் பயன்பாடு

ஓவியக்கலை கிராமங்களில் கைத்தொழிலோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டது. பனை மரத்தின் ஓலைகளில் ஓவியங்களைக் காணலாம். கோலமிடுதல், பச்சை குத்துதல் முதலானவையும் ஓவியக்கலையின் ஒன்றாகும். கோலம் என்றால் அழகு என்று பொருள். இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள இவ்வழக்கம் இந்துக்களிடம் சிறப்பாக காணப்படுகிறது. தமிழர்கள் கோலமிடுதல் என்றும் மலையாளிகள் அஸ்தம் என்றும் கன்னடர் ரங்கவல்லி என்றும் அல்லது ரங்கோலி என்றும் அழைப்பர். நாள்தோறும் கரையிலும் மாலையிலும் கோயில் விழாக்களிலும் பொங்கல் நவராத்திரி முதலான விழாக்களிலும் திருமணம் பூப்பு முதலான சடங்குகளிலும் கோலம் போடுவது வழக்கமாகும். வீட்டின் முற்றம் அல்லது முக்கிய உட்பகுதியில் கோலம் இடுவர். அரிசிமா, கல்மாமண, சுண்ணப்பொடி

ஆகியவை பல வண்ணங்களில் பொடியாகப் பயன்படுத்துகின்றன.

திருவிழாக்களில் பல வண்ணங்கள் எடுப்பாக தெரியும். காற்றில் கலைந்து விடாமல் இருக்கவும் உட்பில் பல வண்ணப் பொடிகளை கலந்து கோலமிடுதல் பொதுவாக புள்ளி வைத்து கோலம் இடுவது தான் தமிழர் வழக்கம். புள்ளி வைக்காத கோலம் ரங்கோலி எனப்படும். இம்முறை கன்னட நாட்டில் இருந்து பரவியது.

பண்டை மக்களின் கோலங்கள்

சங்க காலத்திலே தமிழர்களிடையே ஓவியக்கலை வளர்ச்சி நிலையில் இருந்ததற்கான சான்றுகள் சங்ககால நூல்களில்; இருக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்களை பார்க்கின்ற பொழுது பழந்தமிழர் குகை, துணிகளின் வரைவதில் ஒரு நுட்பத்தை கையாண்டுள்ளனர். அதே போன்று மனித உடலில் அதுவும் பெண்களின் உடலில் தோல்களில் ஓவியம் வரைவதில் வியக்கத்தக்க நுட்பத்தை கையாண்டுள்ளனர். இவ்வாறு வரைவதை தொடி என பழந்தமிழர் அழைத்தனர். இதுபற்றி சங்ககால இலக்கியங்களில் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. நற்றிணை என்ற நூலில்,

“பூவொடு துயல்வரும் மால்வரை நாடணை

இரந்தோர் உளர்கொல், தோழி?
திருந்திழைந்

தொய்யில் வனமுலை வரிவனப்பு இழப்ப”
(நற்றிணை, 225:57)

என்ற பாடல் வரிகளில் தொய்யில் குழம்பாலே எழுதப்பெற்ற அழகினைக் கொண்டு வனப்புடைய தோள்கள்களின் அழகெல்லாம் இழந்து போகும்படியாகப் பசலை நோய் பரவுகிறது என்ற அர்த்தம் வருகிறது. தொய்யில் என்பது கொடிபோல் மணச் சாந்தால் வரைவதாகும். அதனை விரித்தல் என்றும் கூறுவது உண்டு.

இதே தொய்யில் செய்தி நாலடியார் நூலிலும் வருகிறது.

“ஓலைக் கணக்கர் ஓலியடங்கு புன்செக்கர்

மாலைப்பொழுதின் மணந்தார் பிரிவு உள்ளி

மாலை பரிந்திட்டு அழுதான் வனமுலைமேல்

கோலம் செய்சாந்தம் திமிர்ந்து” (நாலடியார் 394)

ஓலையில் எழுதும் கணக்கருடைய ஓசையெங்கும் சிறிய செவ்வானத்தை அடைந்த மாலைக்காலத்தில், தன் கணவன் பிரிவினை எண்ணி, தன் அழகிய தோள்களின் மீது அலங்காரம் செய்திருந்த கலவைச் சந்தனத்தையும் உதிர்்த்து, மாலைகளை கழற்றி எறிந்து குழம்பி நின்றாள்.

தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் கோலம் பற்றிய பாடல்கள் வருகின்றன. கம்பராமாயணத்தில்,

“நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி (கம்ப 6:15, 155)

நீர்மேலை கோலமெனும் நிலைமைந்தே” (கம்ப 6:36, 202)

என்று கம்பரும்

“தரைமொழுகி கோலமிடு” (மீனா, குறம், 25)

என குமரகுருபரரும்

“வெள்ளை நுண்மணல் கொண்டு சிற்றில்

விசித்திரப்பட வீதிவாய்த்

தெளளி நாங்கள் இழைத்த கோலம்

அழித்தி யாகிலும் உன்றன் மேல்

உள்ள மோடி யுருக லல்லால்

உரோட மொன்று மிலோம் கண்டாய்”

என நாச்சியார் திருமொழியில் பெரியாழ்வாரும் கோலம் பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள்.

சீவகசிந்தாமணியில்

“கொடியனார் செய் கோலமும் வைகல்

தோறும் ஆயிரம்”

என்ற வரிகளும் கோலத்தை விளக்குகின்றன.

எறும்புகள், பறவைகள் போன்றவை வீட்டுக்குள் வந்து பொருளை உண்டு

சேதப்படுத்தும் வழக்கம் ஏற்படாமல் இருக்கவே அரிசி மாவினால் கோலமிட்டிருக்கலாம். கோலம் என்ற சொல்லுக்கு சங்க இலக்கியங்களில் வேறு அர்த்தம் வழங்கப்படுகிறது.

தமிழ் இலக்கியநூல்களில் பெரியாழ்வார் திருமொழியும் ஆண்டாளின் நாச்சியார் திருமொழியுமே முதன்முதலில் வாசல் கோலம் குறித்துப் பேசுகின்றன. பெரியாழ்வார்,

“பொங்குவேன் மணல் கொண்டு

சிற்றிலும் முற்றத் திழைக் கலூறில்

சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள் வில்லும்

அல்ல திழைக் கலூறான்” (பெரியாழ்வார் திருமொழி 31,3)

என ஆண்டாள் திருமாலின் பஞ்சபூதங்களை வாசலில் உருவக்கோலங்களாக இட்டதை உரைக்கின்றார்.

கோலம் புள்ளியாய் இருந்து கோடாய் வளர்ந்து சிறப்பாய் வளர்ந்த கலை. அவை அரங்க கோலம், மணல் கோலம், புனல் கோலம், அனல் கோலம் எனப்படும். அக்காலங்களில் நடன அரங்கில் அரங்கக்கோலம் போடப்பட்டது. அது ரங்கக்கோலம் என மருவி ரங்கோலி எனபெயர் மாறி வடநாடுகளில் பரவின. இதனை மைசூர் தலைமைக்கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி மைய இயக்குனர் ஆர்.வி. ரமேஷ்; தெரிவித்துள்ளார். மணல் கொண்டு போடுவது மணற்கோலமாகும். நீரின் மேல் மலர்களாலால் போடுவது மலர்க் கோலமாகும். அனல் கொண்டு போடுவது அனல் கோலமாகும்.

புள்ளிகளையும் கோடுகளையும் கொண்டு உருவாக்கப்படும் கோலங்கள் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாக பண்பாட்டின் அடையாளமாக தமிழர் வாழ்க்கையில் திகழ்ந்தன. ஆண்டுதோறும் அமங்கலநாட்கள் தவிர ஏனைய நாட்களில் வாசலில் கோலம் போட்டாலும் மார்கழி மாதத்தில் போடுகிற கோலம் சிறப்பானவை. மாதங்களில் மார்கழி என ஆன்மீக ரீதியில் சொன்னாலும் அறிவியல் ரீதியாகவும்

தை மாதத்தை எதிர்நோக்குகின்ற மிகச்சிறந்த மாதமாகும்.; மார்கழி மாதம் என்பதனால் விவசாய பொருட்களை சேகரிக்கும் பழக்கம் தமிழர்களிடையே இருந்தது. எனவே அம்மாதத்தில் திருமணம் செய்யாமல் தை மாதத்தை எதிர்நோக்கிய சிந்தனையோடு அவர்கள் இருந்தார்கள்.; நிலத்தை உழுதுண்டு வாழ்ந்தவர்கள். எனவே நிலம் சார்ந்த மரபுவழிச் சிந்தனை அவர்களுக்கு இருந்தது. மார்கழி மாதம் பனிமழை பெய்யும். ஆனால் அக்காலத்தில் பசியில் தவிக்க கூடாது என்று சிற்றுயிர்கள் குறிப்பாக ஏறும்புகளுக்கு உணவிடுவது போல் அரிசிப் பொடியில் கோலம் இட்டனர். அவ்வாறு இடுகின்ற அரிசியை ஏறும்புகள் உண்ணுவது உண்மையாகும். கோலம் வரைகிற பண்பாட்டு நடைமுறையில் கூட நுண்ணுயிர்களின் வசிக்கின்ற பசி போக்குகின்ற உயர்ந்த பண்பாட்டை அக்காலத் தமிழர் கொண்டிருந்தனர் என்பது அறியலாம்.

இன்றைய நிலை

இன்று நாகரீகம் என்ற உணர்வில் உண்பதற்கு உதவாத வேறுவகை பொடிகளில் கோலமிடும் பழந்தமிழர் கோலப்பண்பாட்டை உள்வாங்கவில்லை என அர்த்தமாகிறது. கோலம் என்றால் அழகு என அர்த்தம் ஆகின்றது. அதே நேரத்தில் அது பண்பாட்டின் சின்னம் நேர்ப்புள்ளி வரிசையில் 100, 1000 புள்ளிகள் அமைத்து அதனை ஓரிடத்தில் தொடங்கி அந்த நூறாயிரம் புள்ளிகளையும் சுற்றிவளைத்து தொடங்கிய இடத்திலேயே வந்து முடியும். இந்த வகைகள் உலகில் எங்கும் காண முடியாத அரிய கலைச்செல்வம் ஆகும். மேலும் நான்கு பக்கங்களில் இருந்து பார்த்தாலும் அதன் வடிவம் மாறாது. இத்தகைய கலை உணர்வு மிக்க காட்சியினை தமிழரிடையே காணலாம். மதுரையில் அங்கையற்கண்ணி மடத்தில் கோயிலின் நுழைவாயிலில் உள்ள 5625 புள்ளிகள் அடங்கிய பெரிய கோலம் அந்தாதி முறையில் அமைக்கப்பட்டு இருப்பதனை கண்ட கலை நுணுக்கம் அறிந்த அயல் நாட்டு மக்கள் அதனை வியந்து ரசித்து படம் எடுத்துச் செல்கின்றனர். அதேபோன்று

பொங்கல் மாதத்தில் தமிழகம் வருகின்ற வெளிநாட்டு பயணிகள் தமிழர் வீடுகளில் போடப்பட்டிருக்கின்றன கோலங்களில் மயங்கி ரசித்து போகின்றனர்.

தமிழரிடையே மரபு வழி உறவுகளில் பண்பாட்டு பதிவுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று கோலம். இந்த கோலத்தை தமிழ் உலகிற்கு அப்பால் இன்றைக்கு தமிழர்கள் அறிமுகம் செய்திருக்கிறார்கள். கனடா நாட்டில் ஓராண்டு நகரில் உலகிலேயே மிகப்பெரிய கோலத்தை தமிழர்கள் வரைந்து சாதனை செய்தார்கள். அதனைச் செய்தியாக கன்னட நாட்டு ஆங்கில ஏடுகள் வெளியீட்டு சிறப்பித்தன. அதன் பிறகு கோலம் என்ற கலை தமிழர்களை அங்கு புகழ் பெறத் தொடங்கியது.

பச்சை குத்துதலும் கோலவகையே

பச்சை குத்துதல் பச்சை வண்ணத்தில் மக்கள் தம் உடம்பில் பல படங்களை வரைந்து கொள்வதனை பச்சை குத்துதல் என்பர். அழகுக்காகவும் கலையை பயன்படுத்துவர். மார்பு மேல் கை முன்னங்கால் முதலான உட்பகுதிகளில் பச்சை குத்துதல் வழக்கம்.

மஞ்சள் பொடி அகத்திக் கீரை ஆகியவற்றை அரைத்து துணியில் வைத்து திரியாக்கி எரித்து கரியாக்கி நீர் அல்லது தாய்ப்பாலுடன் கலந்து மையாக ஊசிகளால் விரும்பிய இடத்தில் பச்சை குத்துவார். தமிழ்நாட்டில் குறவன் குறத்தி பச்சை வைத்தலை தொழிலாக கொண்டுள்ளனர். இதற்கு கூலியாக அரிசியை பெறுவர் ஒருமுறை பச்சை குத்திக் கொண்டால் சாகும்வரை அந்த அடையாளம் மறையாது.

சங்கத்தமிழரின் தொய்யில் போல இன்றைக்கு மேலைநாடுகளில் உடலிலே சித்திரம் தீட்டக்கொள்கிற முறை உண்டு. அதனைப் பச்சைக் குத்துவதற்கு ஒப்பாகவும் சொல்ல முடியும். தமிழரிடையேயும் பச்சைக்குத்தல் பழக்கம் உண்டு. இதனை மேலைநாடுகளில் டாட்டு என அழைப்பர். ஆனால் சங்கத்தமிழரின் தொய்யில் எழுதுவதற்கு இணையானது அல்ல. தொய்யில் வரைந்து பிறகு கழுவிப்போக்க முடியும்.; பிறகு புதிய ஓவியத்தை வரைய

முடியும். ஆனால் ஒரு முறை டாட்டுவை தோலில் வரைந்துவிட்டால் கழுவினாலும் போகாது. பிறகு தோளில் அறுவைச் சிகிச்சை செய்து தான் அதனை அகற்ற முடியும். பச்சைக்குத்தலும் அம்முறையைச் சார்ந்தது.

சென்ற தலைமுறை வரை நெற்றியில் பச்சைப் பொட்டு வைத்தவர்கள் இருந்தார்கள். அவ்வாறு பச்சைப்பொட்டுக் குத்திக்கொண்ட தமிழர்களை இனக்கலவரத்தில் இலங்கையில் அடையாளம் கண்டு அடித்துக்கொன்ற வரலாறு உண்டு. பழங்காலத்தில் அடிமைகளை அடையாளம் காண ஒவியம் குத்திய வரலாறு இருக்கிறது.

முடிவுரை

இயற்கையிடம் மனிதன் தானாகக் கற்றது அல்லது தெரிந்து கொண்டது ஏராளம். அவ்வகையில் வந்ததுதான் கோலம் இடுதல். கோலம் என்பது அழகு ஒப்பனை என அர்த்தம் ஆகின்றது. எழுத்துகள் வருவதற்கு முன்னரே கோடுகள் குறியீடுகள் இருந்தன என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் சொல்கிறார்கள்.

References

- Parungathai.* (2000). Chennai: U.Va.S. Pathipagam.
Natrinai. (2004). Chennai: New Century Book House Private Limited.
Naladiyar. (2004). Chennai: New Century Book House Private Limited.
Kambaramayam. (2005). Kampar Kapan Kalagam.
 Kumaraa kuruparar. (2003). *Meenachiyamam Kuram.* Chennai: New Century Book House Private Limited.
Pariyalvar Thirumzoli. (1995), Chennai: Sri Vaishnavai Pathipagam.
 Maththalai Somu. (2005). *Viyakka Vaikkum Tamilar Ariviyal.* Trichy: Uthagam.

தொடக்கத்தில் மனிதன் வெறும் கோடுகளை போட்டிருக்கிறான் பிறகுதான் அவற்றை வைத்து கோலமாக இருக்கின்றான்.

இயற்கையிடமிருந்து பலவற்றை அறியும் அறிவைக் கொண்ட மனிதனின் கலை உணர்வின் வெளிப்பாடுதான் கோலம்.; அது தொடக்கத்தில் வாசல் கோலமாகப் பரிணமித்தது. இவ்வாசல் கோலம் இல்லங்களில் வாழ்பவர்களின் மகிழ்ச்சியைக் குறியீடாகக் காட்டும் விதமாகவும் இருந்திருந்தது. மன்னர் காலங்களில் ஆட்சியின் மேல் வைத்திருந்த எண்ணங்களோடு தொடர்புடையதாக கோலம் போட்டிருக்கலாம். அக்கோலங்களில் மக்கள் தங்கள் மகிழ்வையும் எதிர்ப்பையும் காட்டலாம். ஆகவேதான் தமிழர் இல்லங்களில் அக்காலத்தில் இந்த வாசல் கோலம் முக்கியமானதாக இருந்திருக்கிறது. மேலும் மண்ணில் ஊறும் உயிரினங்களுக்கு உணவாக ஆகும் என்பதால் அரிசிப் பொடியில் கோலம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

கீர்த்தனை இயல், இசை அமைதி

Keerthanai - Literary and Musical Structure

முனைவர் (திருமதி) சுகன்யா அரவிந்தன் / Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon¹

In the music industry, song styles have evolved and enriched the music industry from time to time. The forms of the songs have changed regarding the place of music in the sociocultural genre and the field of vocalists. There have been similar trends in the Tamil music tradition in the background. After the Sangam period songs, Tamil forms such as *Venpah* and *Kalithurai* developed into *Patikas*, *Viruthas*, *Namasankirtanams*, *Dootu*, *Oonchal*, *Ulaa*, and *Anthadi* to name a few. Later, these developed into the classical structure of the *uruppadis* such as *Keerthanas*, *Varnas* and *Padams*. In this context, *Keerthanas* inevitably take precedence in music from its inception to the present day. Compared to other forms of music, the place where the *Keerthanas* are received is significant in the community and the performance forms. This article deals with the reasons for the above statement and critically analyses the structure and development of the *keerthanas*.

Date of submission: 2022-03-23
Date of acceptance: 2022-04-25
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
Dr (Mrs) Suhanya Aravinthon Email:
suhanyaa@univ.jfn.ac.lk

Key Words: Keerthanas, Structure of the musical forms, Iyalamithi, Isaiyamaithi.

முன்னுரை

இசை உலகிலும், நாட்டிய உலகிலும் பெருமளவுக்கு பங்கு வகிப்பது கீர்த்தனையாகும். தெருக்கூத்து, பொம்மலாட்டம் மற்றும் நாட்டுப்புற கலைநிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் மிகுதியாக வழங்கும் ஓர் இசைப்பாடல் கீர்த்தனையாகும். இவ்விசைப்பாடல்வகை இசைவாணர்கள், இசையியல் அறிஞர்கள், தமிழிலக்கிய திறனாய்வாளர்கள் ஆகியோரால் பலவாறு பேசப்படும் பாடல்இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. இவ்வாறு இசையுலகில் நிலையானதோர் இடத்தை வகிக்கும் கீர்த்தனையின் இயல், இசை அமைதியைப் பற்றி கூறுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கீர்த்தனை என்ற சொல்லுக்கு 'கீர்த்தி' என்ற பொருள். கீர்த்தி என்பது 'புகழ்பாடுதல்' அல்லது 'பெருமையைக் கூறுதல்' என்று பொருள்படும். கீர்த்தனை என்ற சொல்லுக்கு

கரு, தொல்காப்பியத்திலேயே கண்டு கொள்ளமுடிகிறது.

(எடு)

'வருவிசைப் புனைவைக் கற்சிறைபோல்

ஒருவன் தாங்கிய பெருமையும்' (தொ. பொ.63)

என்ற நூற்பாவிலிருந்து விளக்கலாம்.

கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் தமிழில் கீர்த்தனைகள் நமக்கு கிடைத்துள்ளன. அவற்றிலும் முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனைகளே முதலில் நமக்கு எழுத்துருக்களாகக் கிடைத்துள்ளன.

இலக்கியமீளாய்வு

தமிழிசை மரபிலே பல்வேறுபட்ட பாடல் வடிவங்கள் வழக்கிலிருந்து வந்தாலும் கீர்த்தனை வடிவம் மிகவும் காத்திரமான ஒரு இசைவடிவமாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது.

¹ The author is a Senior Lecturer in the Department of Music, University of Jafna, Sri Lanka saravinthon@hotmail.com/ suhanyaa@univ.jfn.ac.lk

இக்கீர்த்தனை வடிவத்தின் நீண்ட நிலைப்பிற்கு அதன் கட்டமைப்பே முக்கிய காரணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

கீர்த்தனை வடிவத்தின் மூலம் பற்றி தமிழிலக்கிய மரபிலே சங்ககாலம் தொடக்கம் பல பதிவுகள் காணப்படுகின்ற பொழுதிலும் கீர்த்தனை என்கின்ற பதப்பயன்பாடானது பிற்காலத்திலேயே வழக்கத்திற்கு வந்தது.

இசைப்பேரறிஞர்களான பேராசிரியர். பி.சாம்பமூர்த்தி, ஜி. என். பாலசுப்ரமணியம், டி. எஸ். பார்த்தசாரதி, வா. சு. கோமதிசங்கரய்யர், முனைவர் வி. பா. சுந்தரம் போன்ற பலர் கீர்த்தனை பற்றிய பார்வைகளை ஆய்வில் நோக்கிலே பகிர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

கி பி 19ம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த 'வண்ணச்சரபம்' தண்டபாணிசுவாமிகள் அவர்கள் எழுதிய 'அறுவகையிலக்கணம்' என்கின்ற நூலிலே 'யாப்பிலக்கணம்' எனும் அதிகாரத்திலே நாடகத்தமிழ்நிலை என்ற துணைப்பகுதியிலே கீர்த்தனையின் இலக்கணம் தரப்பட்டுள்ளது. மூன்று நூற்பாக்களிலே (50 - 52) இவ்விலக்கணம் சொல்லப்படுகின்றது. (தண்டபாணிசுவாமிகள், 1990, pp.50-52) இந்நூற்பாக்களை மேலும் ஆழமாகப்பறிந்து கொள்வதற்கு இந்நூலின் உரையாசிரியர் புலவர். ப.வெ. நாகராசன் அவர்களுடைய விளக்கங்கள் மேலும் உதவுவனவாகக் கிடைக்கின்றன.

தண்டபாணிப்பிள்ளையை அடுத்து கீர்த்தனையுடைய இலக்கணத்தை தமிழில் எடுத்துரைத்த முக்கியமான ஆய்வாளராக புலவர். குழந்தை கொள்ளப்படுகின்றார். இவருடைய 'யாப்பதிகாரம்;' என்கின்ற நூல் (1959) 'பண்ணத்தி' என்று பெயரிட்டு கீர்த்தனையினுடைய அமைப்பைப் பற்றிப் பேசுகின்றார். (குழந்தை புலவர், 1997, pp136-140)

தொல்காப்பியம் சுட்டும் 'பண்ணத்தி' என்பதை 'கீர்த்தனை' என்ற இசைப்பாடல் வடிவமாக ஊகத்திற்கொண்டு அவர் இவ்விலக்கணத்தைப் பேசுகின்றார். அதாவது, கீர்த்தனையின் கட்டமைப்பினை மிக நுணுக்கமாகப் பேசுகின்ற

அதேவேளை, பண்ணத்திக்கும் கீர்த்தனை வடிவத்துக்குமுள்ள அடிப்படை அம்சங்கள் பற்றி விரிவாகத் தன்னுடைய யாப்பதிகார நூலிலே கொடுத்திருக்கின்றார்.

தவிர, 'இசைத்தமிழ் இலக்கண விளக்கம்' எழுதிய வா.சு. சோமதிசங்கரய்யர் கீர்த்தனை எனப்படுகின்ற பதத்தினை கீர்த்தனைம் எனச் சுட்டிக்காட்டி வருமாறு விளக்குகின்றார்.

'கீர்த்தனம் என்ற சொல்லுக்குப் புகழ்தல் என்பது பொருள். கடவுளைப் புகழ்தலையே இது குறிக்கும். கீர்த்தனத்தில் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்று மூன்று பகுதிகள் உண்டு. பல்லவியானது சமன்தான நிலையிலே (மத்தியஸ்தாயி) சேர்ந்து வரும் என்றும், அனுபல்லவியானது வலிவுதான நிலையிலே (தாரஸ்தாயி) சேர்ந்து வரும் என்றும், பல்லவியும் அனுபல்லவியும் சேர்ந்து தொடர்ந்து வரும் போது அது சரணத்தில் விளங்குமென்றும் எடுத்துக்கூறுவது பொருந்துவதாகும்' என்ற வாறு விளக்கிநிற்கின்றார். (சோமதிசங்கரய்யர், 1984, pp.98-99)

தமிழிசைக்கலைக்களஞ்சியம் தொகுத்த முனைவர் திரு வீ.ப.கா. சுந்தரம் கீர்த்தனை வடிவத்தின் கட்டமைப்புப்பற்றி பல விபரங்களைத் தன்னுடைய தொகுப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். தவிர தமிழிசை மரபிலே கீர்த்தனை வடிவத்தின் செழுமைக்கு உழைத்தவர்கள் பற்றியும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். (சுந்தரம், 2006, pp.42-43).

ஆய்வு முறையியல்

கீர்த்தனை எனப்படுகின்ற இசைவடிவமானது ஏனைய இசைவடிவங்கள் போலல்லாது நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டிருப்பது. இதற்கு இசைத்துவம் என்பதற்கப்பால் மேலும் சில சிறப்புக்கள் இதன் காத்திரமான இருப்புக்குக் காலாக அமைகின்றன. இந்த அடிப்படையிலே, மேற்படி முன்வாசிப்புக்களோடு இசை ஆற்றுகை நிலையிலே பெறப்பட்ட அனுபவங்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு

விவரணப்பகுப்பாய்வாக அமையும் அதேவேளையிலே வரலாற்று விடயங்களையும் தேவையான பொழுதிலே பகுப்பாய்வு செய்கின்றது.

கீர்த்தனை அமைப்பு

இறைவன் புகழைப் பாடும் இசைப்பாட்டு கீர்த்தனையாகும். இவை பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற மூன்று நிலைகளில் வளர்ந்து விரிந்திசைக்கும் தன்மையுடையது. இவ்வகையான பாடலை கீர்த்தனம் என்ற சொல்லாலும் இசை அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். ஆனால் கீர்த்தனம் என்னும் சொல் எல்லா வகையான இறைப்புகழ்ப்பா முறைகளையும் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகவே காணப்படுகிறது.

இசை அறிஞர் பி.டி. செல்லத்துரை அவர்கள் “கீர்த்தனை, இறையிசைப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. சாகித்தியம் இறைவன் அல்லது இறைவியைப் புகழ்வதாகவோ அல்லது அவர்களிடம் மன்னிப்பு வேண்டுவதாகவோ பக்தி நிரம்பியதாகவோ இருக்கும்” என்று விளக்கமளிக்கின்றார் (செல்லத்துரை, 2000, p.74)

அடுத்த பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி அவர்கள் “கீர்த்தனை என்பது திருப்பாட்டு வடிவம் என்பது திண்ணம். இப்பாடல் பத்திமைப் பொருண்மையுடையதா அமையும்” என்று கூறுகிறார். (சாம்பமூர்த்தி, 1984, p.45) இதன்படி கீர்த்தனை ஓர் இறை புகழ்ப்பாடு வடிவம் என்பதும், இப்பாடல் தன் இயல் இசைப் போக்காலும் பக்திமையை முதன்மையாகக் கொண்டியல்வது என்பதும் உணர்த்தப்படுகிறது.

மேற்கண்ட கருத்திலிருந்து பக்திமையை பல கோணங்களில் கீர்த்தனை பொருள் படுத்தப்பட்டு அதன் இறையியலான இலக்கியச் சிறப்பு மேம்பட்டு நிற்பதான கருத்து பெறப்படுகிறது. பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி, செல்லத்துரை போன்றோர் கீர்த்தனையைப் பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களில் அப்பாடலை பக்தியிசை முதன்மை வாய்ந்ததாகவே எடுத்துக் கூறுகிறார்கள்.

கீர்த்தனையின் தோற்றம்

தமிழிலக்கிய மரபில் கீர்த்தனை என்னும் சொல்லானது துதிப்பாடல் அல்லது பக்திப்பாடல் என்னும் பொருளில் வழங்கப்படத் தொடங்கிய காலத்திற்கு முன்னர், தேவபாணி, தேவாரம், திருவிசைப்பா, திருப்புகழ் போன்ற சொற்களால் வழங்கப்பட்டது. கீர்த்தனை என்னும் பெயரால் தமிழில் வழங்கும் துதிப்பாடல் வகையானது கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முத்துத்தாண்டவரின் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்தது என்று இசையியலறிஞர்களும் கூறுவர்.

கி.பி 15 ஆம் நூற்றாண்டில் தெலுங்கில் கீர்த்தனை வடிவம் ஏற்படுவதற்கு முன்பாகத் தமிழ் நூல்களில் இடம்பெற்றிருந்தமையை நிறுவ சான்றுகள் ஆராயப்பட வேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளன என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். கீர்த்தனை என்ற சொல் வடமொழி பாகவதத்தில் இடம்பெறுகிறது. இறைவனைப் பாராட்டும் பல வழிகளில் கீர்த்தனம் என்பதும் ஒன்று என்று பாகவதத்தில் அச் சொல் பொருள் கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த தமிழில் இசைத் தமிழும் தொன்றுதொட்டே இருந்து வந்துள்ளது. எனவே, கீர்த்தனை வடிவம் தமிழில்தான் தோன்றியிருக்க முடியும் என்று இசையியலாய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள். (சுந்தரம், 2006, p.115)

பழந்தமிழர் கடவுளைப் பரவ, தேவபாணி என்ற பாடல்வகையைப் பயன்படுத்தினர். அப்பாடலே பின்பு கீர்த்தனையாக மலர்ந்தது என்கின்ற கருத்தும் ஆய்வாளர்கள் மத்தியிலே நிலவுகின்றது.

தேவபாணியில் முகநிலை, கொச்சகம், முரி என்ற முப்பகுதிகள் உள்ளன. அவையே பின்பு பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற மூன்று பிரிவுகளாக கீர்த்தனையில் வந்தது என்று கருத இடம் உண்டு. (சுந்தரம், 2006, ஜி.56) எனவே கீர்த்தனை வடிவம் தெலுங்கிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தது என்ற கருத்து முற்றிலும் ஏற்கத்தக்கதல்ல என்று இசை ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

கி.பி 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழில்

சிறந்த கீர்த்தனை நாடகநூற்கள் தோன்றின. இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர். இவருடைய கீர்த்தனை வடிவிலமைந்த நாடகநூலே 'இராம நாடகம்' ஆகும். அடுத்து தமிழில் குறவஞ்சி இலக்கியங்களும் இக்காலகட்டத்தில் தோன்றிய போது அவற்றில் ஏரானமான கீர்த்தனைகள் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. கீர்த்தனையின் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் எனும் மூன்று உறுப்புக்களிலும் வர்ணித்துப் புகழ்ப்படும் இறைப்புகழ்ச் செய்தியானது அதன் வெளிப்பாட்டிற்கென அமைந்த இராக, தாளத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சி முறையின் அடிப்படையிலேயே பாடப்படுகிறது. இதனால் கீர்த்தனைப் பாடலை "இறைப்புகழ்ச் செய்தியின் இசை முறையான வண்ணனை" எனச் சுருக்கமாக வரையறுக்கலாம்.

கீர்த்தனையின் இயல், இசை அமைதி

கீர்த்தனையின் இயல்இசை அமைதிகளைப் பற்றி மூன்று வகையான பிரிவுகளில் விளக்கலாம். கீர்த்தனையின் முதற்பிரிவாக 'யாப்பமைவும் தாளமும்' அமைகின்றது. இங்கு லயம், பாடும் முறை, போன்றவை ஆராயப்பட்டு விளக்கம் பெறுகின்றன. இரண்டாம் பிரிவினுள் 'உறுப்பியல்களும் இசை அணிகளும்' அடக்கம்பெறுகின்றன. மூன்றாம் பிரிவாகப் 'பண்ணாளத்தி' இடம்பெறுகின்றது. (செல்லத்துரை, 2000, ஜி.65)

இயற்றமிழ்ப் பாடல்களுக்கு அவற்றின் ஓசை முறை எவ்வளவு சிறப்பாகக் கருதப்படுகிறதோ அப்படியே இசைத்தமிழ் கீர்த்தனைப் பாடல்களுக்கு அவற்றின் இசைமுறை முதன்மையாகக் கருதப்படுகிறது. பழம்பெரும் நூலான தொல்காப்பியம் ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலிப்பா என நான்கு வகை செய்யுட்களை இயற்றமிழ் பாக்களாகப் பகுத்துக்கூறுகிறது. இந்த நான்கு வகைப் பாக்களும், ஓசை முறைகளை தோற்றுவிக்கும் வண்ணம் தத்தம் பாவமைப்புக்களில் பொருத்தமான சீர், தளை அடி முதலிய வரையறைகளைக்

கொண்டு அமைப்பாக்கம் பெறுகின்றன.

கீர்த்தனை இலக்கியம் தன் இயல் அமைப்பிற்கு ஏற்ற இசை முறையை கொண்டுள்ளது போல தன் இசைமுறைக்கு ஏற்றவாறு இயல்முறையையும் கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது. கீர்த்தனையின் இயல், இசை உத்திகளை இவை இசை முறைக்கே சிறப்பானது என்றோ, இயல் முறைக்கே சிறப்பானது என்றோ தனியாகப் பிரித்து காணமுடியாது. ஒன்றின் சிறப்பு மற்றையதில் தங்கி, இயலும், இசையும் ஒன்று மற்றொன்றிற்காக என்னும்படி பின்னிப் பிணைந்து அமைக்கப்படுகின்ற போதே கீர்த்தனை இலக்கியம் சிறப்புடையதாகின்றது. இத்தன்மையால் கீர்த்தனையானது இயல், இசை சிறப்புக்களையும் தொடர்புபடுத்திக் காட்ட தமிழ்க் கீர்த்தனைப் பாடல்களே முதன்மைச் செய்திகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கீர்த்தனையின் இசையணிகள்

கீர்த்தனையின் உருவ அமைப்பை நிறைவுசெய்யும் அதன் உறுப்புக்களான பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் போன்றவற்றின் சிறப்பான இயலிசைத் தன்மைகளையும் அவற்றிற்கு அழகு சேர்க்கும் எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்பு, எதுகை, மோனை, வண்ணம், கொண்டுகட்டி, முடுகு, விருத்தி (சங்கதி நிரவல்)போன்றவற்றையும் நோக்கலாம்.

கீர்த்தனையின் முதலுறுப்பாய்த் திகழ்வது பல்லவி என்னும் உறுப்பாகும். பல்லவி என்னும் சொல்லுக்குத் 'துளிர்' என்பது பொருள். கீர்த்தனையின் பொருள், முதலில் துளிர்ப்பது பல்லவியிலே என்று டாக்டர் வீ.ப.கா.சந்திரனார் கூறுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பல்லவி என்ற சொல்லுக்கு 'பலமுறை அவாவி வருவது' என்று தேவநேயப் பாவாணர் தமிழ் இசைக் கலம்பகம் என்னும் தமது நூலில் கூறியுள்ளார். (பாவாணர், 1966, ஜி.43) கீர்த்தனையின் தொடக்கமாக அமையும் பல்லவி என்னும் உறுப்பானது கீர்த்தனையின் ஆரம்பத்திலும் கீர்த்தனையின் இரண்டாவது உறுப்பாக அனுபல்லவிக்கு அடுத்து வந்து அதன்

முடிபாகவும், சரணங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அடுத்து வந்து அவை தம் முடிபாகவும் பயின்றுவரும் முறையில் கீர்த்தனை பாடலைத் தொடங்கி முடிக்கும் பணியேற்று பலமுறை பயின்று வருகிறது. இவ்வாறு பலமுறை அவாவி வருவதால் பாவாணர் இவ்வுறுப்புக்கு மேற்கண்ட விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

எடுத்துக்காட்டாக,

இராகம் லதாங்கி

தாளம் ஆதி

இயற்றியவர் : பாபநாசம் சிவன்

பல்லவி

பிறவாவரம் தாரும் பெம்மானே

அனுபல்லவி

பிறவா வரம்தாரும் பிறந்தாலுன்

திருவடி

மறவா வரம்தாரும் மாநிலமேலினில்

(பிறவா வரம்தாரும்)

சரணம்

பார்வதி நேயா பக்தர் சகாயா

பந்தமறாதா வந்தருள் தா தா

முந்தைவினைகோர சிந்தா கலம் தீர

எந்தாயுன் பாதார விந்தம் துணைசேர

(பிறவா வரம் தாரும்)

(பாசநாசம் சிவன் கீர்த்தனை)

இங்கு பிறவா வரம்தாரும் என்கின்ற பல்லவியினுடைய வரிகள் அனுபல்லவியின் இறுதியிலும் சரணத்தின் இறுதியிலும் மீள மீளப் பாடப்பட்டு பொருள் வலியுறுத்தப்படும்.

அனுபல்லவி இசையணிகள்

அனுபல்லவி கீர்த்தனையின் இரண்டாம் உறுப்பியல்பாக பயில்வது என்பதும், அதன் பொருண்மை பல்லவியில் சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. பொதுவாக கீர்த்தனைகளில் அனுபல்லவி, அடியளவு,

பல்லவியின் அடியளவினால் இரட்டித்து அமைந்ததாகவும் அதன் இயல் பொருண்மை பல்லவியில் கூறப்பட்ட கருத்தின் சுருக்கத்தை ஓரளவிற்கு விபரிப்பதாயும் அமைவது மட்டுமல்லாமல் பல்லவியைப் போல மீண்டும் மீண்டும் பயிலப்படாமல் சரணத்தைப் போல ஒரேயொரு முறை பயின்று, சிட்டைசுரம் என்னும் உறுப்பையும் பெற்று இயல்கிறது.

அனுபல்லவி இசையானது சமன் இயக்கின் பிற்பாகத்தில் “நி”யிலிருந்து தொடங்கி உச்ச இயக்கின் “ம்” வரை சென்று அந்த இராகத்தின் நிறைவான முடிவுரை இசை முறையில் அமைந்து பல்லவியிலிருந்து ஒருபடி உயர்த்திக் காட்டும் அமைப்பை உடையது.

நிரவல் சரணத்தின் இசையணி

சரணத்தின் நிறைவான இயல் இசை தன்மையால் பொருத்தமான பாடல் அடி நிரவல் என்று சொல்லப்படும். கற்பனை இசைக்காக தேர்ந்தெடுத்து இசை விருத்தி செய்து பாடுவதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. கற்பனை இசை (மனோதர்ம சங்கீதம்) ஐந்து விதமான அடிப்படைக் கூறுகளாகும். ஆவையாவன, இராகம், தாளம், பல்லவி, நிரவல், கற்பனைசுரம் முதலியவற்றில் இதுவும் ஒரு கூறாகும். ஒசை நயத்தைக் காட்ட கீர்த்தனையின் சரணப்பகுதியே கீர்த்தனைப் புலவர்களுக்கு நன்கு கைகொடுத்துள்ளது எனலாம்.

கீர்த்தனையின் தாள முறை

கீர்த்தனைக்கு அழகூட்டுவது இராகமும், தாளமுமேயாகும். இராக தாளத்துடன் பாடல் பெறுவதால் கீர்த்தனை மிக எளிய நடையில் அமைந்தாலும் உயரிய இலக்கிய மதிப்பைப் பெறுகிறது.

கர்நாடக இசையின் சிறப்பு இங்கு குறிப்பிடத்தகும். கர்நாடக இசையில் மூன்று பண்புகள் உள்ளன.

1. கற்பனையை மிக உயர்ந்த இடத்துக்கு இட்டுச்செல்லவல்லது.

2. பாடுபவரின் உருக்கத்தை, உணர்வை

வெளிப்படுத்த ஏற்றல்.

3. சுற்றுக்கொள்ளும் இசைக்கூறுகள் பொதிந்தது.

இவற்றின் இரண்டு பண்புகளால் கர்நாடக இசை திரைப்பட பாடல்களினும் உயர்ந்து திகழ்கிறது.

யாப்புத் தாளமும்

கீர்த்தனையில் யாப்பு என்று சொல்லத்தக்க பாவமைப்பு, பாவுறுப்புக்களான பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்னும் காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. கீர்த்தனைப் பாடலின் இன்றியமையாத இசைக்கூறான தாளம் என்பது பாடலின் பாவமைப்பை கணிக்கும் சிறந்ததோர் காரணியாகும்.

இசைப்பாட்டின் காலமுறையே தாளமாகும். இது இசைப்பாட்டின் அடியின் அமைப்பை நிர்ணயம் செய்து அதை அவ்விசைப்பாவின் உறுப்புக்களை முறைப்படுத்தி பாடல் முழுவதையும் அதன் செய்தி வெளிப்பாட்டிற்குப் பொருத்தமான காலநடையில் செலுத்தும் ஓர் இசைக் கூறாகும். எல்லா இசைப்பாடலும் அதன் தாள அளவின் அடிப்படையிலேயே தனது உருவத்தைப் பெறுகின்றது என்று டாக்டர் வீ.ப.கா.சுந்தரனார் 'இசையியல்கள் அனைத்திற்கும் தாளம் எலும்புச் சட்டகம்' எனவும், "இசைநரம்பொலிகள் தசையும் நரம்புரம்" எனவும் கூறலாம் என்று கூறுகிறார். (சுந்தரம், 2006, p.45)

ஓர் இசைப்பாடல் எந்த ஒரு சீர்முறையில் அல்லது அடிமுறையில் அமைந்தாலும் அப்பாடல் எந்த ஒரு தாளத்திலும் இசைக்கூட்டிப் பாடமுடியும் என்பது தாள இசைக்கே உரித்தான தனித்தன்மையாகும். இதனால் ஒரு இசைப்பாட்டின் உருவமைப்பை நிச்சயிப்பதில் தாளம் முழுக் காரணியாகத் திகழ்கின்றது என்பது இதன் மூலம் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

தாளம் வெவ்வேறு வகையான இசைப்பாடல்களில் அவற்றின் செய்தி வெளிப்பாடுகளுக்கேற்ப வெவ்வேறு காலப்பிரமாணங்களில் வழங்குகிறது. காலப்பிரமாணம் என்பது தாளத்தின் சீரான

வேகப்போக்கை குறிக்கும் இதனையே லயம் என்று இசைவாணர்கள் கூறுவர்.

கீர்த்தனைகளின் எடுப்பு அல்லது ஆரம்பம் அவற்றின் பல்லவிகளில் எவ்வாறு அமைகிறது என்பதை காணலாம். எடுப்பு என்பது பாட்டு எடுக்கும் தாளத்தின் இடத்தைக் குறிப்பதாகும். எடுப்பு மூன்று வகைப்படும்.

1. முன் எடுப்பு (அதீதக்ரகம்) இது தாளத்திற்கு முன்பே பாட்டு ஆரம்பித்தலைக் குறிக்கும். (எடு) பாடல் "சிவகாமசுந்தரி"

2. சமஎடுப்பு (சமக்ரகம்) தாளம் பாட்டு இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் ஆரம்பித்தலைக் குறிக்கும். (எடு) பாடல் : 'ஆடிக் கொண்டார் அந்த வேடிக்கை.

3. பின் எடுப்பு (அநாகதக்ரகம்) (எடு) "பாடல் எத்தனை சொன்னாலும்". தாளம் தொடங்கிய பின் பாடல் ஆரம்பித்தலைக் குறிக்கும்

முடிவுரை

18ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சங்கீத மும்மூர்த்திகள் எழுதிய கீர்த்தனைகளும், கிருதிகளும் புகழ்பெற்றவையாக திகழ்கின்றன.

சங்கீதமும்மூர்த்திகளும் தமிழிசைமுவரும் கீர்த்தனை மரபுக்கான ஒரு காத்திரமான பாதையை அமைத்ததன் வழி இவர்களுக்குப்பின்வந்த பின்பற்றியே கோபாலகிருஸ்ண பாரதியார், கனம் கிருஸ்ணய்யர், பட்டணம் சுப்பிரமணிய அய்யர் தொடக்கம் தமிழ்த்தியாகையர் என்று போற்றப்பட்ட பாபநாசம்சிவன் வரையிலான பலர் அருமையான தமிழ் கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார்கள். மும்மூர்த்திகள் மற்றும் மூவர் காலத்துக்குப் பின்வந்த இசைவாணர்களுக்குக் கீர்த்தனைகளைப் படைக்க முன்னோடியாக இருந்தது போலவே, கோபாலகிருஸ்ண பாரதியார் (19,20 ஆம் நூற்றாண்டு), கீர்த்தனைநாடக ஆசிரியர்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்கினார் என்று கூறலாம்.

தென்னிந்தியா முழுவதும் மிகப் பரவலாக வழங்கும் பரதநாட்டியத்தில் நாட்டிய

இசை முறையில் பயன்படுத்தும் அலாரிப்பு, ஜதிசுரம், சப்தம், பதவர்ணம், பதம், தில்லானா போன்ற இன்றியமையா இசை உருப்படிகளோடு கீர்த்தனைப் பாடலும் இன்று பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கீர்த்தனைப் பாடலின் செய்தி வெளிப்பாட்டிற்கு அதன் இயல், இசைமுறை இலகுவான, சிறப்பான அமைப்புத் துணையாயமைகிறது.

நிகழ்ச்சையுலகில் இசைப்பாடல்களின் உருவமைப்பு முறைகளில் கீர்த்தனை அடிப்படையாக கொள்ளப்பட்ட முறை மேற்காட்டிய விளக்கத்தால் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் இடம் பெறாத இசை நிகழ்ச்சிகளே இன்று இல்லை என்னும் அளவுக்குக் கீர்த்தனைப் பாடல்கள் கர்நாடக இசையுலகில் தலைசிறந்த சிறப்புப் பெற்றுத்

திகழ்கிறது.

இத்தகு சிறப்பமைந்த கீர்த்தனை இசைப்பாடல் வகை இன்றைக்கு 21ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லா பாடல் வகைகளுக்கும் இசை முறையில் பொருந்துவனவாக திகழ்கிறது. எட்டு வரிகள் கொண்ட எந்தப் பாடலையும் கீர்த்தனை வடிவில் பொருத்திப் பாட ஏதுவாக அமைகிறது.

சங்க இலக்கியங்கள் சிலப்பதிகாரம், சிற்றிலக்கியம் போன்ற பாடல்களையெல்லாம் இப்பாடல்களில் அமைப்பு, பொருள்நலம், சுவை ஆகியவற்றை கருத்திற்கொண்டு கீர்த்தனை அமைப்பிற்கு பொருத்தி இசை அமைக்க வாய்ப்புள்ளது. இப்பணியே 21 ஆம் நூற்றாண்டில் கீர்த்தனை அமைப்பிற்கு வளம்சேர்க்கக் கூடிய பணியாகக் கருதலாம்.

References

- Gomathi Sankaraiyar., V., S. (1984). *Isaithamil Ilakkana Vilakkam*. Madurai Kaamrajair University Publications.
- Ilampooranar Urai. (1964). *Tholkappiyam Porulathikaaram*. Saivasiththantha Nootpathippuk kalaham.
- Isai karuththarangu Aaivu Kovai*. (1987) Thamilsai Pulavrkalin Padaipukkal, Isaithurai, Tamil University Publication.
- Kulanthai Pulavar. (1959). *Yaappathikaaram*. Paari Nilayam.
- Muthukumarasami., A., K. (1986). *Thamil Kaarthanai Aasiriyar Muthal Naalvar*. Manikkavasakar Noolakam.
- Muthuthaandavar Keerthanaiikal*. (1967). Annamalai University Publication.
- Sambamoorthy, P. (1959). *South Indian Music - Book III*. Indian Music Pub.Hub.
- Sellathurai., P., D. (2000). *Thennaka Isaiyiyal*. Vaikarai Pathippakam, Chennai
- Sowndarapaandaiyan.S. (1987), *Thamilil Keerthanai Ilakkiyam*, Daar Publication.
- Sundaram., Vi., Pa., Ka. (1986). *Palanthamililakkiyatthil Isiyiyal*. Kalaha pathippaham.
- Sundaram., Vi., Pa., Ka. (2006). *Thamilsai kalai kalanchiyam*. Part 1,2,3. Parathithasan University.
- Thanapandiyan, T., R. (2001). *Isai Tamil Varalaru*. Parathithasan University.
- Thandapaanipillai Vannacharapam. (1990). *Aruvakai Ilakkanam*. Tamil University.
- Theivasikaamani Kavundar., V., R. (1975). *Pancha Marapu, Isaithamil Nool*.

மொழியியல் ஆய்வுகளும் தரவகமும்

Language research and corpus

சி.ம.இளந்தமிழ் / C.M.Elanttamil¹
முனைவர் சாவ் மெங் ஹுவாட் / Dr Chau Meng Huat²

Information technology's current development has significantly changed language learning and teaching. Though linguistic research has been continuously undertaken, corpus analysis based on modern Linguistics is very much needed to obtain clear-cut answers with respect to specific research problems and research questions. Corpus Linguistics could identify or discover even the micro-level linguistic features through the development of an exceptionally enormous size corpus and its analysis by objective methods. Corpus Linguistics provides the objective methods for constructing an extensive corpus for a language and its analysis with the help of proper linguistic methods. The current development of Corpus Linguistics and Information Technology enables linguists and language teachers to equip themselves with the necessary skills and opportunities. In a multilingual country such as Malaysia, these types of corpus linguistic research would undoubtedly pave the way for both the language educators and learners of the mother tongue in their teaching and learning tasks. Moreover, it would help to understand the current development in the Lexicon and Grammar of mother tongues.

Date of submission: 2022-05-11
Date of acceptance: 2022-06-20
Date of Publication: 2022-07-28
Corresponding author's Name:
C.M. Elanttamil
Email: elanttamil@um.edu.my

Key Words: Data, Corpus, Corpus linguistics, Computational linguistics, Analysis

பின்னணி

மொழிகள் பற்றிய மொழியியல் பகுப்பாய்வில், மொழியியலாளர்களால் முன்மொழியப்பட்ட அமைப்புக் கருத்தியல் (Structural School), மாற்றிலக்கணக் கருத்தியல் (Generative School) போன்ற பல கருத்தியல்கள் உள்ளன. ஆராய்ச்சியின் நோக்கத்தைப் பொறுத்து, அந்தந்தக் கருத்தியலை ஆராய்ச்சியாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். உண்மையான கருத்துப் பரிமாற்றச் செயல்பாட்டில், பயன்படுத்தப்படும் வெளிப்புற மொழியின் (external language) ஆய்வுக்கு, அதாவது மொழிச் செயல்திறனுக்கு (linguistic performance), அமைப்புப் பகுப்பாய்வைத்

தேரிந்தெடுக்கலாம். உண்மையான செயல்திறனுக்குப் பின்னால் உள்ள மொழித் திறன் (linguistic competence) பற்றிய ஆய்வுக்கு, மாற்றிலக்கணக் கருத்தியலை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

மொழியியல் அல்லது மொழிச் செயல்திறன் பகுப்பாய்விலும், மொழியியல் அறிவியலில் இரண்டு வெவ்வேறு முறைகள் உள்ளன. ஒன்று, உண்மையான கருத்துப் பரிமாற்றச் சூழலிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடர்களைப் பற்றிய ஆய்வு. இந்தப் பகுப்பாய்வு முறையானது, பொதுவாக அமைப்பு மொழியியல் (Structural Linguistics) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த முறையில், சொற்களும் சொற்றொடர்களும் நுண்மக்

¹ The author is a Lecturer in the Department of Malaysian Language and Applied Linguistics, Universiti of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. elanttamil@um.edu.my

² The author is a Senior Lecturer in the Department of English Language, Universiti of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. chaumenghuat@um.edu.my

கூறுகளாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படும். பொதுவாக, இந்தப் பகுப்பாய்வு சொற்றொடர் வரை செல்லும். இந்தக் கருத்தியல் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மொழி கற்பித்தலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த மொழியியல் பகுப்பாய்வின் வெளியீடானது, மொழி கற்பித்தலின் உள்ளடக்கத்தை உருவாக்கியதோடு வெவ்வேறு விதமான ஆய்வுகளையும் உட்படுத்தியது.

பெர்தியன் குழுவைச் (Firthian school) சேர்ந்த மொழியியலாளர்களால் மற்றொரு முறையானது முன் மொழியப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தக் கருத்தியல் குழுவானது, சூழலில் காணப்படும் மொழிக்கான பகுப்பாய்விற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது; மொழியை அதன் சூழலிலிருந்து பிரித்துப் பார்ப்பது இல்லை. இந்தக் கருத்தியலைச் சேர்ந்த மொழியியலாளர்கள், ஒரு மொழியின் சூழலில் அல்லது கருத்துப்பரிமாற்றங்களில் பயன்படுத்தப்படும் கூற்றுக்களைப் பகுப்பாய்வு செய்தால் மட்டுமே அந்த மொழியின் கூறுகளை அறியலாம் என்று வலியுறுத்துகின்றனர். “பயன்பாட்டில் மொழி” என்பது அவர்களின் கருப்பொருள், அதாவது மொழியின் அமைப்பானது மொழிப் பயன்பாட்டினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. உண்மையான பயன்பாட்டில் மட்டுமே, சொற்றொடர்கள் அல்லது கூற்றுகள் கருத்துப்பரிமாற்ற மதிப்பைக் கொண்டிருக்கும். எனவே, பெர்த்தியன் கருத்தியலின் கூற்றுப்படி, கூற்றுகளும் பல்வேறு கூற்றுகளைக் கொண்ட முழுப் பனுவலும் / உரைகளும் மொழியியல் பகுப்பாய்வின் பொருளாக இருக்கவேண்டும். மொழிச் சூழலில் உள்ள முழுமையான கூற்றுடன் கூடிய ஒத்திசைவான பனுவல் (coherent text) இந்த மொழிப் பகுப்பாய்வுக் கருத்தியலின் உயர் நிலை ஆகும்.

பிந்தைய காலகட்டத்தில், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டாம் மொழியியல் கருத்தியல்வாதிகள், இணைப்பனுவலுடன் (co-text), உண்மையான கருத்துப்பரிமாற்றச் சூழலையும் (context) அவர்களின் மொழியியல் பகுப்பாய்வில் சேர்த்தனர். மேலும், அவர்கள் முக அசைவுகள், பிற உடல் அசைவுகள்,

விளக்கப்படம், வரைபடம் போன்ற மொழிசாராக் (non-verbal) கருத்துப்பரிமாற்றக் கூறுகளைச் சேர்க்க விரும்பினர். அதாவது, உண்மையான கருத்துப்பரிமாற்றத்தின் மொழிசார், மொழிசாராக் கூறுகள் மொழிப் பகுப்பாய்வின் பொருளாக இருக்கவேண்டும். இவ்வாறாக, அவர்கள் “பனுவல்” (Text) என்ற நிலையைக் கடந்து, “கருத்தாடல்” (Discourse) என்ற நிலைக்குச் செல்கிறார்கள். அதாவது, மொழி பகுப்பாய்வின் பொருளானது, கருத்துப்பரிமாற்றமே கருத்துப்பரிமாற்றத்தில் மொழிசார், மொழிசாராக் கூறுகளின் பயன்படுத்தம். பின்னர், மொழிப் பயனரின் சூழல்சார் பொருண்மையியல் (Pragmatics) அறிவை அவர்கள் மொழிப் பகுப்பாய்வில் சேர்த்துக்கொண்டார்கள்.

எனவே, தற்போது, பெர்தியன் மொழியியலாளர்கள் மொழி / கருத்துப்பரிமாற்றப் பகுப்பாய்வில் கருத்தாடல் (Discourse Analysis) ஆய்வை விரும்புகிறார்கள். இந்த வளர்ச்சியானது, மொழி கற்பித்தலிலும் தனது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த மொழியியல் கருத்தினர் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காகவும் கருத்துப் பரிமாற்றமாகவும் ஒரு மொழியைக் கற்பிக்க விரும்புகின்றனர். இந்த மொழி கற்பித்தல் முறையில் விடோசனும், அவர் சிந்தனை சார்ந்த கல்வியாளர்களும் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளனர். இதன் தொடர்ச்சியாக பல கல்விக் கோட்பாடுகள் உருவாகின அந்த தொடர்ச்சியில் மிக முக்கியமான ஒன்று தரவக மொழியியல் ஆகும்.

தரவக மொழியியல்

தரவக மொழியியல் என்பது:

ஒரு மின்னணு வடிவத்தில் சேமிக்கப்பட்ட பனுவல்களைக் கொண்ட தரவகத்தை உருவாக்குவது; அதன்மீது தானியங்கு தேடல்களை நடத்துவதற்கும், இயற்கையாக நிகழும் மொழியின் அமைப்பு, ஒழுங்குமுறை பற்றிய நுண்ணறிவைப் பெறுவதற்கும் தொடரடைவி (concordancer) தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கும் பல்வகையான மென்பொருள்கள்

ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு உதவுகிறது என வரையறுக்கலாம் (Szudarski, 2017).

ஒரு மொழிக்கான தரவக உருவாக்கத்தின் முக்கியக் கூறுகள்

தரவகத்தின் அனைத்து தரவுகளும் நம்பகமானவை (authentic) இருக்கவேண்டும் செயற்கையானவையாக (synthetic) இருக்க கூடாது. அதாவது, அவை உண்மையான மொழி பயன்பாட்டிலிருந்து சேகரிக்கப்படுபவை. தரவக மொழியியலாளர்கள் திட்டமிட்டப்பட்ட, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அல்லது புனையப்பட்ட பனுவல்களையும், சோதனை நிலையில் பேசப்பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட பனுவல்களையும் விலக்குகின்றனர்.

இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், தரவக மொழியியலாளர்கள் மொழிப் பயன்பாட்டை விவரிக்க விரும்புகிறார்கள்; உண்மையான மொழிப் பயன்பாட்டில் பொதிந்துள்ள மொழிக் கோட்பாடுகளை முன் மொழிய விரும்புகிறார்கள். செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட பனுவல்களையோ ஆராய்ச்சியாளரால் திரித்துக் கையாளப்பட்ட பனுவல்களையோ ஆராய்வதில் அவர்கள் எந்தப் பயனையும் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். (Cheng, 2011)

தரவக மொழியியலானது, மொழியியல் ஆய்வினைத்தவிர பிற காரணங்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட மொழியைப்பற்றியும் ஆராயும் தன்மைக் கொண்டது. மொழிப் பற்றிய முடிவுகளையும் உள்ளூர்வகங்களையும் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை விளக்கும் மொழியின் எடுத்துக்காட்டுகளை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக, தரவக மொழியியலானது, உண்மையான மொழிப் பயன்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் மொழியைப் பயன்படுத்துகிறது (Crawford & Csomay, 2015).

தரவுகள் தனிப்பட்ட சொற்களாகவோ அல்லது சொற்றொடர்களாகவோ சேகரிக்கப்படாமல், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சொற்றொடர்களைக் கொண்டதொரு ஒத்திசைவான பனுவலாகச் (coherent text) சேகரிக்கப்படுகின்றன. ஒரு தரவகத்துக்குப்

பனுவல்களைச் சேகரிக்கும் போது கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய மற்றொன்று எதுவென்றால், முழுமையான பனுவல்கள் மட்டுமே சேர்க்கப்படவேண்டுமா அல்லது பனுவல்களின் பகுதிகளைச் சேர்ப்பது ஏற்கத்தக்கதா என்பது. எடுத்துக்காட்டாக, தரவகத் தொகுப்பாளர் ஒவ்வொரு பனுவலும் சம அளவினதாக இருக்கவேண்டும் என விரும்பினால், இது ஒரு சிக்கலாக மாறும், அதாவது தரவகத்தில் உள்ள சில பனுவல்கள் முழுமையடையாமல் இருக்கும். பனுவல்களை ஒப்பிடும்போது சில நன்மைகள் இருப்பதாக சிலர் வாதிடுகின்றனர், ஒரு அளவு நிலைப்பாட்டிற்கு ஏற்றவாறு தரவுகளைக் கொள்வது அவற்றின் நம்பகத்தன்மையைப் பாதிக்கிறது; ஒரு குறிப்பிட்ட பனுவல் வகை எவ்வாறு முடிவடைகிறது போன்ற முக்கியக் கூறுகளையும் நீக்குகிறது. எனவே, இதனால் எழுகின்ற ஒருமித்த கருத்து என்னவென்றால், இயற்கையாக இடம்பெறும் பனுவல்களை முழுமையாகச் சேகரிக்க முயற்சிக்கவேண்டும்.

இது தானியங்கு உத்திகளையும், ஊடாட்ட உத்திகளையும் பயன்படுத்தி, பகுப்பாய்விற்கு கணினிகளை விரிவாகப் பயன்படுத்துகிறது. இது அளவறி பகுப்பாய்வு நுட்பங்களையும் (quantitative techniques) தரவுசார் பகுப்பாய்வு நுட்பங்களையும் (qualitative techniques) சார்ந்துள்ளது என பைபர் தெளிவாக விவரிக்கின்றார். (Biber et al., 1998)

ஒற்றைப் பனுவலொன்றைப் படிப்பதற்கும், பனுவல் தொகுப்பொன்றை (தரவகம்) ஆய்வு செய்வதற்கான தரவக மொழியியல் கருவிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கும் இடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன.

ஒரு தரவகத்தில் உள்ள பனுவல்கள், ஒரு ஒற்றைத் தலையங்கத்தைக் கிடைநிலையில் (horizontal) படிப்பதுபோல தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரை படிக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, பனுவல்கள் யாவும் தொடர்புடைய ஆனால் வெவ்வேறு நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாகும், மேலும் அவை முழுவதுமாக ஆராயப்படாமல், பகுதிகளாக ஆராயப்படுகின்றன, ஒரு ஒற்றைக்கூறின் பல எடுத்துக்காட்டுகள்

ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவையாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த வகையில், தரவகம் கிடைநிலையாகப் படிக்கப்படாமல் செங்குத்தாகப் (vertically) படிக்கப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக் கூறின் பல எடுத்துக்காட்டுகள் ஒரே நேரத்தில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன (Crawford & Csomay, 2015).

தரவகமொன்றில் உள்ள மாதிரிகள் நம்பகமான, ஒத்திசைவான பனுவலாக இருப்பதால், ஆராயப்படும் மொழியின் கருத்துப்பரிமாற்றச் செயல்பாடுகளைப் புரிந்து கொள்ள இது உதவும். தரவக மொழியியலில் பொதுவாக கருத்துப்பரிமாற்றத்தின் மொழிசார் பகுதி (பனுவல்/உரை) மட்டுமே படிக்கப்பட்டாலும், தரவகத்தில் ஒரு கருத்துப்பரிமாற்ற நிகழ்வின் மொழிசாராப் பகுதியை சேர்க்க எந்தவொரு தடையும் இல்லை.

தரவகங்கள் எந்த முறையில் உருவாக்கப்பட்ட மொழியையும் குறியாக்கம் செய்யலாம் என்று மெகெனரி மற்றும் ஆர்டி கூறுகிறார்கள் (McEnery & Hardie, 2013). எடுத்துக்காட்டாக, பேச்சு வழக்குத் தரவகங்களும், எழுத்து வழக்குத் தரவகங்களும் உள்ளன. கூடுதலாக, சைகை போன்ற துணைமொழியியல் பகுதிகளைச் சில காணொளித் தரவகங்கள் பதிவுசெய்துள்ளன (Knight et al., 2009). மேலும், சைகை மொழியின் தரவகங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன (Crasborn & Zwitserlood, 2008; Schembri & Johnston, 2017).

மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியின் தரவகத்திற்கான மாதிரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, தேவையான மீத்தரவு (metadata) என்று அழைக்கப்படும் ஆசிரியர், பாலினம், வயது, கல்வி நிலை, களம், நடை, பேச்சுச் செயல், கருத்தாடல் வகைகள் போன்ற அனைத்து வெளிப்புறத் தகவல்களும் மாதிரிகளின் பனுவல் பகுதியுடன் சேர்த்துச் சேமிக்கப்படுகிறது. ஆய்வாளர்கள் தங்கள் மொழியியல் பகுப்பாய்வில் சில சூழல்சார்ப் பொருளியல் கூறுகளைச் (pragmatic aspects) சேர்க்க இது உதவும்; இது இப்பகுப்பாய்வைக் கருத்தாடல் ஆய்வாக (discourse analysis)

மாற்றும்.

தரவக மொழியியலில் இரண்டு அணுகுமுறைகள்

தரவக மொழியியலில், இரண்டு அணுகுமுறைகள் உள்ளன: ஒன்று தரவகம்சார் அணுகுமுறை (Corpus-based approach), மற்றொன்று தரவக இயக்கு அணுகுமுறை (Corpus-driven approach) என்று அழைக்கப்படுகிறது. டோக்னினிபோனெல்லி (Tognini-Bonelli, 2001), பயனுள்ளதொரு வகையில், தரவகம்சார் அணுகுமுறையையும், தரவக இயக்கு அணுகுமுறையையும் வேறுபடுத்துகிறார்கள். முந்தையதில், தரவக மொழியியல் என்பது ஒரு நெறிமுறையாகக் கருதப்படுகிறது (McEnery & Wilson, 2003). இதில் தரவக மாதிரிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுத் தற்போதுள்ள மொழிக் கோட்பாடுகள் சரிபார்க்கப்படுகின்றன.

இதற்கு மாறாக, தரவக இயக்கு அணுகுமுறைகள், தரவக மொழியியலை ஒரு கோட்பாடாகப் பார்க்க முனைகின்றன, இது ஒரு குறுகிய பொருளில், பொருண்மை உருவாக்கத்தையும், பரந்த பொருளில், மொழிப் பயன்பாட்டின் வெவ்வேறு கூறுகளையும் புதியதொரு கோணத்தில் பார்க்க வைக்கிறது (Stubbs, 1993; Teubert, 2005).

தரவகம்சார் அணுகுமுறையை விரும்பும் மொழியியலாளர்கள் தரவக மொழியியலை ஒரு கருவியாகப் (as a tool) பார்க்கிறார்கள்; தரவக இயக்கு அணுகுமுறையை ஏற்பவர்கள் தரவக மொழியியலை மொழிக் கோட்பாடாகக் (as theory of language) கருதுகின்றனர் (Cheng, 2013).

மாற்றிலக்கண மொழியியலாளர்கள் உட்பட, மொழியியலில் வெவ்வேறு கருத்தியல்களைச் சேர்ந்த மொழியியலாளர்கள் தங்கள் மொழியியல் கோட்பாடுகளைச் சரிபார்க்க அல்லது நிறுவவே தரவகத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இது தரவகம்சார் அணுகுமுறை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஆனால், பெர்தியன் கருத்தியலை ஆதரிக்கும் சின்க்ளேர் போன்ற மொழியியலாளர்கள், தரவகம்சார் அணுகுமுறையை ஆதரிப்பவர்கள் அல்ல, மாறாக தரவகஇயக்கு அணுகுமுறையை ஆதரிப்பவர்கள். மொழிகள்குறித்த புதிய உண்மைகளைப் பெற அல்லது முன்மொழிய அவர்கள் தரவகத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறார்கள். தரவகப் பகுப்பாய்வின் போது எந்தவொரு முன்கருத்தையும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பது அவர்களின் வாதம்.

இலக்கண வகை வகைப்பாடுகூட தற்போதுள்ள ஒன்றாக இருக்கக்கூடாது: அவை தரவக மாதிரிகள் மீது திணிக்கப்படக்கூடாது என்று சின்க்ளேர் இதற்கு ஒருபடி மேலே செல்கிறார். அதைத் தரவகப் பகுப்பாய்வின் மூலமே பெறவேண்டும் என்கிறார்.

தரவகங்களின் வகைகள்

1. கண்காணிப்புத் தரவக அணுகுமுறை: இங்குத் தரவகம் தொடர்ந்து விரிவடைந்து, காலப்போக்கில் மேலும் மேலும் பனுவல்களைச் சேர்த்துக் கொண்டேயிருக்கும், குறிப்பாக அமெரிக்க COCA தரவகத்தை குறிப்பிடலாம்.

2. சமச்சீரான தரவகம் அல்லது மாதிரித் தரவக அணுகுமுறை: இது, குறிப்பிட்டதொரு காலத்தில் நிலவும் மொழியைப் பிரதிபலிக்கிறதொரு மாதிரித் தரவகம்.

ஆய்வாளரின் ஆராய்ச்சிக் கேள்வியைப்பொறுத்து, இரண்டு அணுகுமுறைகள் தோன்றியுள்ளன (Sinclair & Sinclair, 1991). தரவகங்களின் நோக்கங்களையும், இலக்குகளையும், குறிக்கோள்களையும் பொறுத்து, அவை பல்வேறு வகைகளாகப் பகுக்கப்படலாம்.

அட்டவணை 1: தரவகங்களின் வகைகள்.

எண்	தமிழ்	விளக்கம்	ஆங்கிலம்
1	பொது அல்லது நோக்கீட்டுத் தரவகம்	பொதுவாக, ஒரு மொழியின் அனைத்து மொழிக் கூறுகளையும் மொழிசாராக் கூறுகளையும் பகுப்பாய்வு செய்து புரிந்து கொள்வதற்கான தரவகம்.	General or Reference Corpus
2	சிறப்புக் குறிக்கோளுக்கான தரவகம்/ தனித்துவத் தரவகம்	அறிவியல் பனுவல் தரவகம், இலக்கியத் தரவகம், மொழிகற்பித்தல்/கற்றலுக்கான தரவகம் போன்ற குறிப்பிட்ட தொகுதியின் குறிப்பிட்ட கூறுகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கான தரவகம்., இங்கே, பொதுவான மொழியியல் கூறுகளிலிருந்து வேறுபட்ட சொல், சொற்றொடர், பிற பனுவல் நிலைகள்போன்ற குறிப்பிட்ட மொழிக் கூறுகளைப் புரிந்து கொள்வதே குறிக்கோளாகும்.	Special purpose or Specialized Corpus
	ஒப்பீட்டுத் தரவகம்	மொழிகளுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து புரிந்து கொள்ள, இந்த வகைத் தரவகங்கள் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.	Comparable Corpus

இணையொத்த தரவகம்	தானியங்கி இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு, லெக்சிகன் மேம்பாடு போன்ற குறிப்பிட்ட பயன்பாடுகளில் பயன்படுத்த, இந்த வகை கார்போரா பயனுள்ளதாக இருக்கும்	Parallel Corpora
கற்போர் தரவகம்	இது, பனுவல்களின் தொகுப்பு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மொழியைக் கற்போரால் எழுதப்படும் கட்டுரைகள், இந்தத் தரவத்தின் நோக்கமானது, கற்பவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எந்தெந்த வகைகளில் வேறுபடுகிறார்கள் என்பதையும், தாய் மொழி பேசுபவர்களின் மொழியிலிருந்து எந்தெந்த வகைகளில் வேறுபடுகிறார்கள் என்பதையும், கண்டறிவதாகும், இதற்கெனத் தாய்மொழி பேசுவோர் பனுவல்களுடன் ஒப்பிடக்கூடிய தரவகமொன்று தேவைப்படுகிறது.	Learner corpus
வரலாற்றுத் தரவகம் அல்லது இருகாலத் தரவகம்	இது, வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் உள்ள பனுவல்களின் தரவகம். இது, காலப்போக்கில் ஒரு மொழியினது கூறுகளின் வளர்ச்சியைக் கண்டறியப் பயன்படுகிறது	(Hunston, 2008). Historical or diachronic Corpus

தரவக உருவாக்கத்தின் நோக்கத்தைப்பொறுத்து ஒருமொழித் தரவகம் அல்லது பன்மொழித் தரவகம் இருக்கலாம்.

தரவக வடிவமைப்பும் கோட்பாடுகளும்

ஒரு தரவகம் பொதுவாக ஒரு பனுவல் தரவகத்தைக் குறிக்கிறது, இது 'மின்னணு வடிவில் உள்ள மொழிப் பனுவல் பகுதிகளின் தொகுப்பு என வரையறுக்கப்படுகிறது. இது, முடிந்தவரை, மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கான தரவுகளின் ஆதாரமாக ஒரு மொழி அல்லது மொழி வகையை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதற்கென வெளிப்புற வரன்முறைகளுக்குத் தக்கவாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார் சின்க்ளேர் (Sinclair, 2005).

இது மொழியியல் பகுப்பாய்விற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வகையில், ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட மொழியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகக் கருதப்படும்

பனுவல்களின் தொகுப்பு என்கின்றனர் டோக்னினிபோனெல்லி (Tognini-Bonelli, 2001).

ஹன்ஸ்டன் அவர்கள் (Hunston, 2002) தரவகம் என்பது மின்னணு முறையில் சேமிக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்துவதற்கான பனுவல்களின் தொகுப்புகள் அல்லது பனுவலின் பகுதிகள் என்கிறார். ஆயினும் தரவகம் என்பது வெறும் பனுவல்களின் தொகுப்பு அல்ல; அது இயற்கையாக இடம்பெறும் மொழிப் பனுவல்களின் தொகுப்பாகும், இது ஒரு மொழியின் வகை/பண்பை விரித்துக்காட்டுதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறை என்கின்றனர் சின்க்ளேர் மற்றும் செங் (Cheng, 2011, Sinclair, 1991).

மேலே உள்ள விவாதங்களின் அடிப்படையில், ஒரு மொழியின் தரவகமானது, சில திட்டவட்டமான

வடிவமைப்புக் கொள்கைகளைக் கொண்டு சேகரிக்கப்பட்ட மாதிரிகளைக் கொண்டுள்ளது என்று முடிவு செய்யலாம். இது வெறும் மின்னணுப் பனுவல்களின் தொகுப்பு அல்ல என்பது மிக முக்கியமான கூற்றாகும். மின்னணுப் பனுவல்கள் ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். இந்த ஆதாரங்களிலிருந்து மாதிரிகள் சேகரிக்கப்பட வேண்டும்.

தரவக மொழியியலின் முன்னோடிகளில் ஒருவர் என அழைக்கப்படும் சின்க்ளேர், தரவக வடிவமைப்பிற்கான முக்கியக் கொள்கைகளைப் பின்வருமாறு வழங்கியுள்ளார்.

1. தரவக உள்ளடக்கங்கள் அவை கொண்டிருக்கும் மொழியைப் பெரிதுபடுத்தாமல் சமூகத்தில் அவற்றின் கருத்துப்பரிமாற்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன.
2. வெளிப்புற வரன்முறைகளுக்கு ஏற்ப தரவகத்தில் உள்ள கருப்பொருளின் கட்டுப்பாடு அமைகிறது, உட்புற வரன்முறைகள் ஏற்ப அமைவது இல்லை.
3. வேறுபடுத்துவதற்காக தனியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள தரவகத்தின் கூறுகள் மட்டுமே, வேறுபடுத்தப்படுகின்றன அல்லது அதாவது நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன.
4. தரவகத்தின் அமைப்பை நிர்ணயிக்கும் வரன்முறைகள் குறைவாகவே உள்ளன, ஒன்றுக்கொன்று தனித்தனியாக உள்ளன; இவை பிரதிநிதித்துவத் தரவகத்தை (corpus that is representative) வரையறுப்பதில் சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும் இருக்கும்.
5. தரவகத்திற்கான மொழியின் மாதிரிகள், முடிந்தவரை, முழுப் பனுவல்களைக் கொண்டிருக்கும்.
6. சொல்வகைப்பாட்டு இலக்கணக் குறியீடுகள், அச்சுருக்கள் (part-of-speech tags), அச்சிடப்பட்ட

ஆவணத்தின் வடிவமைப்பு போன்ற பனுவலொன்றின் எந்தவொரு தகவலும், எளிய பனுவலிலிருந்து (அதாவது, பனுவலின் சொற்கள் மற்றும் நிறுத்தற்குறிகள்) தனியாகச் சேமிக்கப்பட்டு, தேவைப்படும்போது மட்டுமே இணைக்கப்பட வேண்டும்.

7. தரவகத்தின் வடிவமைப்புகளும் உட்கூறுகளும் முழு நியாயத்துடன் (justifications) முழுமையாக ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.
8. தரவக வடிவமைப்பில் இலக்குக் கருத்துக்களாக (target notions), பிரதிநிதித்துவமும் (representativeness) சமச்சீர்மையும் (balance) அடங்கும்.
9. போதுமான உள்ளடக்கங்களைப் பராமரிக்கையில், தரவகமானது, தன் உட்கூறுகளில் நிலைத்தன்மையை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது சின்க்ளேர் (Sinclair, 2005).

நன்கு உருவாக்கப்பட்ட தரவகத்தின் முக்கியக் கூறுகள்:

- 1) தரவகத்தின் அளவு: ஒரு மொழியின் தரவகம் மேலும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குப் பெரியதாக இருக்க வேண்டும். சொற்கள் மில்லியன் அல்லது பில்லியன்களில் இருக்க வேண்டும். இப்போது கணினி தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாகப் மிகப் பெரும் தரவுகளைச் சேமிக்கமுடிகிறது.
- 2) பிரதிநிதித்துவம்: ஒரு மொழியின் அனைத்து மொழிசார், மொழிசாராக் கூறுகளை மாதிரிகள், பிரதிநிதித்துவப் படுத்த வேண்டும். அனைத்து மொழியியல் கூறுகளும் மொழியின் ஒலியியல், உருபனியல், தொடரியல் கூறுகளும் உருவாக்கப்பட்ட தரவகத்தில் பிரதிநிதித்துவப் படவேண்டும். அதாவது, ஒரு மொழியின் தரவகமானது, அந்த மொழியின் பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டும். தரவகத்தில் எதையும் தவறவிடக்கூடாது.

லீச்சின் (Leech, 1991) கருத்துப்படி, ஒரு தரவகமானது, அதன் உள்ளடக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கண்டுபிடிப்புகள், அந்த மொழி வகைக்கு பொதுமையாக்கப்பட்டால், அது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவேண்டிய மொழி வகையின் பிரதிநிதியாகக் கருதப்படுகிறது.

பைபர் (Biber, 1993) இந்தத் தரமானது எவ்வாறு எட்டப்படுகிறது என்ற கண்ணோட்டத்திலிருந்து பிரதிநிதித்துவத்தை வரையறுக்கிறார். பிரதிநிதித்துவம் என்பது, இனத்தொகுதியில் உள்ள அனைத்து வகை மாறுபாட்டையும் எந்த அளவிற்கு உள்ளடக்கியுள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது. ஒரு தரவகமானது அடிப்படையில் ஒரு மொழி அல்லது மொழி வகையின் மாதிரியாகும் (McEnery et al., 2006).

சமச்சீரான ஒன்று

தரவகத்திற்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட மாதிரிகளானவை, சமச்சீரான ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். அதாவது, நூல்கள், கட்டுரைகள், இதழ்கள் போன்ற அனைத்து மொழி வளங்களிலிருந்தும் மாதிரிகள் சேகரிக்கப்படவேண்டும் அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். வளங்களின் எண்ணிக்கை அல்லது அளவைக் கணக்கில் கொண்டு, களங்களிலும் (domains) நடைகளிலும், மாதிரிகள் அவற்றின் விகித அளவின் அடிப்படையில் சேகரிக்கப்படவேண்டும்.

மாதிரி முறை

மாதிரிக்காக நாம் கண்டறிவது, பொது இனத்தொகுதிக்கும் பொருந்திவந்தால், ஒரு மாதிரியானது பிரதிநிதியாகக் கருதப்படும். புள்ளிவிவரப்பொருளில், மாதிரிகள் ஒருபெரிய இனத்தொகையின் சுருங்கிய பதிப்புகளாகும். மாதிரிக் கோட்பாட்டின் நோக்கமானது, அளவின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு, இனத்தொகையின் சிறப்பியல்புகளை மீட்டுருவாக்கும் மாதிரியைப் பெறுவதாகும். குறிப்பாக, உடனடி ஆர்வமுள்ளவற்றை முடிந்தவரை பெறுவதாகும் (McEnery & Wilson, 1996). மாதிரி முறையானது, புறவயமானதொன்றாக இருக்கவேண்டும்.

ஆதாரங்களின் எந்தவொரு பகுதிக்கும் பாரபட்சமான அல்லது அகவயமான முன்னுரிமை கொடுக்கக்கூடாது.

தரவக இலக்கணக் குறிப்பீடு

மாதிரிப் பனுவல்களுக்கு வழங்கப்படும் இலக்கணக் குறிப்பீடானது, தரவகத் திட்டங்களில் மற்றொரு முக்கியமான கூறு ஆகும். "குறிப்பாகச் சொல்வதென்றால், ஒரு தரவகம் தானாகவே எதுவும் செய்யமுடியாது; பயன்படுத்தப்பட்ட மொழிச் சேமிப்புக்கிடங்குதானேதவிர வேறொன்றும் இல்லை. இருப்பினும், தரவக அணுக்க மென்பொருளானது, அந்தச் சேமிப்பை மறுசீரமைப்பதன் மூலம் பல்வேறு வகையான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

ஒரு தரவகமானது, அம்மொழி பேசுவோரின் மொழி அனுபவத்தை, மிகத் தோராயமாகவும், பகுதியளவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினால், அணுக்க மென்பொருளானது, அந்த அனுபவத்தை மறுசீரமைக்கிறது, இதைக் கொண்டு பொதுவாகச் சாத்தியமில்லாதவற்றைக்கூட ஆய்வு செய்யலாம். ஒரு தரவகத்தில் மொழிபற்றிய புதிய தகவல்கள் ஏதும் இல்லை; ஆனால் அந்த மென்பொருளானது, நமக்கு ஏற்கனவே தெரிந்ததைப் புதிய கோணத்தில் பார்க்கவைக்கிறது.

மிகவும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய மென்பொருள் தொகுப்புகள், "தரவகத்திலுள்ள தரவுகளை மூன்று வழிகளில் செயற்படுத்துகின்றன அவை அதிர்வெண் (frequency), சொற்றொடர் (phraseology), சேகரிப்பு (collection) ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது (Hunston, 2008, 2022). அந்த மொழியைப்பற்றிய தகவலைப் பெறப் பகுப்பி (Parsers), சொல்லடைவி (Concordancer), சொல்லிணைவி (Collocation) போன்ற பொருத்தமான மென்பொருள் கருவிகளைக் கொண்டு, மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படவேண்டும். உருபனியல், தொடரியல், பிற மொழிக் கூறுகள் போன்ற இத்தகைய தகவல்களைக் கொண்டு மாதிரிகளுக்கு இலக்கணக்

குறிப்பிட வேண்டும்.

தரவக இலக்கணக் குறிப்பீட்டு வகைகளைப்பற்றி, மெக்கன்ரே - ஹார்டி பின்வருவனவற்றைக் கூறுகிறார்கள்:

“தரவகமானது, பொதுவாகத் தரவகத்தில் உள்ள தரவுகளின் ஆய்வுக்கு உதவும் மூன்று வகைத் தவல்களைக் கொண்டுள்ளது: மீத்தரவு (metadata), பனுவல் குறிமொழி (textual markup), மொழியியல் இலக்கணக் குறிப்பீடு (linguistic annotation)” (McEnery & Hardie, 2011).

மீத்தரவு என்பது பனுவல் பற்றி உங்களுக்குச் சிலவற்றைத் தரும் தகவலாகும். எடுத்துக்காட்டாக, எழுத்துப் பனுவலில், அதை எழுதியவர் யார், எப்போது வெளியிடப்பட்டது, எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டது என்பதைப்பற்றிய தகவல்களையெல்லாம் மீத்தரவு தரும். தரவகப் பனுவலிலோ, தனி ஆவணத்திலோ, தரவுத்தளத்திலோ மீத்தரவைக் குறியாக்கம் செய்யலாம். உண்மையான சொற்களைத் தவிர பிற பனுவலுக்குள் உள்ள தகவல்களைக்கூட பனுவல் குறிமொழி குறியாக்கம் செய்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, அச்சிடப்பட்ட எழுத்துப் பனுவலில், சாய்வு எழுத்துக்கள் எங்கு தொடங்கி எங்கு முடிவடையும் போன்ற பனுவலின் வடிவமைப்பைக் குறிக்கப் பனுவல் குறிமொழியானது பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும். ஒலிபெயர்க்கப்பட்ட பேச்சுத் தரவகங்களில், மீத்தரவு மூலமும், பனுவல் குறிமொழி மூலமும் கிடைக்கும் தகவல்கள், ஒலிபெயர்ப்பின் பகுப்பாய்விற்கு மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கலாம். ஒரு தரவகப் பனுவலுள் மொழியியல் தகவலைக் குறியாக்கம் செய்யமுடியும், இதனால் அந்த பகுப்பாய்வைப் பின்னர் முறையாகவும் துல்லியமாகவும் மீட்டெடுக்கமுடியும்.

மீத்தரவு மூலம் நாம் பெறும் தகவலானது, “தரவகப் பயனர்கள் தங்களது கண்டுபிடிப்புகளைப் பொருளுரை வைப்பதற்கும் விளக்குவதற்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்” (வின்னி செங், 2012, ப.4).

மேலும், மெக்கன்ரே - ஆண்ட்ரூ ஹார்டி (2012, ப.31), தரவக ஆய்வாளர்களுக்கு தெளிவாக ஒரு விளக்கத்தை கொடுக்கின்றனர், அதாவது “ஒரு தரவகமானது, மொழியியல் இலக்கணக் குறிப்பீடுகளை உள்ளடக்கும்போது, அந்த இலக்கணக் குறிப்பீடுகளைப்பற்றி என்ன சொல்லமுடியும் என்பதையும், என்ன சொல்லமுடியாது என்பதையும் குறிப்பிடுவது முக்கியம்.”

மிக முக்கியமாக, தரவகமானது புதிய தகவல்களைக் கொண்டுள்ளது என்று நாம் கூற முடியாது; அது நிச்சயமாகப் புதுத் தகவல்களைக் கொண்டிருக்காது. இந்த வகையான மொழியியல் பகுப்பாய்வு என்ன செய்கிறது என்றால், அது தரவிலே உறைந்துள்ள உள்ளார்ந்த தகவலை வெளிக்கொணரவைக்கிறது.

ஒரு சொல்லைப் பெயர்ச்சொல் அல்லது வினைச்சொல் என்று அடையாளம் காண்பது என்பது, அவ்வாறு செய்வதன்மூலம் அதை ஒரு பெயர்ச்சொல்லாக மாற்றுகிறோம் என்று பொருளல்ல. தரவக இலக்கணக் குறிப்பீட்டில், நாம் பெயரீட்டுச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுகிறோமே தவிர, எதையும் உருவாக்கவோ, மாற்றவோ இல்லை. அந்த அளவில், ஒரு நிரலின் பார்வையில் அல்லது ஒரு பயனரின் பார்வையில், தரவகம் செறியூட்டப்பட்டுள்ளது என்று கூறலாம், ஆனால் அந்தத் தரவகத்தில் புதிய தகவல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறமுடியாது.

தரவக இலக்கணக் குறிப்பீட்டில் இரண்டு கருத்துகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒன்று, இலக்கணக் குறிப்பீட்டுத் திட்டம் (annotation scheme); மற்றொன்று, இலக்கணக் குறிப்பீட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வடிவமைப்பு (format given to the annotation).

இலக்கணக் குறிப்பீட்டுத் திட்டம்

முதலாவது கருத்து, எந்த வகையாக இருந்தாலும், எந்த அளவினதாக இருந்தாலும், எந்தவொரு தரவக இலக்கணக் குறிப்பீட்டுத் திட்டத்தினது முக்கிய பகுதியும், இலக்கணக் குறிப்பீட்டுத் திட்டமாகும். முதலாவதும் மிக முக்கியமானதும் எதுவென்றால், இலக்கணக்

குறிப்பீட்டுத் திட்டமானது, இலக்கணக் குறிப்பீட்டுச் செயற்பாட்டின் போது வேறுபடுத்தப்படவேண்டிய மொழியியல் வகைப்பாடுகளைப்பற்றிய வெளிப்படையான, முழுமையான தகவல்களைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய வகைப்பாடுகள், இப்போது உள்ள இலக்கணக் குறிப்பீட்டு வகையைச் சார்ந்தனமட்டுமல்ல; இலக்கணக் குறிப்பீட்டு நோக்கத்தின் அடிப்படையில் விரும்பப்படும் அல்லது தேவைப்படும் குறிப்பிட்ட அளவையும் சார்ந்துள்ளன.

இலக்கணக் குறிப்பீட்டுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது பகுதியானது, பெயரீடுகளுக்கும் வகைப்பாடுகளுக்கும் இடையிலான தொடர்போடு மொழியில் வகைப்பாடுகளைக் குறிக்க வடிவமைக்கப்பட்ட பெயரீடுகளின் (இலக்கணக் குறியீடுகள், குறிமுறைகள், இடுகுறிகள்) தொகுப்பாகும். இந்தப் பெயரீடுகள் சுருக்கமாகவும் உள்ளூர்வுடன்கூடிய பொருளமைந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும். மேலும், ஒரு பொது வகையின் துணைப்பிரிவுகளுக்கிடையில் வேறுபாடுகள் ஏற்படும் போதெல்லாம், அந்தத் துணைப்பிரிவுகளுக்கு இடையிலுள்ள பொதுமைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கென, இந்தப் பெயரீட்டு அமைப்பு வடிவமைக்கப்படவேண்டும்.

இறுதியாக, இலக்கணக் குறிப்பீட்டுத் திட்டமானது, திட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள மொழியியல் வகைகளுக்கு, தரவகத்தில் உள்ள பல்வேறு மொழியியல் அலகுகள் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்படவேண்டும் என்பதை விளக்கும் வழிகாட்டுதல்களின் தொகுப்பையும் கொண்டிருக்கவேண்டும், பின்னர்த் தொடர்ந்து பொருத்தமான பெயரீடுகளுடன் இலக்கணக் குறிப்பீடு இடப்படவேண்டும்.

இலக்கணக் குறிப்பீட்டு வடிவமைப்பு

தரவக இலக்கணக் குறிப்பீட்டுத் திட்டத்தில் இரண்டாவது முக்கியமான கருத்தாகக் கருதப்படுவது, இலக்கணக் குறிப்பீட்டில் பயன்படுத்தப்போகும் வடிவமைவாகும்.

மூலத் தரவகத்தில் பொருத்தமான மொழியியல் அலகுகளுக்கு எவ்வாறு பெயரீடுகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை இது மேற்கொள்ளவேண்டும். ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எந்தவொரு வடிவமாக இருந்தாலும், இலக்கணக் குறிப்பீடுகள், மூலத் தரவகத்திலிருந்து எளிதில் பிரிக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. அதாவது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரே நேரத்தில் மூல நூல்களையும் அவற்றின் இலக்கணக் குறிப்பீடுகளையும் ஆராய்வதுமட்டுமல்லாமல், பனுவல்களை அவற்றின் இலக்கணக் குறிப்பீடுகளிலிருந்து பிரித்துத் தனித்தனியாக ஆராயவும் முடியும் ஜியாபேய் லூ (Lu, 2014).

தரவகச் சேமிப்பு

தரவகத் திட்டத்தின் முடிவில், மில்லியன்கணக்கான சொற்களைக்கொண்ட மீத்தகவலுடன் கூடிய எளிய பனுவல் கோப்புகளை ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெறுவார்கள்.

XML கோப்பு, SQL கோப்பு போன்ற சில பொருத்தமான கோப்பு வடிவங்களில் மற்றொரு மொழியியல் குறியீடு பெற்ற கோப்புகளையும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெறுவார்கள். இத்தகைய கோப்புகள் பின்னர் கணினி மூலம் செய்யப்படும் ஆய்வுகளுக்கும் மென்பொருள் மேம்படுத்துவதற்கும் பெரும் துணையாக இருக்கும்.

தகவல் மீட்பு

தரவகத் திட்டமானது, சில மாதிரிகளுடன் சேமிக்கப்பட்ட தகவலை மீட்டெடுக்கச் சில பயனர் இடைமுக மென்பொருளைக் (user interface software) கொண்டிருக்கும். சொற்களின் பட்டியல், அவற்றின் அதிர்வெண், தரவரிசை, சொல் வகைப்பாடு, தொடரியல் கூறுகள் (Syntactic features) போன்றவற்றை பயனர் இடைமுகக் கருவிகள் மூலம் மீட்டெடுக்கலாம்.

மேலும், சொல்லடைவு (சூழலின் முக்கியச் சொற்கள்), சொல்லிணைவு (சொற்களுக்கு இடையே உள்ள ஈர்ப்பு) இலக்கணவிணைவு பற்றிய (இலக்கண வகைகளின் அருகாமை

பற்றிய) தகவல்களை ஆராய்ச்சியாளர்கள் பெறுவார்கள்.

மலேசியாவின் தற்கால எழுத்துத் தமிழுக்கான தரவக உருவாக்கமும், பகுப்பாய்வும் தேவை

தற்போது, மலேசியாவின் தற்கால எழுத்துத் தமிழுக்கான தரவகம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. மலேசியத் தமிழுக்குத் தற்சமயம் கிடைக்கும் இலக்கணங்கள யாவும் பண்டைய இலக்கண நூல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டவை இந்நூல்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக தமிழின் கட்டமைப்பை உறுதி செய்து வருகின்றன. மலேசியாவின் எழுத்து தமிழிலும் பேச்சு தமிழிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மலேசியாவின் தற்கால எழுத்துத் தமிழுக்குத் மேற்குலகு அறிஞர்கள் செய்கின்ற தரவகம்சார் ஆய்வுகள் அவசியமாகிறது.

ஒரு மொழியின் அமைப்பு, செயல்பாடு (structure and function) ஆகியவற்றின் ஒழுங்குமுறையைப் புரிந்துகொள்வதற்குத் தற்கால எழுத்துத் தமிழைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வு தேவைப்படுகிறது, இந்த நோக்கத்திற்குத் தரவகம்சார் அணுகுமுறை பொருத்தமானதாக இருக்கும். இதற்காக மலேசியத் தமிழ்ப் பேச்சுச் சமூகத்தின் முழு மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சமச்சீரான தரவகத்தை உருவாக்குவது மிகவும் அவசியம்.

தமிழ்ச் சொற்களின் அமைப்பையும் செயல்பாட்டையும் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதே இந்த ஆராய்ச்சியின் பின்னால் இருக்கும் ஆராய்ச்சிக் கேள்வியாக இருக்கும். தமிழுக்கு உள்ள தேவையான மென்பொருள் கருவிகளைக் கொண்டு பகுத்தல் (parsing), சொல்வகைப்பாட்டுக் குறியீடு (part-of-speech tagging) உள்ளிட்ட தேவையான உருபனியல் பகுப்பாய்வுகள் (morphological analyses) மேற்கொள்ளப்படும். சொல் வகைகளின் அதிர்வெண் (frequency), சொல் வகை (word types), சொல் வில்லை விகிதம் (type - token ratio) போன்ற சில புள்ளியியல் ஆய்வுகளும் statistical studies மேற்கொள்ளப்படும். சொல்லடைவு (Concordance), சொல்லிணைவு

(Collocation), இலக்கணவிணைவு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும். எனவே மலேசியத் தமிழுக்கான தரவக உருவாக்கமும் பகுப்பாய்வும் காலத்தின் தேவையாக அமைகிறது.

மலேசியத் தமிழ்த் தரவகத்தின் பங்களிப்பு

மேற்கூறிய தரவகம்சார்த் தமிழ் ஆய்வானது, கீழ்க்காணும் வகைகளில் பங்காற்றும்

1. கோட்பாட்டு ஆய்வுகள் (Theoretical studies): மலேசியாவின் தற்கால எழுத்துத் தமிழின் தரவகம்சார் ஆய்வு, தமிழின் தற்போதைய நிலையைப் புரிந்துகொள்ளப் பெரிதும் உதவும். மேலும், தமிழின் புதிய வளர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொள்ளவும் உதவும்.
2. கற்பித்தல் நோக்கங்கள் (Pedagogical purposes):

அ. முன்மொழியப்பட்ட ஆய்வானது, தமிழ்ப்பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தேவையான கற்பித்தல் / கற்றல் கருவிகளை உருவாக்க உதவும்.

ஆ. தற்கால எழுத்துத் தமிழுக்குக் கற்பித்தல் இலக்கணங்களை எழுத இது உதவும்.

இ. தற்கால எழுத்துத் தமிழுக்கு அகராதிகளை உருவாக்க இது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

ஈ. புதிய சொற்களஞ்சியங்களை உருவாக்குவதற்கும் இது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

3. இயற்கை மொழி ஆய்வு (Natural Language Processing): எழுத்துப்பிழை திருத்திகள், சந்திப்பிழை திருத்திகள் போன்ற பலவேறு மொழித் தொழில்நுட்பப் பயன்பாடுகளுக்கு மிகவும் பயன்படும் தற்காலத் தமிழுக்கான உருபன் பகுப்பிகளை உருவாக்குதல்.

அப்படி ஒரு முழுமைப்பெற்ற தரவகம் உருவாக்கப்பட்டால் நம் மொழி வளர்ச்சிக்கும் மொழி திட்டமிடலுக்கும் பெருந்துணையாக அமையும்.

References

- Agasthalingom, S. (2002). *Structure of Tamil Language* (in Tamil). Chidambaram: Meyyappan Publishing.
- Biber, D. (1993). *Representativeness in corpus design*. *Literary and Linguistic Computing*, 8(4), 243-257. <https://doi.org/10.1093/lc/8.4.243>
- Biber, D., Conrad, S., & Reppen, R. (1998). *Corpus linguistics: Investigating language structure and use*. Cambridge University Press.
- Cheng, W. (2011). *Exploring corpus linguistics: Language in action*. Routledge
- Cheng, Winnie. (2012). *Exploring Corpus Linguistics- Language in Action*. London: Routledge (Taylor and Francis Group),
- Crawford, William J & Eniko Csomay. (2016). *Doing Corpus Linguistics*. London: Routledge (Taylor and Francis Group),
- Crasborn, O. A., & Zwitterlood, I. E. P. (2008). *The Corpus NGT: an online corpus for professionals and laymen*.
- Crawford, W., & Csomay, E. (2015). *Doing corpus linguistics*. Routledge.
- De Silva, M.W.S. Diglossia and Literacy. Mysore: Central Institute of Indian Languages, 1976. "Some Consequences of Diglossia." *York Papers in Linguistics* (1974): 71-90.
- Deiva Sundaram, N. Diglossic . (1980). *Situation in Tamil (Sociolinguistic Approach)*. Unpublished Ph.D. dissertation. Chennai: University of Madras.
- Hunston, Susan. (2002). *Corpora in Applied Linguistics*. London: Cambridge University Press,
- Hunston, S. (2002). *Pattern grammar, language teaching, and linguistic variation. Using corpora to explore linguistic variation*.
- Hunston, S. (2008). *Starting with the small words: Patterns, lexis and semantic sequences*. International journal of corpus linguistics.
- Kothandaraman, Pon. (1997). *A Grammar of Contemporary Literary Tamil*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Leech, G. (1991). *New resources, or just better old ones? The Holy Grail of representativeness*. In *Corpus linguistics and the web*
- Lehmann, Thomas. (1998). "Old Tamil." Steever, Sanford. *The Dravidian Languages*. London: Routledge,.
- Lu, Xiaofei. (2014). *Computational Methods for Corpus Annotation and Analysis*. London: Springer,
- McEnery, T., & Wilson, A. (1997). *Teaching and language corpora (TALC)*. *ReCALL*, 9(1), 5-14.
- McEnery, A., & Xiao, R. (2003). *The Lancaster Corpus of Mandarin Chinese*.
- McEnery, T., & Wilson, A. (2003). *Corpus linguistics. The Oxford handbook of computational linguistics*, pp.448-463.
- McEnery, Tony & Richard Xiao & Yukio Tono. (2006). *Corpus-Based Language Studies-an advanced resource book*. London: Routledge (Taylor & Francis Group),
- McEnery, T., & Hardie, A. (2011). *Corpus linguistic: Method, theory and practice*. Cambridge University Press.

- McEnery, Tony and Andrew Hardie. (2012). *Corpus Linguistics*. London: Cambridge University Press.
- McEnery, T., & Hardie, A. (2013). *The history of corpus linguistics. The Oxford handbook of the history of linguistics*, 727-745.
- Nuhman, M.A. (2007). *Fundamental Tamil Grammar (in Tamil)* . Puththanaththam: Adaiyalam.
- O’Keeffee, Anne & Michael McCarthy & Ronald Carter. (2007). *From Corpus to Classroom (Language Use and Language Teaching)*. London: Cambridge University Press,
- Paramasivam Muthusamy, Atieh Farashaiyan. (2016). “Language Change and Maintenance of Tamil language in the.” *International Journal of Humanities and Social Science Invention* 55-60.
- Rajendiran, N. Balakrishnan Muniappan, Manickam Govindaraju, G. (2012). “Identity and Language of Tamil Community in Malaysia: Issues and Challenges.” DOI: 10.7763/IPEDR. . V48.: 17.
- Schembri, A., & Johnston, T. (2017). Usage-based grammars and sign languages: Evidence from Auslan, BSL and NZSL. *Julkaisematon käsikirjoitus. Saatavilla Internetissä*: <https://www.academia.edu/5244167>.
- Seeni Naina Mohammad, C. (2013). *Good Tamil Grammar (in Tamil)*. Puththanaththam: Adaiyalam.
- Siddharththan,(2003). *Singapore Tamil Grammar through easy Tamil*. Chennai: Narmatha Publishing,
- Sinclair, J. (2005). *Language as a String of Beads. Strategies in academic discourse*, 19, 163.
- Stubbs, M. (1997). *Language and the mediation of experience: Linguistic representation and cognitive orientation. The handbook of sociolinguistics*, 358-373.
- Szudarski, P. (2017). *Corpus linguistics for vocabulary: A guide for research*. Routledge.
- Teubert, W. (2005). *My version of corpus linguistics. International journal of corpus linguistics*, 10(1), 1-13.
- Tognini-Bonelli, E. (2001). *Corpus linguistics at work. Corpus Linguistics at Work*, 1-236.